

OMGEVINGSANALYSE 2018

Inhoud

INLEIDING	4
1. ALGEMENE SITUERING	5
2.1. Halle, een Vlaamse stad in de Zennevallei aan de rand van het Pajottenland	5
2.2. Halle, een historische stad	6
2. DIENSTVERLENING.....	7
3.1. Demografie	7
3.2. Burgerparticipatie.....	16
3.3. Communicatie	18
3.4. Inkomen, armoede en uitsluiting	21
3.4. Ideaalbeeld sector dienstverlening	31
3. SAMENLEVING	32
4.1. Leren en onderwijs	32
4.2. Cultuur en vrije tijd.....	43
4.3. Sociale economie.....	58
4.4. Zorg en opvang	61
4.4.1 Zorg en opvang voor kinderen	61
4.4.2 Ouderenzorg.....	66
4.4.3 Geestelijke gezondheidszorg.....	73
4.5. Ideaalbeeld op de sector samenleving.....	74
4. STADSONTWIKKELING	75
5.1. Wonen	75
5.2. Ondernemen	85
5.3. Mobiliteit	89
5.4. Openbaar domein.....	102
5.5. Veiligheid	106
5.6. Ideaalbeeld voor stadsontwikkeling.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
5. OVERHEID	114
6.1. Ondersteuning.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
6.2. Facility.....	124
6.3. Financiën	127
6.4. Duurzaamheid	135
6.5. Interne uitdagingen lokaal bestuur	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
6. BIJLAGEN	139
7.1 Strategische ontwikkelingsdoelstellingen	139

7.2. Bestuursakkoord Stad Halle 2019-2024	141
7.3 Bronnen	149
7.3 Afkortingen	150

INLEIDING

Halle is een aantrekkelijke plek om te wonen, te leven, te werken en te ontspannen.

Halle is een stad aan de Brusselse rand met verschillende troeven en mede door zijn ligging ook specifieke behoeften. Het is het regionaal centrum van Zuid-Westbrabant, zowel op commercieel, op verkeers- als op onderwijsgebied.

Om input te geven aan de meerjarenplanning 2020-2025 maakt Stad Halle een omgevingsanalyse op. Deze omgevingsanalyse trekt een foto van Halle in 2018. Ze bestaat uit een aantal observaties onderverdeeld in thema's, zonder hierbij al conclusies of aanbevelingen te maken. De omgevingsanalyse vormt de basis voor het maken van beleidskeuzes. Ze legt vragen, noden, ontwikkelingen van de Halse omgeving bloot.

De Stadsmonitor levert ons immers al heel wat bruikbare informatie over de sociale, maatschappelijke, culturele en economische ontwikkelingen in onze Stad. De indicatoren zijn gebaseerd op gegevens uit centrale databanken van federale en Vlaamse instellingen, de GIS-indicatoren en de surveyresultaten uit de bevolkingsbevraging. Daarnaast werd eveneens gebruik gemaakt van de input van de interne diensten omdat zij de knowhow over het werkveld bezitten.

De indeling van de omgevingsanalyse werd gemaakt aan de hand van de vernieuwde organisatiestructuur van Stad Halle, namelijk in de grote sectoren: dienstverlening, samenleving, stadsontwikkeling en overheid (deze laatste omvat de sectoren financiën, facility, ondersteuning en strategie en coördinatie).

De analyse geeft een foto zonder opsmuk en is een nuttige insteek waarmee we beleidsmatig aan de slag kunnen.

Omdat Stad Halle veel belang hecht aan de duurzame ontwikkelingsdoelstellingen, werd hier in elk deel naar verwezen. In de bijlage worden deze duurzame ontwikkelingsdoelstellingen toegelicht.

1. ALGEMENE SITUERING

2.1. Halle, een Vlaamse stad in de Zennevallei aan de rand van het Pajottenland

Halle is een stad, gelegen in de provincie Vlaams-Brabant en het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde. Halle ligt op 15 km ten zuiden van Brussel. Halle heeft een oppervlakte van 4.440 ha en de bevolkingsdichtheid is gemiddeld 880 inwoners per km². Gerechtiglijk behoort Halle tot het arrondissement Brussel en is als kantonhoofdplaats zetel van een Vredegerecht en een Politie rechtbank.

Halle kan zich met verschillende steden vergelijken:

Volgens de Belfius-studie is Halle een gemeente in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren. De te vergelijken steden hierbij zijn: Kontich, Mortsel, Zwijndrecht, Asse, Beersel, Dilbeek, Grimbergen, Machelen, Sint-Pieters-Leeuw, Vilvoorde, Zaventem, Drogenbos.

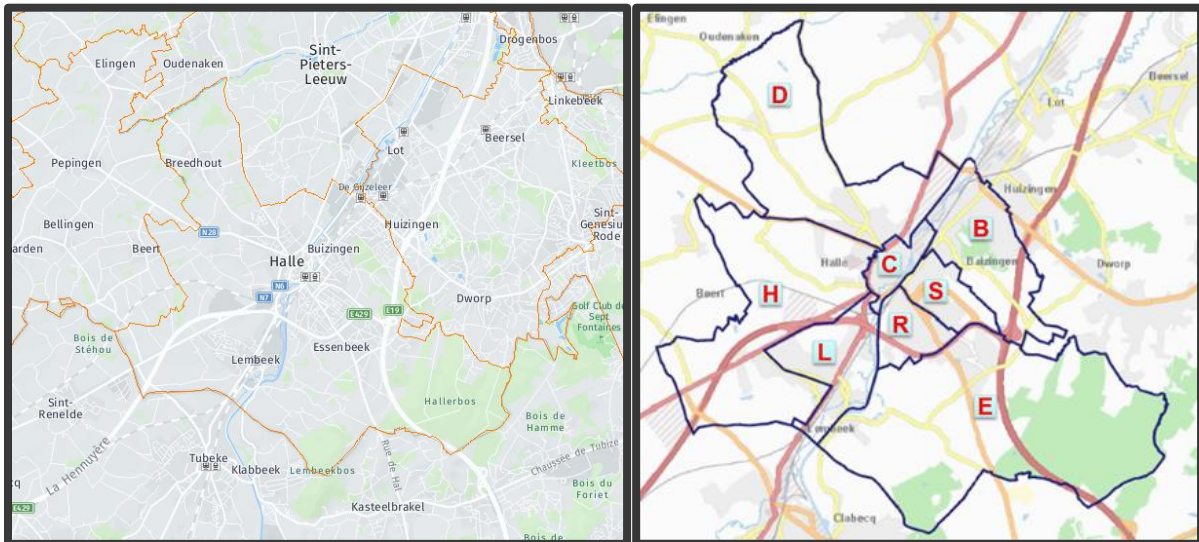
Daarnaast kan Halle, volgens de Stadsmonitor, vergeleken worden met steden als Dendermonde, Lier, Lokeren en Ninove.

Er kan ook een vergelijking worden gemaakt met de centrumsteden (=V15): Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout

De stad beschikt over een uitgebreid net van openbare diensten, sociale voorzieningen, zorgmogelijkheden, onderwijsinstellingen, culturele en recreatieve voorzieningen, veiligheidsdiensten, een ziekenhuis en een ruim aanbod aan winkels.

Halle telt 2 deelgemeenten: Buizingen en Lembeek.

Halle is een knooppunt van verschillende transportverbindingen en -mogelijkheden. Vooreerst zijn er de E19 en E429 autosnelwegen. Het kanaal Brussel-Charleroi loopt eveneens door Halle. Tot slot zorgt het treinstation van Halle voor een aantrekkelijke verbinding onder andere van en naar Brussel.

Naast de deelgemeenten, kunnen we eveneens over 8 wijken spreken:
B = Buizingen C = Centrum D = Don Bosco / Breedhout
E = Essenbeek / Malheide / Congo H = Hondzocht / Wolvendries
L = Lembeek R = Rodenem S = Sint-Rochus

2.2. Halle, een historische stad

Halle, ten zuidwesten van Brussel, op de linkeroever van de Zenne, wordt voor het eerst vermeld in 1152 als "Hallensis". Halle werd een echte stad door de keure van Halle.

Tijdens de 13de, 14de en 15de eeuw kent Halle een gestadige groei, voornamelijk als handelscentrum en bedevaartsoord. Het mandenmakerambacht, het leerlooiamacht en het brouwersambacht waren de meest bloeiende ambachten. Een korenhalle wordt vermeld in 1362, een lakenhalle in 1390. In de eerste helft van de 15de eeuw komt er een stadhuis. Jaarlijks bezochten duizenden bedevaarders Halle: vandaar de talrijke brouwerijen en de vele gasthuizen.

Dat de Hallenaren "Vaantjesboeren" worden genoemd komt door de verkoop van de vele bedevaartvaantjes.

De oude Sint-Martinuskerk en de Lieve-Vrouwekapel waren inmiddels te klein geworden. Eerst bouwde men een nieuwe Lieve-Vrouwekapel tegen het koor van de oude kerk. In 1341 ving de werken aan voor de bouw van de huidige basiliek deze duurden tot 1470. De basiliek van Halle (sinds 1946 "basilica minor") behoort tot de hoogtepunten van de Brabantse hooggotiek.

De lokale burcht, gedeeltelijk gelegen op de plaats van de vroegere kliniek en het klooster van de zusters Augustinessen, vermeld sinds 1376, was een belangrijke verdedigingspost in het grensgebied Henegouwen-Brabant.

Bij de laatste aanval werd Halle bestookt met 470 stenen en/of ijzeren kanonballen. Vandaar ook de legende van de zwarte Onze-Lieve-Vrouw van Halle: ze ving de kanonballen op met haar mantel waardoor haar handen en gezicht zwart werden van het buskruit.

In 1621 deden de Jezuïeten hun intrede te Halle. Op vraag van de stadmagistraat begonnen de paters les te geven en een volledig humaniora uit te bouwen. Het Jezuïetencollege werd vermoedelijk gebouwd tussen 1647 en 1653. Op 4 november 1627 deden de paters Recoletten van Lootendale hun intrede te Halle. Na hen kwamen de paters Conventuelen in hun klooster in de Volpestraat.

Na verschillende bezettingen, werd Halle in 1795 geïntegreerd in het rechterlijk arrondissement Brussel en ingelijfd in het Departement van de Dijle: Halle was weer Brabants gebied!

Op onderwijsgebied ontstonden naast het lager onderwijs: de Rijksmiddelbare School (1852), in 1879 het "Institut Notre-Dame de Hal" en in 1849 in het Handbooghof de "Sacré- Coeur".

In 1884 werd het nieuw station gebouwd en naast het kanaal Brussel-Charleroi ontstonden tal van nieuwe nijverheden: suikerraffinaderijen, mouterijen, brouwerijen, een farmaceutisch bedrijf, cichoreibranderijen ("Pacha"), een kaasfabriek, stokerijen en een textielabriek. Met de opkomst van het wegvervoer, waardoor de industrie niet langer gebonden was aan spoor en kanaal en mede als gevolg van de energiecrisis in de jaren '70, verlieten de meeste bedrijven de binnenstad.

Typisch voor Halle is het jaarlijkse carnaval. Op 10 april 1905 stichtten ondernemende handelaars de vereniging "Halattraction". In 1958 werd de reus "Vaantjesboer" geboren. Tevens kreeg Halle ook zijn eerste prins carnaval. De reus is het symbool van de stad en de prins is de nar die de samenleving enkele dagen bestuurt als een "sotternijenrijk", waar de gevestigde orde voor drie dagen op haar kop wordt gezet.

2. DIENSTVERLENING

3.1. Demografie

Inleiding

Binnen dienstverlening starten we met een overzicht van de demografische gegevens. Op deze manier krijgen we een beeld van hoe de bevolking in tijd verandert, de omvang, structuur en spreiding ervan.

Bevolkingsgroei

De stad Halle telt 39.073 inwoners (31/12/2017), waarvan 18.963 mannen en 20.110 vrouwen.

Dat zijn er 407 meer dan in 2016 en 3729 meer dan in 2007, 10 jaar geleden. In 2017 zijn er 3227 inwoners niet – Belg.

Bevolkingsgroei in Halle (absolute cijfers)

Absolute cijfers	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Belgen	33779	34012	34136	34182	34508	34638	34837	35197	35351	35555	35846
niet-Belgen	1565	1673	1861	2086	2319	2447	2602	2825	2945	3111	3227
Totaal	35344	35685	35997	36268	36827	37085	37439	38022	38296	38666	39073

Bron: Stad Halle

Indien we vergelijken met de BELFIUS- gemeenten, het Vlaams Gewest en de centrumsteden zien we in gelijke mate een stijgende groei van het bevolkingsaantal sinds 2005.

Bevolkingsgroei in Halle, Belfius-gemeenten, Vlaams Gewest en de centrumsteden sinds 2015

Halle													
1 januari	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal inwoners	34679	34882	35108	35350	35691	36000	36277	36852	37104	37453	38023	38289	38680
Groei (2005 = 100)	100	100,6	101,2	101,9	102,9	103,8	104,6	106,3	107	108	109,6	110,4	111,5
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)													
Aantal inwoners	335806	337977	340487	342829	345820	349026	352836	356411	359765	362896	365701	368708	372345
Groei (2005 = 100)	100	100,6	101,4	102,1	103	103,9	105,1	106,1	107,1	108,1	108,9	109,8	110,9
Vlaams Gewest													
Aantal inwoners	6043161	6078600	6117440	6161600	6208877	6251983	6306638	6350765	6381859	6410705	6444127	6477804	6516011
Groei (2005 = 100)	100	100,6	101,2	102	102,7	103,5	104,4	105,1	105,6	106,1	106,6	107,2	107,8
BELFIUS, Grote en regionale steden (V15)													
Aantal inwoners	1489811	1499875	1510678	1522892	1537029	1551858	1572982	1588483	1597702	10606456	1615567	1627918	1639581
Groei (2005 = 100)	100	100,7	101,4	102,2	103,2	104,2	105,6	106,6	107,2	107,8	108,4	109,3	110,1

Bron: Gemeentemonitor

Volgens prognoses zal Halle in 2020 39.817 inwoners tellen. De trend blijft ook na 2020 stijgen. Deze groei zet zich sterker door in Halle in vergelijking met de BELFIUS-gemeenten, het Vlaams Gewest en de centrumsteden. Dezelfde prognose voorspelt in 2035 een bevolkingsaantal van 44.654 inwoners.

Bevolkingsprognoses tot 2035

Halle													
1 januari	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2030	2035
Aantal inwoners	38680	39080	39476	39871	40259	40642	41001	41001	41353	41707	42377	43299	44654
Groei (2005 = 100)	100	100,6	101,2	101,9	102,9	103,8	104,6	106,3	107	108	109,6	110,4	111,5
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)													
Aantal inwoners	372345	375232	377943	380698	383416	386067	391292	393806	393806	396318	398662	405361	414927
Groei (2005 = 100)	100	100,8	101,5	102,2	103	103,7	104,4	105,1	105,8	106,4	107,1	108,9	111,4
Vlaams Gewest													
Aantal inwoners	6516011	6552971	6587211	66210040	6654415	6686296	6717747	6748985	6778698	6807702	6834986	6910317	7012515
Groei (2005 = 100)	100	100,6	101,1	101,6	102,1	102,6	103,1	103,6	104	105,5	104,9	106,1	107,6
BELFIUS, Grote en regionale steden (V15)													
Aantal inwoners	1639581	1654173	1661511	1671480	1681239	1690050	1698702	1707064	1714902	1722274	1729236	1748681	1777377
Groei (2005 = 100)	100	100,7	101,3	101,9	102,5	103,1	103,6	104,1	104,6	105	105,5	106,7	108,4

Bron: Gemeentemonitor

De stijging van de bevolkingsaantallen is merkbaar binnen de 3 deelgemeenten. De stijging van de bevolkingsaantallen ten opzichte van 2013 is het grootst in de deelgemeente Buizingen met 8,95%, vervolgens in Halle. De bevolkingsstijging in Lembeek is opmerkelijk kleiner.

Bevolkingsaantallen per deelgemeente

Deelgemeente	2013	2014	2015	2016	2017	stijging tov 2013
Halle	24013	24372	24486	24732	15062	4,37%
% stijging tov voorgaande jaar		1,50%	0,47%	1,00%	1,33%	
Buizingen	5844	5949	6183	6262	6367	8,95%
% stijging tov voorgaande jaar		1,80%	3,93%	1,28%	1,68%	
Lembeek	7581	7701	7627	7672	7644	0,83%
% stijging tov voorgaande jaar		1,58%	-0,96%	0,59%	-0,36%	
Totaal	37438	38022	38296	38666	39073	0,0437
% stijging tov voorgaande jaar		0,0156	0,0072	0,0097	0,0105	

Bron: Stad Halle

Wanneer we de bevolkingsaantallen per wijk bekijken, volgens opdeling van politionele wijken, is de groei het grootst in wijk centrum, met een stijging van 24,61% ten opzichte van 2013. In wijk Lembeek is het bevolkingsaantal dan weer afgenomen met 10,55% ten opzichte van 2013.

Evolutie inwoners per wijk (in absolute cijfers en groei in %):

Wijk	5/jul	9/jul	% stijging tov 2013
Buizingen	5200	6007	15,52%
Centrum	3377	4208	24,61%
Don Bosco-Breedhout	5040	4813	-4,50%
Essenbeek-Malheide-Congo	5090	5116	0,51%
Hondzocht-Wolvendries	4850	4706	-2,97%
Lembeek	4720	4222	-10,55%
Rodenem	5079	5327	4,88%
St-Rochus	4462	4565	2,31%
Totaal	37818	38964	3,03%

Bron: Politie Halle

Bevolkingsdichtheid

De bevolkingsdichtheid of relatieve bevolking geeft de verhouding aan tussen het aantal inwoners en de oppervlakte van Halle. Deze wordt uitgedrukt in het aantal inwoners per vierkante kilometer. Gelet op de stijgende bevolkingsaangroei, is het evident dat er eveneens een stijging is in de bevolkingsdichtheid.

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
769	804	811	817	829	835	843	856	863	871	880

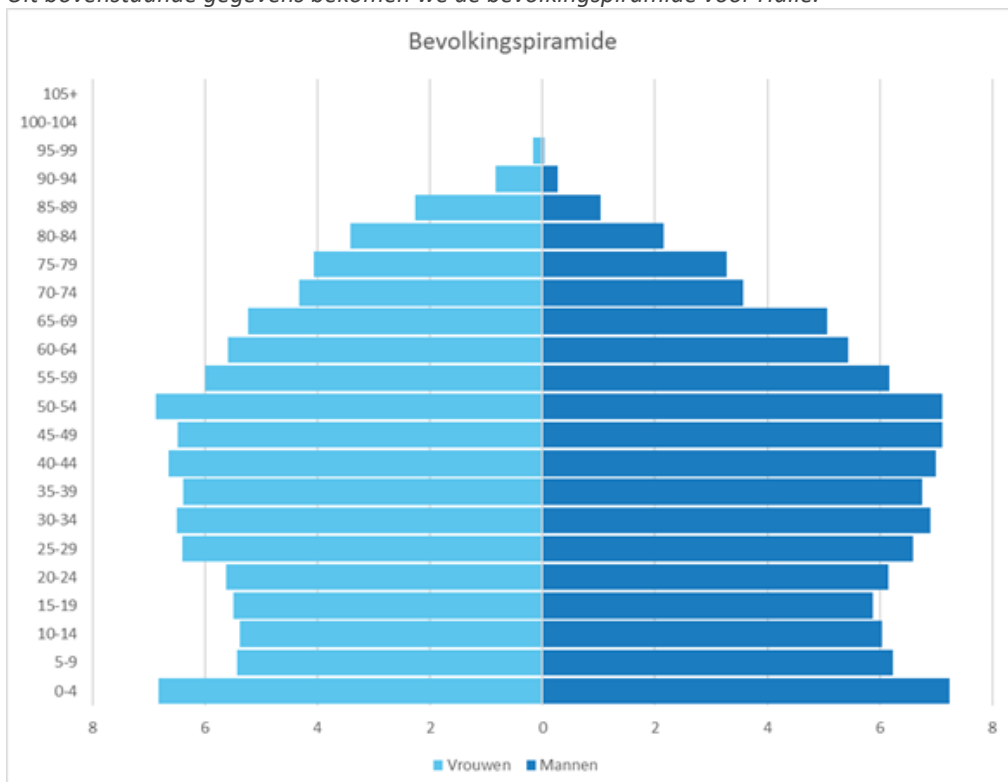

Leeftijdverdeling

Onderstaande tabel en grafiek de leeftijdsverdeling in 01 januari 2017 van de bevolking in Halle.

leeftijd tot	Mannen	Vrouwen	Totaal
5	1357	1359	2716
10	1170	1082	2252
15	1131	1073	2204
20	1103	1094	2197
25	1153	1119	2272
30	1235	1276	2511
35	1294	1295	2589
40	1267	1272	2539
45	1312	1323	2635
50	1334	1291	2625
55	1333	1369	2702
60	1156	1195	2351
65	1020	1114	2134
70	950	1043	1993
75	669	862	1531
80	614	810	1424
85	405	679	1084
90	194	452	646
95	51	167	218
100	5	32	37
105	0	5	5
110	0	1	1
Totaal	18753	19913	38666

Uit bovenstaande gegevens bekomen we de bevolkingspiramide voor Halle.

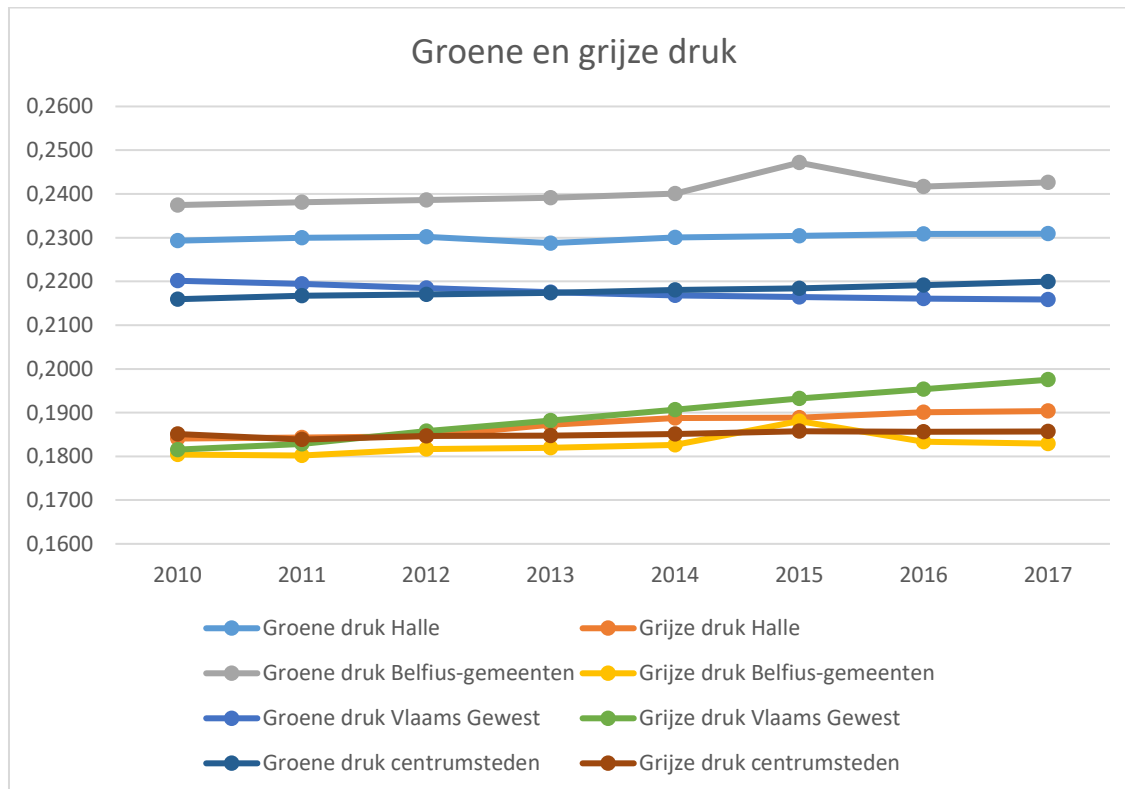

Groene druk = de verhouding tussen de leeftijdsgroep van jongeren (19-) en de totale bevolking.

Grijze druk = de verhouding tussen de leeftijdsgroep van ouderen (65+) en de totale bevolking.

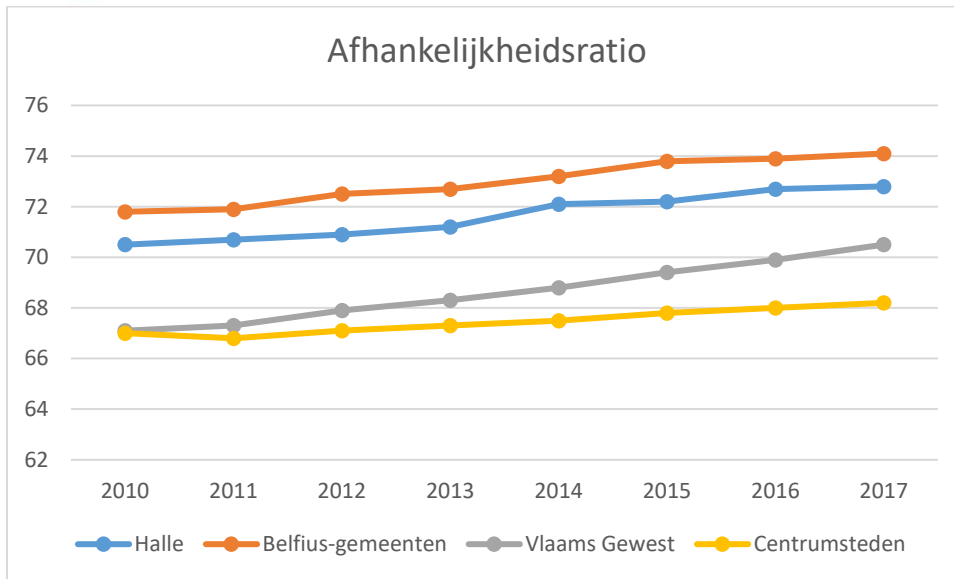
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Halle	Groene druk	0,2293	0,2300	0,2302	0,2288	0,2301	0,2304	0,2308	0,2309
	Grijze druk	0,1841	0,1843	0,1846	0,1873	0,1888	0,1889	0,1901	0,1904
Belfius gemeenten	Groene druk	0,2375	0,2381	0,2386	0,2392	0,2401	0,2471	0,2417	0,2426
	Grijze druk	0,1804	0,1802	0,1817	0,1820	0,1826	0,1881	0,1834	0,1829
Vlaams Gewest	Groene druk	0,2202	0,2195	0,2185	0,2175	0,2168	0,2164	0,2161	0,2159
	Grijze druk	0,1815	0,1829	0,1858	0,1882	0,1907	0,1933	0,1954	0,1975
Centrumsteden	Groene druk	0,2159	0,2167	0,2170	0,2174	0,2181	0,2184	0,2192	0,2200
	Grijze druk	0,1851	0,1839	0,1846	0,1848	0,1851	0,1857	0,1856	0,1857

Zowel de grijze als groene druk kennen een lichte stijging in Halle. In vergelijking met de clustergemeente en centrumsteden heeft Halle een relatief hoge groene en grijze druk. Waarbij er, in vergelijking, toch een hogere stijging van de grijze druk is vast te stellen

Afhankelijkheidsratio: (= bevolking 0-19 jaar en 65 jaar en ouder ten opzichte van de bevolking 20-64 jaar)

Afhankelijkheidsratio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Halle	70,5	70,7	70,9	71,2	72,1	72,2	72,7	72,8
Belfius-gemeenten	71,8	71,9	72,5	72,7	73,2	73,8	73,9	74,1
Vlaams Gewest	67,1	67,3	67,9	68,3	68,8	69,4	69,9	70,5
Centrumsteden	67,0	66,8	67,1	67,3	67,5	67,8	68,0	68,2

Huishoudens

Onder huishoudens verstaat men alle personen die gewoonlijk eenzelfde woning betrekken en er samen leven. Een huishouden bestaat ofwel uit een persoon die gewoonlijk alleen leeft, ofwel uit twee of meer personen die al dan niet door verwantschap aan elkaar verbonden zijn." Onder collectief huishouden wordt verstaan: religieuze gemeenschappen, rusthuizen, weeshuizen, studenten- en werkliehuizen, ziekenhuizen en gevangenissen. In collectieve huishoudens is er geen referentiepersoon.

Aantal huishoudens

Halle										
1 januari	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
aantal huishoudens	15021	15101	15213	15265	15444	15624	15721	16000	16119	16273
Groei (2008 = 100)	100	100,5	101,3	101,6	102,8	104	104,7	106,5	107,3	108,3
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)										
aantal huishoudens	142040	142829	144022	144959	146119	147089	147951	148969	149777	150811
Groei (2008 = 100)	100	100,6	101,4	102,1	102,9	103,6	104,2	104,9	105,4	106,2
Vlaams Gewest										
aantal huishoudens	2580049	2605076	2629733	2652271	2675085	2691319	2707723	2731319	2748019	2769259
Groei (2008 = 100)	100	101	101,9	102,8	103,7	104,3	140,9	105,9	106,5	107,3
BELFIUS, Grote en regionale steden (V15)										
aantal huishoudens	700563	705391	711505	718327	724382	726807	729116	732748	735641	739417
Groei (2008 = 100)	100	100,7	101,6	102,5	103,4	103,7	104,1	104,6	105	105,5

Uit deze cijfers kan men concluderen dat Halle een relatief hoge stijging heeft van het aantal huishoudens ten opzichte van vergelijkbare steden.

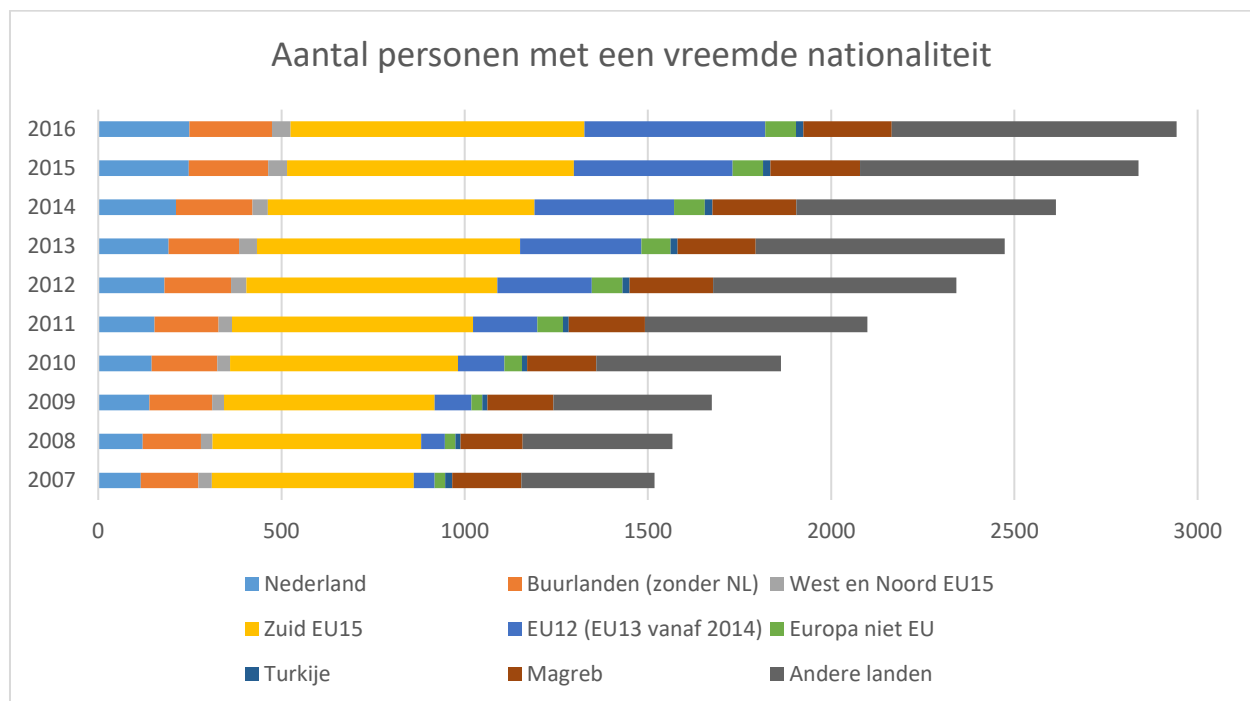

Personen met een vreemde nationaliteit

In Halle zijn er naast Belgen inwoners van 122 verschillende nationaliteiten.

		Halle									
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Nederland	Aantal vreemdelingen	116	121	140	146	154	181	192	212	247	249
	% tov totaal aantal inwoners	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5	0,6	0,6	0,7
Burlanden zonder NL	Aantal vreemdelingen	157	159	171	179	174	181	192	209	217	225
	% tov totaal aantal inwoners	0,4	0,4	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,6	0,6
West- en Noord EU15	Aantal vreemdelingen	37	32	32	35	37	42	49	42	51	51
	% tov totaal aantal inwoners	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Zuid EU15	Aantal vreemdelingen	551	569	575	622	658	685	718	727	783	802
	% tov totaal aantal inwoners	1,6	1,6	1,6	1,7	1,8	1,9	1,9	1,9	2,1	2,1
EU12 (EU13 vanaf 2014)	Aantal vreemdelingen	57	65	100	126	175	258	331	381	433	493
	% tov totaal aantal inwoners	0,2	0,2	0,3	0,4	0,5	0,7	0,9	1	1,1	1,3
Europa niet-EU	Aantal vreemdelingen	29	29	30	48	70	84	80	84	83	84
	% tov totaal aantal inwoners	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Turkije	Aantal vreemdelingen	19	14	14	14	16	19	19	21	20	20
	% tov totaal aantal inwoners	0,1	0	0	0	0	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Maghreb	Aantal vreemdelingen	189	169	180	189	208	228	213	229	245	241
	% tov totaal aantal inwoners	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
Andere landen	Aantal vreemdelingen	363	409	432	504	607	664	680	708	760	778
	% tov totaal aantal inwoners	1	1,2	1,2	1,4	1,7	1,8	1,8	1,9	2	2
Totaal aantal vreemdelingen		1518	1567	1674	1863	2099	2342	2474	2613	2839	2943
% tov totaal aantal inwoners		4,3	4,4	4,7	5,2	5,8	6,4	6,7	7	7,5	7,7

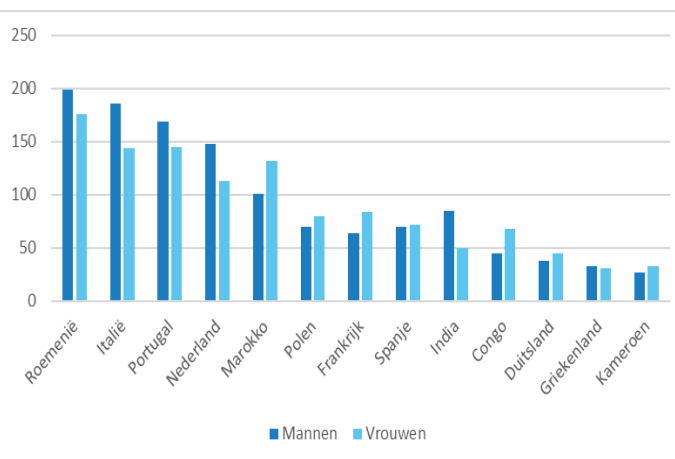
Evolutie aantal inwoners van buitenlandse herkomst

Land afkomst (meest voorkomende landen)

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Roemenië	199	176	375
Italië	186	144	330
Portugal	169	145	314
Nederland	148	113	261
Marokko	101	132	233
Polen	70	80	150
Frankrijk	64	84	148
Spanje	70	72	142
India	85	50	135
Congo	45	68	117
Duitsland	38	45	83
Griekenland	33	31	64
Kameroen	27	33	60
subtotaal	1239	1173	2412

Loop van de bevolking

De bevolkingsgroei wordt voornamelijk gerealiseerd door twee factoren. De immigratie/emigratie en de geboortes overlijdens. In wat volgt geven wij een beeld van beide factoren.

Saldo geboortes/overlijden 2017

Jaar 2017	Belgen			Vreemdelingen			Totaal		
	Man	Vrouw	Totaal	Man	Vrouw	Totaal	Man	Vrouw	Totaal
Geboorten	198	183	381	22	21	43	220	204	424
in de gemeente	133	112	245	10	8	18	143	120	263
buiten de gemeente	65	71	136	12	13	25	77	84	161
in het buitenland	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Aankomsten	838	858	1696	332	262	594	1170	1120	2290
andere Belgische gemeente	827	845	1672	186	157	343	1013	1002	2015
uit buitenland	11	13	24	146	105	251	157	118	275
Totaal Geboorten + Aankomsten	1036	1041	2077	354	283	637	1390	1324	2714
Overlijdens	182	167	349	4	4	8	186	171	357
in de gemeente	148	139	287	3	4	7	151	143	294
buiten de gemeente	33	27	60	1	0	1	34	27	61
in het buitenland	1	1	2	0	0	0	1	1	2
Vertrek	761	759	1520	244	206	450	1005	965	1970
andere Belgische gemeente	675	699	1374	148	141	289	823	840	1663
naar buitenland	25	19	44	55	39	94	80	58	138
ongekende bestemming	61	41	102	41	26	67	102	67	169
Totaal overlijdens + vertrek	943	926	1869	248	210	458	1191	1136	2327
Verschil	93	115	208	106	73	179	199	188	387

Verhuisbewegingen binnen België (interne migraties), in de loop van het jaar.

Loop	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Interne inwijking	1643	1690	1740	1763	1779	1848	1758	1784	2053	1756	1939
Interne Uitwijking	1540	1628	1554	1578	1756	1476	1572	1559	1606	1642	6367
Saldo	103	62	186	185	23	372	186	225	447	114	333

Verhuisbewegingen van en naar het buitenland (internationale migraties), in de loop van het jaar.

Loop	Halle											
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
Internationale inwijking	Vanuit buitenland	130	137	166	187	213	293	208	211	222	218	242
	Vanuit wachtregister	26	27	9	32	46	27	18	28	18	30	26
	Herinschrijving	47	65	58	77	36	33	27	34	39	29	35
	Totaal	203	229	233	296	295	353	253	273	279	277	303
Internationale uitwijking	Naar buitenland	68	100	113	112	102	145	162	158	136	99	136
	Naar wachtregister						5	1	12	4		4
	Ambtshalve geschrapt	85	62	58	104	42	53	57	78	60	88	60
	Totaal	153	162	171	216	144	203	220	248	200	187	200
Saldo	50	67	62	80	151	150	33	25	79	90	103	

Saldo van alle verhuisbewegingen, in de loop van het jaar.

Loop	Halle										
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Saldo	153	129	248	265	174	522	219	250	526	204	436

Aandachtspunten

We beschikken over een diverse samenleving met een homogeen ambtenarenkorps;

Uit de stadsmonitor 2018 stellen we vast dat bij het stadspersoneel twee derde vrouwen zijn ten opzichte van een derde mannen. Dit is heel wat meer dan in de centrumsteden (56%) en het Vlaams Gewest (58%), maar ook dan de meeste benchmarksteden. Wel zijn er in Halle minder personeelsleden van buitenlandse herkomst (8,4%) dan in de centrumsteden (15,7%) en dan in het Vlaams Gewest (10%). Dat er minder personeelsleden van buitenlandse herkomst zijn dan in de centrumsteden kan worden verklaard doordat er daar meer inwoners van buitenlandse herkomst zijn, voor het Vlaams Gewest gaat dat echter niet op aangezien er daar minder personen van buitenlandse herkomst zijn (20,5%) dan in Halle (22,6%). Wat betreft de leeftijdsverdeling, behoren in Halle heel wat minder ouderen tot het stadspersoneel (16,6%) dan in alle andere regio's zoals de centrumsteden (21%). Nochtans maken de 50-plussers in Halle een groter deel uit van de bevolking dan in de centrumsteden. Tot slot stellen we vast dat ongeveer drie op tien Hallenaren positief tot zeer positief staan ten opzichte van andere culturen, wat ongeveer even veel is als in de centrumsteden. Wel reageert ongeveer een vierde van de inwoners negatief ten opzichte van andere culturen. We stellen een groeiend aantal wat betreft bevolking/diversiteit/huishoudens vast.

Binnen de cluster burger worden we dan ook geconfronteerd met een stijgende werklast ingevolge de stijgende bevolkingsgroei, maar ook een stijgende complexiteit. Digitalisering zorgt echter voor een minder evenredige werklaststijging. Vanuit het departement binnenlandse zaken staan er de komende jaren nog heel wat op stapel; vingerafdrukken in identiteitskaarten in de loop van 2019, koppeling rijksregister en CRAB, aandacht voor identiteitsfraude en software voor herkenning van buitenlandse documenten.

Tot slot zijn bijna zeven op tien Hallenaren in 2018 tevreden met de loketvoorzieningen van de stad, wat ongeveer evenveel is als in de centrumsteden. Wanneer we de tevredenheid met een reeks voorzieningen in de stad gezamenlijk aanschouwen, stellen we echter vast dat slechts één op vier Hallenaren hiermee tevreden is, waar dat in de centrumsteden bijna de helft bedraagt.

3.2. Burgerparticipatie

Inleiding

Beleidsparticipatie wordt klassiek uitgezet op een zgn. "participatieladder":

Participatieniveau	Rol overheid	Rol participant
Informereren	Politiek en bestuur bepalen zelf de agenda voor besluitvorming en houden betrokkenen hiervan op de hoogte. Zij maken geen gebruik van de mogelijkheid om betrokkenen een inbreng te geven in de beleidsontwikkeling.	Toehoorder – geïnformeerde
Consulteren	Politiek en bestuur bepalen in hoge mate zelf de agenda, maar zien betrokkenen als gesprekspartner bij de ontwikkeling van het beleid. De politiek verbindt zich echter niet aan de resultaten die uit de gesprekken voortkomen.	Geconsulteerde – gever van een mening
Adviseren	Politiek en bestuur stellen in beginsel de agenda samen, maar geven betrokkenen gelegenheid om problemen aan te dragen en oplossingen te formuleren, waarbij deze ideeën een volwaardige rol spelen in de ontwikkeling van het beleid. De politiek verbindt zich in principe aan de resultaten, maar kan bij de uiteindelijke besluitvorming hiervan (beargumenteerd) afwijken.	Adviseur – gever van advies
Samen beslissen	Politiek, bestuur en betrokkenen komen gezamenlijk een agenda overeen, waarna samen naar oplossingen wordt gezocht. De politiek verbindt zich aan deze oplossingen met betrekking tot de uiteindelijke besluitvorming.	Partner – medewerker aan het beleid
Zelf beslissen	Politiek en bestuur laten de ontwikkeling van en de besluitvorming over het beleid over aan de betrokkenen, waarbij het ambtelijk apparaat een adviserende rol vervult.	(Mede)beslissers

Beleidsparticipatie verschilt nog van coproductie. Daar gaat het om het produceren van publieke goederen of diensten die maatschappelijk waardevol zijn, waarbij zowel de burgers als coproductanten als de overheid als 'professionals' samenwerken, met als doel om de kwaliteit en de kwantiteit van deze publieke goederen of diensten te verbeteren of te verhogen

- Vb. Buurtinformatienetwerk, peter van een propere straat...

Vertrouwen omgeving en overheidsdiensten

Indien we het vertrouwen van de Hallenaar in omgeving en overheid naderbij bekijken, zien we enkel een significant verschil wat betreft vertrouwen in stadsbestuur en Vlaamse overheid ten opzichte van het Vlaams gewest. Het vertrouwen van de Hallenaar in het stadsbestuur en de Vlaamse overheid is eerder laag.

De tabel geeft weer hoeveel percent van de Halse bevolking (of het Vlaams gewest) veel of weinig vertrouwen heeft in de omgeving of in de overheidsdiensten

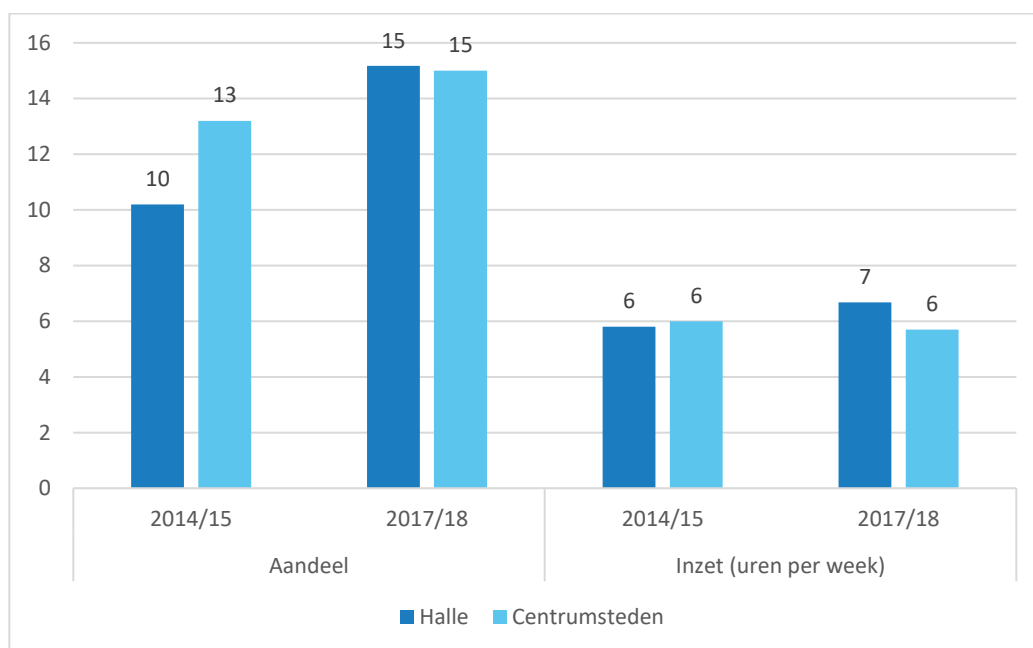
Vertrouwen %	Halle		Vlaams gewest	
	Weinig	Veel	Weinig	Veel
Media/pers	44	15	42	12
Politie	16	46	15	47
Stadsbestuur	31	27	20	35
Vlaamse overheid	26	27	33	22
Federale overheid	32	23	39	16

Bron: De Stadsmonitor

Vrijwilligerswerk

Ongeveer één op zeven inwoners van Halle en van de centrumsteden doet aan vrijwilligerswerk in 2017/18, terwijl dit in Halle in 2015 10% bedroeg en in de centrumsteden in 2014 13%. Die vrijwilligers spenderen daar in 2017/18 wekelijks gemiddeld 7 uren aan in Halle, en 6 uren in de centrumsteden.

Aandeel inwoners dat aangeeft vrijwilligerswerk te doen (in % van de bevolking) en de gemiddelde tijdsduur per week (in uren per week), in 2014/15 en 2017/18.

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Aandachtspunten

In een leefbare en duurzame stad op vlak van samenleven vindt menselijk contact in al zijn diversiteit plaats, bij uitstek in de eigen buurt. Wat betreft het sociaal weefsel, de sociale cohesie, stellen we vooreerst vast dat bijna de helft van de inwoners van Halle en de centrumsteden wekelijks contact heeft met familie, vrienden of buren en met buren van Belgische herkomst. Inwoners van Halle hebben iets minder vaak wekelijks contact met buren van niet-Belgische herkomst dan inwoners van centrumsteden, wat ongetwijfeld verbonden is aan het feit dat er in Halle minder mensen van niet-Belgische herkomst wonen (22,6% in 2016) dan in de centrumsteden (33% in 2016). Verder blijken Hallenaren op basis van een samengestelde (subjectieve) survey - indicator in iets meerdere mate sociaal geïntegreerd te zijn dan inwoners van centrumsteden, maar ook dat ze minder vertrouwen hebben in de medemens. Tot slot vindt drie vierde van de inwoners van Halle en van de centrumsteden het aangenaam om in hun buurt met de mensen te praten.

Wat betreft participatie en maatschappelijk engagement nemen Hallenaren minder vaak dan inwoners van

centrumsteden deel aan buurtactiviteiten, en maken ze iets minder vaak deel uit van een bewonersgroep die het beleid tracht te beïnvloeden. Iets meer dan vier op tien inwoners van Halle en van de centrumsteden zijn actief lid of bestuurslid van één of meerdere verenigingen. Sportverenigingen trekken in dat opzicht iets meer leden aan dan andere verenigingen (zowel in Halle als de centrumsteden). Ook zien we dat Hallenaren iets minder vaak actief zijn om in hun buurt of stad iets te doen in vergelijking met inwoners van centrumsteden. Tot slot doen inwoners van Halle evenveel aan vrijwilligerswerk dan inwoners van centrumsteden.

3.3. Communicatie

Inleiding

Wat mag er in de meerjarenplanning zeker niet ontbreken? Welke trends spelen er in communicatie? Uit een externe omgevingsanalyse bekomen we de volgende tien trends.

Trend 1: Multimediaal/omnimediaal is het nieuwe normaal

Steden en gemeenten gebruiken niet alleen steeds meer communicatiekanalen, ze gaan ook meer diversifiëren. Digitale kanalen blijven populair: Facebook blijkt een topkanaal (96% van de Vlaamse gemeenten), Instagram, Pinterest, Snapchat, Google AdWords en Whatsapp zijn in opmars. Kwaliteitsonderzoek bij enkele Vlaamse steden toont aan dat 7 op 10 inwoners gebruik maken van de gemeentelijke website. De nieuwsbrief is dan weer minder gekend (4 op 10 inwoners) en Twitter is een kanaal met beperkt gebruik (zowel door de steden, als door de inwoners). Toch moeten we ons hoeden om de digitale kanalen alle aandacht te geven. Onderschat noch overschat de digitale kloof is daarbij de boodschap. Het publiek is niet radicaal digitaal, eerder omnimediaal. Ook mondelinge communicatiekanalen, zeker in het kader van participatie, winnen terrein.

Het is dan ook essentieel om crossmediaal te blijven werken. In Halle hebben we een mooie mediamix: digitale kanalen en traditionele kanalen worden ingezet en afgewogen naar gelang de communicatie-doelen (informereren, ondersteunen, overtuigen, werven, conversatie & interactie, aandacht trekken,...).

Trend 2: Minder infoblad, meer stadsmagazine

Het stedelijk infoblad blijkt een onderschat medium met een groter bereik dan verwacht. We kunnen het infoblad nog meer stadsmagazine maken door inwoners extra plaats te geven en in te spelen op de DIY-maatschappij: steeds meer zijn mensen de motor van burgerinitiatieven, ze willen iets goeds doen voor de maatschappij door zingeving en sociaal ondernemerschap. Als deze initiatieven aansluiten bij de doelstellingen van onze stad kunnen we onze kanalen benutten om de voorbeeldfunctie uit te dragen: bijvoorbeeld duurzame & sociale initiatieven in de kijker.

Trend 3: Burger wil 1 op 1-communicatie, on demand én hypergepersonaliseerd

Mensen zijn voortdurend online en kijken langer, vaker en gefragmenteerder via verschillende apparaten naar media. Ze kiezen de momenten en plaatsen zelf, on demand. Tegelijk ontstaat er een tegenbeweging van mensen die de continue digitale invloeden beu zijn: zij kiezen er voor vaker offline te zijn en selectief 1 op 1 te communiceren wanneer nodig. Als reactie op de overvloed aan digitale prikkels, waarbij het soms moeilijk is om het bos door de bomen te zien en het fake-news van het echte nieuws te onderscheiden, worden mensen selectiever en verwachten ze meer en meer individuele communicatie op maat, hypergepersonaliseerd. Mensen willen ook gehoord en geholpen worden, en liefst zo snel en efficiënt mogelijk. Via de stadsapp spelen we hier reeds in beperkte mate op in. Communicatiekanalen als Snapchat, Whatsapp en MSN nemen toe. Voorts moet ook op het vlak van het e-loket verder gewerkt worden aan het ter beschikking stellen van een persoonlijk dossier voor de inwoners, dat eenvoudig consulteerbaar is (bijv. stand van zaken aanvraag subsidie,...). Dit kan een stuk aansluiten bij het Topdesk-dossier. Het aanbieden van een gepersonaliseerde service naar onze burger zal sowieso doorheen de hele organisatie essentieel worden.

Trend 4: De burger wordt "mobiel"

Google analytics leert ons dat de helft van de bezoekers van onze stedelijke website mobiel naar onze website surft. Daar komen nog eens 10% tabletgebruikers bij. Het desktopgebruik neemt af als het over nieuwsgaring en converseren gaat. Dat blijft een belangrijk aandachtspunt in onze communicatie: onze digitale communicatie moet ook mobiel goed toegankelijk zijn en de aandacht voor mobiele toepassingen zoals apps is terecht.

Trend 5: Aandacht voor inclusieve- en doelgroepencommunicatie

De nood aan 1-op-1 communicatie hangt samen met de nood aan een goede inclusieve- en doelgroepencommunicatie. Als inhoud, taalgebruik en vormgeving aansluiten bij de doelgroep, dan wordt de

boodschap ervaren als waardevolle content.

Communicatie moet ook inclusief zijn. Meer nog, het kan het uiten van mensen die zich niet gehoord voelen, zich niet durven uit te spreken of van wie de mening genegeerd wordt faciliteren (deep democracy). Communicatie kan ook groepen verbinden die de neiging hebben niet met elkaar te praten (bridging). Overheidscommunicatie kan een waardevolle sociale rol spelen: mensen met elkaar in contact brengen, verbinden en verschillen overbruggen. In plaats van louter zenden en ontvangen, kan communicatie verbinden en leren begrijpen. Het kan met andere woorden een belangrijke faciliterende maatschappelijke rol vervullen.

Trend 6: Participatie: (tweerichtings)communicatie als smeerolie van lokale democratie

Tweerichtingscommunicatie is het kernwoord tegenwoordig. De “converserende overheid” is geen onbekende term meer voor de meeste besturen. Maar niet alleen dialoog, ook het effectief participeren aan het beleid en meedenken over onze stad staan hoog op de agenda van burgers.

Trend 7: Experimenteren en innoveren in communicatie

Communicatie is een discipline die snel verandert en evolueert. Durven meegaan, maar ook experimenteren en innoveren is belangrijk.

Trend 8: Naar een duurzame communicatie

Als stad zetten we reeds in op een duurzame communicatie: door aandacht voor duurzame drukwerk, het behalen van het anysurfer-label of het trachten te incorporeren van de SDG's. Duurzaam communiceren is echter ook het opbouwen van een vertrouwensband met ons publiek: door open, correct, kwalitatief, geloofwaardig, menselijk, transparant en op maat te communiceren. Daarbij mogen de dilemma's ook getoond worden: communiceren over de afwegingen bij de keuzes. Eerlijk, authentiek en continu communiceren over wat we doen. Communicatie kan de opbouw van een duurzame relatie met klanten faciliteren. Communicatie kan een prettig contact met de burger bevorderen. Het vertrouwen in de overheid neemt toe wanneer duurzame relaties kunnen opgebouwd worden. En dat is dan weer essentieel voor een positief imago van onze stad.

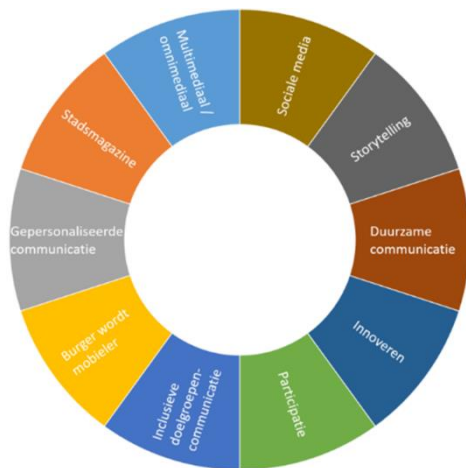
Trend 9: Multimediaal, maar met een verhaal: Storytelling

Storytelling is communiceren via verhalen. Het concretiseert en “vermenselijkt” de boodschap en het creëert betrokkenheid. Verhalen raken ons, geven betekenis, zijn concreet en makkelijk te delen.

Trend 10: Social media: door de verzuurde appel bijten en er een lekkere tarte tatin van maken

Onderzoek wees in 2017 uit dat steden en gemeenten steeds meer gebruik maken van social media zoals Facebook en Twitter (96%). De meeste gemeenten geven aan er ook intensiever op in te zetten. Binnen hogere overheden reeds gebruikelijk. De trend gaat dus eerder richting een doordachter gebruik en beheer van social media, i.p.v. het negeren of zelfs afsluiten ervan.

Zo kunnen social media ingezet worden voor participatieprojecten, of directer, persoonlijker contact (sluit aan bij trends 3, 4, en 6). Het blijft bovendien ook een belangrijk monitoringinstrument. Geen monitoring, geen damage control! Het is belangrijk om social media te zien als een instrument voor dialoog en co-creatie.

Aandachtspunten

Heden gebeurt de communicatie veelal ad hoc, dat wil zeggen als de vraag of het probleem zich aandient. Communicatie moet echter minder doenerig, maar meer gepland en georganiseerd verlopen.

De cluster communicatie heeft afgelopen legislatuur gewerkt aan een coherente, eenduidige huisstijl en communicatie. Desalniettemin stellen we vast dat er nog heel wat eigen initiatieven zijn binnen de clusters waarin de cluster communicatie onvoldoende betrokken is.

Ingevolge de integratie stad-OCMW zal er enige verschuiving plaatsvinden wat betreft het takenpakket van de cluster communicatie. Enerzijds zijn er nieuwe verordeningen rond openbaarheid van bestuur: zo moet er meer informatie ontsloten worden via de website. Anderzijds impliceert het samengaan van stad en OCMW een heel wat verandercommunicatie zowel intern als extern. Momenteel is de communicatiedienst vooral extern gefocust. Interne communicatie zal belangrijk zijn in het begeleiden van cultuurveranderingen en het motiveren en engageren van medewerkers. Europees onderzoek toont aan dat bijna de helft van de medewerkers in bedrijven vindt dat er te weinig in interne communicatie geïnvesteerd wordt. Trends zijn het evolueren naar social web en andere platformen buiten het intranet om interne communicatie te bevorderen (bijv. het gebruik van Skype), het duidelijk verbinden van de interne communicatie met de beleidsstrategie, het ondersteunen van veranderingsprocessen, responsiviteit en meten, een duidelijke interne communicatiestrategie ontwikkelen en afspraken over wie wat communiceert.

Citymarketing wordt in de nieuwe organisatie deel van de sector stadsontwikkeling. Aan het positief belevensimago van de stad moet actief verder gewerkt worden. Communicatie kan een flankerende rol spelen, bijvoorbeeld door campagnes, of het stimuleren van ambassadeursschap (cft. Zot van A, #halledaarheen,...).

- Als stad zetten we reeds in op een duurzame communicatie: door aandacht voor duurzame drukwerk, het behalen van het anysurfer-label of het trachten te incorporeren van de SDG's. Duurzaam communiceren is echter ook het opbouwen van een vertrouwensband met ons publiek: door open, correct, kwalitatief, geloofwaardig, menselijk, transparant en op maat te communiceren. Daarbij mogen de dilemma's ook getoond worden: communiceren over de afwegingen bij de keuzes. Eerlijk, authentiek en continu communiceren over wat we doen. Geen ronkende boodschappen, maar voortgang laten zien, het merkbaar maken. Communicatie kan de opbouw van een duurzame relatie met klanten faciliteren. Communicatie kan een prettig contact met de burger bevorderen. Het vertrouwen in de overheid neemt toe wanneer duurzame relaties kunnen opgebouwd worden.

3.4. Inkomen, armoede en uitsluiting

Inleiding

Tot slot geven wij binnen het thema dienstverlening een overzicht van de relevante gegevens wat betreft inkomen, armoede en uitsluiting.

Inkomen

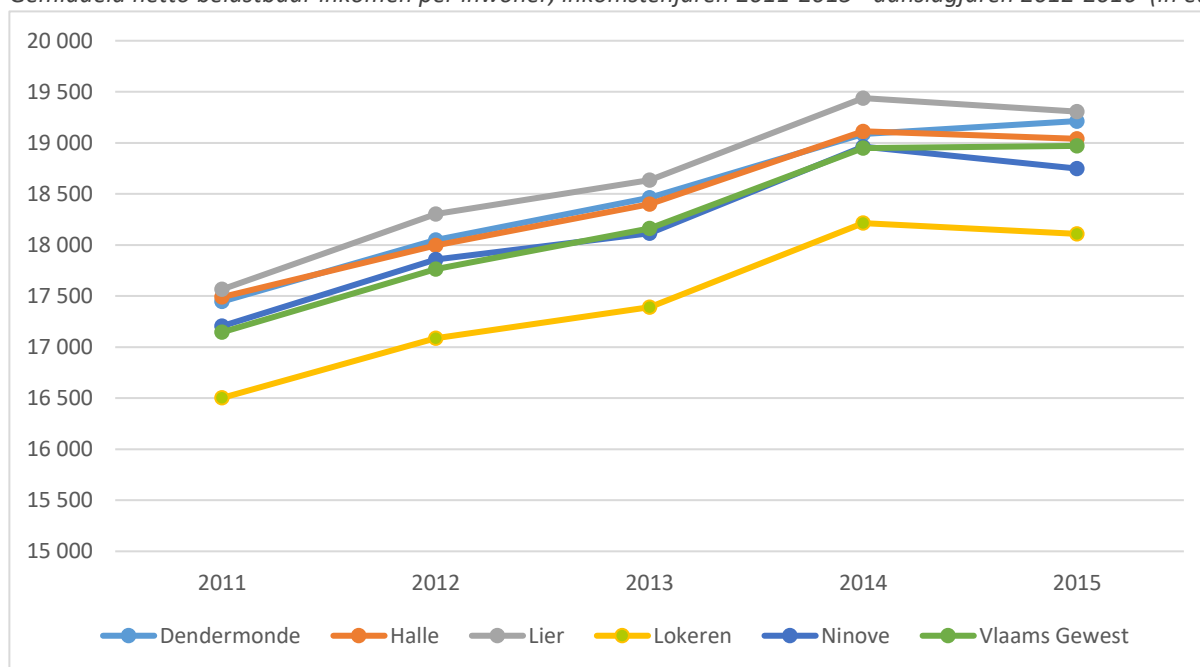
Gemiddeld	inkomen				per				inwoner
Gemiddeld inkomen	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Halle	16678	17111	17163	17490	17996	18402	19113	19040	
Belfius-gemeenten	17452	17753	17609	18114	18683	18907	19526	19514	
Vlaams gewest	16199	16505	16599	17146	17765	18163	19949	18970	

Het gemiddeld netto belastbaar inkomen per inwoner, het aandeel individuele aangiften onder de 10.000 euro (in %) en het aandeel gemeenschappelijke aangiften onder de 20.000 euro (in %).

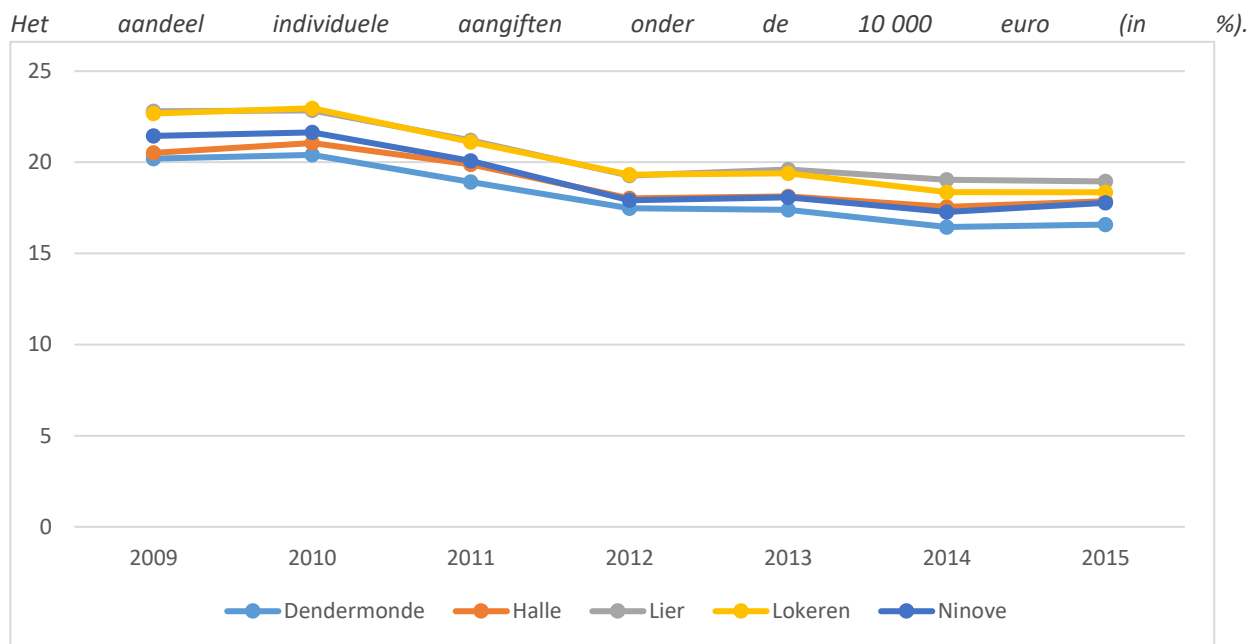
Inwoners van Lier hebben in 2015 het hoogste gemiddeld belastbaar netto inkomen per inwoner van alle benchmarksteden (19 307 euro). Halle heeft de derde plaats met 19 040 euro per jaar in 2015. Daarmee ligt Halle net iets boven het gemiddelde van het Vlaams Gewest (18 970 euro). Tussen 2011 en 2014 nam het gemiddeld inkomen per inwoner in de betreffende regio's toe met tussen de 1 600 euro en 1 900 euro. Tussen 2014 en 2015 nam dit terug lichtjes af in Lier, Lokeren, Ninove en Halle.

In de periode 2009-2015 neemt zowel het aandeel individuele aangiften als de gemeenschappelijke aangiften beneden de kritische grens af bij de inwoners van Halle en de benchmarksteden. Deze daling valt te verwachten vermits dit het inkomen in nominale waarden betreft, en dus niet geïndexeerd is. Terwijl het aandeel individuele aangiften in Halle is afgenomen van 21% in 2009 tot 18% in 2015, is de daling sterker bij de gemeenschappelijke aangiften (van 13% tot 7% in dezelfde periode). Verder zien we dat Halle een kleiner aandeel gemeenschappelijke aangiften heeft beneden de kritische grens (7%) dan de benchmarksteden, de centrumsteden (12%) en het Vlaams Gewest (9%). Enkel Dendermonde heeft een kleiner aandeel individuele aangiften beneden de kritische grens (17%) dan Halle (18%). Daarmee doet Halle het 'voor de gemeenschappelijke aangifte' net iets beter dan het Vlaams Gewest (19%) en de centrumsteden (20%).

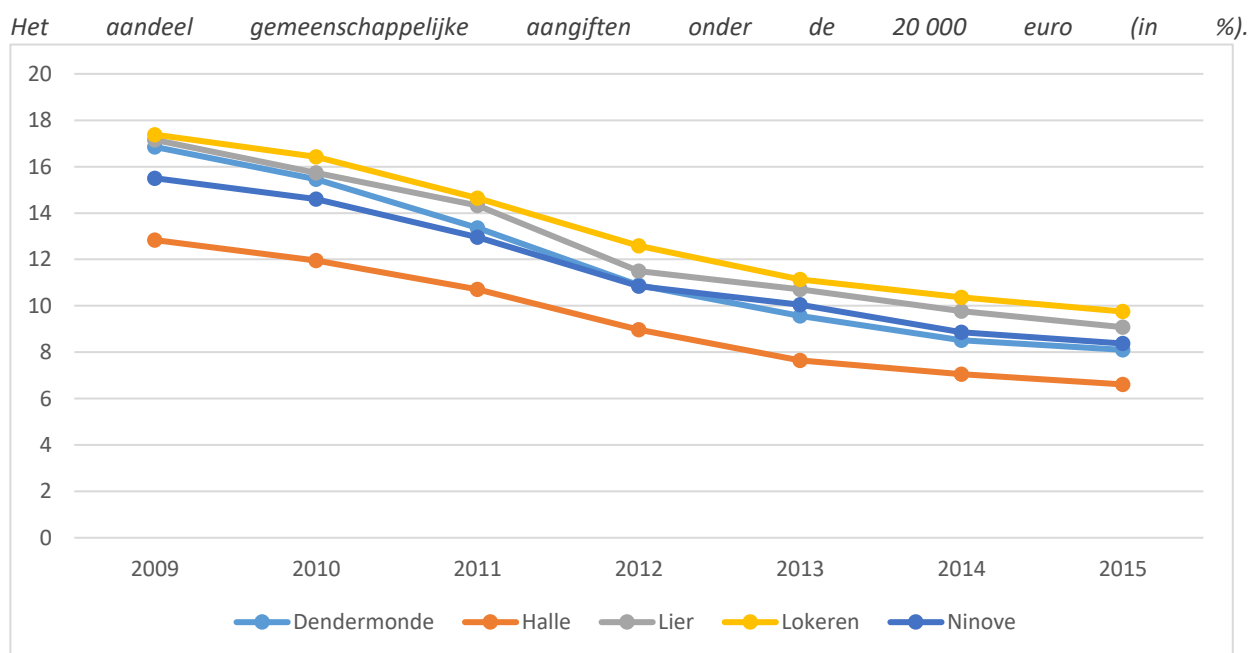
Gemiddeld netto belastbaar inkomen per inwoner, inkomstjaren 2011-2015 - aanslagjaren 2012-2016 (in euro).

Bron: Algemene Directie Statistiek.

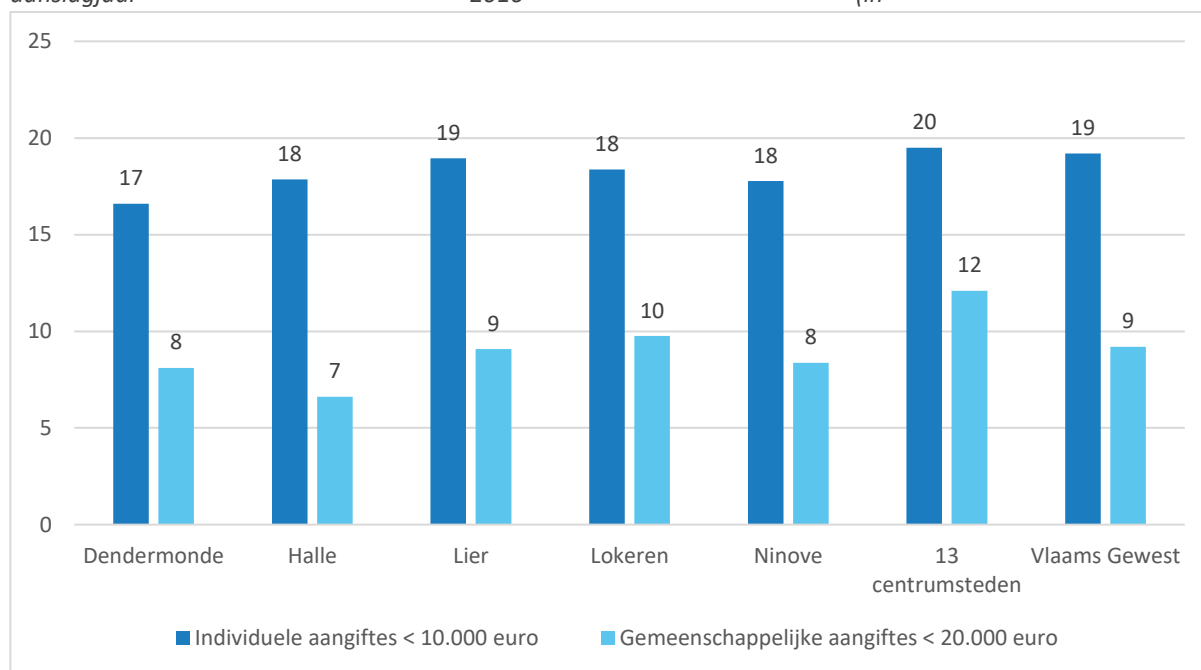

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Het aandeel individuele en gemeenschappelijke aangiften onder de kritische grens, inkomstenjaar 2015 – aanslagjaar 2016 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Aantal personen met een (equivalent) leefloon ikv. RMI of maatschappelijke hulp.

	Halle									
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal (equivalent) LL	158	128	161	136	129	144	139	135	148	142
In percentielen	4,5	3,6	4,5	3,7	3,5	3,9	3,7	3,6	3,9	3,7
	Belfiusgemeenten in stadsrand									
	Aantal (equivalent) LL	1795	1665	1780	1774	1696	1614	1616	1653	1813
In percentielen	5,2	4,8	5,1	5	4,8	4,5	4,5	4,5	4,9	5,1
	Vlaams Gewest									
	Aantal (equivalent) LL	31435	31026	355573	35869	33975	31878	31488	32295	34910
In percentielen	5,1	5	5,7	5,7	5,3	5	4,9	5	5,4	6

Bron: POD MI

Aantal personen met een (equivalent) leefloon ikv. RMI of maatschappelijke hulp per 1.000 inwoners van 18jaar tot 24 jaar

	Halle									
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal (equivalent) leefloontrekkers (18-24)	52	46	48	38	30	36	32	35	43	46
In percentiel	18,8	16,1	16,7	12,8	9,9	12	10,3	11	13,8	15,1
	Belfiusgemeenten in stadsrand									
	Aantal (equivalent) leefloontrekkers (18-24)	443	458	464	457	412	389	429	425	515
In percentiel	16,2	16,2	16	145,4	13,7	12,9	14	13,8	16,6	17,4
	Vlaams Gewest									
	Aantal (equivalent) leefloontrekkers (18-24)	7776	8105	9323	9219	8641	8700	9153	9383	10199
In percentiel	15,5	16	18,1	17,6	16,3	16,4	17,3	17,8	19,4	22,4

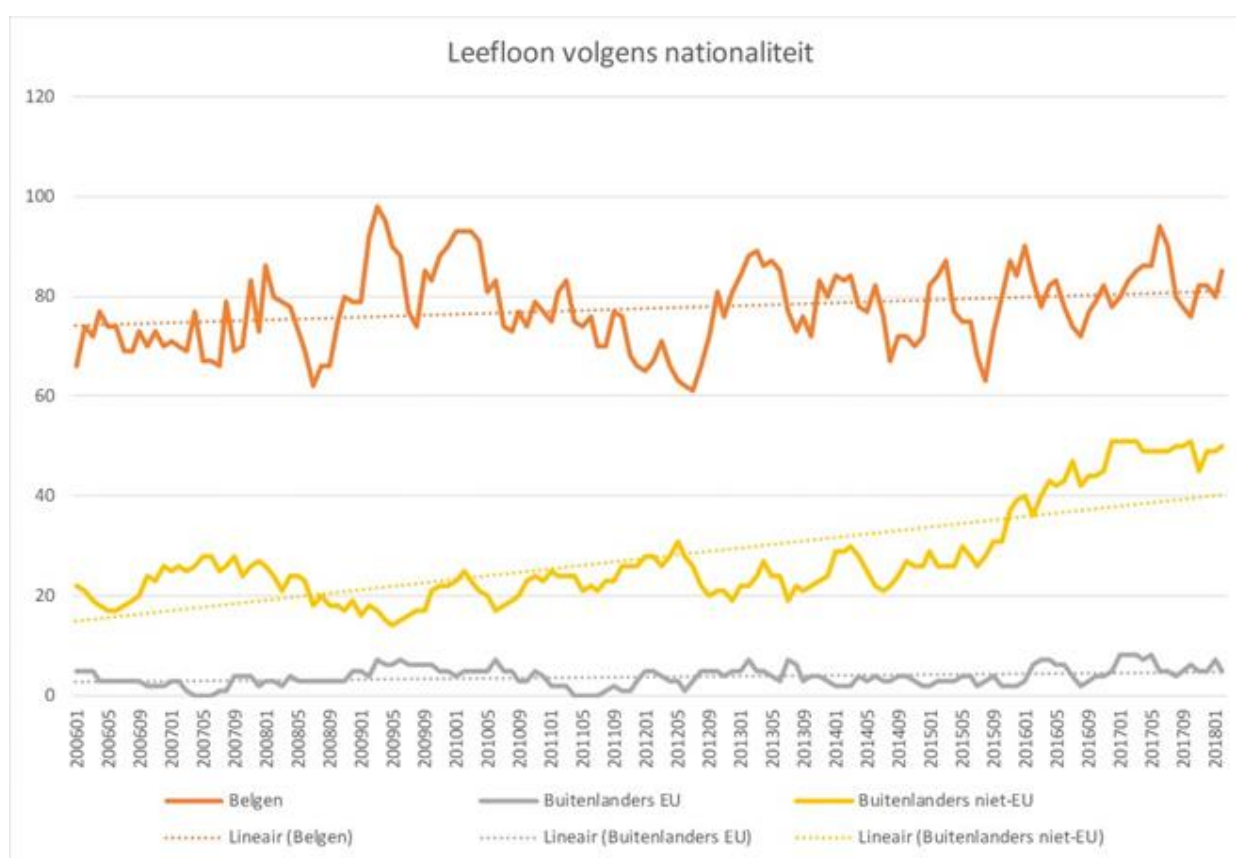
Bron: POD MI

Inkomensgarantie voor ouderen (IGO) / gewaarborgd inkomen voor bejaarden (GIB) per 1.000 inwoners van 65 jaar en ouder.

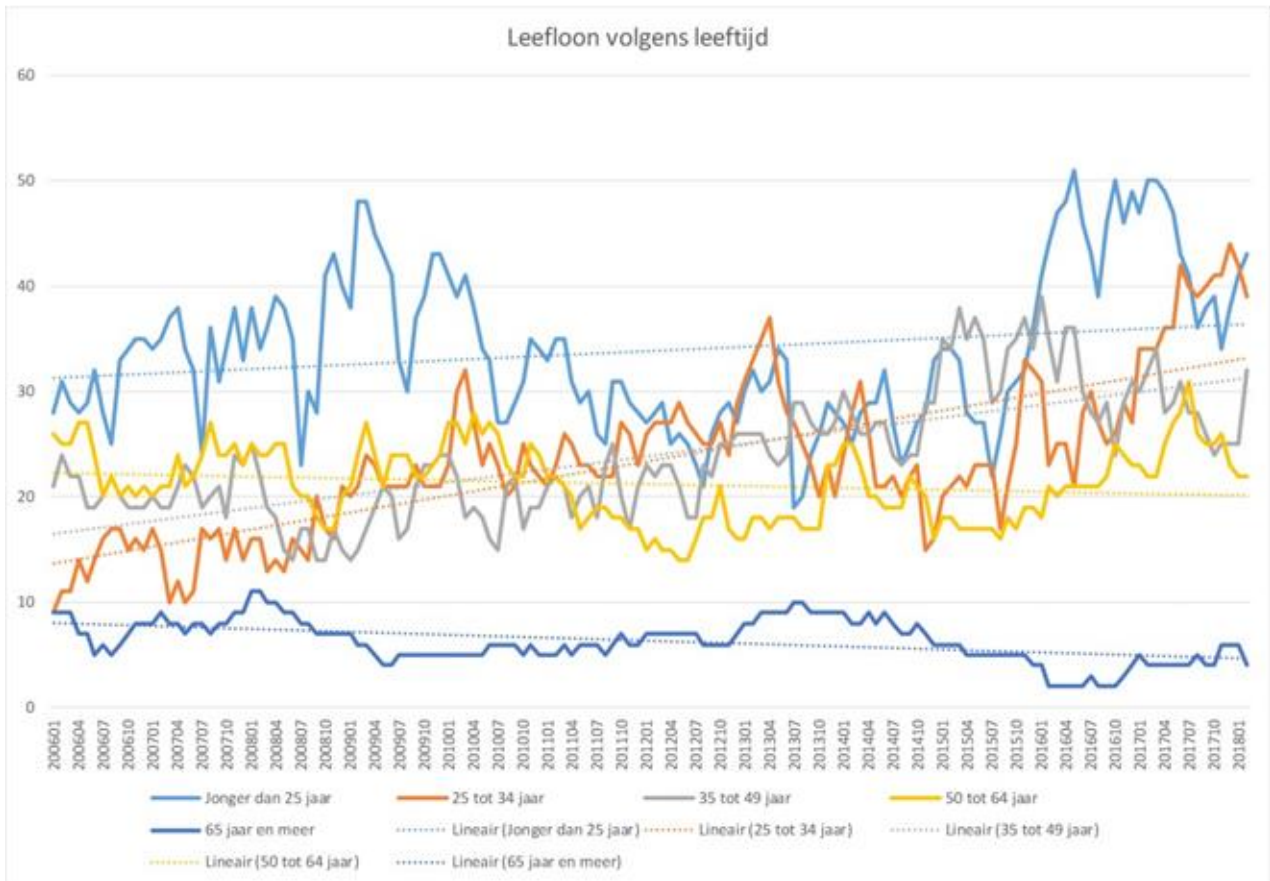
	Halle										
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
Aantak IGO	168	179	189	187	203	213	221	221	218	223	
In percentielen	26,4	27,5	28,5	28	29,8	30,7	31,3	30,8	29,9	30,3	
Aantal GIB	23	23	19	16	12	11	9	9	8	3	
In percentielen	3,6	3,5	2,9	2,4	1,8	1,6	1,3	1,3	1,1	0,4	
Belfiusgemeenten in stadsrand											
Aantak IGO	1358	1513	1556	1653	1755	1835	1999	2095	2094	2110	
In percentielen	22,1	24,3	24,7	26	27,1	28	30,2	31,2	31	31	
Aantal GIB	297	266	232	200	181	161	140	131	119	101	
In percentielen	4,8	4,3	3,7	3,1	2,8	2,5	2,1	2	1,8	1,5	
Vlaams Gewest											
Aantak IGO	44754	48016	48636	50552	51893	53684	55977	56174	54519	52298	
In percentielen	40,7	43	42,8	43,8	44	44,7	45,8	45,1	43,1	40,6	
Aantal GIB	8433	7391	6442	5679	5009	4412	3920	3427	2922	2573	
In percentielen	7,7	6,6	5,7	4,9	4,2	3,7	3,2	2,8	2,3	2	

Bron: POD MI

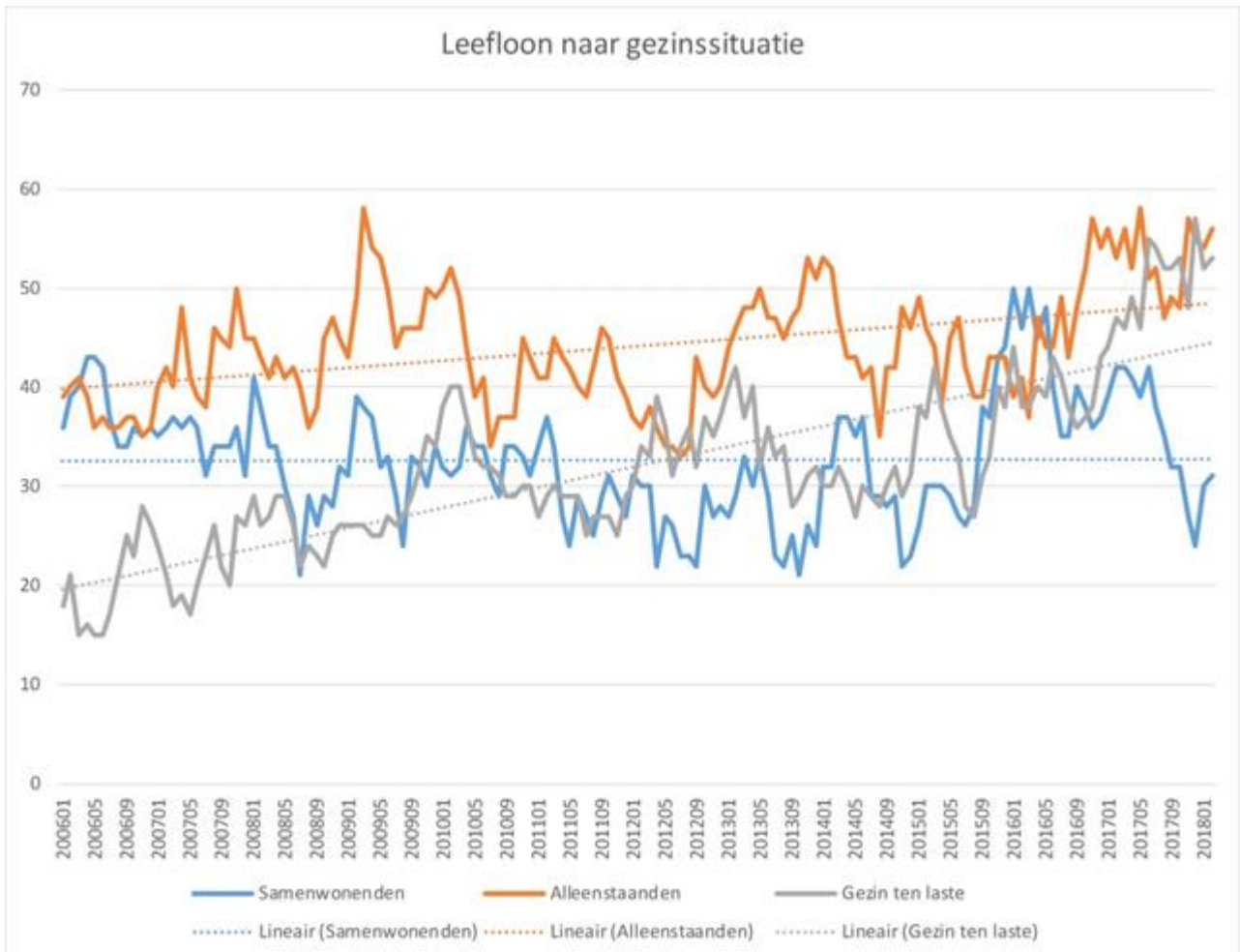
Leefloon volgens nationaliteit

Leefloon volgens leeftijd

Leefloon volgens gezinssituatie

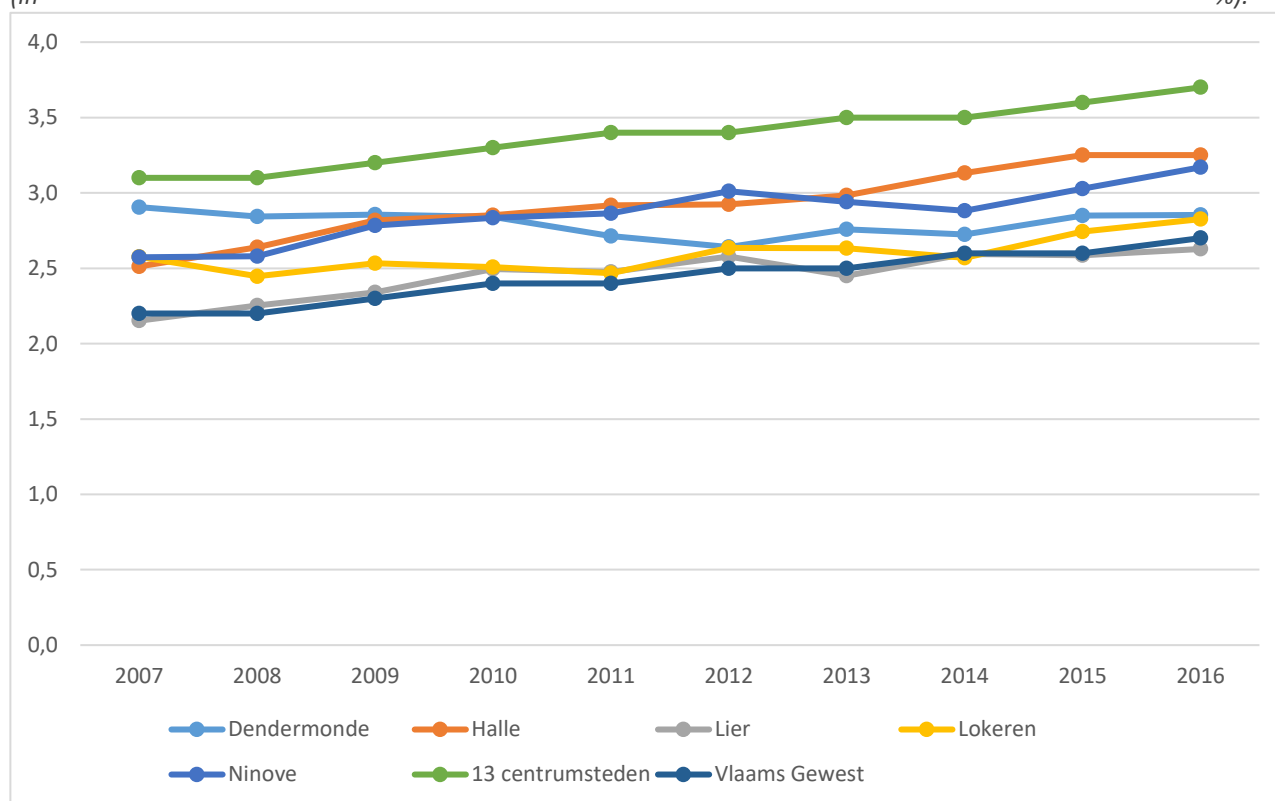

Schuldenlast

Aantal personen dat op 31 december van het jaar bij de Centrale voor Kredieten aan Particulieren van de Nationale Bank van België (NBB) geregistreerd staat met minstens één wanbetaling voor een consumentenkrediet (verrichtingen op afbetaling en kredietopeningen) of hypothecair krediet, afgesloten door natuurlijke personen voor privédoeleinden, in % van de bevolking van 18 jaar en ouder.

Het aandeel personen met een overmatige schuldenlast is een indicator van de financiële kwetsbaarheid van inwoners. Onderstaande grafiek toont aan dat in 2016 het aandeel personen van 18 jaar en ouder die bij de Centrale voor Kredieten aan Particulieren geregistreerd staan als wanbetaler (met overmatige schuldenlast) ten opzichte van de totale bevolking van 18 jaar en ouder het hoogst is in de 13 centrumsteden (3,7%), gevolgd door Halle (3,3%) en Ninove (3,2%). Dit aandeel neemt in de periode 2007-2016 heel lichtjes toe in het Vlaams Gewest, de centrumsteden en in alle benchmarksteden (behalve Dendermonde): van 2,2% naar 2,7% in het Vlaams Gewest, van 3,1% tot 3,7% in de 13 centrumsteden en van 2,5% tot 3,3% in Halle.

Het aandeel personen van 18 jaar en ouder met overmatige schuldenlast in % van de bevolking, van 2007 tot 2016 (in %).

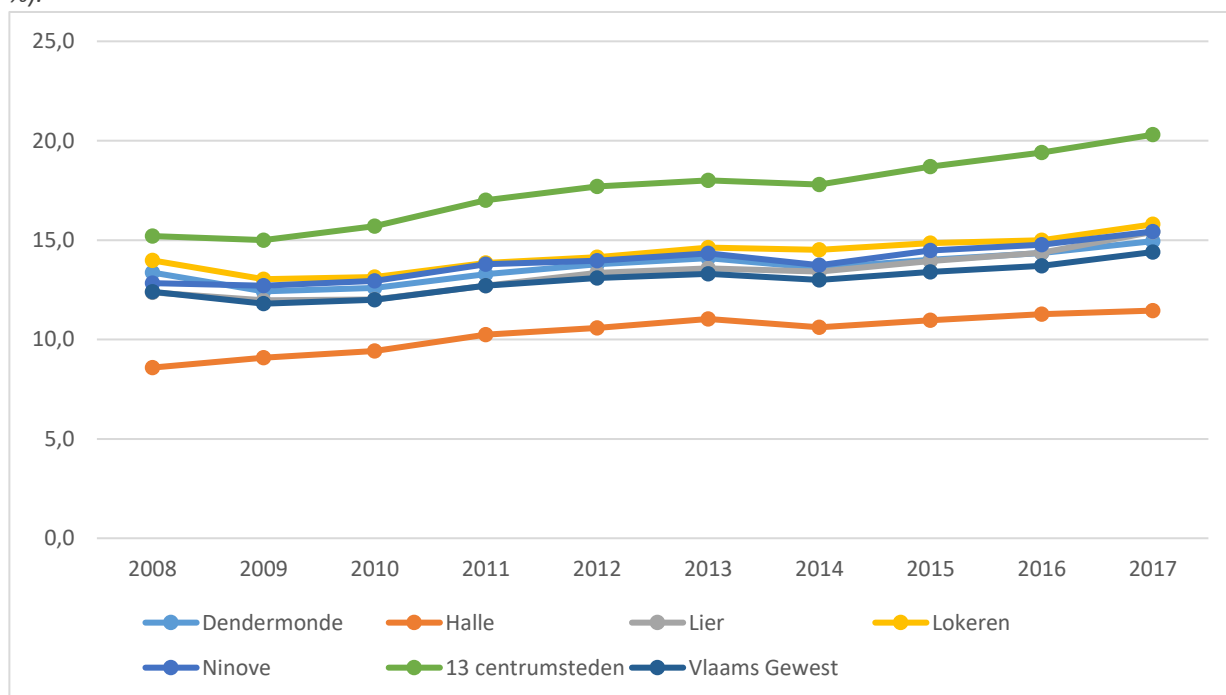

Bron: Gemeentemonitor op basis van Nationale Bank van België.

Verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering

Deze indicator geeft de financiële kwetsbaarheid weer van de inwoners. De verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering heeft immers als doel om armoede te voorkomen en bestrijden. We stellen vast dat Halle over de volledige periode een kleiner aandeel inwoners heeft met een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering (12%) dan inwoners van het Vlaams Gewest (14%), wat in lijn ligt met de vaststellingen over het inkomen. Halle wijkt daarbij duidelijk af van de vier benchmarksteden, waarvan de cijfers nauw aansluiten bij de Vlaamse cijfers, maar zeker ook van de centrumsteden, die over de hele lijn boven de Vlaamse cijfers zitten (20% in 2017). Verder zien we dat het aandeel personen met een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering in alle regio's gestaag en onafgebroken toeneemt in de periode 2008-2017 (behalve in 2009 en 2014). In Halle bedraagt die toename 2,9 procentpunten, en in de centrumsteden valt de hoogste toename op te merken met meer dan 5 procentpunten.

Het aandeel inwoners dat geniet van een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering, van 2008 tot 2017 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Datawarehouse Arbeidsmarkt en Sociale Bescherming van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ).

Energie-armoede

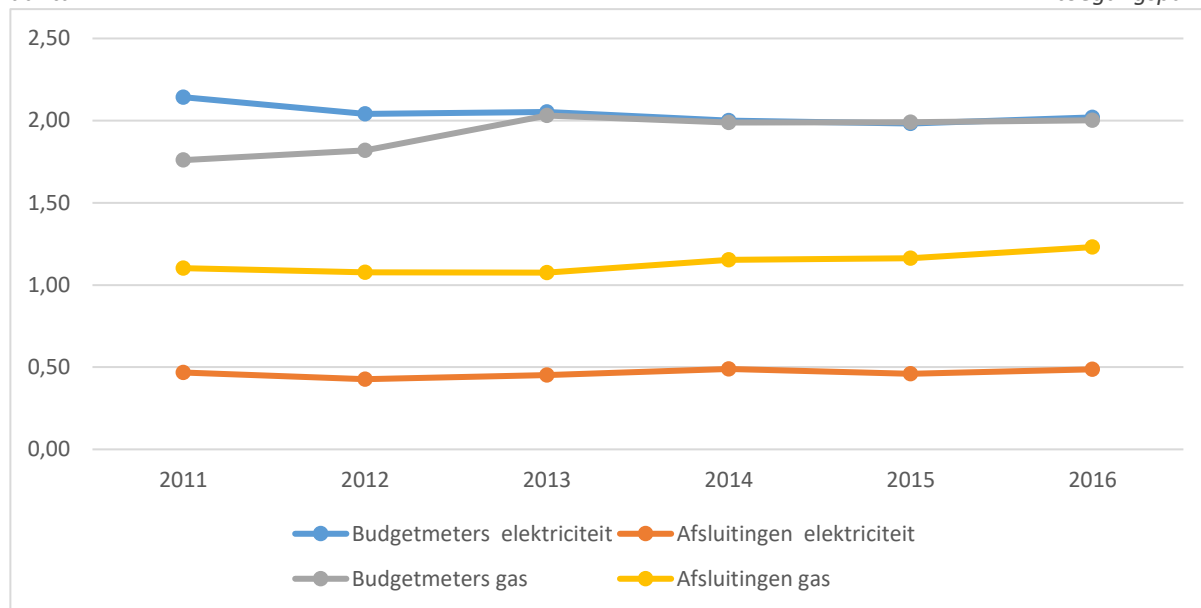
Het aandeel afgesloten toegangspunten elektriciteit (of aardgas) ten opzichte van het aantal toegangspunten elektriciteit (of aardgas) in de stad.

Het aandeel budgetmeters voor elektriciteit en aardgas is in de meeste regio's quasi gelijk. In Halle is het aandeel budgetmeters elektriciteit en aardgas in de periode 2011-2013 naar elkaar toe gegroeid en lopen ze sindsdien grotendeels gelijk. Wat betreft het aandeel afsluitingen voor elektriciteit of aardgas is dit niet het geval: in de meeste regio's zijn er meer afsluitingen van gas dan van elektriciteit. Dit is mogelijk verbonden met het hoger aandeel van de kosten voor aardgas dan voor elektriciteit in het gezinsbudget. Bovendien zouden de netbeheerders de indruk hebben dat mensen sneller geneigd zijn hun elektriciteitsrekening te betalen dan hun gasrekening omdat voor verwarming op aardgas alternatieven bestaan wat voor elektriciteit niet het geval is.

In de centrumsteden zijn er beduidend meer budgetmeters (gas en elektriciteit) en meer afsluitingen gas dan in het Vlaams Gewest. Het aandeel afsluitingen elektriciteit is ongeveer gelijk tussen de centrumsteden en het Vlaams Gewest. Wanneer we Halle onder de loep nemen, stellen we vast dat er ongeveer een even groot aandeel budgetmeters (voor gas en elektriciteit) zijn als in de centrumsteden, maar wel beduidend minder afsluitingen. Halle kent ongeveer evenveel afsluitingen van gas als het Vlaams Gemiddelde, maar heeft beduidend minder afsluitingen van elektriciteit dan het Vlaams Gewest.

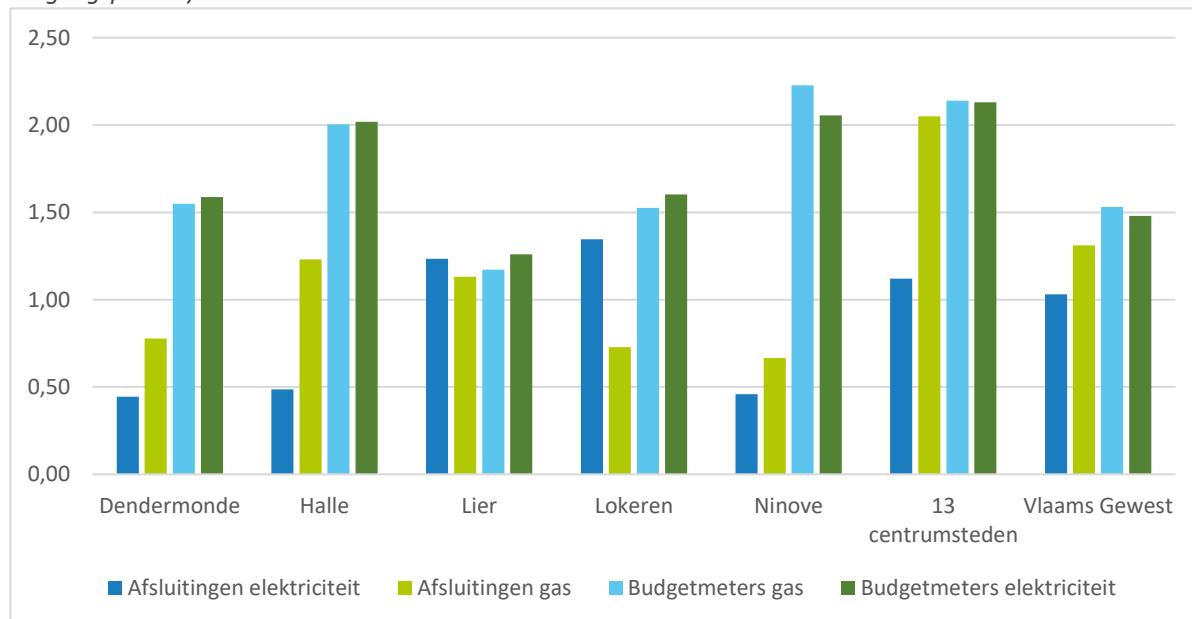
En terwijl er in de centrumsteden en het Vlaams Gewest (en alle benchmarksteden) in de periode 2011-2016 een toename is van het aandeel afsluitingen elektriciteit (in beide gevallen met 0,4 procentpunten) en aardgas (respectievelijk met 0,6 en 0,4 procentpunten), is die toename in Halle erg beperkt (0,02 en 0,13 procentpunten). Verder blijft het aandeel budgetmeters gas in alle regio's in de meeste regio's vrij stabiel: in de meeste regio's is er sprake van een lichte toename in de periode 2011-2014 en een lichte afname tussen 2014-2016. Tot slot concluderen we dat het aandeel budgetmeters elektriciteit in alle regio's (behalve Ninove) lichtjes is afgenomen in de periode 2011-2016.

Het aantal ingeschakelde budgetmeters elektriciteit en aardgas in Halle, en het aantal afgesloten toegangspunten elektriciteit en aardgas ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, van 2011 tot 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

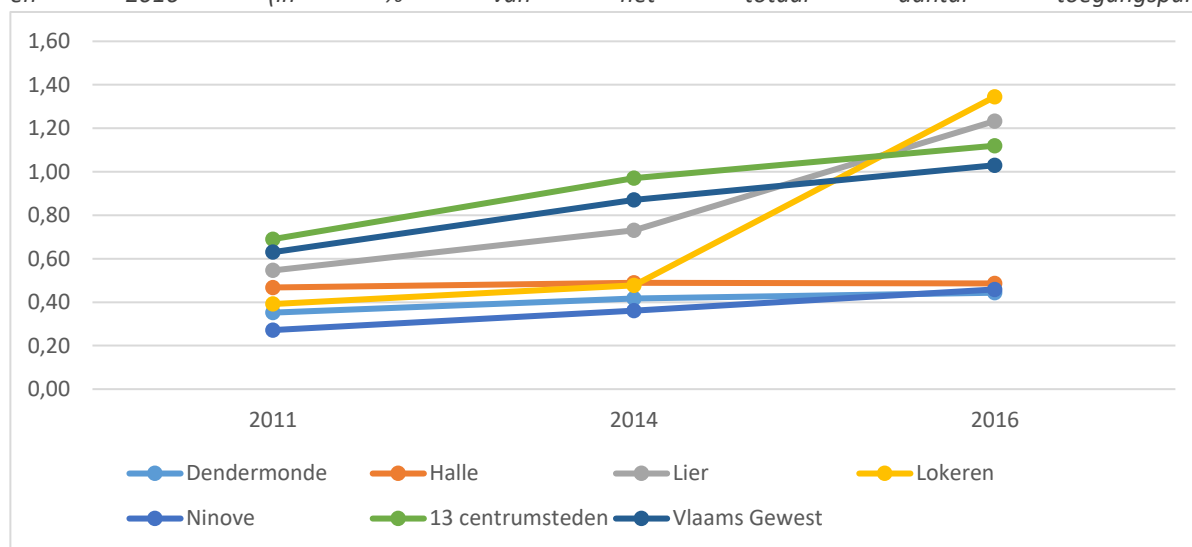
Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Het aantal ingeschakelde budgetmeters elektriciteit en aardgas, en het aantal afgesloten toegangspunten elektriciteit en aardgas ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, in 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

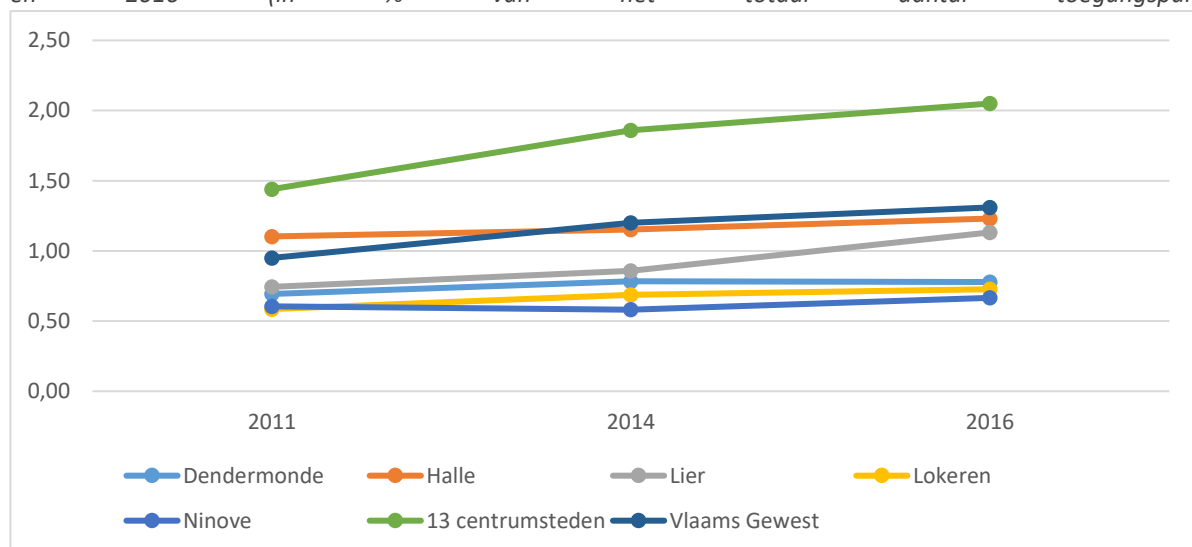
Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Het aantal afgesloten toegangspunten elektriciteit ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, in 2011, 2014 en 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

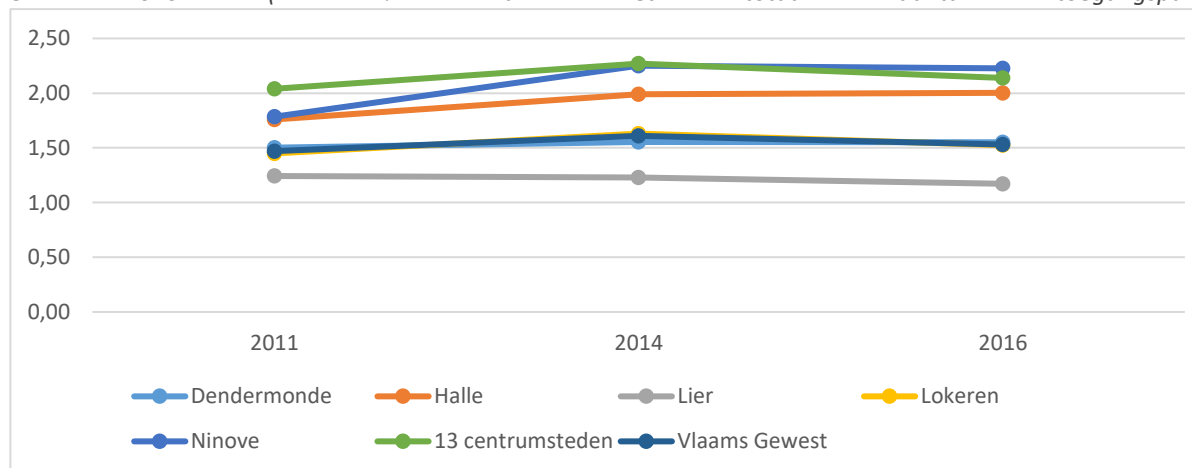
Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Het aantal afgesloten toegangspunten aardgas ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, in 2011, 2014 en 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

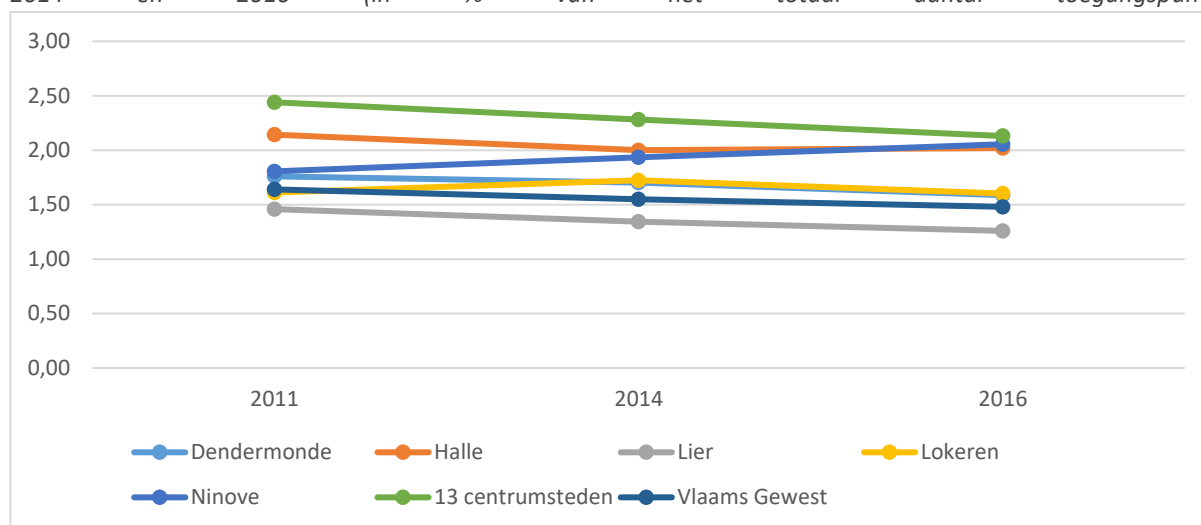
Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Het aantal ingeschakelde budgetmeters aardgas ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, in 2011, 2014 en 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Het aantal ingeschakelde budgetmeters elektriciteit ten opzichte van het totaal aantal toegangspunten, in 2011, 2014 en 2016 (in % van het totaal aantal toegangspunten).

Bron: Gemeentemonitor op basis van VREG.

Kansarmoedeindex

Kansarmoede is een toestand waarbij mensen beknot worden in hun kansen om voldoende deel te hebben aan maatschappelijk hooggewaardeerde goederen, zoals onderwijs, arbeid, huisvesting. Het gaat hierbij niet om een eenmalig feit, maar om een duurzame toestand die zich voordoet op verschillende terreinen, zowel materiële als immateriële. Tijdens hun contacten met gezinnen gaan de verpleegkundigen en gezinsondersteuners van Kind en Gezin na of er signalen zijn van kansarmoede op 6 domeinen. Het gaat om het maandinkomen van het gezin, de opleiding van de ouders, het stimulatie-niveau van de kinderen, de arbeidssituatie van de ouders, de huisvesting en de gezondheid. Wanneer een gezin zwak scoort op 3 of meer criteria, spreken we over kinderen die in kansarmoede leven.

Kansarmoedeindex (percentage geboren kinderen in kansarmoede)

Halle													
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
2,3	2,7	2,3	2,2	2,2	2,7	3,5	5,1	6,4	6	5,4	5,2	4,9	5
Vlaams Gewest													
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
6,4	6,4	6,5	6,9	7,4	7,9	8,2	8,6	9,7	10,5	11,2	11,4	12,1	12,8

Bron: Kind en gezin

Vergelijking met andere steden obv. de VRIND-indeling. Dit is een ruimtelijke indeling op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met opsplitsing van het buitengebied op basis van het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie waarbij het ruraal overgangsgebied en het ruraal gebied als platteland wordt geclassificeerd (in deze classificatie behoort Halle tot de structuurondersteunende steden).

VRIND-Indeling	2014	2015	2016	2017
Centrumsteden	17,40%	17,50%	18,30%	18,40%
Grootstedelijke rand	2,40%	2,60%	2,70%	2,70%
Grootsteden	35,70%	34,00%	32,40%	32,50%
Kleinstedelijke provincial	11,30%	11,90%	12,00%	11,70%
Overgangsgebied	11,70%	12,30%	12,50%	12,10%
Platteland	6,80%	6,60%	6,50%	7,10%
Regoïnaal stedelijke rand	2,90%	3,00%	3,30%	3,50%
Stedelijk gebied rond Brussel	2,50%	2,70%	2,70%	2,70%
Structuurondersteunende steden	9,30%	9,40%	9,50%	9,40%

Bron: Kind&Gezin

Tot slot hebben we de onderwijsarmoede-indicator. De OKI wordt berekend als het aantal van de vier leerlingenkenmerken (Thuis taal niet-Nederlands, laag opleidingsniveau van de moeder, Ontvangen van een

schooltoelage, Wonend in een buurt met hoge mate van schoolse vertraging) waaraan de leerlingen voldoen, gesommeerd voor alle leerlingen , en vervolgens gedeeld door het totaal aantal leerlingen.

	Halle							
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
OKI-index	0,62	0,68	0,66	0,67	0,69	0,67	0,72	0,78
	Vlaams Gewest							
OKI-index	0,78	0,77	0,77	0,77	0,78	0,78	0,79	0,81

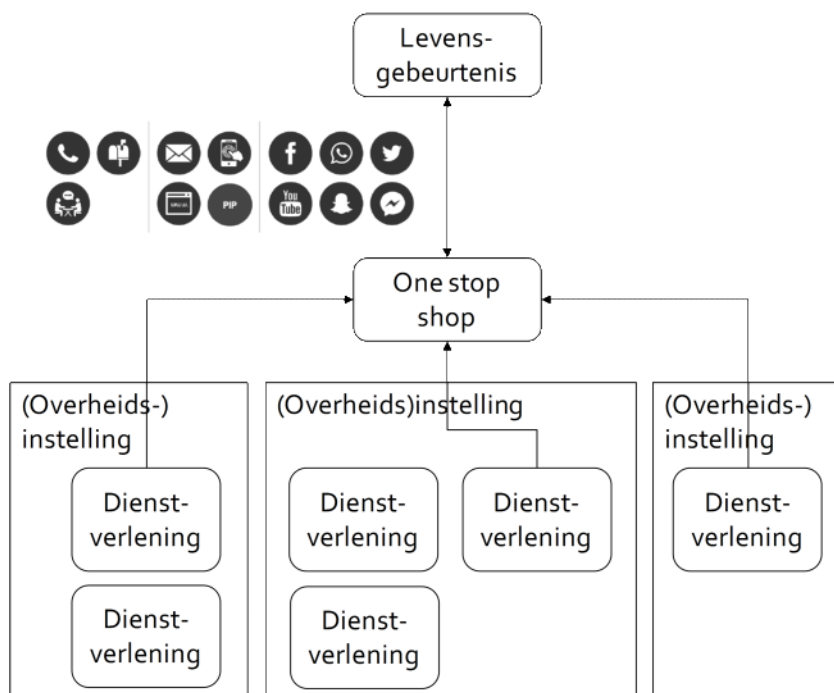
Aandachtspunten

Binnen de clusters stellen we een steeds groeiende diversiteit van hulpvragen vast, met een specifieke complexiteit tot gevolg. De verwachtingen van de hulpvragers zijn dan ook eerder vraaggestuurd. Tegelijkertijd voelen we ook een toename in de schuldendossiers en een groei van het aantal mensen die moeten leven van een te beperkt budget. De randvoorwaarde psychisch welzijn en huisvesting blijven moeilijk te vervullen teneinde hulpvragers maatschappelijk/professioneel te activeren in onze samenleving. De trajecten lopen eveneens langer ingevolge gewijzigde wetgeving (TWE).

Eveneens stellen wij een toename vast van aanvragers leefloon ingevolge strengere aanpak RVA wat betreft werkloosheidsvergoedingen. Tegelijkertijd is het leefloon alleen onvoldoende om rond te komen, temeer de toch wel hoge huurprijzen in onze regio.

Tot slot is het belangrijk mee te geven dat we een significante stijging vaststellen wat betreft hulpvragen bij zelfstandigen.

3.4. Ideaalbeeld sector dienstverlening

3. SAMENLEVING

4.1. Leren en onderwijs

Inleiding

Onderwijs is geen luxe, het is de grondstof van onze samenleving. In alles zijn we ervan afhankelijk. Onderwijs is dan ook meer dan leren alleen. Het onderwijs moet inspireren, innoveren, activeren en mensen kritisch laten nadenken. Jong en oud!

Toegankelijkheid

De toegankelijkheid van een locatie of evenement heeft betrekking op het er mogen en kunnen zijn. In het bijzonder betekent toegankelijkheid dat een product of dienst bruikbaar is voor iedereen, inclusief personen met een functiebeperking. In het bijzonder verwijzen wij naar de 7 b's van toegankelijkheid. In de praktijk zien we vaak dat 7 criteria gehanteerd worden om na te gaan of een bepaald dienst- of hulpverleningsaanbod toegankelijk is of niet;

- Bruikbaarheid
- Betrouwbaarheid
- Begrijpbaarheid
- Bekendheid
- Bereikbaarheid
- Beschikbaarheid
- Betaalbaarheid

Bruikbaarheid verwijst naar de mate waarin het aanbod bruikbaar is voor de gebruiker en het aan de behoeften (ook van specifieke doelgroepen) voldoet.

Betrouwbaarheid heeft betrekking op de mate waarin de dienstverlener en zijn aanbod als betrouwbaar worden gepercipieerd door de gebruiker. De betrouwbaarheid heeft op zijn beurt een invloed op de mate waarin er mentale drempels (zoals angst omwille van vooroordelen) bestaan.

Begrijpbaarheid handelt over de mate waarin de informatie over het aanbod begrijpbaar is (zodanig dat men als potentiële gebruiker kan inschatten of het aanbod voor hem/haar bestemd is) én de mate dat er in de dienst- en hulpverlening zelf op een begrijpbare wijze gecommuniceerd wordt.

Bekendheid gaat over de mate waarin het aanbod bekend is bij de beoogde doelgroep en is essentieel voor de toegankelijkheid.

Bereikbaarheid geeft aan in welke mate het aanbod fysiek, ruimtelijk en in de tijd toegankelijk is. In een samenleving met steeds meer mobiliteitsknooppunten is dit een niet te onderschatten factor.

Beschikbaarheid verwijst naar de duurtijd waarbinnen het aanbod beschikbaar is en de mate waarin er drempels zijn zoals wachtlijsten en administratieve drempels.

Betalbaarheid stelt de vraag in hoeverre de prijs van het aanbod een drempel vormt. Soms wordt dit criterium ruim geïnterpreteerd en wordt niet alleen de financiële kostprijs in rekening genomen maar ook de 'psychologische kost' of inspanning die de gebruiker moet leveren om van het aanbod te genieten.

Deze thematiek werd geplaatst binnen de sector strategie en coördinatie. Hiermee werd het belang aangeduid dat de stad hieraan geeft.

Kindvriendelijke stad

In 2018 behaalde Halle het label van 'kindervriendelijke stad'. Uiteraard een label waar we bijzonder fier op zijn, maar ook aangeeft dat we hier blijvend moeten op inzetten.

Aantal leerlingen in het kleuter- en secundair onderwijs

Aantal leerlingen in het gewoon en buitengewoon kleuteronderwijs tov. kleuterpopulatie (2,5 jaar-5jaar)

	Halle									
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal ln. kleuters	1522	1594	1593	1595	1562	1572	1649	1633	1639	1617
Aantal kleuters tussen 2,5 en 5 jaar	1414	1501	1531	1551	1541	1527	1557	1555	1624	1615
Aandeel ln. Kleuters tov kleuterpopulatie	107,6	106,2	104	102,8	101,4	102,9	105,9	105	100,9	100,1
BELFIUS.Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)										
Aantal ln. kleuters	12078	12475	1250	13245	13469	13689	13950	13927	14099	14070
Aantal kleuters tussen 2,5 en 5 jaar	13553	13851	14240	14541	14948	15311	15563	15698	15836	15927
Aandeel ln. Kleuters tov kleuterpopulatie	89,1	90,1	90,9	91,1	90,1	89,4	89,6	88,7	89	88,3
Vlaams Gewest										
Aantal ln. kleuters	228180	233931	240701	247671	252661	255752	258723	257474	256858	255210
Aantal kleuters tussen 2,5 en 5 jaar	222943	228787	25504	242072	247196	250217	252816	252474	250964	249098
Aandeel ln. Kleuters tov kleuterpopulatie	102,3	102,2	102,2	102,3	102,2	102,2	102,3	102,1	102,3	102,5

Aantal leerlingen in het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs tov. 12-17-jarigen

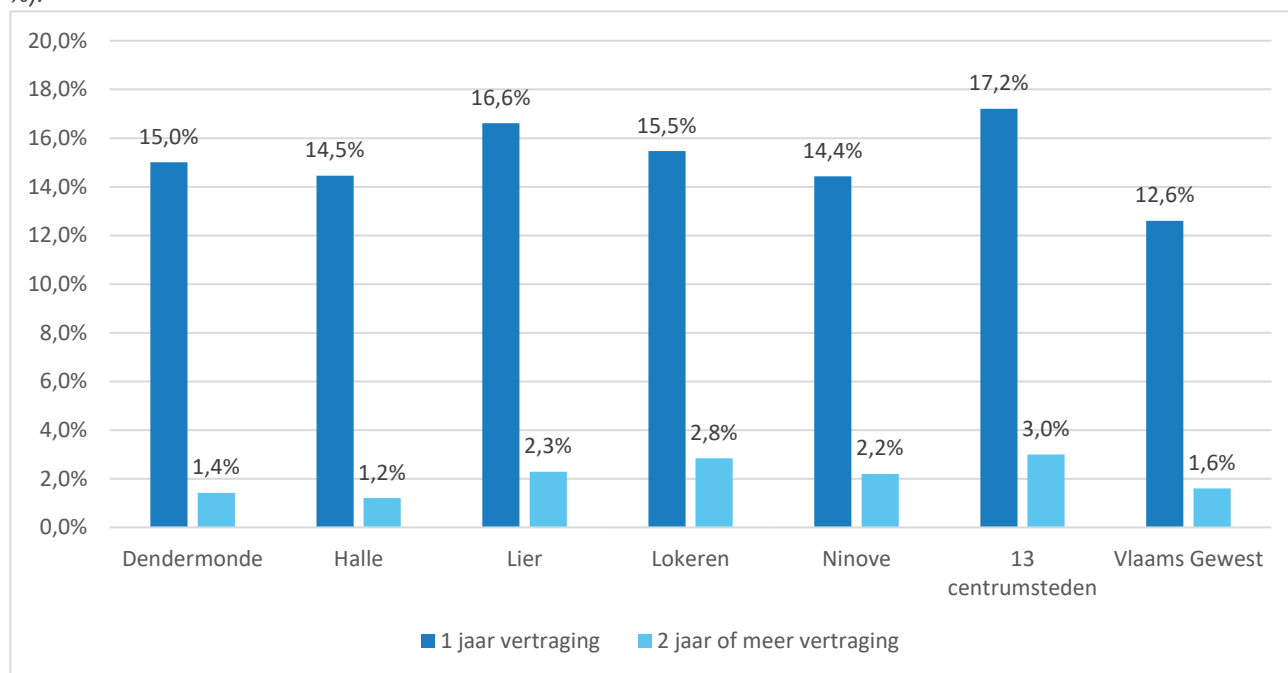
	Halle									
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal ln. Secundair onderwijs	5714	5729	5762	5708	5609	5582	5666	5787	5896	6025
aantal kinderen tussen 12 en 17 jaar	2436	2441	2408	2388	2439	2508	2563	2537	2543	2636
Aandeel leerlingen tov 12-17 jarigen	234,6	234,7	239,3	239	230	222,6	221,1	228,1	231,9	228,6
BELFIUS.Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)										
Aantal ln. Secundair onderwijs	20787	20814	21027	20903	20983	21206	21404	21864	22132	22713
aantal kinderen tussen 12 en 17 jaar	25534	25576	25626	25493	25485	25881	25986	26040	26332	26733
Aandeel leerlingen tov 12-17 jarigen	81,4	81,4	82,1	82,0	82,3	81,9	82,4	84,0	84,0	85,0
Vlaams Gewest										
Aantal ln. Secundair onderwijs	450155	448411	442730	438878	435313	434056	432914	432260	432842	433471
aantal kinderen tussen 12 en 17 jaar	432147	428380	424092	419440	415423	414093	411747	409006	406895	409013
Aandeel leerlingen tov 12-17 jarigen	104,2	104,7	104,4	104,6	104,8	104,8	105,1	105,7	106,4	106,0

Schoolse vertraging in het onderwijs.

Schoolse vertraging is het verschil in leerjaren tussen het leerjaar waarin de leerling op grond van zijn geboortjaar en bij normale studievordering zou moeten ingeschreven zijn, en het leerjaar waarin de leerling daadwerkelijk is ingeschreven. Leerlingen uit het buitengewoon lager onderwijs en leerlingen die onderwijs volgen in een specifieke pedagogische methode (Steiner, Freinet, Leefschool,...) zijn niet opgenomen in deze indicator omdat deze leerlingen niet geregistreerd worden volgens het klassieke leerjarenpatroon. Ook het kleuteronderwijs komt hier niet aan bod.

In Halle heeft 15% van de leerlingen in het vierde leerjaar gewoon lager onderwijs één jaar vertraging, en heeft 1,2% van de leerlingen twee jaar of meer vertraging in het schooljaar 2016-2017. Daarmee doet Halle het voor beide categorieën beter dan de centrumsteden waar dat respectievelijk 17% en 3% bedraagt, en iets minder goed dan het Vlaams gemiddelde wat betreft het aandeel leerlingen met één jaar vertraging (13%), maar iets beter wat betreft het aandeel leerlingen met twee jaar of meer vertraging (in het Vlaams Gewest is dat 1,6%). Wanneer we het schooljaar 2016-2017 vergelijken met dat van 2008-2009 stellen we vast dat in alle steden (op Lier na) het aandeel leerlingen met schoolse vertraging is afgenomen voor beide categorieën: Halle heeft wel de kleinste afname met respectievelijk 0,3 en 0,5 procentpunten dan in de centrumsteden of Vlaanderen.

Aandeel leerlingen met schoolse vertraging in het vierde leerjaar van het gewoon lager onderwijs, in 2016-2017 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming.

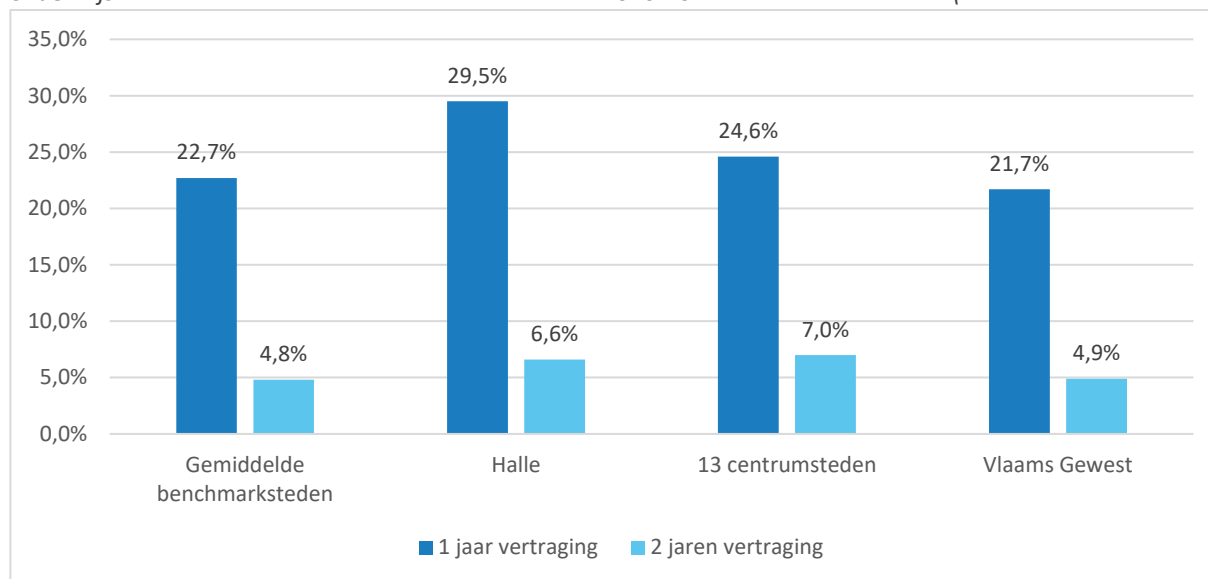
Schoolse vertraging in het gewoon lager onderwijs

	Halle								
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal IIn met schoolse vertraging - jongens	206	210	222	229	215	191	201	186	180
Aantal IIn met schoolse vertraging - meisjes	183	177	179	201	186	189	176	176	161
Aantal IIn met schoolse vertraging - Totaal	389	387	401	430	401	380	377	362	341
Aandeel schoolse vertraging - jongens	18,0	18,3	19,2	19,1	17,6	15,6	15,7	14,3	13,0
Aandeel schoolse vertraging - meisjes	15,8	15,0	14,5	15,8	14,5	14,7	13,5	13,6	12,4
Aandeel schoolse vertraging - Totaal	16,9	16,6	16,8	17,4	16,0	15,2	14,6	13,9	13,0

In wat volgt bekijken we dezelfde gegevens, maar dan voor het secundair onderwijs. Leerlingen die onderwijs volgen in een onthaakklas anderstalige nieuwkomers zijn niet opgenomen in deze indicator, omdat deze niet ondergebracht worden binnen de structuur van graden en leerjaren.

Halle heeft in het schooljaar 2016-2017 het grootste aandeel leerlingen met één jaar schoolse vertraging (29,5%), gevolgd door de centrumsteden (25%), de benchmarksteden (23%) en het Vlaams Gewest (22%). Verder heeft Halle ook het grootste aandeel leerlingen met een vertraging van twee jaar of meer (6,6%), op de centrumsteden na waar dat 7% bedraagt. Dit zou mogelijks verklaard kunnen worden door het hoge aandeel leerlingen van wie de thuistaal niet het Nederlands is in Halle: deze taalbarrière kan de schoolloopbaan bemoeilijken (Stadsmonitor Halle, 2015). Bovendien zien we dat het aandeel leerlingen met schoolse vertraging (van één jaar of meer) in Halle toeneemt met 3,5 procentpunten in de periode 2007-2008 en 2016-2017, terwijl dit aandeel in alle andere regio's afneemt: in de centrumsteden met 2,9 procentpunten en in het Vlaams Gewest met 2,2 procentpunten. Tot slot stellen we vast dat het aandeel leerlingen met schoolse vertraging nauw samenhangt met het type opleiding (ASO, BSO, TSO). In Halle bevindt het grootste aandeel leerlingen met één jaar en twee jaren of meer vertraging zich in het BSO in het schooljaar 2016-2017 (54% en 14%), gevolgd door het TSO (30% en 7%), en het ASO (14% en 2%).

Aandeel leerlingen met schoolse vertraging in het eerste jaar van de tweede graad van het algemeen secundair onderwijs in 2016-2017 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming.

Schoolse vertraging in het gewoon secundair onderwijs

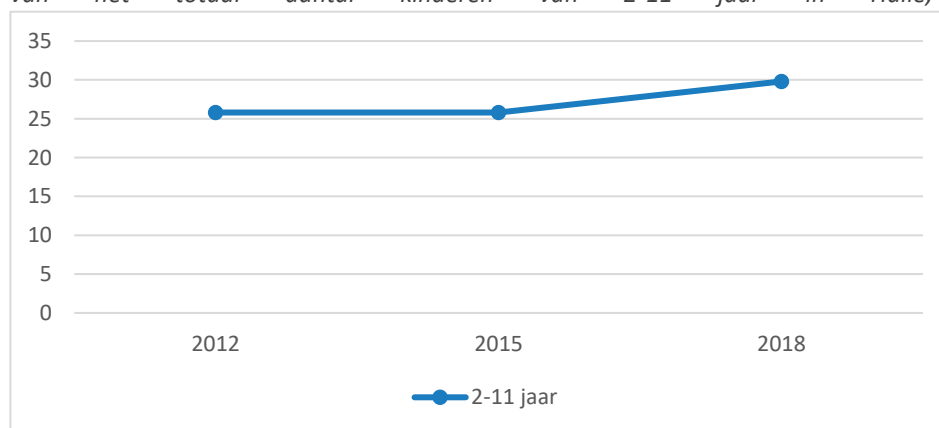
	Halle									
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Aantal lln met schoolse vertraging - jongens	1108	1066	1108	1088	1085	1066	1100	1124	1161	1168
Aantal lln met schoolse vertraging - meisjes	611	657	687	701	649	670	730	754	742	737
Aantal lln met schoolse vertraging - Totaal	1719	1723	1795	1789	1734	1736	1830	1878	1903	1905
Aandeel lln met schoolse vertraging - jongens	38,0	36,7	37,9	38,0	37,8	38,4	39,1	38,2	40,1	40,0
Aandeel lln met schoolse vertraging - meisjes	27,4	28,7	29,9	30,5	29,0	29,7	31,4	31,7	30,6	29,6
Aandeel lln met schoolse vertraging - Totaal	33,4	33,2	34,4	34,7	34,4	34,5	35,6	35,8	35,8	35,2

Afstand tot de school

De indicator bestaat uit het aantal kinderen (2-11 jaar) dat binnen een loopafstand van 400m van een lagere school woont op het totaal aantal kinderen (2-11 jaar) in de stad.

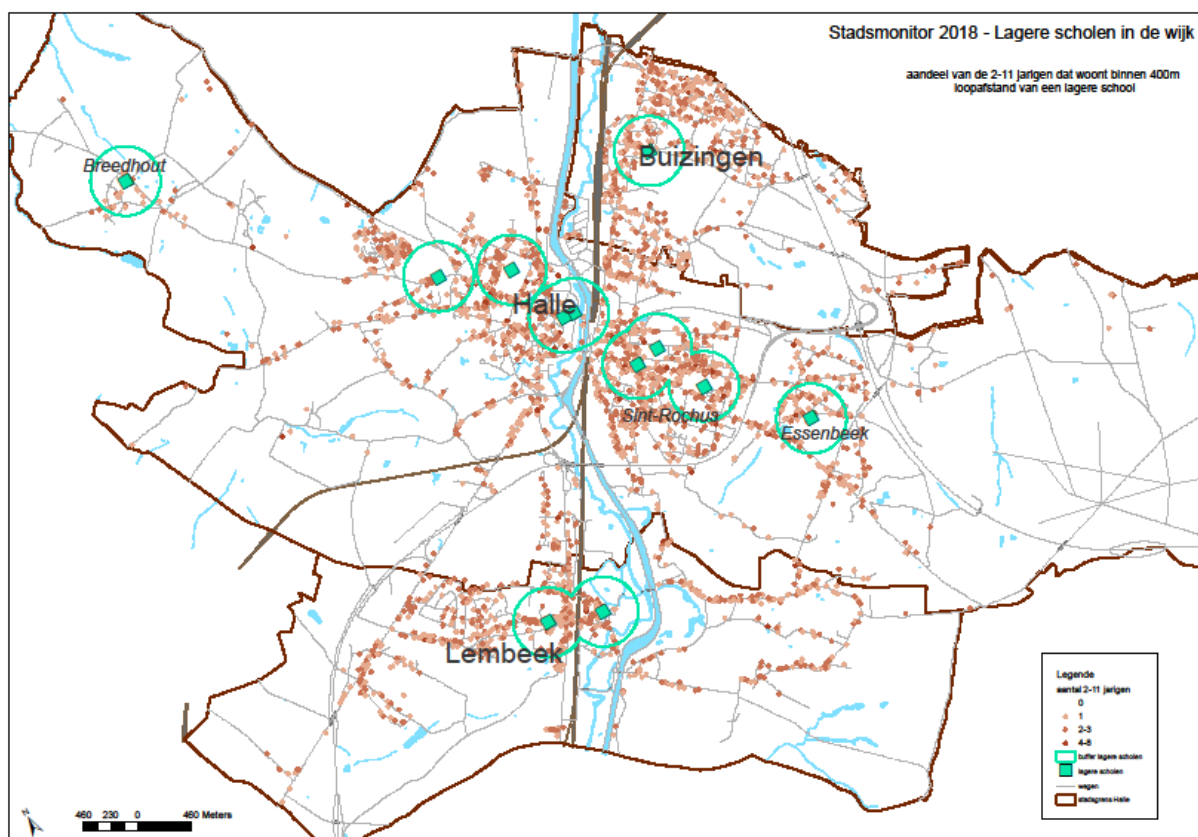
We zien is een toename van het percentage kinderen dat op maximaal 400 meter van een lagere school woont ten gevolge van de creatie van een nieuwe basisschool in Halle. Terwijl dit in 2012 en 2015 nog 26% bedroeg, is dit in 2018 opgelopen tot 30%. Dat wil zeggen dat in 2018 bijna één op drie kinderen maximaal 400m moeten afleggen tot hun school. In de centrumsteden varieert dit aandeel bij 2-11 jarigen van 22% (Genk) tot 74% (Antwerpen). Wel merken we op dat hierbij geen rekening werd gehouden met de capaciteit van de school en het feit of men al dan niet in de dichtstbijzijnde school terecht kon.

Het aandeel kinderen van 2-11 jaar dat woont binnen een loopafstand van 400m van een lagere school ten opzichte van het totaal aantal kinderen van 2-11 jaar in Halle, in 2018 (in %).

Bron: Stad Halle.

Het aandeel kinderen van 2-11 jaar dat woont binnen een loopafstand van 400m van een lagere school ten opzichte van het totaal aantal kinderen van 2-11 jaar in Halle, in 2018 (in %).

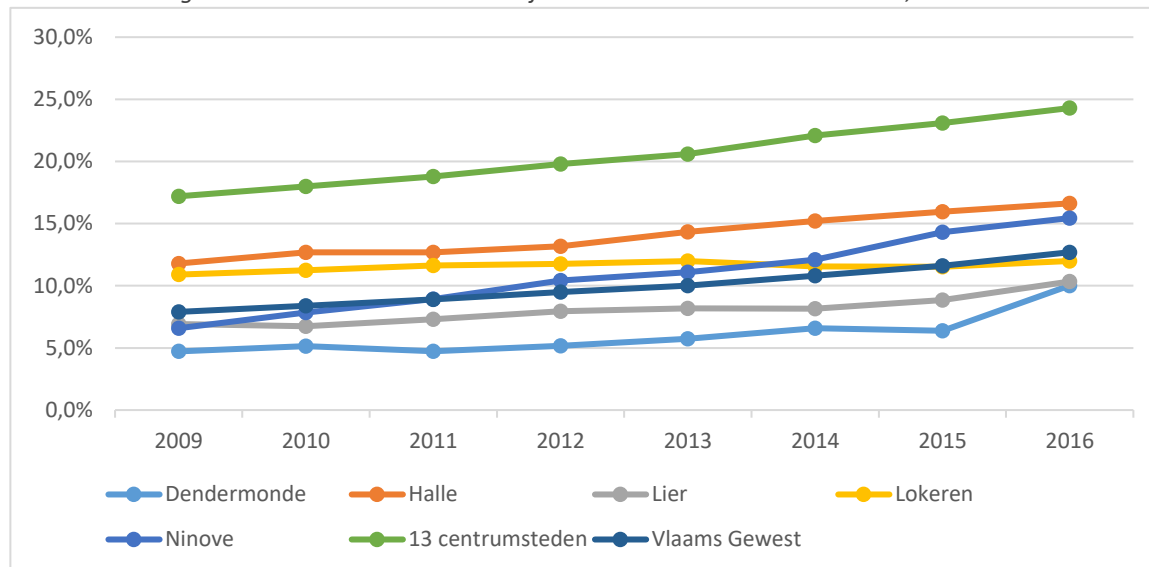
Bron: Stad Halle.

Belangrijk hierbij te vermelden is uiteraard de invoering van het centraal aanmeldingsregister. Deze heeft ertoe bijgedragen dat de kampeertoestanden zijn weggewerkt voor kleuter- en basisonderwijs. Desalniettemin zegt dit weinig over de capaciteitsproblematiek.

Thuis taal niet-Nederlands bij leerlingen secundair onderwijs

Dit betreft het aandeel leerlingen ingeschreven in het voltijds secundair en het deeltijds beroepssecundair onderwijs wiens thuistaal niet het Nederlands is ten opzichte van het totaal van de leerlingen ingeschreven in het (voltijds gewoon secundair of deeltijds beroepssecundair) onderwijs. 'Thuis taal niet-Nederlands' is een leerlingkenmerk, dat gebruikt wordt bij het berekenen van de werkingsmiddelen voor het kleuter- en leerplichtonderwijs. De thuistaal is 'niet-Nederlands' wanneer de leerling opgroeit in een gezin waar niemand Nederlands spreekt of in een gezin met drie gezinsleden waarvan maximaal één gezinslid Nederlands spreekt. Halle heeft van alle benchmarksteden het grootste aandeel leerlingen in het secundair onderwijs waarvan de thuistaal niet het Nederlands is (16,6% in 2016), en ook groter dan het Vlaams Gewest (12,7%), maar wel een stuk lager dan in de centrumsteden waar bijna een kwart van de leerlingen in thuis geen Nederlands spreekt (24,3%). Dat Halle een relatief groot aandeel leerlingen heeft waarbij de thuistaal niet het Nederlands is, heeft vermoedelijk te maken met het feit dat Halle zich in de Vlaamse rand rond Brussel bevindt en met de inclusie van de Franstalige leerlingen in deze cijfers. Tot slot zien we dat dit aandeel in Halle, net als in het ganse Vlaams Gewest, is toegenomen met 4,8 procentpunten in de periode 2009-2016, wat iets lager is dan de toename in de centrumsteden (7,1 procentpunten).

Aandeel leerlingen in het secundair onderwijs met thuistaal niet-Nederlands, van 2009 tot 2016 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming.

Aantrekkingskracht van het secundair onderwijs

Dit is de verhouding van het aantal jongeren ingeschreven in het gewoon (inclusief deeltijds) en buitengewoon secundair onderwijs (naar vestigingsplaats), tegenover het aantal jongeren dat in de stad zijn woonplaats heeft en ingeschreven is in het gewoon (inclusief deeltijds) en buitengewoon secundair onderwijs (binnen of buiten de stad). Indien de verhouding groter is dan 100%, betekent dit dat er meer leerlingen schoollopen in de stad dan dat er leerlingen wonen. Dit kan een indicatie zijn dat de stad een centrumfunctie vervult op het vlak van het secundair onderwijs.

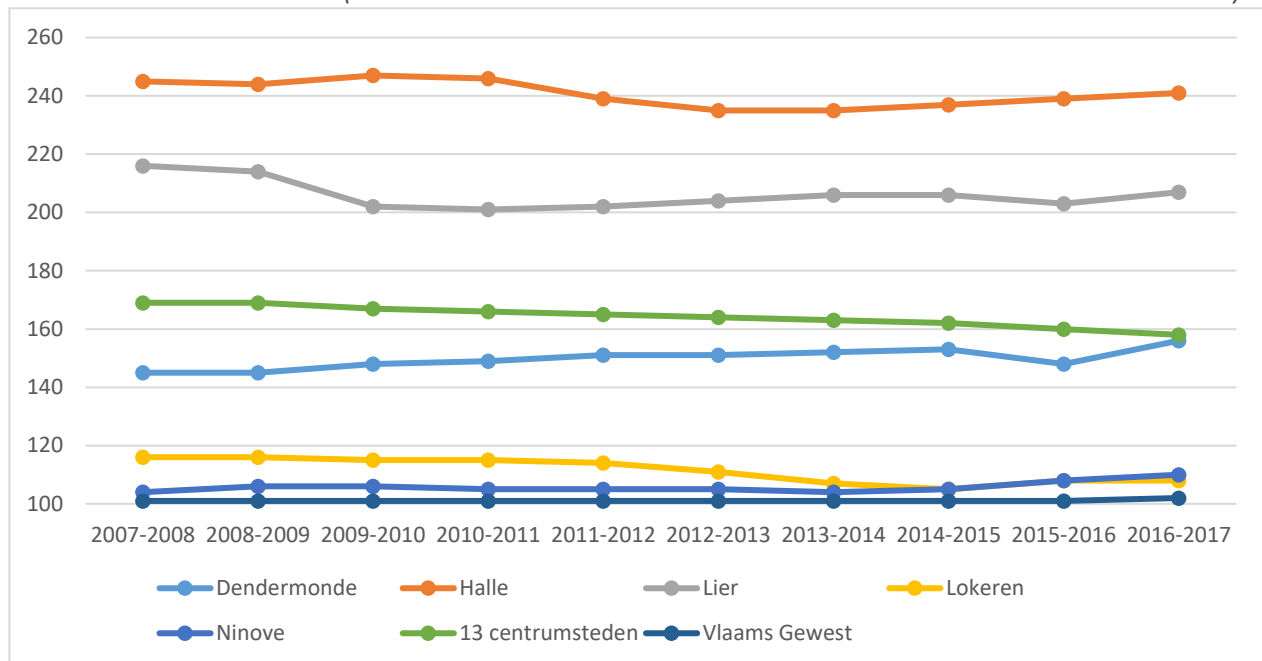
In Halle lopen er heel wat meer jongeren school dan dat er jongeren wonen: de gemiddelde score van 241 in het schooljaar 2016-2017 wil zeggen dat er 141% meer leerlingen school lopen in Halle dan dat er wonen. Het is duidelijk dat Halle op vlak van secundair onderwijs meer dan de benchmarksteden en de centrumsteden een centrumfunctie vervult.

In de Stadsmonitor Halle (2015) werden hiervoor volgende verklaringen aangehaald:

- Er zijn een aantal specifieke richtingen in de scholen in Halle die uniek zijn voor de regio
- De scholen zijn goed bereikbaar, onder meer dankzij het station in Halle
- De scholen hebben een goede reputatie
- In de dichte omgeving is het aanbod aan secundair onderwijs beperkt
- Er zijn Vlamingen die net over de taalgrens wonen, maar ervoor kiezen om hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs in Halle te sturen (Stadsmonitor Halle, 2015).

Het Vlaams Gewest dat alle gemeenten op het grondgebied van het Vlaams Gewest omvat, ligt net iets boven de 100%, wat wil zeggen dat er iets meer jongeren schoollopen dat er jongeren wonen. Tot slot zien we dat in Halle, net als in de centrumsteden, de aantrekkingskracht van het secundair onderwijs globaal is afgenomen in de periode 2007-2008 en 2016-2017 (met respectievelijk 4 en 11 procentpunten). In het Vlaams Gewest is die toegenomen met 1 procentpunt.

Verhouding van de jongeren die zijn ingeschreven in een school voor gewoon (inclusief deeltijds) en buitengewoon secundair onderwijs in de stad, ten opzichte van alle jongeren die in de stad wonen en ingeschreven zijn in het gewoon (inclusief deeltijds) en buitengewoon secundair onderwijs (binnen of buiten de stad), van 2007-2008 tot 2016-2017 (100 = neutrale waarde).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming.

Tevredenheid

Aandeel van de inwoners dat vindt dat er voldoende aanbod is aan kleuter en lager onderwijs

	Oneens	Neutraal	Eens
Halle	20%	14%	66%
Vlaams Gewest	4%	7%	89%

Aandeel van de inwoners dat tevreden is over de onderwijsinstellingen

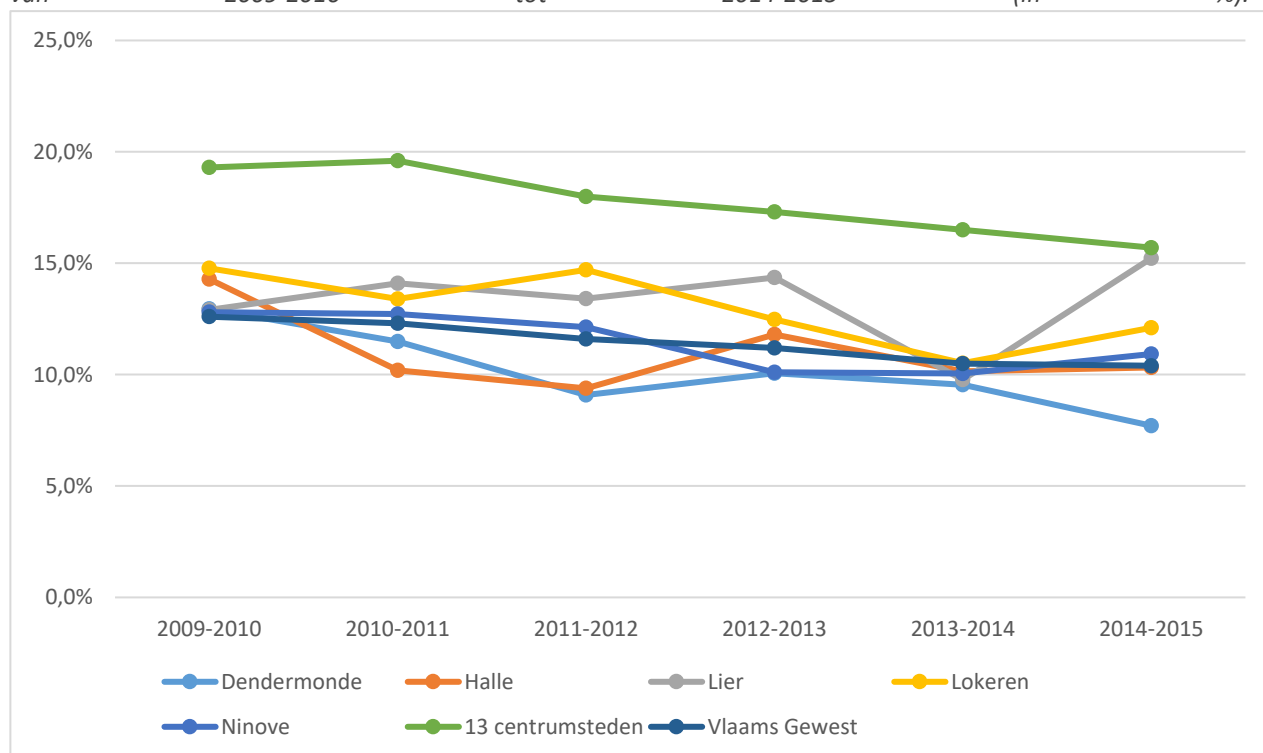
	Ontevreden	Neutraal	Tevreden
Halle	11%	18%	71%
Vlaams Gewest	3%	9%	87%

Vroegtijdig schoolverlaten

Dit is de verhouding (in %) van het aantal 18-25-jarigen dat in een bepaald jaar het voltijds gewoon secundair onderwijs, het deeltijds beroepssecundair onderwijs, Syntra Vlaanderen (leertijd) of het buitengewoon secundair onderwijs zonder kwalificatie (diploma, getuigschrift, certificaat,...) verlaat, tegenover het totaal aantal 18-25-jarigen dat in dat jaar dit onderwijs verlaat (met of zonder kwalificatie). Hiervoor worden individuele gegevens van de leerlingen door de tijd (longitudinaal) gebruikt.

In Halle stroomt in het schooljaar 2014-2015 ongeveer één op tien 18-25 jarigen uit het secundair onderwijs uit zonder kwalificatie (10,3%), wat ongeveer evenveel is als in het Vlaams Gewest (10,4%), maar wel een stuk lager dan in de centrumsteden (15,7%) en in het Nederlandstalig onderwijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (18,5%). Verder zien we dat dit aandeel in Halle is afgenomen met 4 procentpunten tussen 2009-2010 en 2014-2015, wat op Dendermonde na de sterkste afname is van alle regio's. In het Vlaams Gewest bedraagt die afname 2,2% en in de centrumsteden 3,6%.

Aandeel 18-25 jarigen dat in een bepaald jaar zonder kwalificatie uitstroomt uit het secundair onderwijs, tegenover het totaal aantal 18-25 jarigen dat in dat jaar uit het secundair onderwijs uitstroomt (met of zonder kwalificatie), van 2009-2010 tot 2014-2015 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming.

Spijbelgedrag in het lager onderwijs

Dit aandeel (%) is de verhouding van het aantal leerlingen dat ten minste 30 halve dagen in het gewoon lager onderwijs ongewettigd afwezig is ten opzichte van het totaal aantal leerlingen ingeschreven in het gewoon lager onderwijs. Leerlingen die onderwijs volgen in het buitengewoon lager onderwijs zijn niet opgenomen in deze indicator.

Halle heeft, op Dendermonde na, het kleinste aandeel leerlingen van het gewoon lager onderwijs dat regelmatig spijbelt in het schooljaar 2015-2016 (0,2%). Daarmee doet Halle het heel wat beter dan het totaal van de centrumsteden waar dat 0,9% bedraagt en beter dan de meeste benchmarksteden.

Aandeel leerlingen in het gewoon lager onderwijs dat regelmatig problematisch afwezig is, in 2014-2015 en 2015-2016 (in %).

	2014-2015			2015-2016		
	Totaal	man	vrouw	Totaal	man	vrouw
DENDERMONDE	0,3	0,3	0,2	0,1	0,1	0,1
HALLE	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
LIER	0,1	0,2	0	0,4	0,5	0,3
LOKEREN	0,3	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4
NINOVE	0,1	0	0,3	0,3	0,1	0,4
13 centrumsteden	0,8	0,9	0,8	0,9	0,9	0,9

Bron: Departement Onderwijs en Vorming.

Spijbelgedrag in het voltijds secundair onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs

Dit aandeel (%) is de verhouding van het aantal leerlingen dat ten minste 30 halve dagen in het voltijds gewoon secundair onderwijs ongewettigd afwezig is ten opzichte van het totaal aantal leerlingen, ingeschreven in het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Aandeel (%) leerlingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs dat regelmatig problematisch afwezig is (spijbelt). Leerlingen die onderwijs volgen in het buitengewoon secundair onderwijs zijn niet opgenomen in deze indicator.

Dit aandeel (%) is de verhouding van het aantal leerlingen dat ten minste 30 halve dagen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs (inclusief op werkplek) ongewettigd afwezig is ten opzichte van het totaal aantal leerlingen ingeschreven in het deeltijds beroepssecundair onderwijs.

In Halle spijbelt een kleiner aandeel van de leerlingen in het ASO regelmatig en problematisch in het schooljaar 2015-2016 (0,2%) dan in de centrumsteden (0,4%) en evenveel als in de Vlaamse Gemeenschap (0,2%). Ook wat betreft het aandeel spijbelaars in het TSO doet Halle het beter (0,4%) dan de centrumsteden (2%), alle benchmarksteden en de Vlaamse Gemeenschap (0,8%). En op Lier na, heeft Halle ook een kleiner aandeel spijbelaars onder de leerlingen in het BSO (5,7%), dan de centrumsteden (8,3%), de Vlaamse Gemeenschap (5,5%) en de benchmarksteden. Hieruit blijkt tevens dat leerlingen in Halle, maar ook in de centrumsteden het vaakst spijbelen in het BSO, gevolgd door TSO en ASO. Het aandeel leerlingen dat problematisch aanwezig is, neemt bovendien toe in de centrumsteden en in de ganse Vlaamse Gemeenschap in de periode 2014-2015 en 2015-2016. Verder zien we dat 3,8% van de leerlingen met een moeder met een laag opleidingsniveau in het voltijds secundair onderwijs spijbelt in Halle in 2015-2016. Van alle benchmarksteden doet enkel Ninove doet het beter met 3,4% in datzelfde schooljaar.

Aandeel leerlingen in het voltijds secundair onderwijs dat regelmatig problematisch afwezig is, volgens onderwijstype, in 2014-2015 en 2015-2016.

Voltijds secundair onderwijs	ASO		TSO		BSO	
	2014-2015	2015-2016	2014-2015	2015-2016	2014-2015	2015-2016
DENDERMONDE	/	/	1,6	2,7	12,2	10,3
HALLE	0,2	0,2	1,2	0,4	3,6	5,7
LIER	0,4	0,2	1,3	0,8	3,7	3,9
LOKEREN	0,2	/	1,2	1,3	8,8	6,7
NINOVE	0,1	/	0,6	1,3	7,8	4,9
13 centrumsteden	0,3	0,4	1,5	2	6,8	8,3
Vlaamse Gemeenschap	0,2	0,2	0,7	0,8	4,9	5,5

Bron: Departement Onderwijs en Vorming.

Aandeel leerlingen in het voltijds secundair onderwijs waarvan de moeder een laag opleidingsniveau heeft dat regelmatig problematisch afwezig is, in 2014-2015 en 2015-2016 (in %).

Laag opleidingsniveau moeder in het voltijds secundair onderwijs	2014-2015	2015-2016
DENDERMONDE	7	7
HALLE	3,2	3,8
LIER	3	4,4
LOKEREN	4,5	3,8
NINOVE	4,8	3,4

Bron: Departement Onderwijs en Vorming.

In Halle spijbelt 31% van leerlingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs regelmatig in het schooljaar 2015-2016, wat een heel stuk hoger ligt dan het aandeel leerlingen dat spijbelt in het voltijds secundair onderwijs. In de centrumsteden ligt dit aandeel met 45% nog een stuk hoger dan in Halle.

Het aandeel leerlingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs dat regelmatig problematisch afwezig is, in 2014-2015 en 2015-2016.

Deeltijds beroepssecundair onderwijs	2014-2015			2015-2016		
	Totaal	Man	Vrouw	Totaal	Man	Vrouw
DENDERMONDE	35,8	36,6	34,3	45,4	42,9	50
HALLE	39,2	40,4	36,1	30,5	30	31,4
13 centrumsteden	42,4	43,1	41,1	45,1	45,6	44,1

Bron: Departement Onderwijs en Vorming.

Onderwijskansarmoede-indicator (OKI)

De onderwijskansarmoede-indicator (OKI) voor het gewoon lager onderwijs is het aantal leerlingenkenmerken (er zijn er in totaal 4) waarop de leerlingen lager onderwijs aantikken, gedeeld door het totaal aantal leerlingen lager onderwijs (naar woonplaats van de leerlingen).

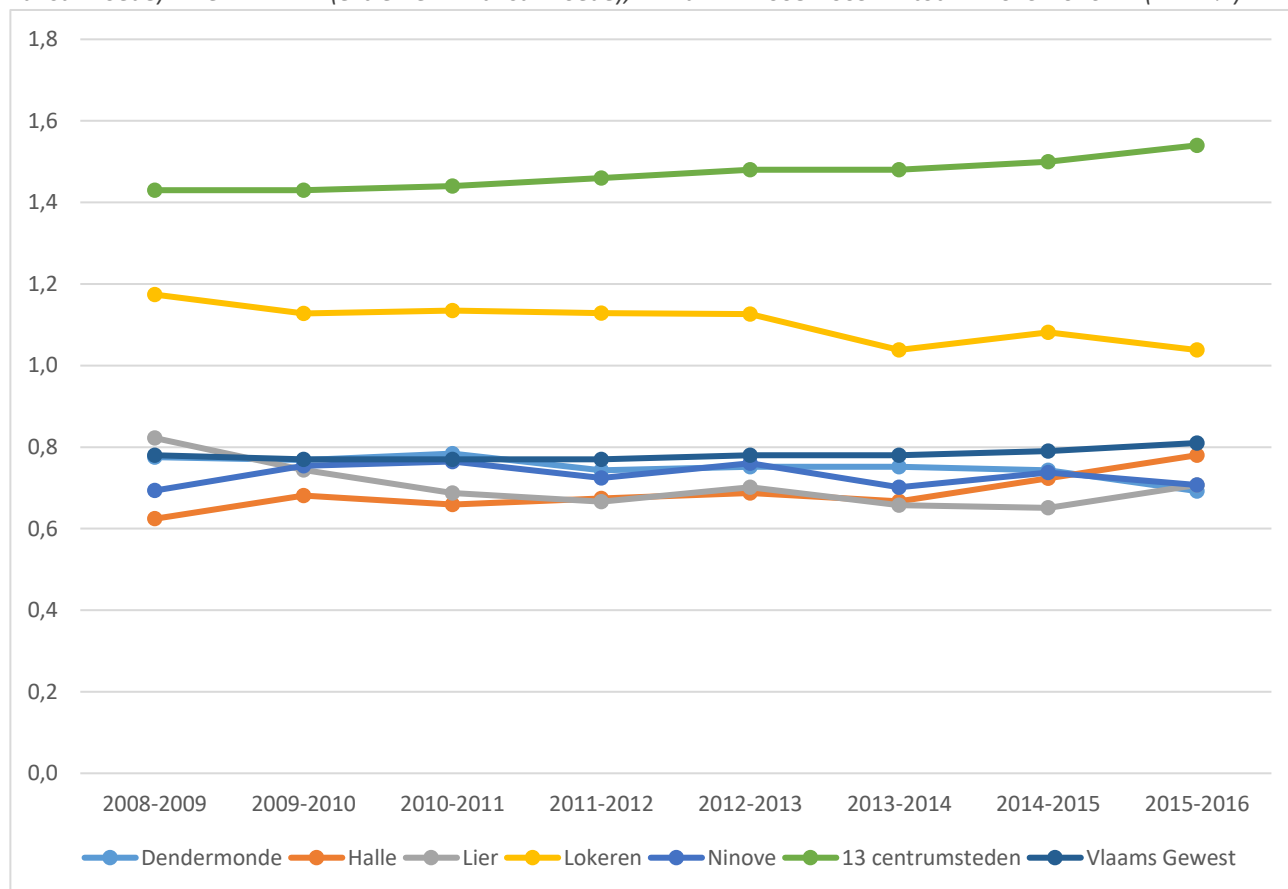
De OKI in het gewoon lager onderwijs is de verhouding van het aantal leerlingenkenmerken waarop de leerlingen van het gewoon lager onderwijs met woonplaats in de stad aantikken, gesommeerd over deze leerlingen (teller), en het totaal aantal leerlingen van het gewoon lager onderwijs met woonplaats in de stad (noemer). Als een leerling aantikt op geen enkel kenmerk wordt hij in de teller niet meegeteld, als hij aantikt op 1 kenmerk eenmaal in de teller, als hij aantikt op 2 kenmerken tweemaal, enzovoort. Aangezien er vier leerlingenkenmerken zijn (zie hieronder) is de OKI een getal tussen 0 (geen kansarmoede) en 4 (extreme kansarmoede).

De voornoemde leerlingenkenmerken geven het risico op kansarmoede weer. Het zijn:

1. Laag opleidingsniveau van de moeder: de moeder heeft maximaal lager secundair onderwijs afgewerkt.
2. Thuis taal niet-Nederlands: gezinstaal is niet onderwijstaal
3. Schooltoelage
4. Buurt met hoge mate van schoolse vertraging bij 15-jarigen met minstens 2 jaar schoolse vertraging.

Halle doet het met een score van 0,78 wat betreft de OKI ongeveer even goed als het Vlaams Gewest (0,81), en heel wat beter dan de 13 centrumsteden (1,54) in het schooljaar 2015-2016. In de periode 2008-2016 is dit aandeel wel lichtjes toegenomen in Halle (van 0,6 tot 0,8) terwijl het in het Vlaams Gewest gelijk is gebleven.

Onderwijskansarmoede-indicator in het gewoon lager onderwijs naar woonplaats, een getal tussen 0 (geen kansarmoede) en 4 (extreme kansarmoede), van 2008-2009 tot 2015-2016 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Departement Onderwijs & Vorming

Bekijken we onze eigen academies stellen we vast dat we moeten inzetten op het gedifferentieerd lesgeven. Door de brede instroom aan interesses, achtergronden en artistieke niveaus, zal het in de toekomst nodig zijn zo gedifferentieerd mogelijk les te geven. Zo kunnen we wie hoge toppen scoort, laten excelleren en wie het moeilijker heeft op een gepaste manier te begeleiden.

De drempel naar de academies zo laag mogelijk houden, houdt ook in dat verder ingezet moet worden op het financieel haalbaar maken van de studies. De vernieuwing, uitbreiding en het onderhoud van onze werkmiddelen vormt hierin een belangrijke factor.

In het kader van het M-decreet is het mogelijk ook mensen met een beperking les te laten volgen aan een academie. Door de uitbouw van een degelijk zorgtraject en de vorming van leerkrachten die ervaring hebben met het geven van artistieke lessen aan mensen met een beperking hopen we deze doelgroep beter te kunnen begeleiden. Uit de praktijk blijkt dat het verbreden van onze doelgroep voor een bijzondere dynamiek zorgt in de school waar iedereen (dus ook de zeer getalenteerde leerlingen) wel bij varen. Daarenboven vervult de academie hiermee een belangrijke maatschappelijk taak die eigen is aan het onderwijs. Dit neemt niet weg dat het zoeken naar gepaste didactiek een uitdaging blijft.

4.2. Cultuur en vrije tijd

Inleiding

Cultuur en vrije is er ruim begrip. Voor de verdere uitwerking van deze omgevingsanalyse wordt het vrije tijdsaanbod ingedeeld in volgende categorieën:

- Culturele centra
- Sport
- Bibliotheek
- Jeugdruimte

Culturele centra

Een cultuurcentrum is een gemeentelijke instelling, erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, waarbinnen manifestaties op kunst-, muziek- en cultuurgebied zich kunnen afspelen. Ze hebben een regionale functie op vlak van gemeenschapsvorming en cultuurparticipatie.

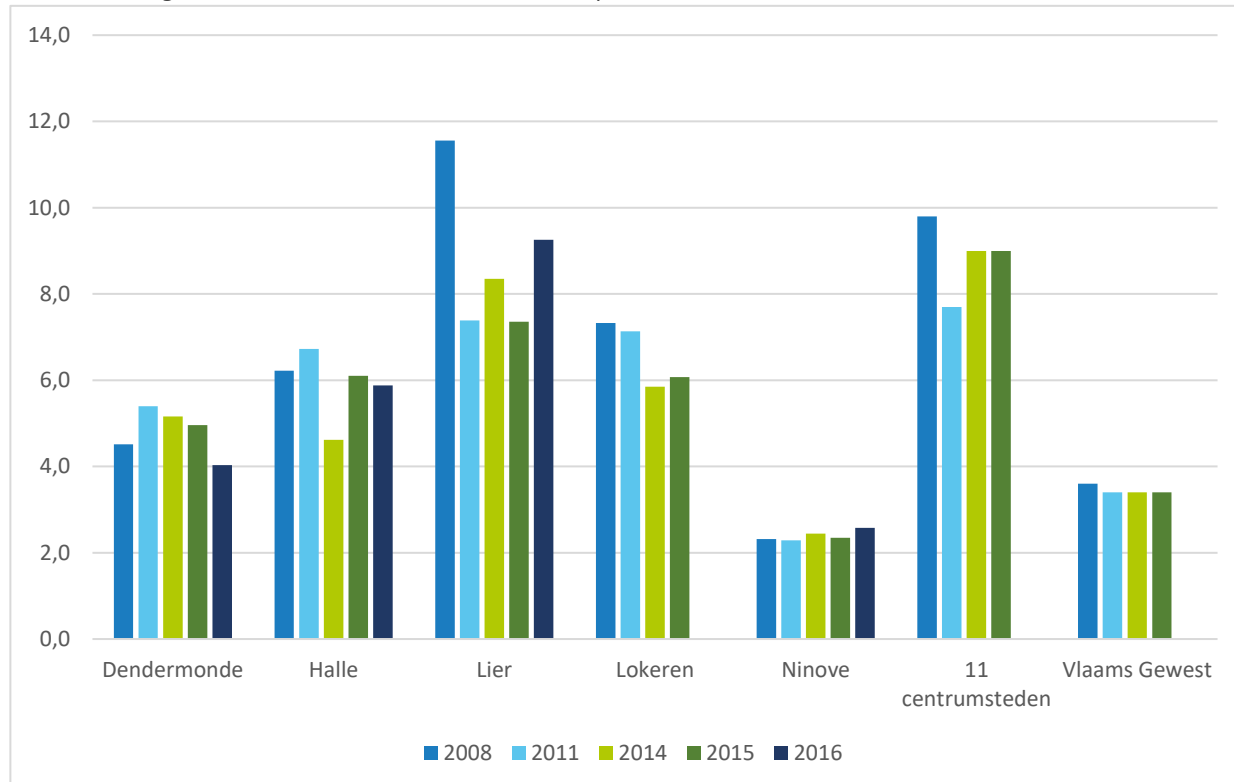
Eigen activiteiten zijn activiteiten waarbij het cultuurcentrum de organisator is of een beduidende inhoudelijke en financiële inbreng heeft. Het receptieve aanbod wordt georganiseerd door individuele of georganiseerde gebruikers (verenigingen, clubs...) in de infrastructuur van het cultuurcentrum. Heel vaak ondersteunen de cultuurcentra dit receptieve aanbod door het ter beschikking stellen van technische en organisatorische kennis.

Wat betreft het aanbod is er een duidelijk overwicht van het aandeel receptieve activiteiten over het aandeel eigen activiteiten in Vlaanderen en in de centrumsteden. Receptieve activiteiten maken in de centrumsteden twee derde tot drie kwart van het aanbod uit (en in Vlaanderen een nog iets groter aandeel). Ook in Halle is dat het geval: in 2016 heeft Halle 29 receptieve activiteiten per 1000 inwoners ten opzichte van 6 eigen activiteiten.

We stellen vast dat in 2015 het aanbod aan *eigen* activiteiten per 1000 inwoners het grootst is in de 11 centrumsteden met 9 eigen activiteiten per 1000 inwoners, gevolgd door Lier (7), Halle en Lokeren (beide 6 eigen activiteiten). Lokeren heeft het grootste aantal receptieve activiteiten per 1000 inwoners in 2015 (31), gevolgd door Halle (24). Dit aantal is in beide steden beduidend groter dan dat in de 11 centrumsteden (15), en het Vlaams Gewest (11). In Halle was er een terugval wat betreft het aantal receptieve activiteiten per inwoner in de periode 2008-2014, maar is dat nadien terug toegenomen in de periode 2015-2016.

In Lokeren is er van de benchmarksteden duidelijk het grootste aantal actieve klanten van de cultuurcentra in 2015 (12 000), gevolgd door Halle (4 500) en Lier (3000). Ook in Lokeren is het aandeel actieve klanten dat in de stad woont het grootst van de benchmarksteden (71%), gevolgd door Ninove (56%), Dendermonde (49%) en Halle (47%). In Halle en alle benchmarksteden (op Lokeren na) is er zodus een evenwicht tussen de personen die in de stad wonen en zij die buiten de stad wonen. Lokeren heeft de grootste verhouding actieve klanten die in de stad wonen ten opzichte van het aantal inwoners in de stad (21%). In 2015 is 6% van de inwoners van Halle actieve klant, wat hoger is dan de andere benchmarksteden en evenveel als in de 11 centrumsteden.

Het aantal eigen activiteiten van de cultuurcentra per 1000 inwoners, in 2008, 2011, 2014, 2015 en 2016.

* Voor Antwerpen en Gent ontbreken de gegevens.

Bron: Kennisportaal Cultuurcentra en bibliotheken.

Het aantal actieve klanten, het aandeel van de inwoners dat actieve klant is, en het aantal actieve klanten wonend binnen de stad in verhouding tot het aantal inwoners van de stad, in 2015, (in %).

2015	Klanten	% Stadsbewoner	Aantal actieve klanten wonend binnen de stad in verhouding tot het aantal inwoners van de stad (%)
Dendermonde	2300	49	3
Halle	4553	47	6
Lier	3212	35	3
Lokeren	12000	71	21
Ninove	1834	56	3
11 centrumsteden	115291	44	6
Vlaams Gewest	340703	45	/

Bron: Kennisportaal Cultuurcentra en bibliotheken.

In Halle geeft 64% aan tevreden te zijn over de culturele voorzieningen in de stad. Dit aantal ligt lager dan in het Vlaams Gewest (72%)

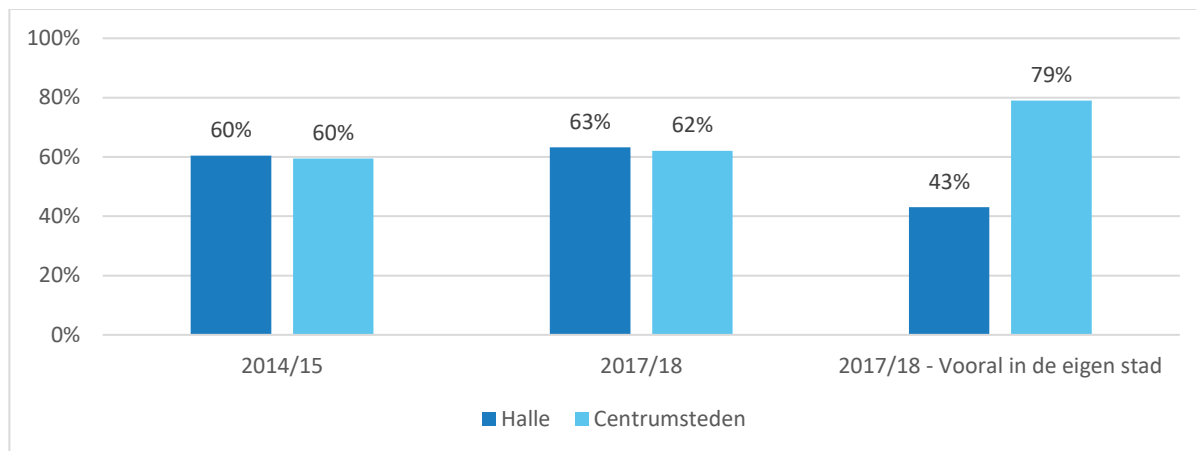
Tevreden over culturele voorzieningen

	Ontevreden	Neutraal	Tevreden
Halle	12%	24%	64%
Vlaams Gewest	10%	18%	72%

Wat betreft podiumvoorstelling kunnen we stellen dat het aandeel inwoners van Halle dat het afgelopen jaar één of meerdere podiumvoorstellingen heeft bijgewoond ongeveer even groot dan in de centrumsteden (respectievelijk 63% en 62% in 2017/18). Terwijl acht op tien inwoners van centrumsteden dat in hun eigen stad doen in datzelfde jaar, bedraagt dat bij de inwoners van Halle slechts de helft met iets meer dan vier op tien inwoners. Verder blijkt dat de overgrote meerderheid van

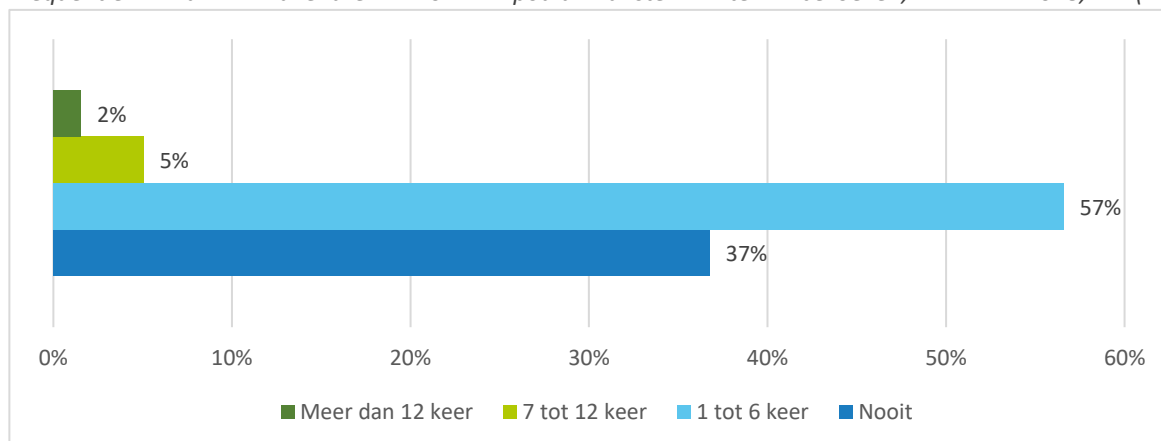
de inwoners in Halle die podiumvoorstellingen bezoeken dat één tot zes keer doen per jaar, en bijna vier op tien Hallenaren gaf aan het afgelopen jaar niet naar een voorstelling te zijn gegaan.

Aandeel van de inwoners dat het afgelopen jaar één of meerdere podiumvoorstellingen heeft bijgewoond, in de eigen stad of elders, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Frequentie van Hallenaren om podiumkunsten te bezoeken, in 2018, (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

AST

We stellen een stijgende interesse voor lokale geschiedenis, lokale archieven en lokaal erfgoed vast. Getuige talrijke facebookpagina's die het lokale erfgoed en de lokale geschiedenis promoten.

Digitalisering van cultureel erfgoed en het ter beschikking stellen van dit materiaal voor onderzoekers en geïnteresseerden 'van thuis uit' door het online toegankelijk te maken, is een belangrijke tendens binnen de erfgoedwereld en een richtpunt voor het toekomstig beleid van den AST. Het ABS (archiefbeheersysteem) en het digitaliseren van de krantencollectie van den AST vormen hierin eerste, belangrijke stappen. Het online en virtueel raadplegen van digitale erfgoed informatie: zoals genealogische informatie, foto's, postkaarten, kranten, ... wordt steeds belangrijker.

Erfgoededucatie is het doelbewust leren over en door middel van materieel en immaterieel erfgoed, zowel binnen- als buitenschools. Daarbij doen leerlingen aan de hand van sporen uit het verleden kennis en vaardigheden op en ontwikkelen zij inlevingsvermogen en persoonlijk, cultureel en historisch bewustzijn. Dit helpt hen om hedendaagse gebeurtenissen en tendensen in een historisch perspectief te plaatsen (historisch besef) en tot een leren waarderen van wat waardevol is. Leerkrachten en directies zoeken gespecialiseerde partners om hen hierbij te helpen.

In het jongste Cultureelerfgoeddecreet van 2017 wordt naast basisfuncties voor een kwalitatieve erfgoedwerking, 'participatie' expliciet als vijfde basisfunctie benoemd. Participatie draait in wezen om cultureel erfgoedgemeenschappen (een groep personen of een vereniging die zich willen inzetten voor het behoud en het bekendmaken van materieel of immaterieel erfgoed) de kans geven om op verschillende manieren en in verschillende gradaties te participeren aan de erfgoedpraktijk.

Erfgoedgemeenschappen kijken ook naar musea voor ondersteuning van hun werking. In de praktijk zetten vooral regionale erfgoedcellen in op deze ondersteuning wegens hun expertise daarin. Het museumbeleid is (nog) niet op dergelijke inzet en ondersteuning naar (immaterieel cultureel) erfgoedgemeenschappen georiënteerd, want het mist hiervoor de nodige kennis, financiën en expertise.

Erfgoed dat niet actief 'beheerd' wordt / verborgen erfgoed is heel kwetsbaar, waardoor een proactieve insteek noodzakelijk is.

Het aanraken van objecten, het connecteren met andere mensen door middel van objecten of gewoon 'het bezig zijn' met objecten leidt tot schitterende resultaten: mensen gaan zich beter voelen. Lokaal erfgoed kan hierbij een tool bij uitstek vormen omdat dit sterk gelinkt is met de eigen identiteit en leefomgeving. Een goed voorbeeld zijn reminiscentieprojecten bij mensen met dementie.

Tentoonstellingsprogrammering om bezoekers te blijven boeien en wederkerende bezoekers/toeristen naar den AST te krijgen dient het aanbod mee te evolueren. Individuele bezoekers of bezoekers in groep warm maken om ook het jaar nadien een bezoek te brengen aan den AST lukt niet, indien ook de museale presentatie niet mee evolueert. Door met tijdelijke tentoonstellingen te werken wordt steeds nieuwe content gecreëerd om potentiële bezoekers te verleiden tot een bezoek. Zoiets is tot op heden niet mogelijk, oa door financiële beperkingen, maar ook beperkingen uit de collectie.

Als museum de diversiteit van de samenleving weerspiegelen én een diverse groep aan mensen (met verschillende sociaal-economische, socio-culturele of etnisch-religieuze achtergrond) blijven aanspreken blijft een uitdaging voor de archief – en museumsector.

Er is een toenemend belang van toeristische 'storytelling'. Storytelling is het toepassen van verhalen om een bepaald doel te bereiken en betrokkenheid te creëren. Het wordt steeds vaker gebruikt om een toeristisch, samenhangend verhaal te creëren waarin mensen zich herkennen, met als resultaat dat het doel (informatie over een bepaald product, een stad of een toeristische attractie) veel beter blijft hangen. Er wordt steeds minder belang gehecht aan feitelijke, juiste, 'historische' kennis. Wat belangrijker wordt zijn individuele belevenissen en ervaringen, een zintuiglijke totaalervaring waardoor mensen in het (toeristisch) verhaal worden gezogen. Ook de gidsenvereniging zou hierop moeten inspelen.

In een wereld waarin alles steeds sneller moet gaan, worden vrije tijd en de persoonlijke invulling en zingeving daarvan steeds belangrijker. Mensen gaan in hun vrije tijd steeds vaker op zoek naar betekenisvolle belevingen en ervaringen. Er wordt steeds vaker ingezet op individuele 'toeristische' belevingen en de creatie van betekenisvolle subjectieve ervaringen. Dit brengt de uitdaging met zich mee dat attracties, horeca en gidsen zichzelf moeten blijven 'heruitvinden' om relevant en betekenisvol te blijven voor toeristen.

Nieuwe technologieën zoals toeristische apps, gebruik tablets en smartphones, augmented (virtual) reality, interactieve toeristische spelen, ... bieden een waaier aan mogelijkheden om hierop in te spelen. Gebruik van nieuwe technologieën op vlak van toerisme is hét pad naar de toekomst en een onderscheidende factor t.o.v. andere steden of gemeenten.

Stijgend belang van een kwalitatieve en intensieve dienstverlening naar de toerist:

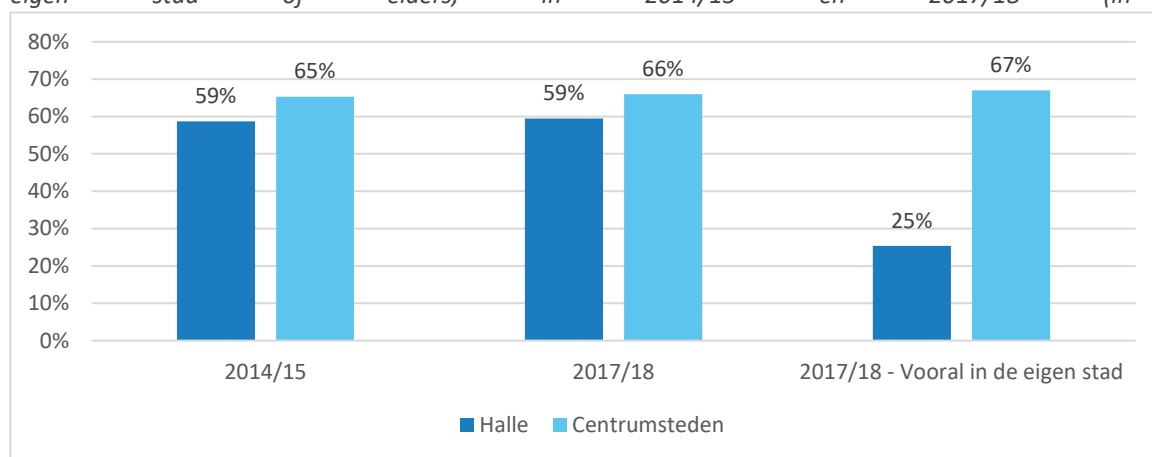
- (digitale) dienstverlening moet kort op de bal: men verwacht bij wijze van spreken binnen de 24 u, maar liefst nog sneller, een antwoord op de vragen

- met aandacht voor individuele wensen: men verwacht een aanbod op maat van de individuele toerist, of toch minstens inspeland op verschillende interesses

Intensieve communicatie naar de toerist via zowel een push-als pullstrategie en dit via een grote mix aan communicatiekanalen, maar toch vooral digitaal: sociale media, TV, radio, internet, folders,... . We zien hierbij een groot raakvlak hierbij met Citymarketing.

De klassieke museumpraktijk richt zich bijna exclusief op vier traditionele basisfuncties: verzamelen, behoud en beheer, onderzoek en publiekswerking. Vanuit de Vlaamse Overheid wordt het opzetten van een werking rond het immaterieel, niet-tastbaar erfgoed zoals tradities, feesten, praktijkkennis rond bvb ambachten aangemoedigd. Musea zouden hierin een belangrijke rol kunnen opnemen. Evenwel is hierrond in de museumsector geen praktijkkennis aanwezig, wat tegelijkertijd het grootste struikelblok vormt om participatief met erfgoedgemeenschappen te gaan samenwerken. Ook staat de praktijkontwikkeling omtrent de presentatie van immaterieel cultureel erfgoed in de museumsector en de participatie van cultureel erfgoedgemeenschappen in Vlaanderen nog steeds in de kinderschoenen.

Aandeel inwoners dat het afgelopen jaar een museum, tentoonstelling of een historische plaats heeft bezocht, in de eigen stad of elders, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

In 2017/18 hebben ongeveer zes op tien Hallenaren een musea, een tentoonstelling of historische plaats bezocht, wat iets lager is dan de inwoners van de centrumsteden (66%). Dit aandeel is zowel in Halle als in de centrumsteden quasi gelijk gebleven sinds 2014/15. Maar terwijl in de centrumsteden 67% van de inwoners dit vooral in de eigen stad doet, bedraagt dat aandeel bij Halle slechts 25%, wat heel wat lager ligt.

Sport

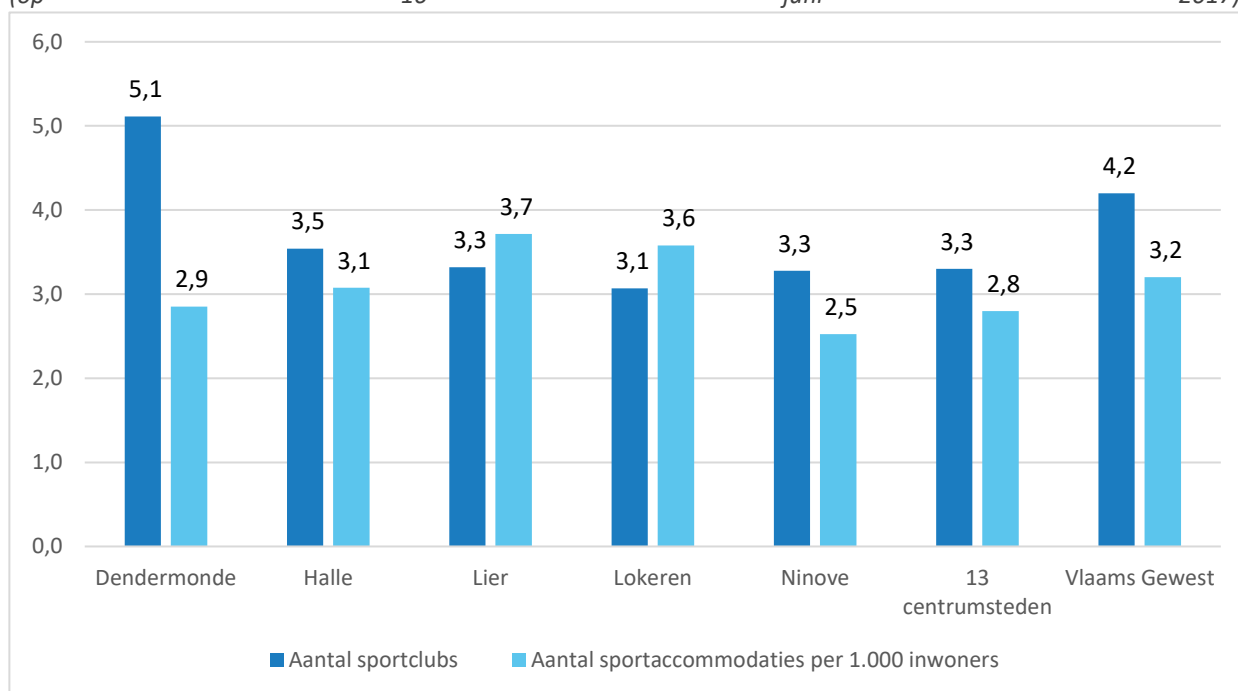
Met 137 sportclubs en 119 sportaccommodaties heeft Halle in 2017 er iets minder per 1000 inwoners (respectievelijk 3,5 en 3,1) dan het Vlaams Gewest (respectievelijk 4,2 en 3,2), maar meer dan de centrumsteden (respectievelijk 3,3 en 2,8).

Aantal aanwezige sportclubs

	Halle
aantal aanwezige sportclubs in de stad of gemeente	137
Totale bevolking	38680
Aantal aanwezige sportclubs in de gemeente per 1000 inwoners	3,5

	BELFIUS.Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)
aantal aanwezige sportclubs in de stad of gemeente	1000
Totale bevolking	372345
Aantal aanwezige sportclubs in de gemeente per 1000 inwoners	2,7
	Vlaams Gewest
aantal aanwezige sportclubs in de stad of gemeente	27135
Totale bevolking	6516011
Aantal aanwezige sportclubs in de gemeente per 1000 inwoners	4,2

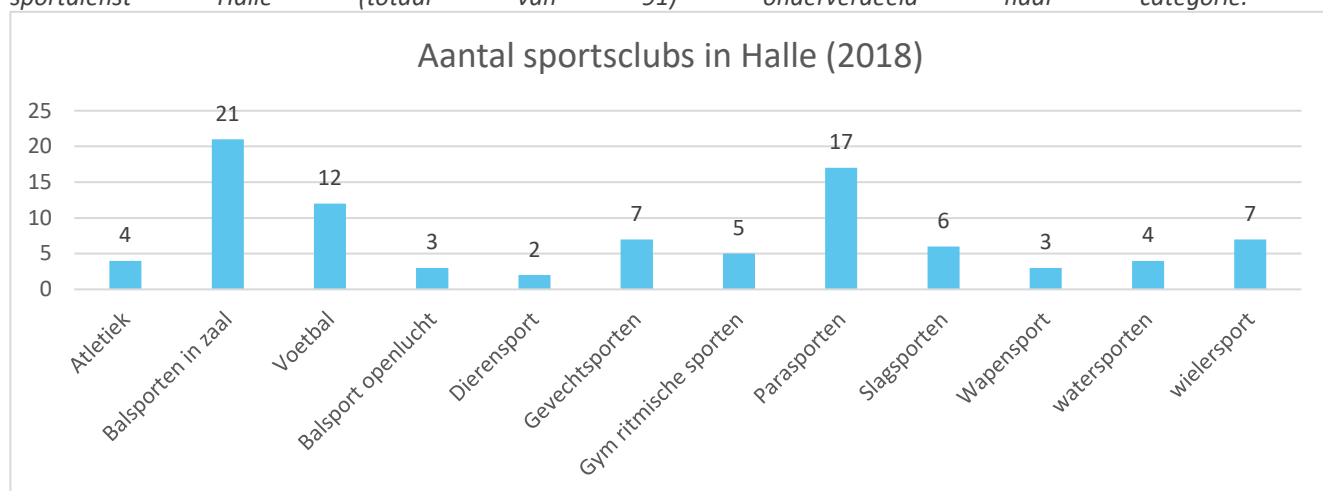
Het aantal sportclubs per 1000 inwoners (op 31 december 2016) en het aantal sportinfrastructuur per 1000 inwoners (op 16 juni 2017).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Sport Vlaanderen.

Wanneer we het aantal sportverenigingen in Halle naar categorie verdelen kan men stellen dat voornamelijk Balsporten in zaal (21 clubs/verenigingen), Parasporten (17 club/verenigingen) en voetbal (12 clubs/verenigingen) vertegenwoordigd zijn.

Aantal aanwezige sportclubs die aangesloten zijn de sportraad en andere sportdiensten die gekend zijn bij de sportdienst Halle (totaal van 91) onderverdeeld naar categorie.

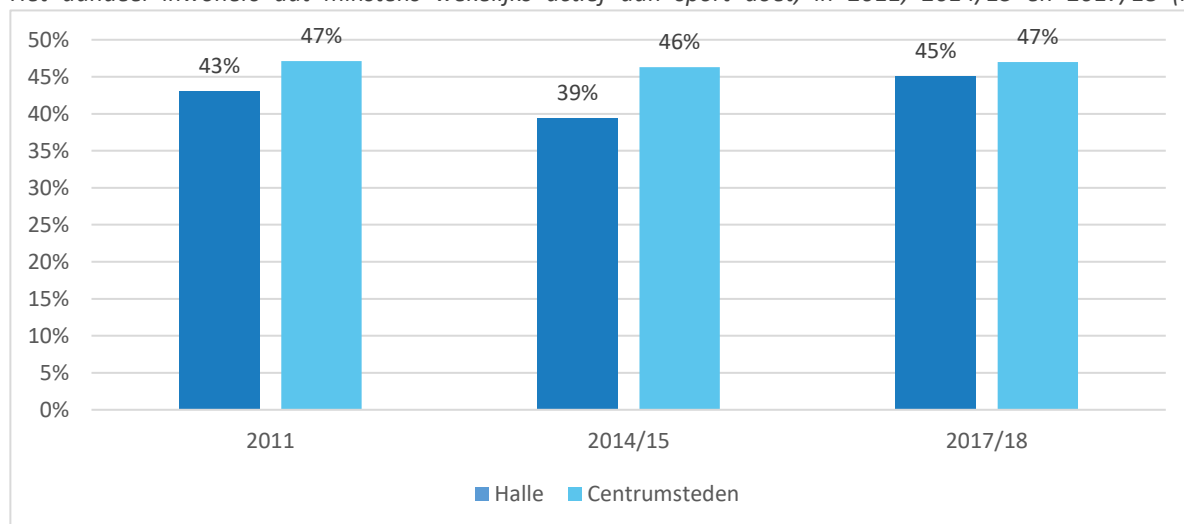

Bron: Stad Halle

In de survey van de Stadsmonitor werd de volgende vraag gesteld aan een representatief staal van inwoners uit elke centrumstad: 'Hoe vaak heb je de voorbije 12 maanden actief aan sport gedaan? Onder actief sporten verstaan we activiteiten die minimum 20 minuten duren (zoals zwemmen, fietsen, wandelen, voetballen....).

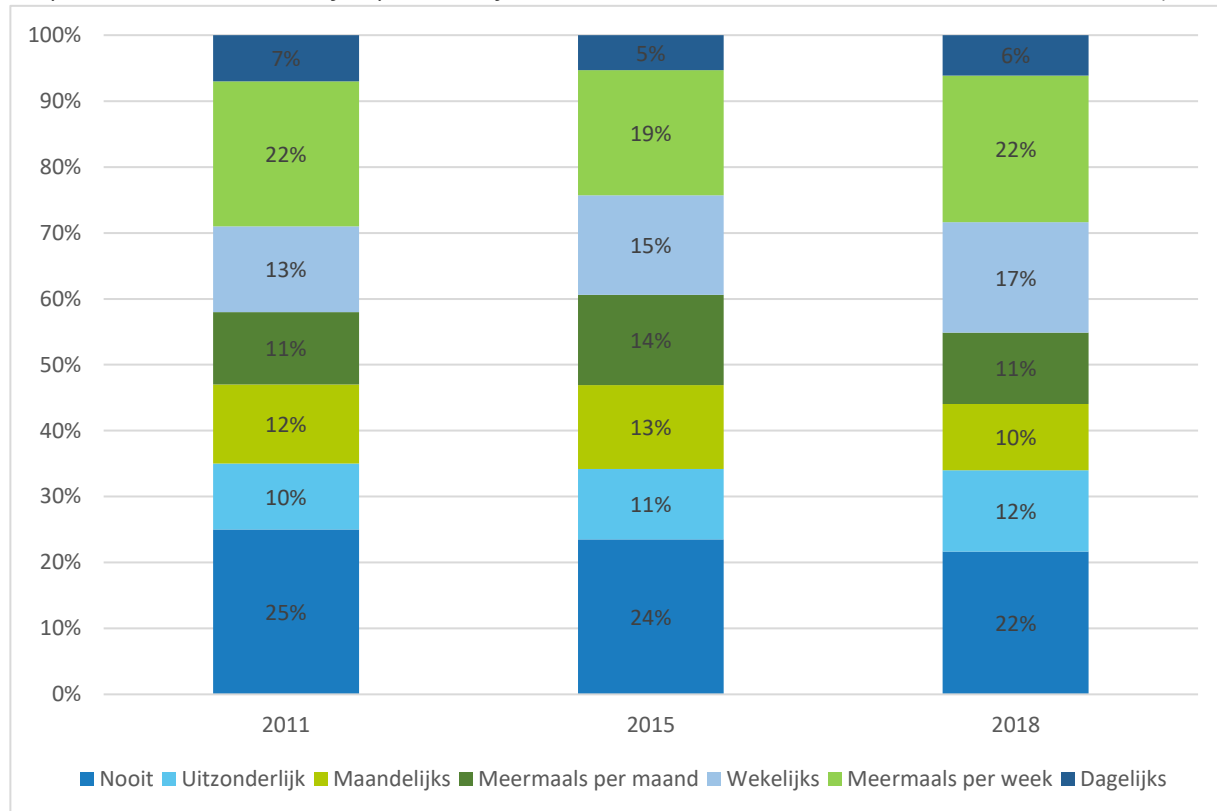
We stellen vast dat het aandeel van de inwoners in Halle dat regelmatig sport lichtjes toeneemt in de periode 2011-2018 (van 43% naar 45%). Wel lag dit aandeel in 2015 lager met 39%. Hiermee zijn er in 2017/18 nog net iets minder regelmatige sporters in Halle in vergelijking met de centrumsteden (47%) en het Vlaams Gewest (51%). In Halle doet een derde van de inwoners nooit of slechts uitzonderlijk aan sport, en doet zo'n 45% minstens wekelijks aan sport, wat gelijkaardig is aan de centrumsteden en iets lager dan in Vlaanderen.

Het aandeel inwoners dat minstens wekelijks actief aan sport doet, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

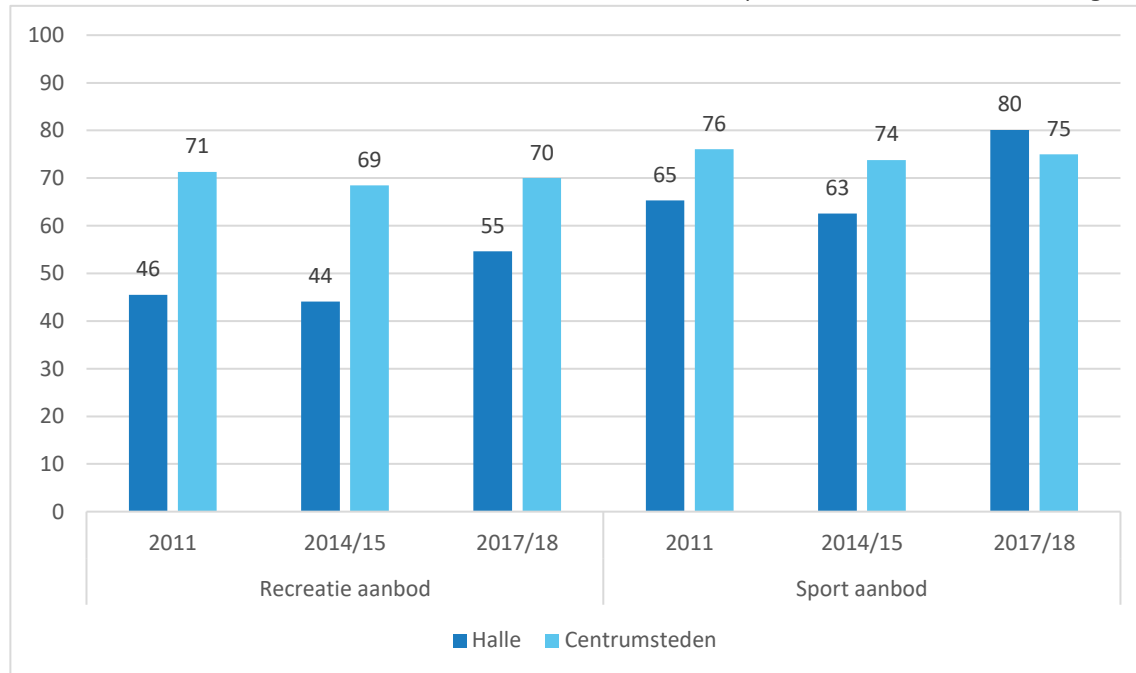
Frequentie van het actief sporten bij inwoners van Halle, in 2011, 2015 en 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Inwoners van Halle en de centrumsteden zijn meer tevreden over de sportvoorzieningen dan over de recreatievoorzieningen (in Halle is er een verschil van 25 procentpunten in 2018, wat een stuk groter is dan in de centrumsteden). In het algemeen zijn Hallenaren minder tevreden met het aanbod aan recreatievoorzieningen dan inwoners van de centrumsteden: 55% van de Hallenaren is in 2018 tevreden ten opzichte van 70% van de inwoners in de centrumsteden (in 2017). Wel is het aandeel Hallenaren dat tevreden is (significant) toegenomen van 46% in 2011 tot 55% in 2018. Wat betreft het aanbod aan sportvoorzieningen zijn de inwoners van Halle in 2018 daarentegen meer tevreden dan de inwoners van de centrumsteden in 2017 (80% ten opzichte van 75%). En ook hier kent Halle een (significante) toename van 63% in 2015 tot 80% in 2018.

Aandeel van de inwoners dat tevreden is over de sport- en recreatievoorzieningen (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Bibliotheek

We merken een groeiend aantal kansarme kinderen/leerlingen en leerlingen wiens thuistaal niet het Nederlands is. Taal is kapitaal, cultureel en symbolisch. Wanneer kinderen uitgedaagd worden om in één of zelfs meerdere talen hun gedachten te vormen en te communiceren, dan hebben zij een belangrijk instrument in handen om te groeien, te leren en hun plek in onze samenleving te vinden. Hier kunnen gezin en kinderopvang/onderwijs elkaar aanvullen en versterken, met de bib als belangrijke ondersteuner. De bib heeft een meervoudige rol te spelen : als aanbieder van talige materialen, als vormingsinstantie naar ouders/opvoeders/leerkrachten, als organisator van taalstimulerende initiatieven en als verbinder tussen de spelers in het werkveld.

De informatie- en communicatietechnologie hebben gezorgd voor een verschuiving naar een netwerksamenleving. Het draait niet meer alleen om de waarheid, maar ook om verhalen, verbanden en betekenissen : van 'consumers' naar 'prosumers'. Gebruikers bepalen mee de inhoud, zij downloaden niet alleen, maar uploaden ook. Het onderscheid tussen de professional en de liefhebber vervagen, een tendens die zowel in de 'virtuele' als de 'fysieke' wereld zichtbaar is. Expertise, kennis en deskundigheid van de bibliotheekpersoneel zijn meer dan ook nodig, maar moeten op een fundamenteel andere manier ingezet worden : om te duiden, te verbinden, te faciliteren.

Niet alleen technologie, maar ook demografische en sociologische ontwikkelingen drukken hun stempel op de samenleving: vergrijzing, ontgroening en verkleuring, nieuwe gezinssamenstellingen, complexere familienetwerken, een groeiende levensverwachting, stijgend gezondheidsniveau, een hoger opleidingsniveau, ... De samenleving wordt diverser en complexer. Daarenboven bieden nieuwe technologieën toegang tot meer informatie, meer meningen, meer kennis, meer ervaringen.

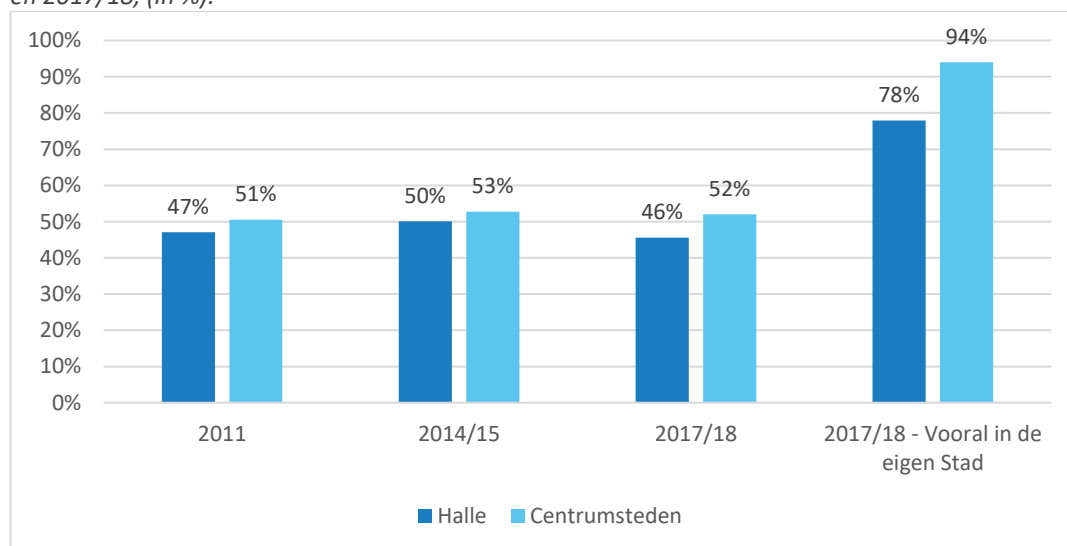
In die overvloed aan dingen zoeken mensen meer betekenissen en manieren om de wereld te begrijpen. Dit niet alleen door te analyseren, maar ook door te combineren en verbanden te leggen. Dit is het werkveld van de bibliotheekprofessional.

Tegelijk is de bib de publieke plek bij uitstek waar het pluralisme visueel en tastbaar aanwezig is, niet alleen in de collectie, maar ook in de fysieke ruimte. De bib is het hart van de stad, een open, toegankelijke plek waar mensen mekaar vinden in gedeelde interesses en er geen voorwaarden gesteld worden naar lidmaatschap of gebruikerspatroon.

Digitaal is (nog) niet normaal. Internet is een paradijs voor diegenen die over de vaardigheden beschikken om ermee om te gaan, maar een hel voor wie deze kennis en vaardigheden mist. Velen onder ons beschikken niet over een eigen pc met internetaansluiting, beheersen niet de digitale basisvaardigheden of zijn niet in staat om de stortvloed aan informatie te verwerken. Dit ligt aan de basis van een nieuwe vorm van sociale uitsluiting : mensen blijven verstoken van hun recht op informatie en diensten. Ze lopen het risico niet meer mee te kunnen in de sterk evoluerende kennis- en informatiemaatschappij. Ook jongeren - de zogenaamde digital natives - scoren in onderzoeken niet bijster goed als het gaat over het verwerken van de informatie die ze via digitale media verzamelen.

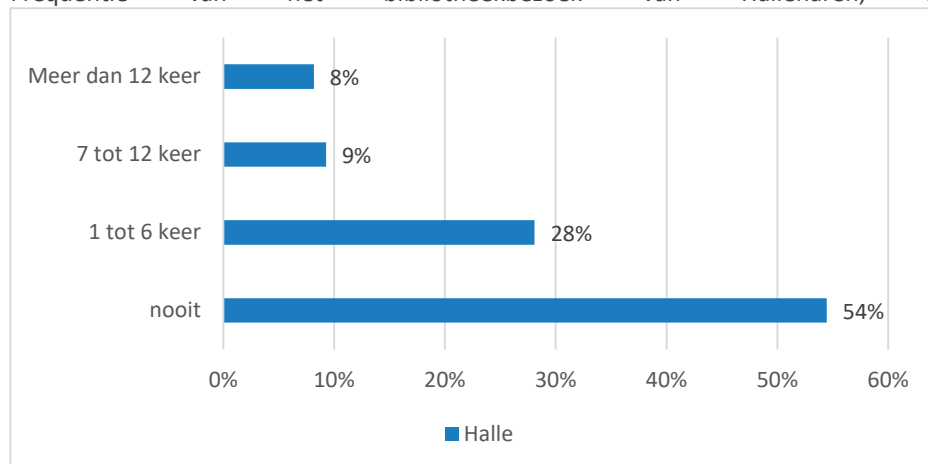
Het aandeel inwoners dat het afgelopen jaar een openbare bibliotheek heeft bezocht blijkt relatief stabiel in de periode 2011-2018. Iets minder dan de helft van de inwoners van Halle hebben (in 2018) het afgelopen jaar een bibliotheek bezocht (46%), wat iets minder is dan de inwoners van de centrumsteden (52%). Dat impliceert dat iets meer dan de helft van de inwoners van Halle het afgelopen jaar niet in een bibliotheek is geweest (54%). In de periode 2011-2018 is dit aandeel met 1 procentpunt afgenomen in Halle, terwijl het in de centrumsteden met 2 procentpunten is toegenomen. Verder zien we dat acht op tien inwoners die een bibliotheek hebben bezocht het afgelopen jaar, dat in Halle zelf doen (in 2018), waar dat percentage in de centrumsteden oploopt tot 94%. De inwoners van Halle gaan dus meer dan in de centrumsteden naar een bibliotheek buiten de eigen stad. Tot slot stellen we vast dat de respondenten een bibliotheek meestal 1 tot 6 keer hebben bezocht.

Aandeel inwoners dat het afgelopen jaar een bibliotheek heeft bezocht, in de eigen stad of elders, in 2011, 2014/15 en 2017/18, (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Frequentie van het bibliotheekbezoek van Hallenaren, in 2018, (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Het aantal gebruikers, ontleners, bij de bibliotheek kent een daling in 2014, deze is merkbaar zowel voor de stad Halle als in de Belfius gemeenten en het Vlaams Gewest. Het aantal leners tegenover de totale bevolking in Halle (21,2) ligt volledig in lijn met het aandeel in het Vlaams gewest. Het aandeel in Halle ligt hoger dan in de Belfius-gemeenten.

Aantal leners (gebruikers) van de bibliotheken.

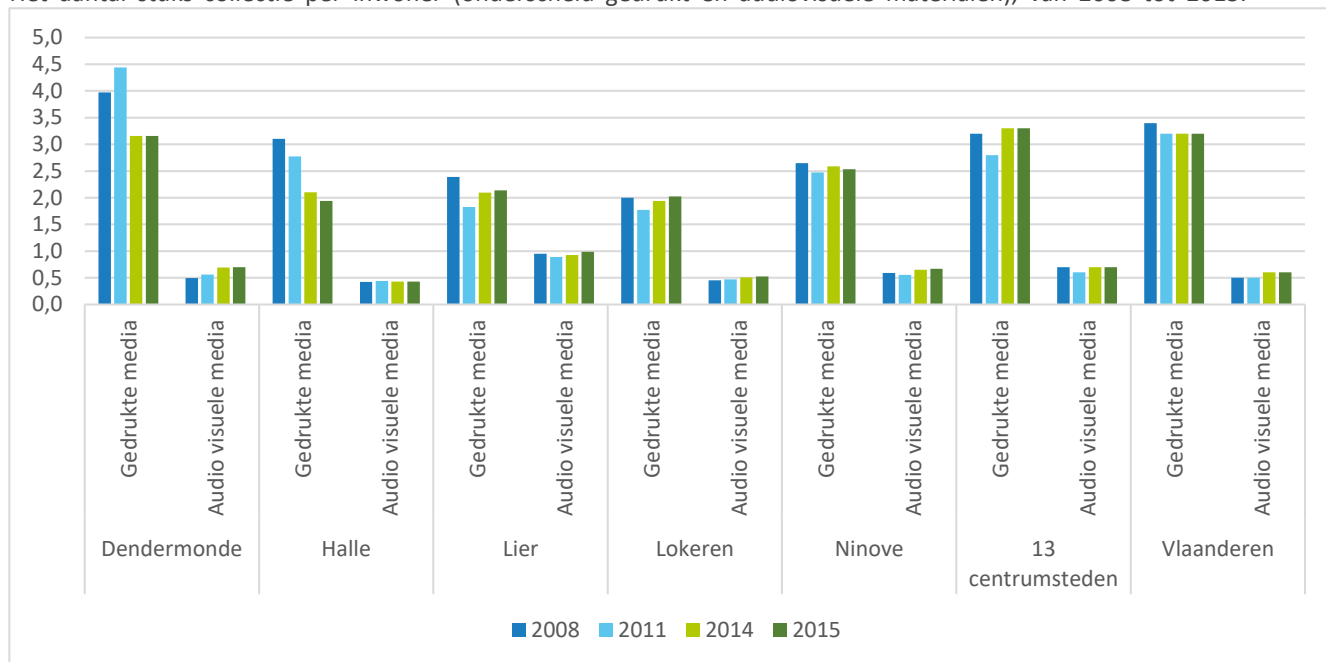
	Halle							
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Aantal leners bibliotheek	7993	8004	8142	8830	8793	8405	6685	8062
Totale bevolking	35350	35691	36000	36277	36852	37104	37453	38023
aantal leners bibliotheek tov de totale bevolking (%)	22,6	22,4	22,6	24,3	23,9	22,7	17,8	21,2
BELFIUS.Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal								
Aantal leners bibliotheek	74701	71103	70423	69704	70403	70618	66291	65116
Totale bevolking	342829	345820	349026	252836	356411	359765	362896	365701
aantal leners bibliotheek tov de totale bevolking (%)	21,8	20,6	20,2	19,8	19,8	19,6	18,3	17,8
Vlaams Gewest								
Aantal leners bibliotheek	1513387	1501040	1469070	1450263	1438425	1419205	1371404	1355451
Totale bevolking	6161600	6208877	6251983	6306638	6350765	6381859	6410705	6444127
aantal leners bibliotheek tov de totale bevolking (%)	24,6	24,2	23,5	23,0	22,6	22,2	21,4	21,0

Wanneer we het ontleende materiaal in detail bekijken blijkt dat gedrukte media globaal gezien een sterk overwicht heeft op audiovisuele media in alle regio's, en maakt in Vlaanderen en de meeste steden meer dan 80% van het aanbod uit. Halle heeft in 2015 minder gedrukte en audio visuele media per inwoner (respectievelijk 1,9 en 0,4) dan het Vlaams Gemiddelde (respectievelijk 3,2 en 0,6) en de centrumsteden (respectievelijk 3,3 en 0,7). Bovendien stellen we vast dat er een duidelijke afname is van gedrukte media in de periode 2008-2015 in Halle (van 3,1 tot 1,9 per inwoner), terwijl dat in alle andere regio's (behalve Dendermonde) ongeveer gelijk blijft of slechts lichtjes afneemt.

In 2015 heeft Halle samen met Dendermonde het laagste aantal geregistreerde leners ten opzichte van de bevolking (18,5% in 2015). De 13 centrumsteden scoren hierbij boven het Vlaamse gemiddelde (respectievelijk 23% en 21%). In Halle neemt, net als in de andere regio's, het aandeel geregistreerde leners af in de periode 2008-2015 (van 2,4 procentpunten in Lokeren tot 6,3 procentpunten in Ninove). In Vlaanderen bedraagt deze afname 3,6 procentpunten en in de centrumsteden 4 procentpunten.

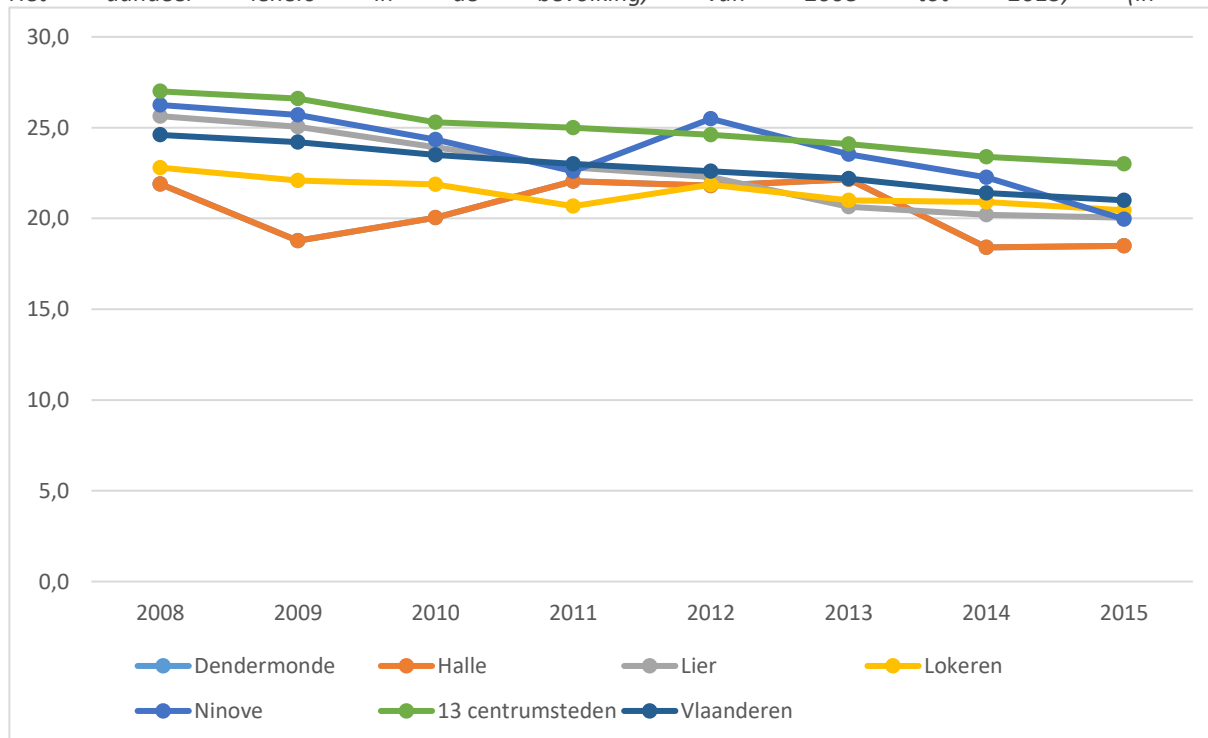
Kortom, het aandeel leners daalt doorheen de jaren en wat betreft de collectie zelf zijn er geen duidelijke evoluties op het niveau van de centrumsteden, maar wel voor Halle waar het aantal stuks gedrukte media per inwoner afneemt in de periode 2008-2015.

Het aantal stuks collectie per inwoner (onderscheid gedrukt en audiovisuele materialen), van 2008 tot 2015.

Bron: Gemeentemonitor op basis van CJSJ, kennisportaal.

Het aandeel leners in de bevolking, van 2008 tot 2015, (in %).

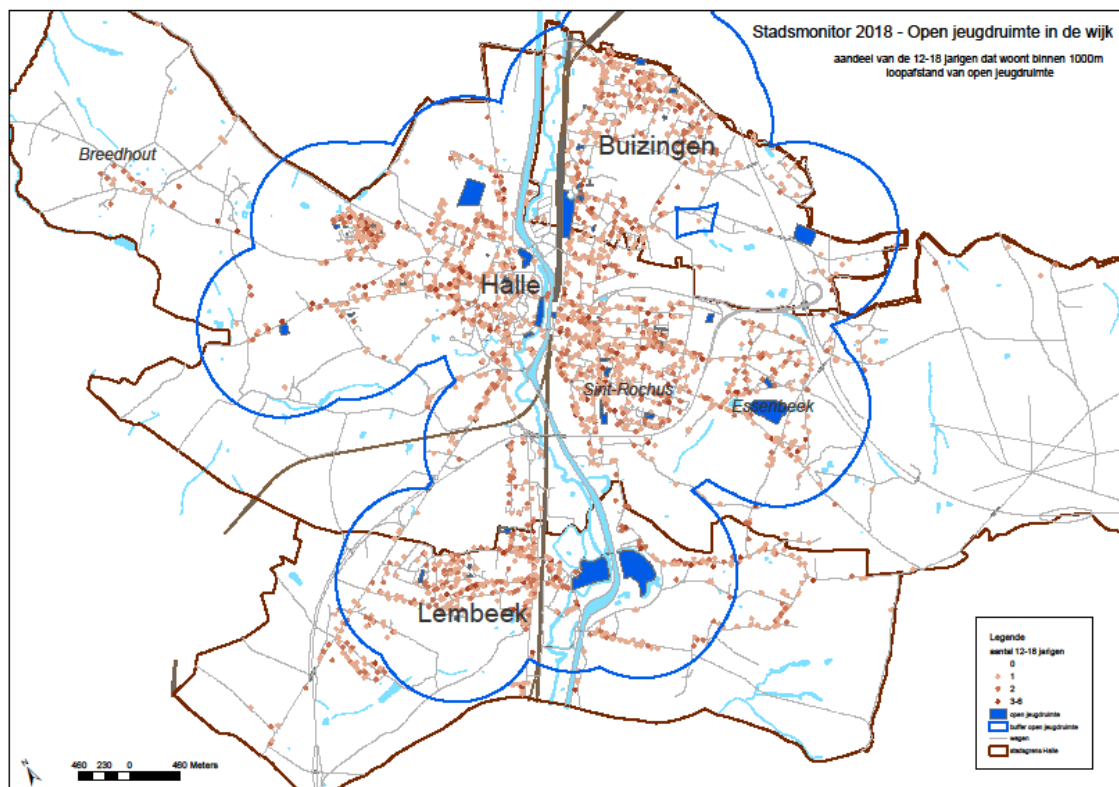

Bron: Gemeentemonitor op basis van CJSJ, kennisportaal.

Jeugdruimte

We zien dat tussen 2012 en 2018 meer dan negen op tien jongeren in Halle op maximaal 1 kilometer van open jeugdruimte in de wijk woont. In de centrumsteden schommelt dit in 2017 van 17% in Oostende tot 96% in Leuven. Ruimtelijk gezien is er een goede dekking: enkel in Breedhout is er geen open jeugdruimte.

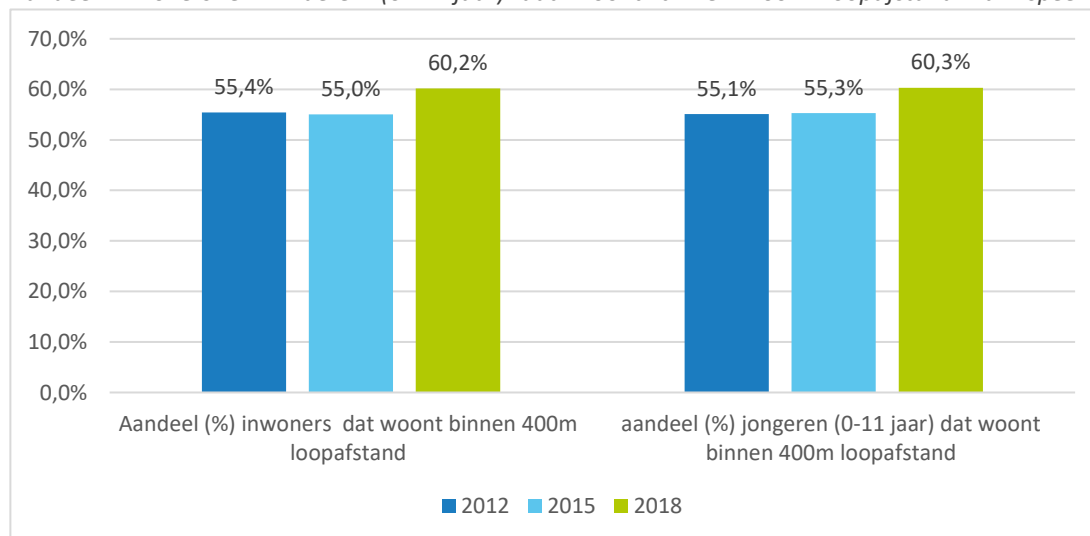
Aandeel van de jongeren (12-18 jaar) dat woont binnen 1000m loopafstand van open jeugdruimte, in 2018 (in %).

Bron: Stad Halle.

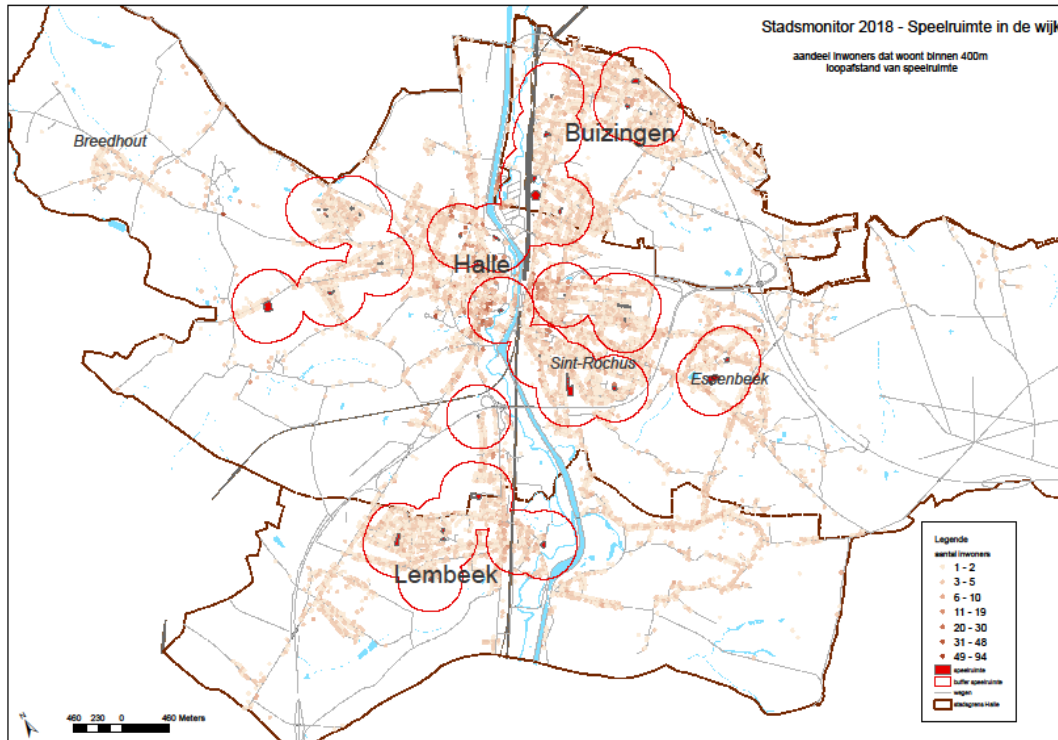
Het aandeel inwoners van Halle dat in 2018 woont binnen 400m loopafstand van speelruimte is quasi gelijk aan het aandeel kinderen in Halle (beide 60%). Deze aandelen verschillen sterk tussen de centrumsteden in 2017, waar dit schommelt tussen 37% (Aalst) en 85% (Turnhout). Wel zien we dat in Halle deze aandelen tussen 2015 en 2018 zijn toegenomen van 55% tot 60%: dit wordt verklaard door de aanleg van vijf nieuwe speeltuinen in Halle. De speelruimtes zijn redelijk verspreid over het grondgebied, en elke deelgemeente van Halle beschikt over een aantal speelruimtes. Momenteel mist vooral Breedhout, en bepaalde delen van Lembeek speelruimte.

Aandeel inwoners en kinderen (0-11 jaar) dat woont binnen 400m loopafstand van speelruimte (in %).

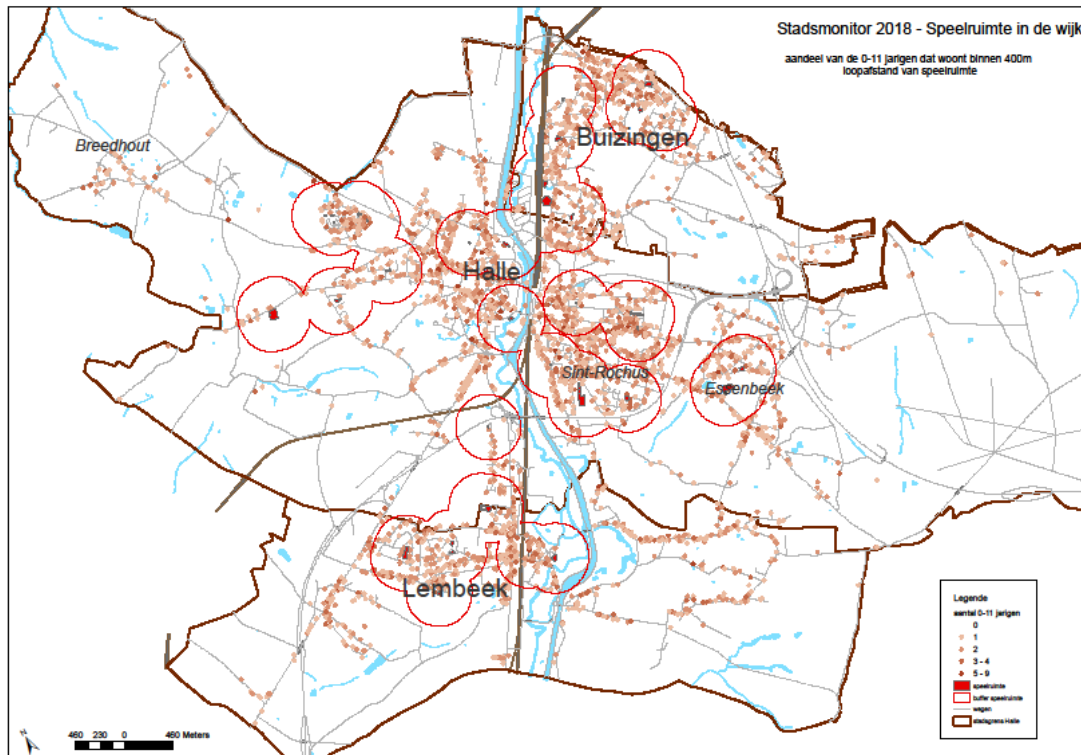
Bron: Stad Halle.

Aandeel inwoners dat woont binnen 400m loopafstand van speelruimte, in 2018 (in %).

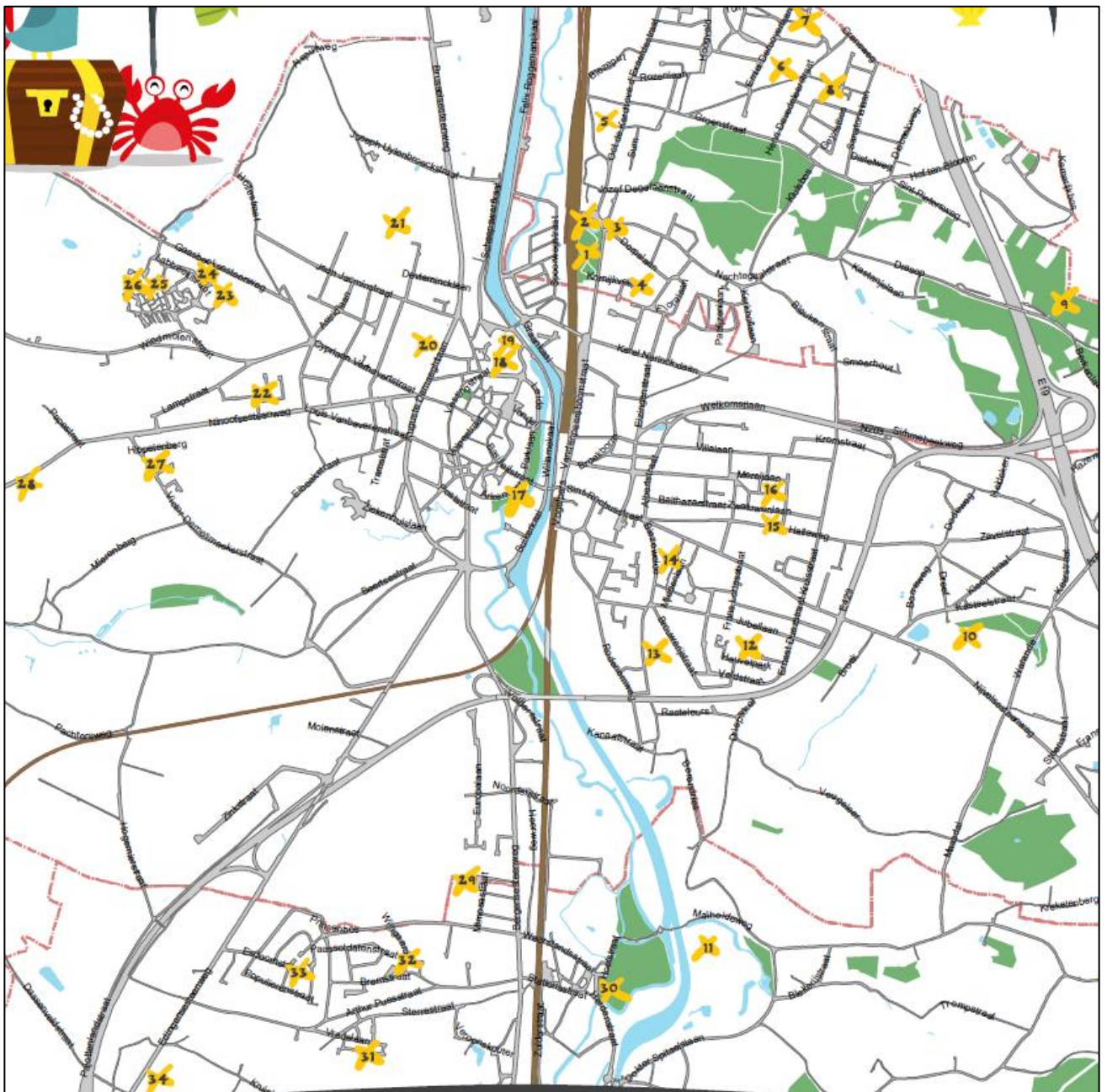
Bron: Stad Halle.

Aandeel kinderen (0-11 jaar) dat woont binnen 400m loopafstand van speelruimte, in 2018 (in %).

Bron: Stad Halle.

In Halle zijn er 34 speeltuinen en (groene) speelruimten verspreid over de stad (speelschatkaart Halle):

Bron: Schatkaart Speeltuinen Stad Halle.

In bevraging van de inwoners geeft 61% aan dat er voldoende speelvoorzieningen zijn voor kinderen onder de 12 jaar, voor geschikte plekken voor jeugd is dit 53%. Deze cijfers liggen in lijn met de percentages in het Vlaams gewest.

Voldoende speelvoorzieningen voor kinderen onder 12 jaar

	Oneens	Neutraal	Eens
Halle	21%	18%	61%
Vlaams Gewest	21%	18%	61%

Voldoende geschikte plekken voor de jeugd

	Oneens	Neutraal	Eens
Halle	24%	23%	53%
Vlaams Gewest	26%	23%	51%

4.3. Sociale economie

Inleiding

Sociale economie bestaat uit bedrijven en initiatieven die specifieke maatschappelijke meerwaarde willen realiseren.

Binnen de tewerkstelling gaat er aandacht naar emancipatie, integratie en de positie van mensen uit kansengroepen. Waar het mogelijk is tracht men doorstroom te realiseren binnen de sociale economie en naar het normale economische circuit.

Lokale diensteneconomie

Via de lokale diensteneconomie wil de overheid een dienstenaanbod uitbouwen dat aansluit bij maatschappelijke noden en tegelijk kansen creëert voor doelgroepwerknemers. In Halle zijn er drie aanbieders van lokale diensteneconomie:

- Groep INTRO (fietsherstelplaats, Fietspunt en Bike&Mail)
- Vzw PIN, toeleiders in diversiteit
- Het Buurtrestaurant Zet-u/metSense/OCMW-Stad 't Vondel

Daarnaast zijn er tevens sociale werkplaatsen (zoals Televil en Pro Natura) en Beschutte werkplaats (AMAB met De Floere).

Aantal	plaatsen	bevraagd	bij	Hans	+	Bea
--------	----------	----------	-----	------	---	-----

Artikel 60 tewerkstelling

Tewerkstelling overeenkomstig artikel 60 § 7 is een vorm van maatschappelijke dienstverlening waarbij het OCMW een baan bezorgt aan iemand die uit de arbeidsmarkt is gestapt of gevallen, met als doel deze terug in te schakelen in het stelsel van de sociale zekerheid en in het arbeidsproces. Vanaf 1 januari 2017 activeert het OCMW nieuwe artikel 60 binnen Tijdelijke Werkervaring. Tijdelijke werkervaring is een maatregel die van toepassing is voor zowel leefloongerechtigden in art 60§7 als werkzoekenden.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal art 60 tewerkstellingen van OCMW Halle sinds 2007.

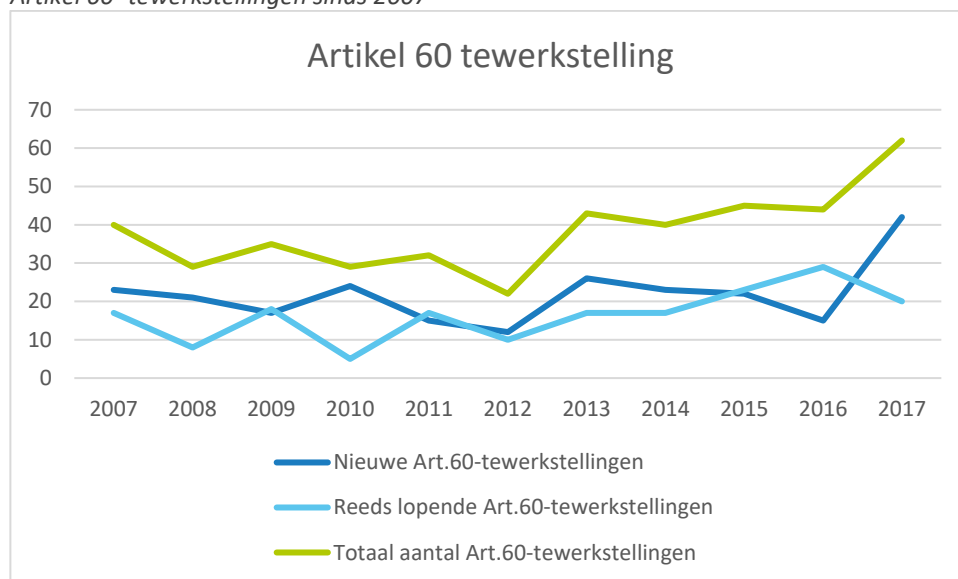
Aantal art. 60 – OCMW Halle

	Nieuwe Art.60-tewerkstellingen	Reeds lopende Art.60-tewerkstellingen	Totaal aantal Art.60-tewerkstellingen
2007	23	17	40
2008	21	8	29
2009	17	18	35
2010	24	5	29
2011	15	17	32
2012	12	10	22
2013	26	17	43
2014	23	17	40
2015	22	23	45
2016	15	29	44
2017	42	20	62

Bron: OCMW Halle

Tot 2011 blijft het aantal artikel 60 tewerkstellingen eerder constant. Na een kleine daling in 2012 schommelt het aantal art 60 tewerkstellingen tussen 2013 en 2016 rond de 40. In 2017 steeg het aantal opnieuw naar 62.

Artikel 60- tewerkstellingen sinds 2007

Bron: OCMW Halle

Wijkwerken

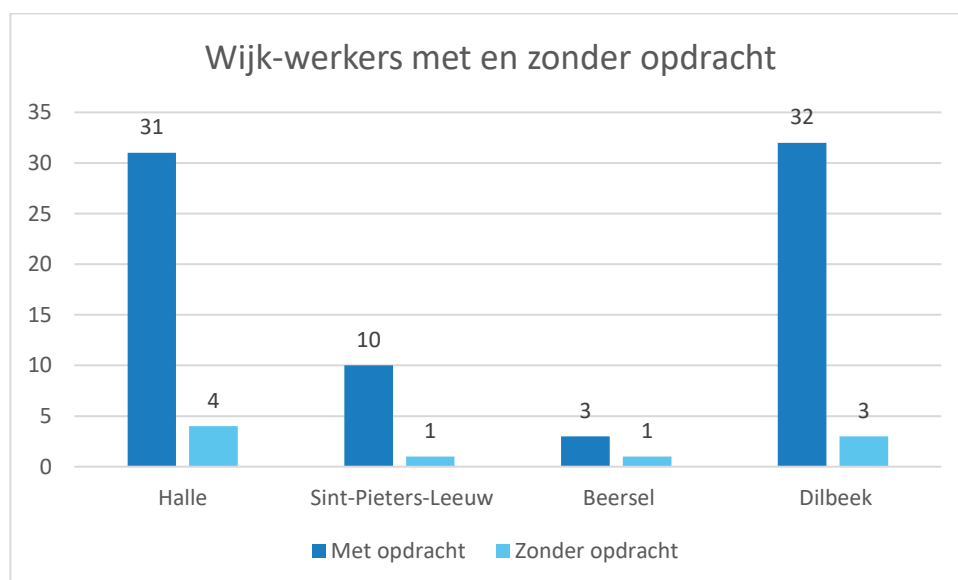
Sinds 1 januari 2018 vervangt wijk-werken het vroegere PWA. Wijk-werken houdt dat er klusjes worden uitgevoerd door werkzoekenden die gedomicilieerd zijn in Vlaanderen. In Halle werden er in 2018 (tot op 1.12.2018) 663 opdrachten geregistreerd in kader van wijkwerken.

Voornamelijk tuinonderhoud en kleine herstellings- en onderhoudswerken worden via wijkwerken opgenomen.

Aantal	opdrachten	ikv.	wijkwerken
Status	Hoofdactiviteit	Eindtotaal	
OPEN	Activiteiten in functie van prventie	12	
	Klein tuinonderhoud	334	
	Kleine herstellings- en onderhoudswerken	168	
	Land- en tuinbouwactiviteiten	1	
	Logistieke taken	46	
	Ondersteuning en hulp bij begeleiding van personen	21	
	Ondersteuning van personen bij huishoudelijke taken	14	
	Subtotaal		596
GEANNULEERD	Activiteiten in functie van prventie	3	
	Aangevraagde activiteit uit niet toegestande activiteitenlijst	3	
	Klein tuinonderhoud	23	
	Kleine herstellings- en onderhoudswerken	18	
	Logistieke taken	2	
	Ondersteuning en hulp bij begeleiding van personen	5	
	Ondersteuning van personen bij huishoudelijke taken	3	
	Subtotaal		57
AFGESLOTEN	Klein tuinonderhoud	5	
	Kleine herstellings- en onderhoudswerken	2	
	Ondersteuning van personen bij huishoudelijke taken	3	
Subtotaal		10	
Eindtotaal		663	

Bron : Wijkwerken zuidwestrand

In het totaal zijn er 85 wijkwerkers binnen de zuidwestrand. In Halle zijn er 34 wijkwerkers waarvan 31 met toegekende opdrachten. In Dilbeek is dit aantal gelijkaardig. In Buurgemeenten Sint-Pieters-Leeuw (11) en Beersel (4) ligt het aantal significant lager.

Bron : Wijkwerken zuidwestrand

4.4. Zorg en opvang

Voor zorg en opvang hanteren we binnen deze omgevingsanalyse drie onderverdelingen:

- Zorg en opvang voor kinderen
- Ouderenzorg
- Geestelijke gezondheidszorg

4.4.1 Zorg en opvang voor kinderen

Inleiding

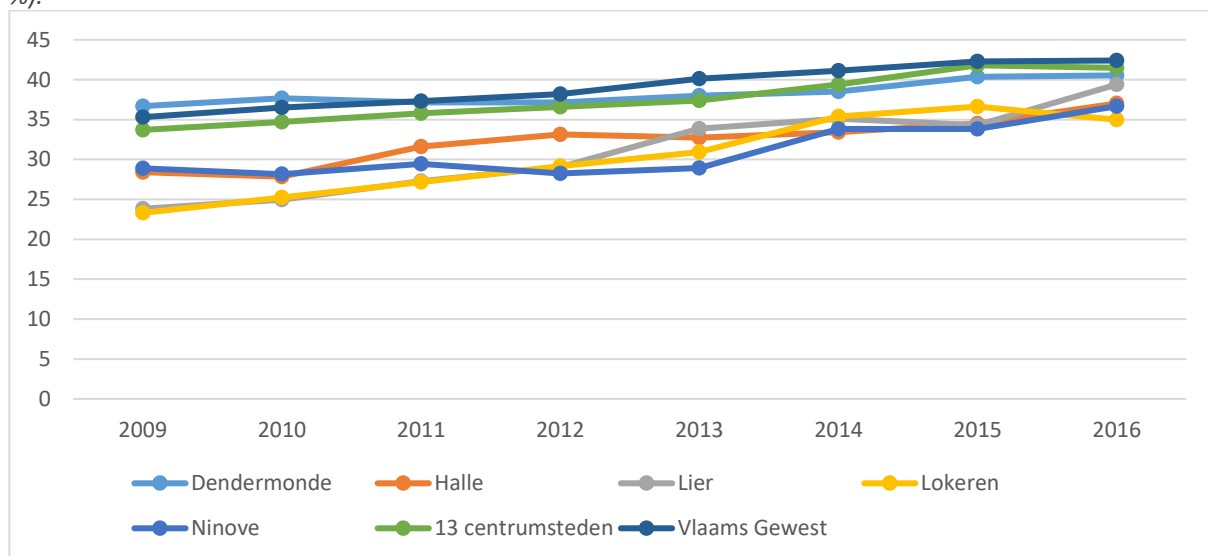
In dit onderdeel bespreken we de opvangplaatsen, locaties, betaalbaarheid en tevredenheid van de opvang voor baby's en peuters.

Opvang van baby's en peuters van 0 tot 3 jaar

Wanneer we de opvang van baby's en peuters van 0 tot 3 jaar bekijken gaat het over het aantal kinderopvangplaatsen van alle door Kind & Gezin erkende (en gesubsidieerde) opvangvoorzieningen en van alle opvangvoorzieningen met een attest van toezicht.

In Halle zijn er minder opvangplaatsen voor baby's en peuters per 100 baby's en peuters (37) dan in de centrumsteden (42) en het Vlaams Gewest (42). Wel is het aantal opvangplaatsen in Halle, net als in alle andere regio's, gestaag toegenomen tussen 2009 en 2016: in Halle met 9 procentpunten, in de centrumsteden met 8 procentpunten en in het Vlaams Gewest met 7 procentpunten.

Aantal opvangplaatsen voor baby's en peuters van 0 tot 3 jaar per 100 kinderen, 4e kwartaal, van 2009 tot 2016 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Kind & Gezin.

In Halle zijn er minder opvangplaatsen voor baby's en peuters per 100 baby's en peuters (37) dan in de centrumsteden (42) en het Vlaams Gewest (42). Wel is het aantal opvangplaatsen in Halle, net als in alle andere regio's, gestaag toegenomen tussen 2009 en 2016: in Halle met 9 procentpunten, in de centrumsteden met 8 procentpunten en in het Vlaams Gewest met 7 procentpunten.

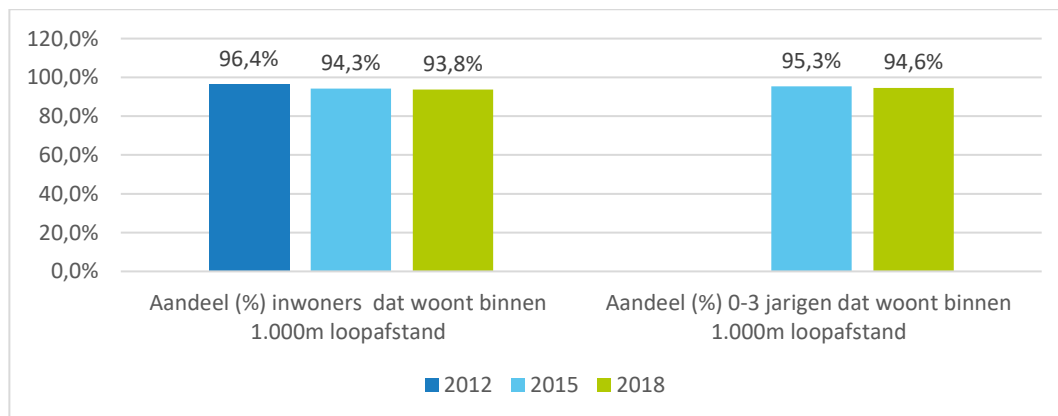
Aantal kinderopvangplaatsen (capaciteit) tov. de doelgroep 0-3 jarigen (in %)

Halle								
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Totaal aantal opvangplaatsen (capaciteit)	360	368	417	445	435	433	456	485
Totaal aantal kinderopvangplaatsen (capaciteit) tov. de doelgroep 0-3 jarigen (in %)	28	28	32	33	33	33	35	37
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)								
Totaal aantal opvangplaatsen (capaciteit)	3 798	3 911	3 969	3 988	4 041	4 076	4 379	4 405
Totaal aantal kinderopvangplaatsen (capaciteit) tov. de doelgroep 0-3 jarigen (in %)	33	33	33	32	33	33	35	35
Vlaams Gewest								
Totaal aantal opvangplaatsen (capaciteit)	75 857	78 945	80 959	82 208	83 601	84 744	86 406	86 159
Totaal aantal kinderopvangplaatsen (capaciteit) tov. de doelgroep 0-3 jarigen (in %)	36	37	38	39	40	41	42	42

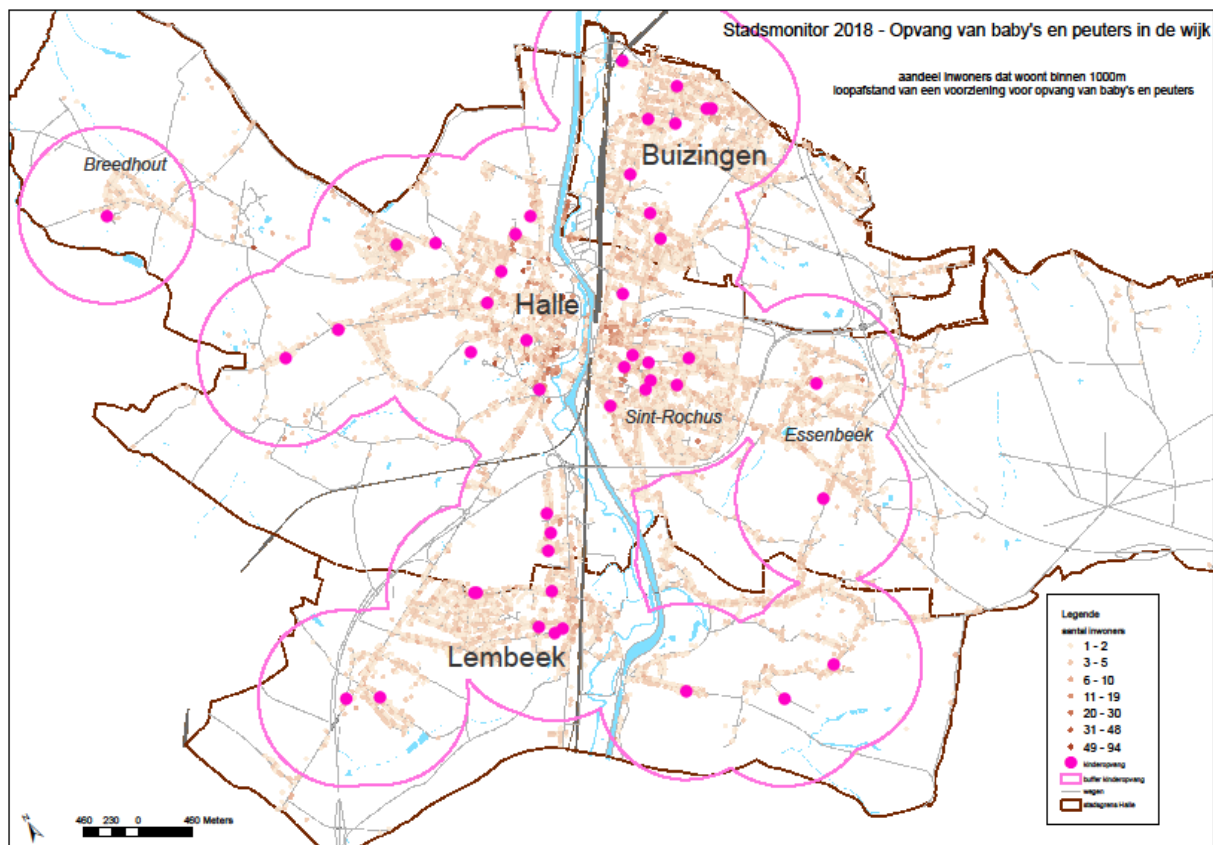
De capaciteit stijgt in Halle van 360 naar 485. Het aantal kinderopvangplaatsen tov. de doelgroep 0-3 jarigen neemt eveneens toe. Dit is eveneens het geval voor de Belfius-groep als voor het Vlaamse Gewest.

In 2018 woont 94% van de inwoners en 95% van de baby's en peuters (0-3 jaar) binnen een loopafstand van 1km van een voorziening voor opvang van baby's en peuters (groepsopvang, opvang bij gezinnen en voorzieningen met vrije prijs en met inkomenstarieven). Bovendien wijzigt dit niet sterk in Halle in de periode 2012-2018. In de centrumsteden schommelt het aandeel van de 0-3 jarigen in 2017 dat binnen een loopafstand van 1km van een voorziening voor opvang van baby's en peuters woont tussen 82% (Genk) en 99% (Antwerpen).

Aandeel inwoners en baby's en peuters van Halle dat woont binnen 1000m loopafstand van een voorziening voor opvang van baby's en peuters, in 2015 en 2018 (in %).

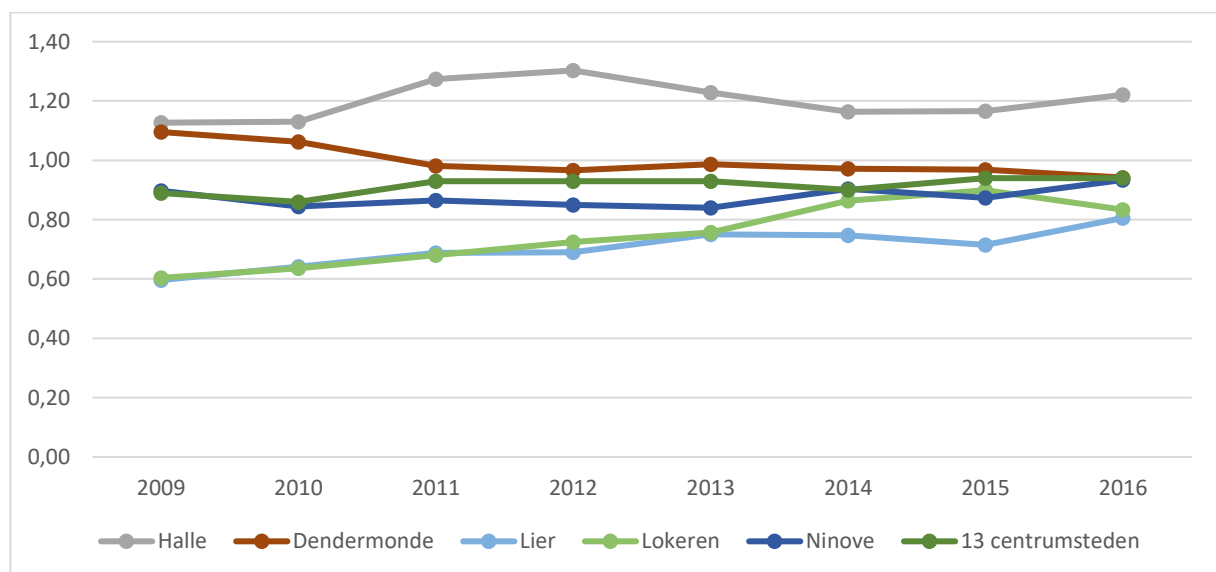
Bron: Stad Halle.

Bron: Stad Halle.

Een verhouding van 1 op 1 wijst op een evenredige spreiding van de opvang voor baby's en peuters in de stad ten opzichte van de stadsrand. Halle is de enige regio waar er de laatste jaren meer opvangplaatsen per kind in de stad zijn dan in de stadsrand (1,2 in 2016). In de andere regio's zijn er iets meer opvangplaatsen per kind in de stadsrand dan in de stad: dit geldt voor de centrumsteden (0,94 in 2016), maar ook voor alle benchmarksteden. In de periode 2009-2016 schommelt dit aandeel lichtjes, maar neemt het in alle regio's heel beperkt toe behalve in Dendermonde.

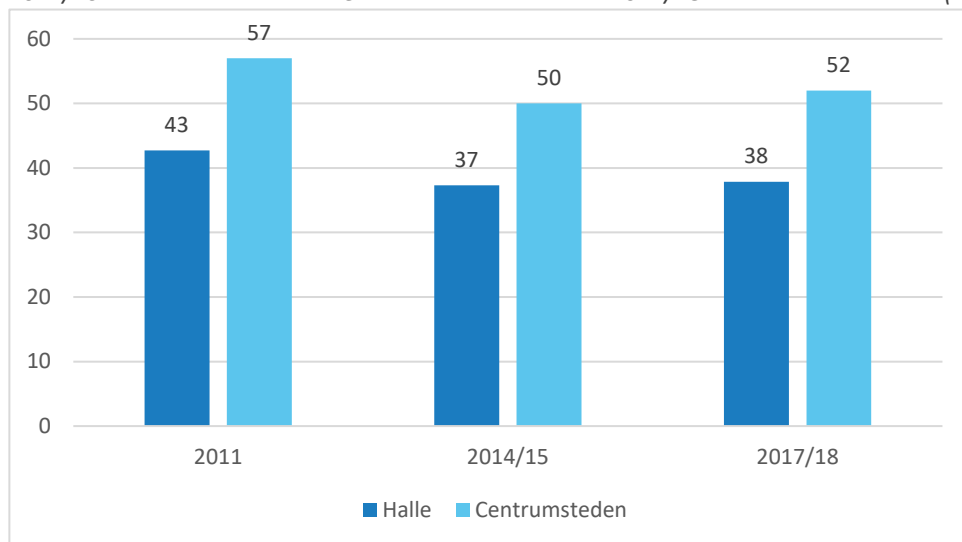
Regionale spreiding van de opvang voor baby's en peuters, van 2009 tot 2016, de verhouding van het aanbod in de stad ten opzichte van de stadsrand.

Bron: Gemeentemonitor op basis van Kind & Gezin

Bijna vier op tien inwoners van Halle vindt dat er voldoende aanbod aan kinderopvang is in hun buurt, waar dat bij iets meer dan de helft van de inwoners van centrumsteden het geval is. Maar terwijl dit aandeel in de periode 2011-2015 is afgenomen in Halle van 43% naar 37%, is dit nadien terug met één procentpunt toegenomen tot 38% in 2018. In de centrumsteden is dit aandeel lichtjes afgenomen van 57% in 2011 tot 52% in 2017.

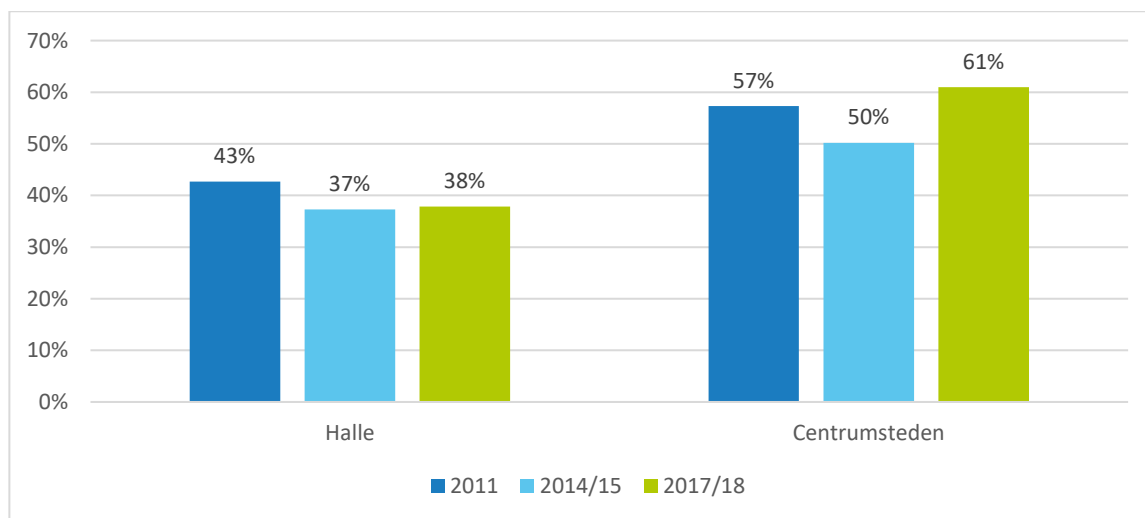
Aandeel inwoners dat vindt dat er voldoende aanbod is aan kinderopvang (0-3 jaar) in de eigen buurt, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Vier op tien inwoners van Halle geeft aan tevreden te zijn over de kinderopvang in hun stad in 2018, terwijl dat in de centrumsteden meer dan zes op tien inwoners betreft in 2017. Wel zien we dat de afname van dit aandeel tussen 2011 en 2015 in Halle is gestabiliseerd.

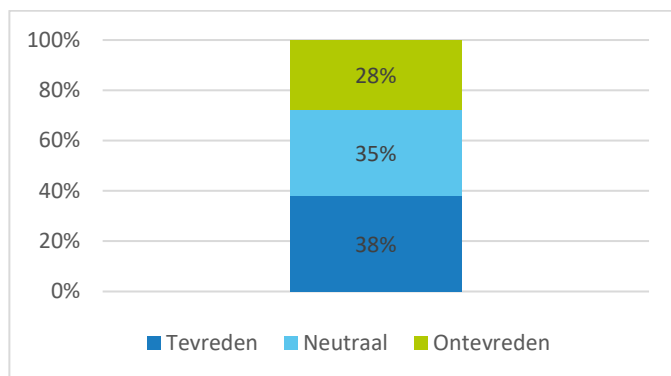
Aandeel inwoners dat tevreden is over de kinderopvang (0-3 jaar) in de stad, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Tot slot stellen we vast dat bijna drie op tien inwoners in Halle ontevreden zijn met het aanbod aan kinderopvang in hun stad.

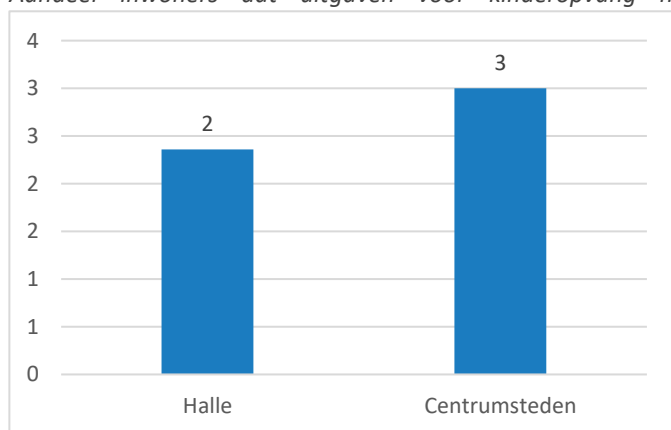
Tevredenheid over de kinderopvang in de stad bij Hallenaren, in 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Wanneer we de betaalbaarheid van de kinderopvang bekijken zien we dat gemiddeld 2% van de Hallenaren in 2018 aangeeft het voorbije jaar problemen te hebben gehad om de uitgaven voor kinderopvang tijdig te betalen, waar dat bij de centrumsteden 3% bedraagt in 2017.

Aandeel inwoners dat uitgaven voor kinderopvang niet op tijd kan betalen, in 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Aandachtspunten

We kunnen concluderen dat het aantal plaatsen voor kinderopvang stijgt. In vergelijking met de Belfius-gemeenten en het Vlaams gewest blijven er wel minder opvangplaatsen beschikbaar tov. totaal aantal 0-3 jarigen. Ook de tevredenheid over de kinderopvang ligt in Halle lager dan in de Belfius-gemeenten en het Vlaams Gewest. De capaciteitsproblemen in onze stad zijn zo groot, dat ouders hun werk dreigen te verliezen of genoodzaakt zijn geen job aan te nemen of geen opleiding te starten of bijna onmogelijke verplaatsingen te moeten afleggen om hun kindje te laten opvangen.

Nog schrijnender is het voor pleegkinderen. Zij zijn het meest kwetsbaar en hebben voorrang bij voorschoolse opvang maar door de grote nood is er ook voor hen een wachttijd van enkele maanden. Het gebrek aan kinderopvang leidt jammer genoeg tot vele andere maatschappelijke problemen. Het vormt namelijk een grote belemmerende factor binnen de gezinsondersteuning.

Welzijnsorganisaties stuiten op een groot tekort aan crisisopvang in Vlaams-Brabant, bovendien is het Arrondissement Halle- Vilvoorde er helemaal slecht aan toe. Dit wordt bevestigd in een recent rapport van het Rekenhof. Via de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp wordt met kinderen en jongeren een traject afgelegd. Op het ogenblik dat de situatie escaleert is de meest ingrijpende module nl. crisisopvang soms onvermijdelijk en dus het meest gepaste antwoord. Hulpverleners botsen daar geregeld op een aanbod waar geen plaats is. Indien er toch plaats is, zijn deze binnen Vlaams-Brabant enkel beschikbaar in Leuven gezien de ziekenhuizen daar een afdeling kinder- en jeugdpsychiatrie hebben. In een crisissituatie is deze afstand allesbehalve ideaal. De Vlaamse en federale bevoegdheid raken elkaar hier,

afstemming is nodig om deze lacune in de praktijk weg te werken. In het werkveld leidt dit momenteel tot inefficiëntie in de hulpverlening.

In Halle zijn intussen de eerstelijnsdiensten JAC en CAW genoodzaakt te werken met wachtlijsten. Dit is zeer zorgwekkend, gezien ook de tweedelijns hulpverlening (CGG's) met wachtlijsten werken. Dit is een gevolg van een onderbezetting aan hulpverlening en leidt tot escalaties van situaties.

Onze regio diende binnen de eerste werf 'uitbreiding van de Rechtstreeks Toegankelijke Jeugdhulp (RTJ)' een project in, waarvoor extra middelen worden voorzien. Onze regio werd echter niet weerhouden.

Tot slot stellen we nog een nood aan kinderopvang tijdens het volgen van Nederlandse les bij GLTT en CBE. Kinderopvang vormt hier regelmatig een hindernis waardoor de ouder(s) niet kunnen starten.

4.4.2 Ouderenzorg

Inleiding

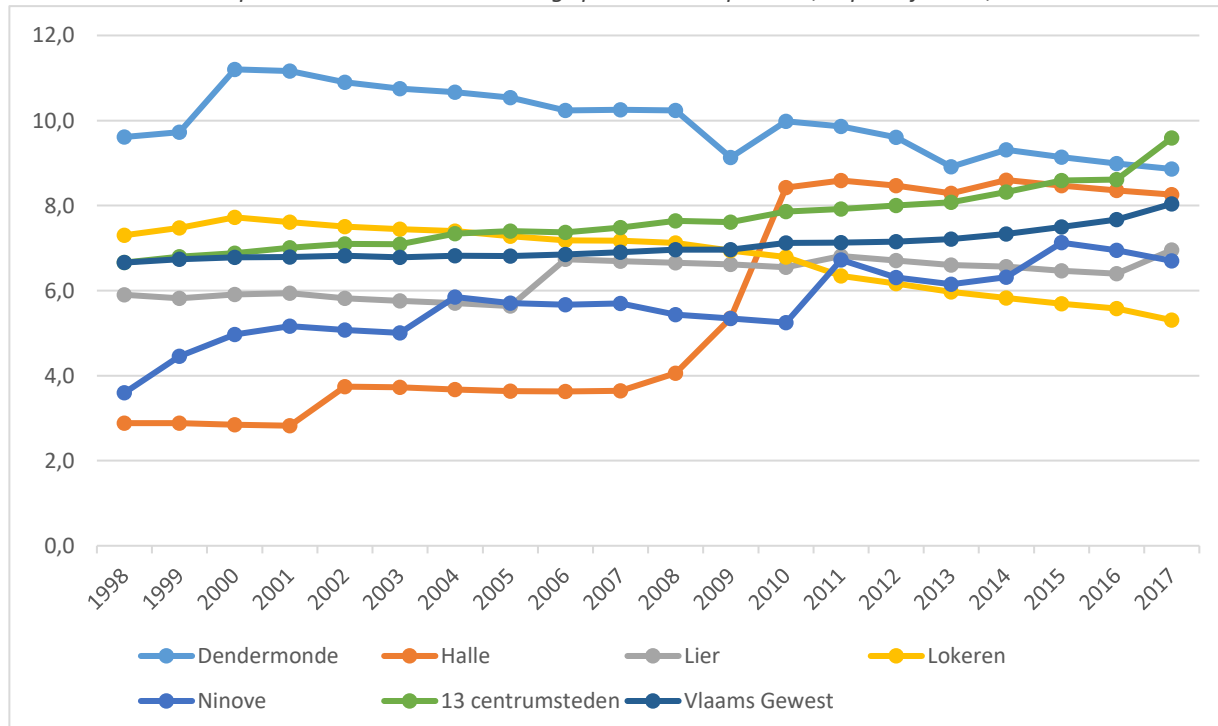
In dit onderdeel worden het aantal plaatsen in zorgvoorzieningen, de cijfers van gekende wachtlijsten in deze voorzieningen, lokale dienstencentra en hun nabijheid, de geprestreerde uren gezinszorg en tot slot ook mantelzorg besproken.

Residentiele ouderenzorg

Een woonzorgcentrum is een voorziening waar aan gebruikers van 65 jaar of ouder die er permanent verblijven, huisvesting en gehele of gedeeltelijke zorg worden aangeboden. Een assistentiewoning is eveneens een voorziening waar de oudere permanent verblijft. Binnen deze woonvorm is er ook hulp- en zorgomkadering voorzien, maar deze is minder intensief dan in een woonzorgcentrum.

Halle heeft in 2017 8,3 plaatsen in de residentiële ouderenzorg ten opzichte van het aantal aanwezige 65-plussers, wat een stuk minder is dan de centrumsteden die in 2017 9,6 plaatsen hebben in de residentiële ouderenzorg ten opzichte van het aantal aanwezige 65-plussers. Het Vlaams Gewest heeft er 8. Wanneer we het verschil tussen 1998-2017 in ogenschouw nemen zien we dat Halle een uitschieter is met een toename van 5 plaatsen per 100 65-plussers, die vooral is toe te schrijven aan de periode 2008-2010 waarin twee voorzieningen werden geopend, namelijk Sint-Augustinus en de Maretak.

Aantal residentiële plaatsen in de ouderenzorg per 100 65-plussers, op 1 januari, van 1998 tot 2016.

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid.

Halle							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Aantal erkende plaatsen - groepen van assistentiewoningen	125	125	125	125	125	125	125
Aantal erkende plaatsen - woonzorgcentra	433	449	451	451	483	483	483
Aantal 65-plussers	6 627	6 685	6 802	6 948	7 070	7 181	7 279
Aantal plaatsen per 1.000 65-plussers	84,201	85,864	84,681	82,902	85,997	84,668	83,528
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)							
Aantal erkende plaatsen - groepen van assistentiewoningen	662	662	736	817	861	941	1 131
Aantal erkende plaatsen - woonzorgcentra	3 626	3 595	3 645	3 716	3 784	3 788	3 916
Aantal 65-plussers	62 969	63 580	64 751	65 462	66 276	67 085	67 613
Aantal plaatsen per 1.000 65-plussers	68,1	67,0	67,7	69,2	70,1	70,5	74,6
Vlaams Gewest							
Aantal erkende plaatsen - groepen van assistentiewoningen	14 401	14 958	15 645	16 664	17 997	19 179	20 335
Aantal erkende plaatsen - woonzorgcentra	66 437	67 282	68 667	69 902	71 611	73 611	75 877
Aantal 65-plussers	1 135 045	1 153 348	1 179 812	1 200 965	1 222 353	1 245 466	1 265 666
Aantal plaatsen per 1.000 65-plussers	71,2	71,3	71,5	72,1	73,3	74,5	76,0

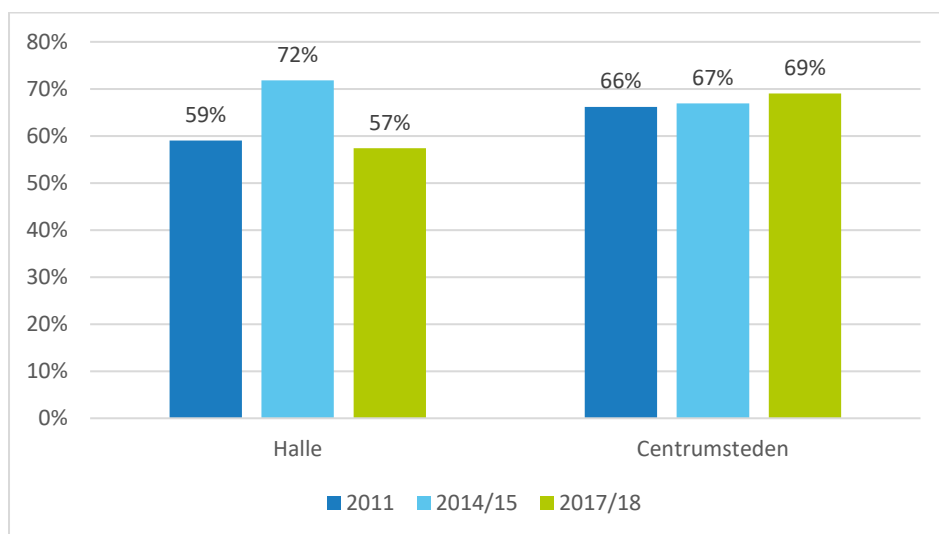
Onderstaande tabel geeft een overzicht van de 4 woonzorgcentra op het grondgebied van Halle (Zonnig huis, Sint-Augustinus, Seniorie De Maretak en Lucie Lambert) met hun capaciteit naar RVT-bedden tegenover hun totale capaciteit. In het totaal hebben de 4 woonzorgcentra in Halle samen een capaciteit van 483 bedden.

Halle				
Naam woonzorgcentrum	Soort	RVT op 1/07/2017	Totale capaciteit	RVT/Cap 2017 (%)
Zonnig Huis	OCMW	68	104	65,38%
Sint Augustinus	VZW	68	108	62,96%
Seniorie De Maretak	NV	57	122	46,72%
Lucie Lambert	VZW	71	149	47,65%
Totaal	-	264	483	54,66%

Bron: Erkende RVT op 1 augustus 2017 op basis van Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid

In 2018 vinden bijna zes op tien inwoners van Halle dat er voldoende zorgvoorzieningen voor ouderen zijn in hun buurt, ten opzichte van bijna zeven op tien in de centrumsteden in 2017. Bovendien stellen we vast dat dit aandeel in Halle (significant) is afgenomen van 72% in 2015 tot 57% in 2018, waar dat in de centrumsteden zelfs licht is toegenomen van 67% in 2014 tot 69% in 2017.

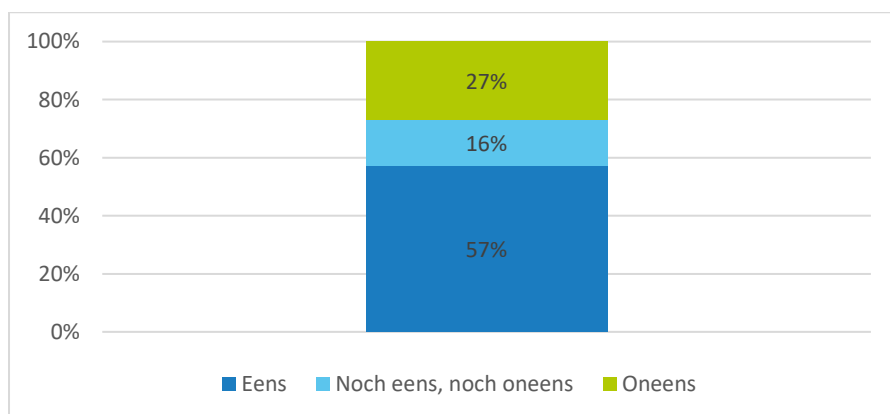
Aandeel inwoners dat vindt dat er voldoende zorgvoorzieningen voor ouderen zijn in de eigen buurt, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Meer dan een vierde van de Hallenaren is het oneens met de uitspraak dat er voldoende zorgvoorzieningen voor ouderen in hun buurt zijn.

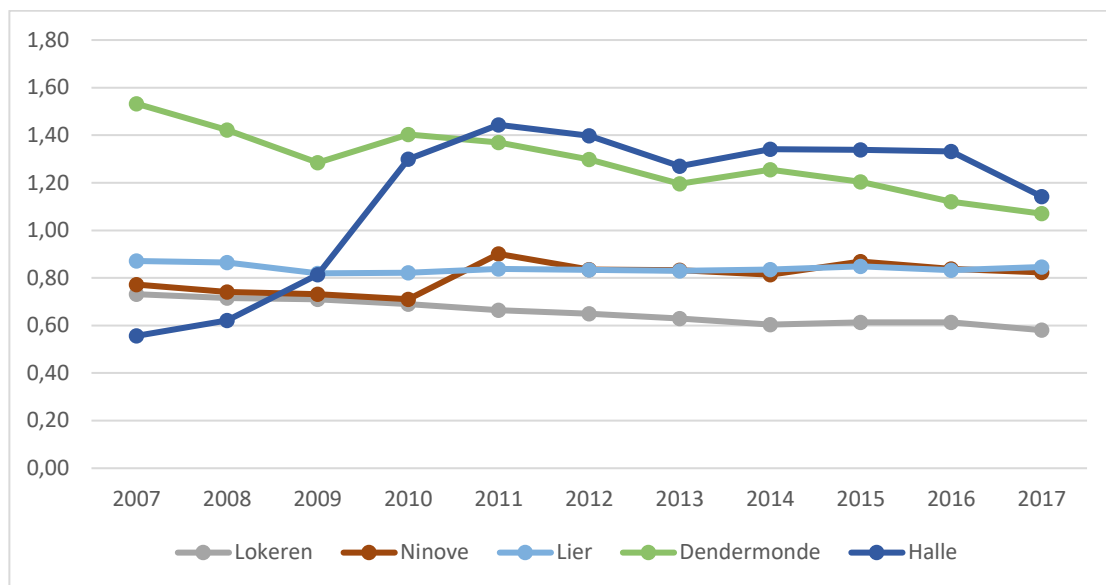
Voldoende aanbod aan zorgvoorzieningen voor ouderen in de buurt bij Hallenaren, in 2018 (in % van de bevolking).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Nochtans zijn er in Halle meer opvangplaatsen in de stad dan in de stadsrand (1,14), wat van alle benchmarksteden enkel voor Dendermonde evenzeer het geval is (1,07). In 11 van de 13 centrumsteden zijn er meer opvangplaatsen per oudere in de stad dan in de stadsrand. Tot slot blijkt dat dit aandeel in de periode 2007-2017 is toegenomen in Halle (vooral in de periode 2008-2011, ten gevolge van de opening van twee woonzorgcentra). Wel moet gezegd dat Halle in 2007 nog het kleinste aandeel had van alle benchmarksteden, waar het aandeel vrij constant is gebleven.

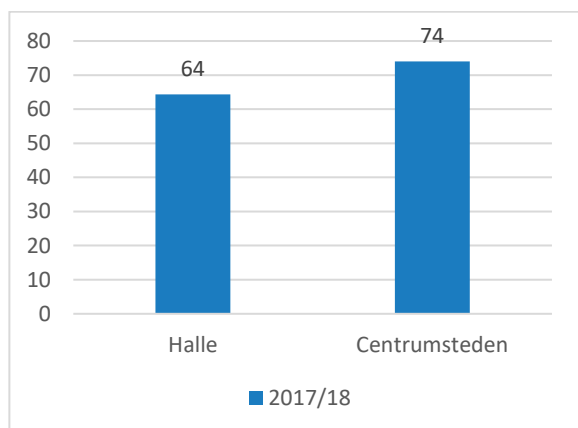
Spreiding van het aanbod van de residentiële ouderenvoorzieningen in de stad ten opzichte van het aanbod in de stadsrand, van 2007 tot 2017.

Bron: Gemeentemonitor op basis van Agentschap Zorg en Gezondheid, bewerking Statistiek Vlaanderen.

Wanneer we de tevredenheid van inwoners bevragen omtrent de ouderenvoorzieningen in Halle merken we dat in 2018 64% van de Hallenaren tevreden is over de ouderenvoorzieningen in hun stad, waar dat in 2017 in de centrumsteden bij bijna drie vierde het geval is.

Aandeel inwoners dat tevreden is over de ouderenvoorzieningen in de stad, in 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

De wachtlijsten van de OCMW-voorzieningen, woonzorgcentrum Zonnig Huis en Assistentiewoningen Centrum Van Koekenbeek en Ten Hove zien we dat de gemiddelde wachttijd voor ROB 5 jaar en 7 maand is, voor RVT is dit 2 jaar en 6 maand. Voor de assistentiewoningen Centrum Van Koekenbeek is de wachttijd 7 jaar en 7 maand, in Ten Hove is dit 2 jaar en 8 maand.

Wachtlijsten van de OCMW-voorzieningen

OCMW-voorzieningen						
	Zonnig Huis			Centrum Van Koekenbeek		Ten Hove
	ROB	RVT	Beschermde afdeling	Actieve wachtlijst	Passieve wachtlijst	
Kandidaten-bewoners	568	28	16	130	139	91
Nieuwe inschrijvingen in 2018	78	7	5	13	22	17
Wachttijd	5 jaar 7 maanden	2 jaar 6 maanden	/	7 jaar 7 maanden	9 jaar 9 maanden	2 jaar 8 maanden
Nieuwe opnames	23			3	Geen opnames	1

Bron: Stad Halle

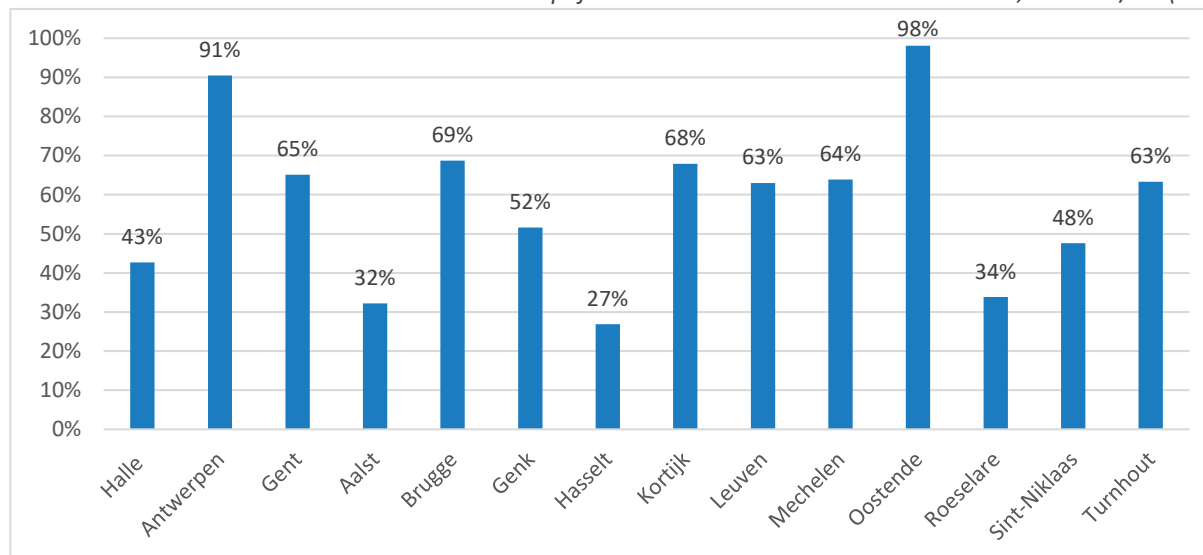
Innovatie zal een belangrijk aspect worden in de verdere uitbouw van een woonzorgcentrum. Nieuwe technologie bieden enorme opportuniteiten voor de zorg in het algemeen. Binnen het woonzorgcentrum stellen we vast dat er een stijgende behoefte ontstaat naar psychologische hulpverlening.

Lokale dienstencentra

Een lokaal dienstencentrum biedt informatieve, recreatieve en vormende activiteiten aan, die er op gericht zijn om de zelfredzaamheid en het sociale netwerk van de deelnemers te versterken. Het richt zich in het bijzonder tot personen in een beginnende zorgsituatie en wil deze doelgroep via een gediversifieerd aanbod ondersteunen in hun zelfredzaamheid. In Halle zijn er 2 lokale dienstencentra: LDC De Lemoon in Lembeek en LDC De Pasja in Halle.

Iets meer dan vier op tien Hallenaren woont in 2018 binnen 1500m loopafstand van een lokaal dienstencentrum. Wat dit aandeel in Halle betreft, valt er geen evolutie op te merken in de periode 2012-2018: er zijn twee dienstencentra (één in Halle, en één in Lembeek), een aantal dat niet gewijzigd is sinds 2012. In de centrumsteden schommelt dit aandeel in 2017 tussen 27% (Hasselt) en 98% (Oostende).

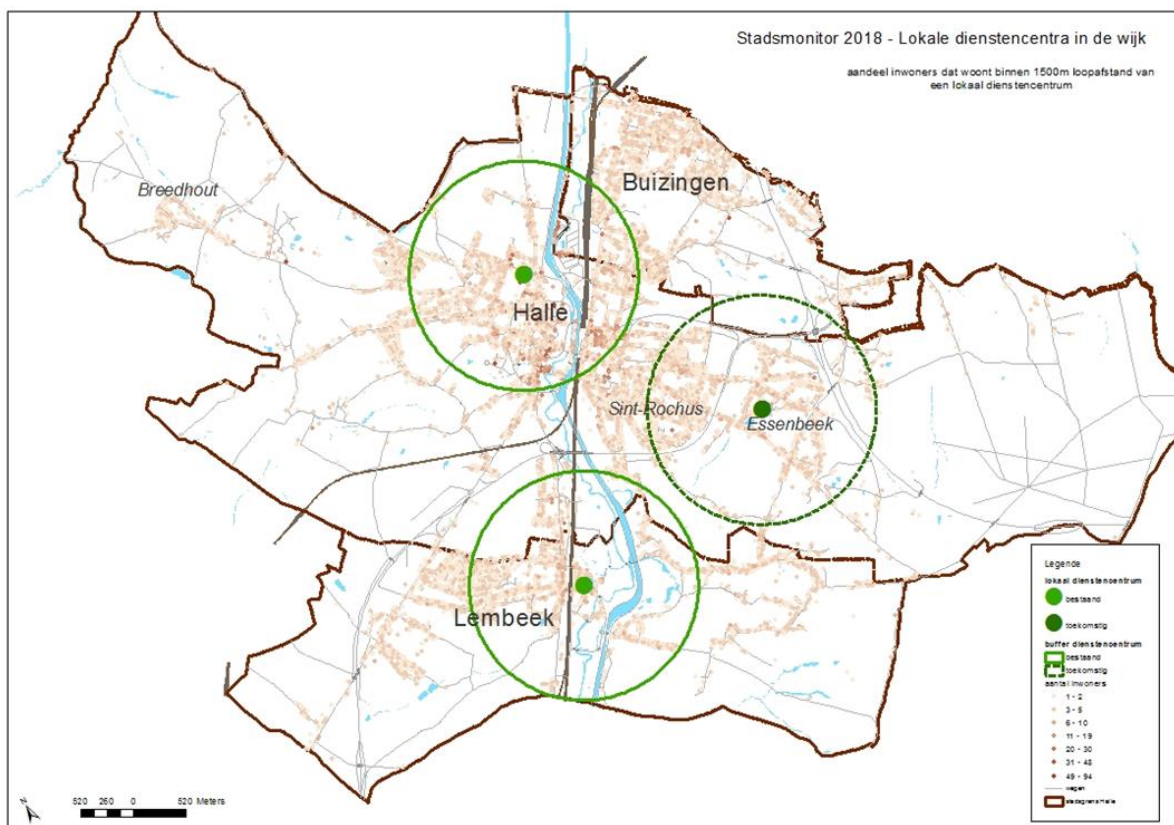
Aandeel inwoners dat woont binnen 1500m loopafstand van een lokaal dienstencentrum, in 2017/18 (in %).

Bron: Stad Halle en stadsmonitor 2017.

Op onderstaande kaart wordt de antennepost van het lokale dienstencentra dat werd voorzien in Essenbeek opgenomen. De uitbouw van dit bijkomende lokaal dienstencentrum zal positieve invloed hebben op de spreiding en bereik van lokale dienstencentra in Halle.

Aandeel Hallenaren dat woont binnen 1500m loopafstand van een lokaal dienstencentrum, in 2018 (in %).

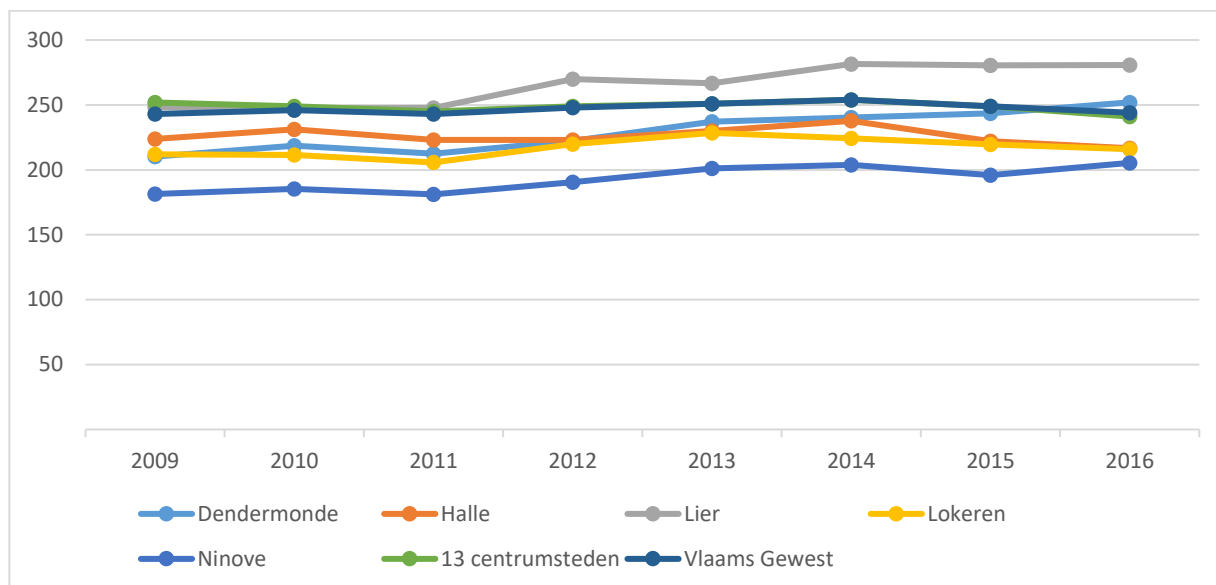
Bron: Stad Halle.

In 2018 tellen deze 2 dienstencentra, De Lemoon in Lembeek en De Pasja in Halle samen 314 gebruikers. Nieuwe regelgeving heeft meer aandacht voor buurtwerking en kwaliteit van de activiteiten.

Gezinszorg en mantelzorg

Gezinszorg omvat de hulp- en dienstverlening in het thuismilieu die bestaat uit persoonsverzorging, huishoudelijke hulp en (in mindere mate) schoonmaakhulp, en de algemene psychosociale en pedagogische ondersteuning en begeleiding die daarmee verband houden. De gezinszorg kan zowel een preventief als een herstellend, verzorgend of palliatief karakter hebben. Ze kan gezinsondersteunend, -aanvullend of -vervangend zijn.

Het jaarlijks aantal gepresteerde uren gezinszorg per 100 inwoners, van 2009 tot 2016.

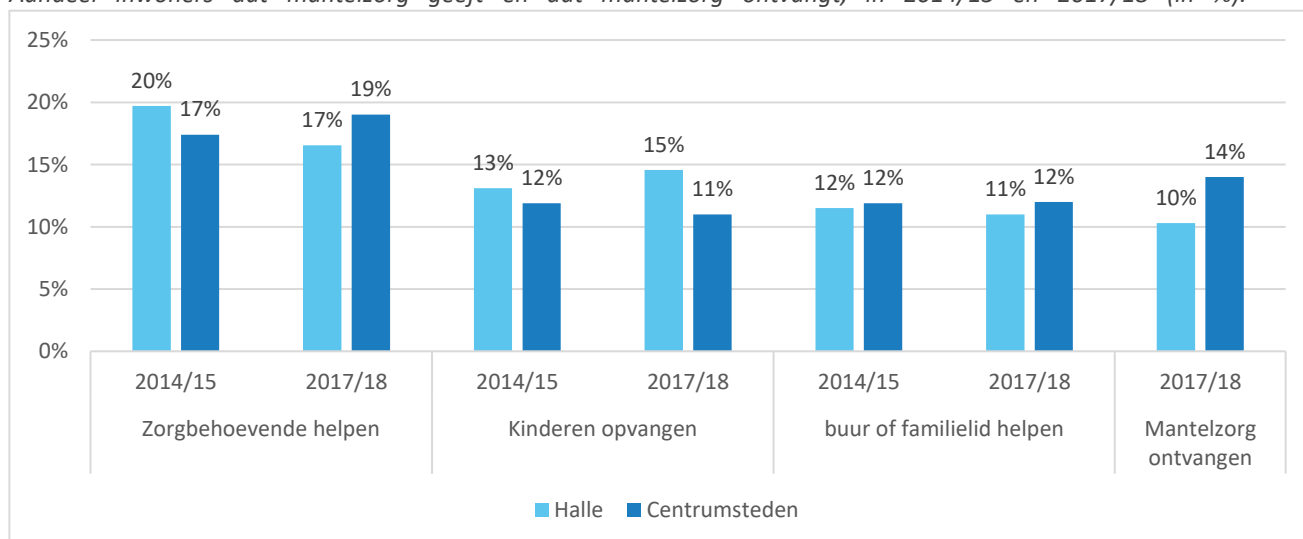
Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid.

In 2016 worden in Halle 217 uren gezinszorg per 100 inwoners gepresteerd. Daarmee ligt Halle onder het gemiddelde van het Vlaams Gewest (244) en de centrumsteden (241). In de periode 2009-2016 is het aantal uren gezinszorg per inwoner afgenomen in Halle (met 7 uren per 100 inwoners), net als in de centrumsteden (met 11 uren). In alle andere regio's is het aantal uren gezinszorg toegenomen in dezelfde periode.

Naast professionele ondersteuning vanuit gezinszorg worden mensen vaak ook bijgestaan door vrienden, familie, buren in het huishouden (boodschappen doen, poetsen, koken, klusjes, e.a.)

In 2018 zorgt 17% van de Hallenaren wekelijks of dagelijks voor een zorgbehoevend familielid, buur of vriend, waar dat in de centrumsteden 19% bedraagt. Verder blijkt dat 15% van de inwoners van Halle dagelijks of wekelijks een kind opvangt en 11% dagelijks of wekelijks iemand met het huishouden bijstaat. In de centrumsteden bedragen die aandelen respectievelijk 11% en 12%. Tot slot zien we dat één op tien Hallenaren mantelzorg ontvangt. In de centrumsteden is dat voor 14% van de inwoners het geval. In de periode 2015-2018 zien we in Halle geen betekenisvolle evolutie qua aandeel inwoners dat mantelzorg geeft of krijgt.

Aandeel inwoners dat mantelzorg geeft en dat mantelzorg ontvangt, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

We stellen vast het aantal gerechtigden in Halle is toegenomen tov. 2007. Sinds 2013 is de stijging echter wel gestagneerd en zelfs lichtjes gedaald. Bij de Belfius-gemeenten en het Vlaams gewest merken we

een continue stijging. In het Vlaams gewest zijn het aantal gerechtigden per 1.000 65-plussers aanzienlijk hoger dan in Halle en de Belfius-gemeenten.

Het aantal gerechtigde mantel- en thuiszorg zijn de personen die recht hebben op mantel- en thuiszorgpremie.

Halle										
1 januari	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg (65-plussers)	271	295	342	364	367	390	425	431	424	426
65-plussers	6 263	6 353	6 505	6 627	6 685	6 802	6 948	7 070	7 181	7 279
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg per 1.000 65-plussers	43,3	46,4	52,6	54,9	54,9	57,3	61,2	61	59	58,5
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)										
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg (65-plussers)	2 364	2 552	2 818	3 021	3 205	3 374	3 524	3 660	3 802	3 903
65-plussers	61 088	61 463	62 204	62 969	63 580	64 751	65 462	66 276	67 085	67 613
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg per 1.000 65-plussers	38,7	41,5	45,3	48	50,4	52,1	53,8	55,2	56,7	57,7
Vlaams Gewest										
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg (65-plussers)	81 785	87 394	95 063	101 607	106 442	109 889	115 260	118 866	122 255	127 636
65-plussers	1 089 307	1 100 194	1 116 407	1 135 045	1 153 348	1 179 812	1 200 965	1 222 353	1 245 466	1 265 666
Aantal gerechtigden mantel & thuiszorg per 1.000 65-plussers	75,1	79,4	85,2	89,5	92,3	93,1	96	97,2	98,2	100,8

Bron: Gemeentemonitor

4.4.3 Geestelijke gezondheidszorg

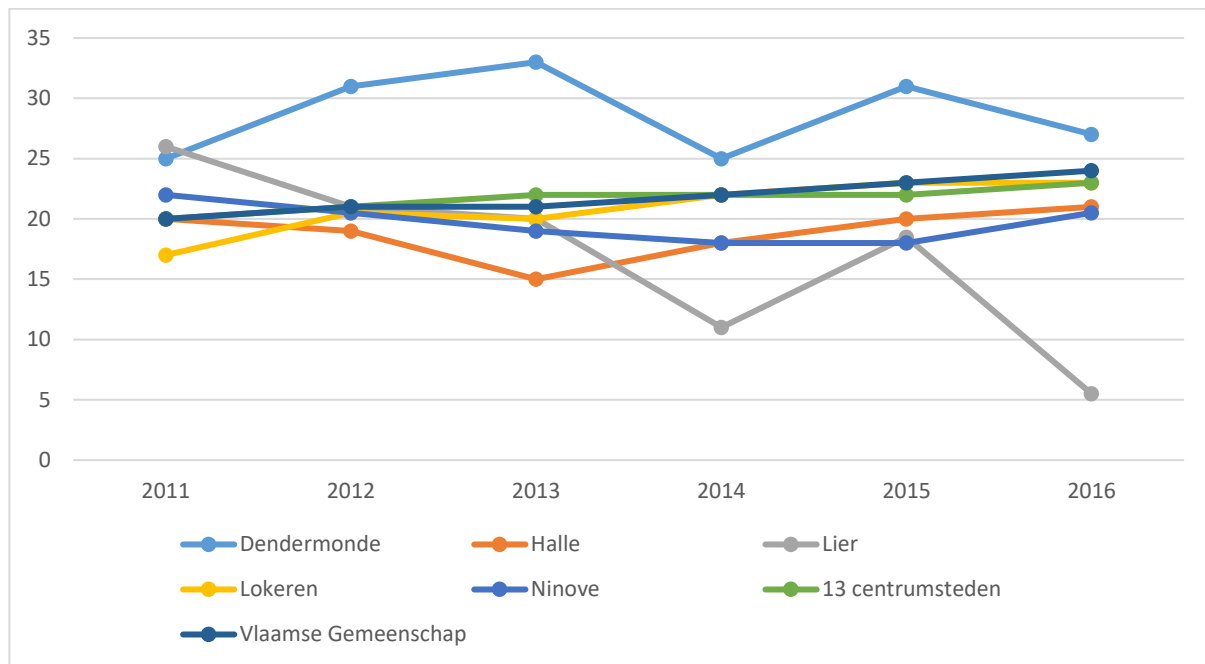
Inleiding

In een CGG komen mensen, meestal na doorverwijzing, met ernstige psychische problemen terecht. De hulp is medisch-psychiatrisch en/of psychotherapeutisch van aard. In het eerste geval stelt een arts-psychiater een diagnose en wordt meestal medicatie voorgeschreven. In het tweede geval bieden psychologen of andere gekwalificeerde medewerkers hulp via een reeks gesprekken. De hulpverlening in een CGG gebeurt enkel tijdens een consultatie. Er is dus geen opname of verblijf.

Centra voor geestelijke gezondheidszorg

In Halle zijn er 2 centra voor Geestelijke gezondheidszorg: CGG Passant en CGG Ahasverus. In 2016 bedraagt de mediaan wachttijd in Halle 21 dagen, wat wil zeggen dat inwoners van Halle na een aanmelding 21 dagen moeten wachten op een eerste intakegesprek. In de centrumsteden bedraagt de mediaan wachttijd in 2016 23 dagen, en in de Vlaamse Gemeenschap 24 dagen. Dendermonde heeft de hoogste mediaan wachttijd in 2016 (27 dagen), en Lier de laagste (5,5 dagen). In de periode 2011-2016 is de mediaan wachttijd in Halle met 1 dag toegenomen, maar wel minder sterk dan in de centrumsteden (3 dagen) en de Vlaamse Gemeenschap (4 dagen).

Mediaan wachttijd tussen aanmelding en eerste intakegesprek in CGG voor alle zorgperiodes met intake in registratiejaar, van 2011 tot 2016 (in dagen).

Bron: Agentschap zorg en Gezondheid.

4.5. Ideaalbeeld op de sector samenleving

Binnen deze sector zal de grote uitdaging zijn transversaal te werken. Zo zal er bijvoorbeeld binnen de cluster jeugd en onderwijs een grotere focus komen te liggen op welzijn, diversiteit, ...

4. STADSONTWIKKELING

5.1. Wonen

Inleiding

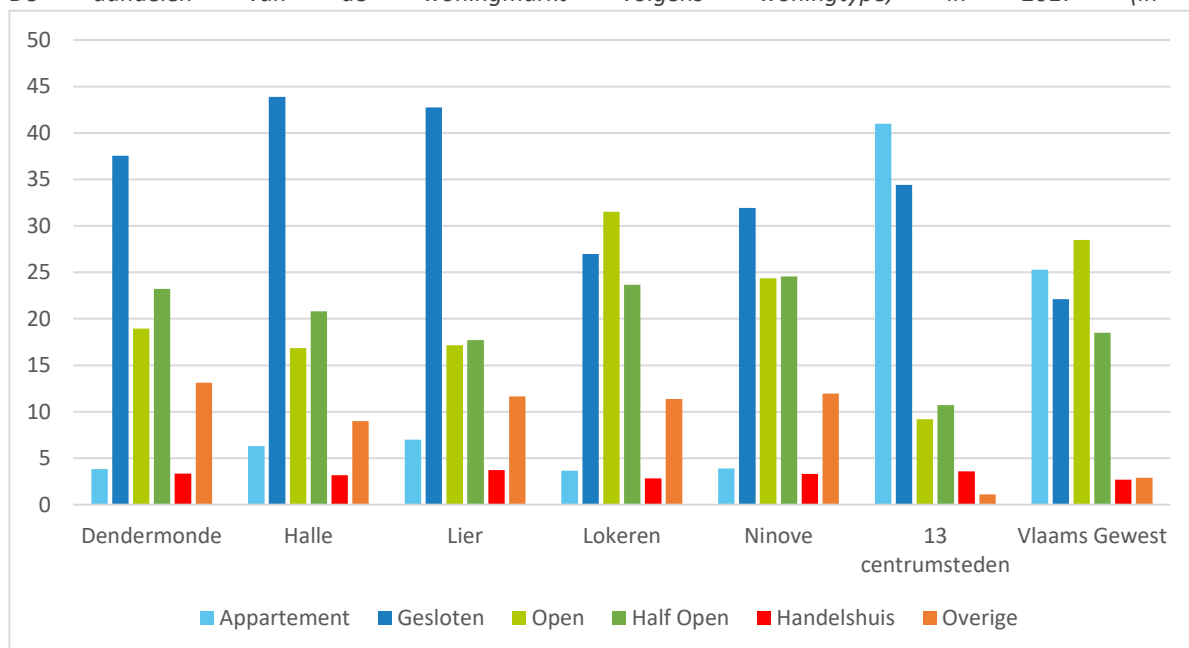
In het onderdeel wonen wordt het woonaanbod, betaalbaarheid, het wooncomfort en de duurzaamheid van het wonen in de stad onder de loep genomen.

Woonaanbod

Het meest voorkomende type bebouwing in Halle is in 2017 de gesloten bebouwing (44%), gevolgd door half open bebouwing (21%), open bebouwing (17%), andere gebouwen (9%), appartementen (6%) en handelshuizen (3%). Dit komt relatief sterk overeen met de spreiding in Dendermonde en Lier. De 13 centrumsteden kennen een heel verschillende spreiding: er zijn heel wat meer appartementen (41%), en minder half open (11%) en open bebouwingen (9%) in vergelijking met Halle en met het Vlaams Gewest. In 2017 zijn open bebouwingen in het Vlaams Gewest nog de belangrijkste woonvorm (29%), gevolgd door appartementen (25%), gesloten bebouwingen (22%), half open bebouwingen (19%) en handelshuizen (3%).

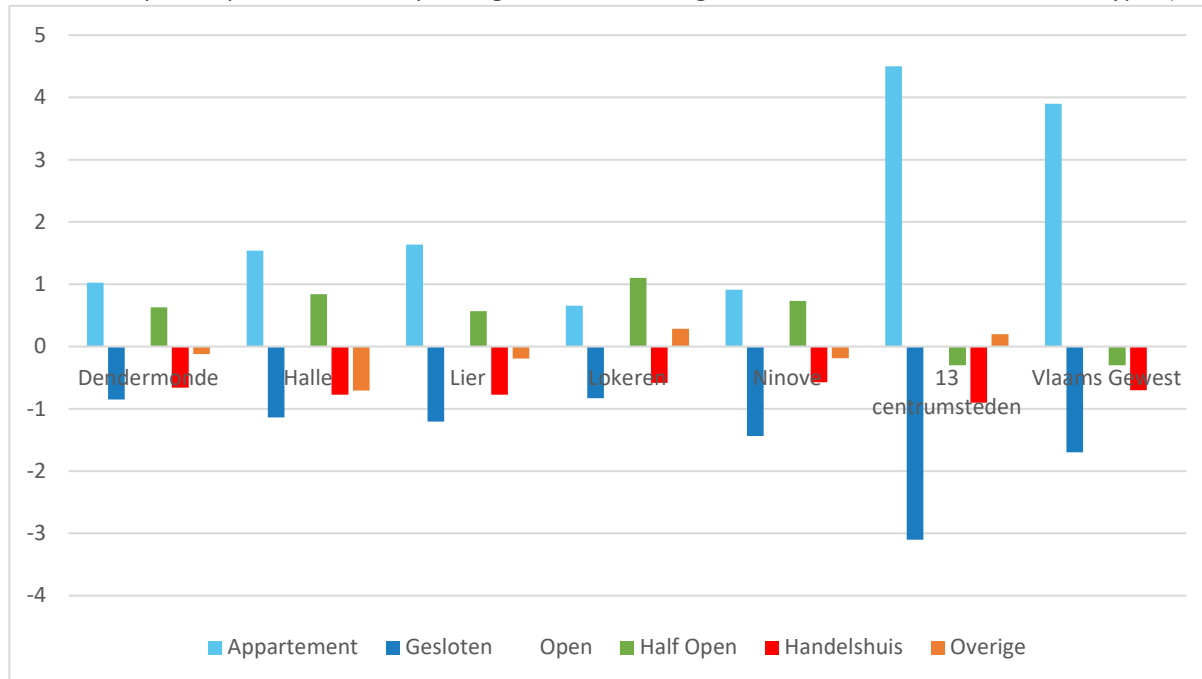
Het verschil in procentpunten qua type bebouwing tussen 2008 en 2017 is het grootst in de centrumsteden met een sterke toename van het aandeel appartementen met 5 procentpunten, en een afname van het aandeel gesloten bebouwingen met 3 procentpunten en van het aandeel handelshuizen met 1 procentpunt. Ook in het Vlaams Gewest zijn er verhoudingsgewijs meer appartementen bijgekomen (4 procentpunten), en minder gesloten (2 procentpunten) en open bebouwingen (1 procentpunt) en handelshuizen (1 procentpunt). Dit komt wel voor een aanzienlijk deel omdat de cijfers van het gewest beïnvloed zijn door die van de centrumsteden. Een gelijkaardige evolutie, maar veel minder sterk, doet zich voor in Halle: meer appartementen, en iets minder gesloten bebouwingen en handelshuizen. Kortom, de grote toename van appartementen in de centrumsteden (en in het Vlaams Gewest) is veel beperkter in Halle en de benchmarksteden.

De aandelen van de woningmarkt volgens woningtype, in 2017 (in %).

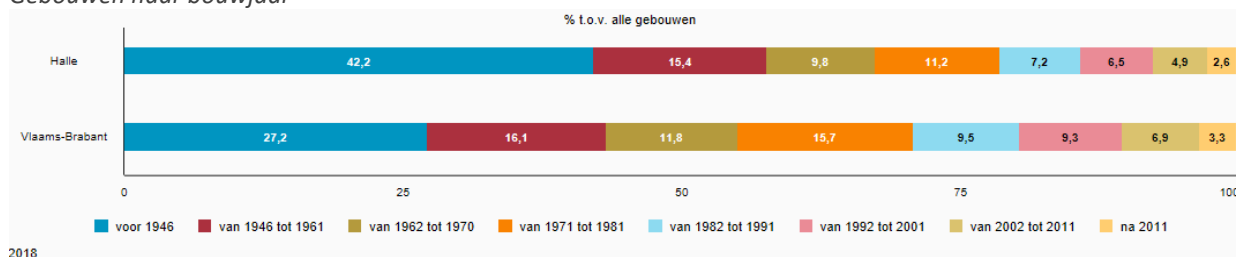
Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Verskil in procentpunten tussen spreiding van het woningbestand in 2017 en 2008, naar type (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Gebouwen naar bouwjaar

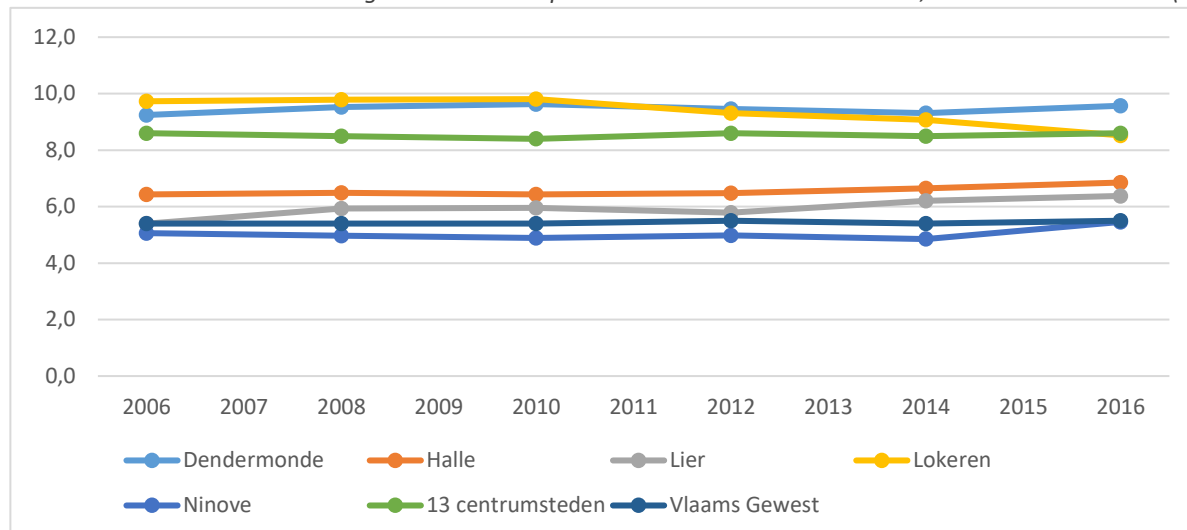

Wat betreft het sociale woningaanbod is er één sociale huisvestingsmaatschappij actief op het grondgebied van Halle: SHM Woonpunt Zennevallei en twee sociaal verhuurkantoren SVK Zuidkant en SVK Webra.

Sociale huurwoningen zijn de woningen in beheer van erkende sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM), die conform de regels van het sociale huurdecreet, aan huishoudens met een inkomen beneden een vastgestelde inkomensgrens verhuurd worden.

In 2016 heeft Halle 7 sociale woningen per 100 huishoudens, wat hoger is dan in het Vlaams Gewest (5) maar een stuk lager dan in de centrumsteden (9). Een hoger aandeel sociale huisvesting is wel een typisch stedelijk fenomeen zijn. Het aantal sociale woningen per 100 huishoudens neemt zowel in Halle als in de benchmarksteden, de centrumsteden en het Vlaams Gewest heel lichtjes toe tussen 2006 en 2016, behalve in Lokeren. Wel is de toename beperkt tot maximaal 1 woning per 100 huishoudens, en dit voor alle regio's.

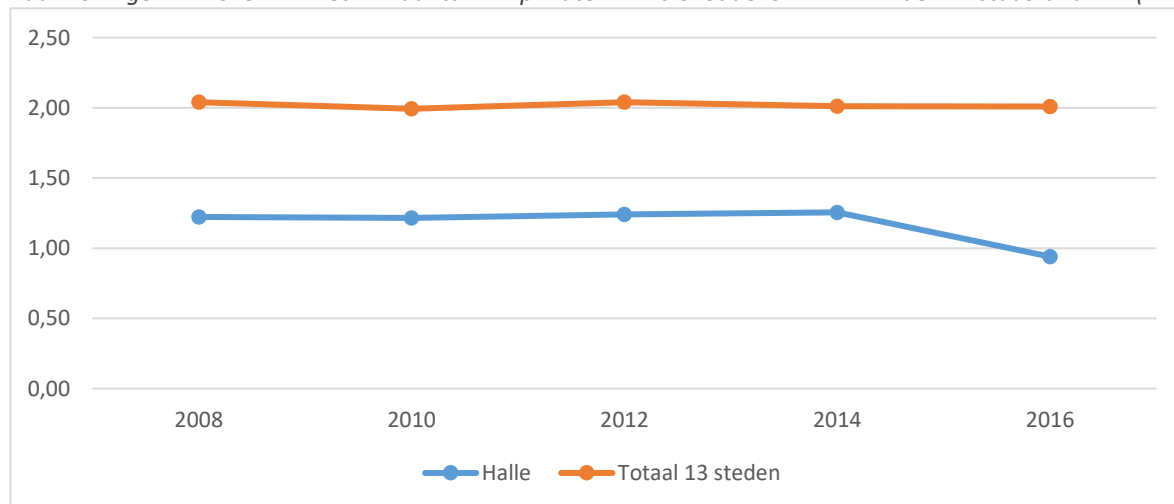
Het aandeel sociale huurwoningen in de stad per 100 huishoudens in de stad, van 2006 tot 2016 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW).

Een verhouding van 1 op 1 verwijst naar een gelijke spreiding van het aandeel sociale huurwoningen in de stad tegenover de stadsrand. In 2016 heeft Halle 0,94, wat wil zeggen dat het aandeel sociale huurwoningen in de stadsrand iets hoger is dan in Halle zelf. In de centrumsteden is de spreiding 2,01 in 2016, wat erop wijst dat er meer sociale huurwoningen zijn in de steden zelf dan in hun respectievelijke stadsranden. In Halle neemt dit aandeel af doorheen de jaren: van 1,22 in 2008 tot 0,96 in 2017. Dit wil zeggen dat de regionale spreiding van de sociale huurmarkt toeneemt. Waar er in 2008 nog meer sociale huurwoningen waren in Halle dan in de stadsrand is dat in 2016 ongeveer gelijk. In het totaal van de 13 centrumsteden is de spreiding van het aandeel sociale huurwoningen ongeveer gelijk gebleven in de periode 2008-2016.

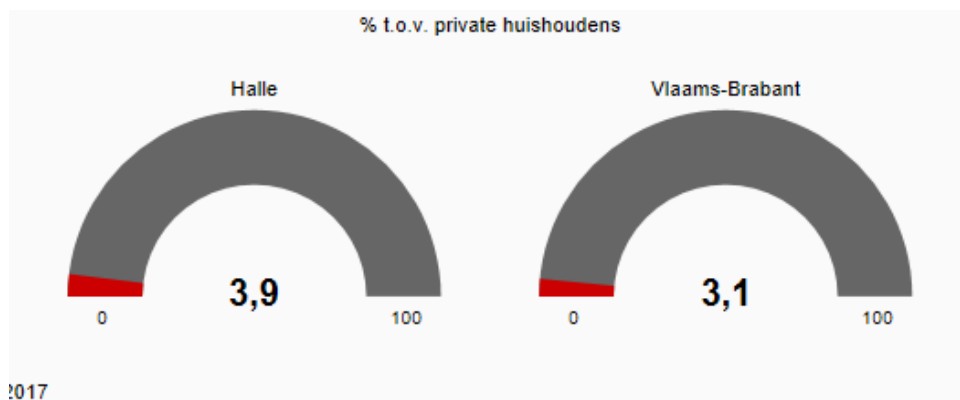
Aantal sociale huurwoningen over het aantal private huishoudens in de stad ten opzichte van het aantal sociale huurwoningen over het aantal private huishoudens in de stadsrand (in %).

Bron: Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (sociale woningen) en Statistiek Vlaanderen (huishoudens).

Tegenover het aantal private huishoudens zij er 3.9 unieke gezinnen in 2017 geregistreerd op de wachtlijst van sociale huisvestingsmaatschappijen. Dit is iets hoger dan 3.1 unieke gezinnen in Vlaams-Brabant.

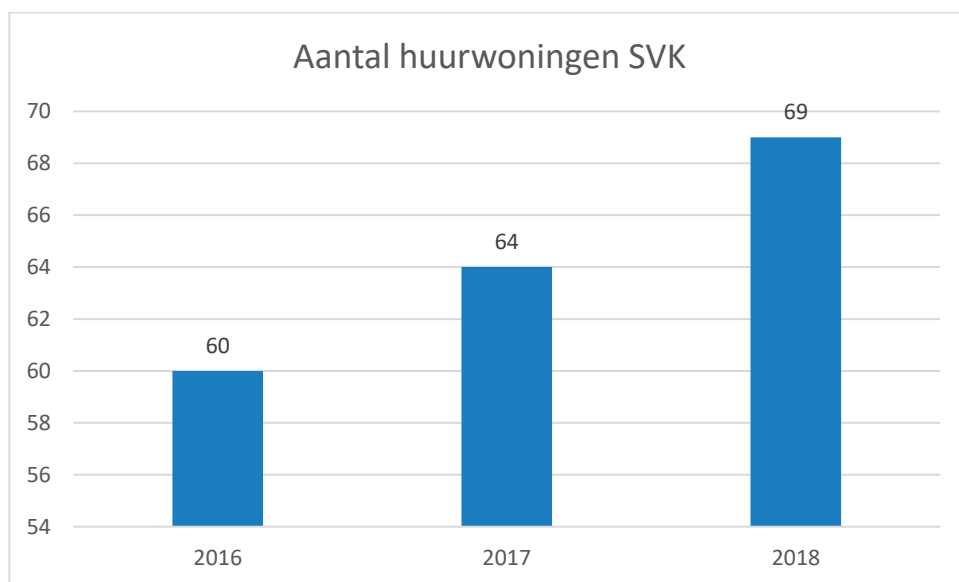
Unieke gezinnen op de wachtlijst van sociale huisverstingsmaatschappijen

Bron: Provincie in cijfers

Wat betreft het aantal sociale huurwoningen op het grondgebied van Halle verhuurd door een sociaal verhuurkantoor merken we een stijging van 5 woningen het afgelopen jaar.

Aantal huurwoningen op het grondgebied Halle (steeds in april van het respectievelijke jaar)

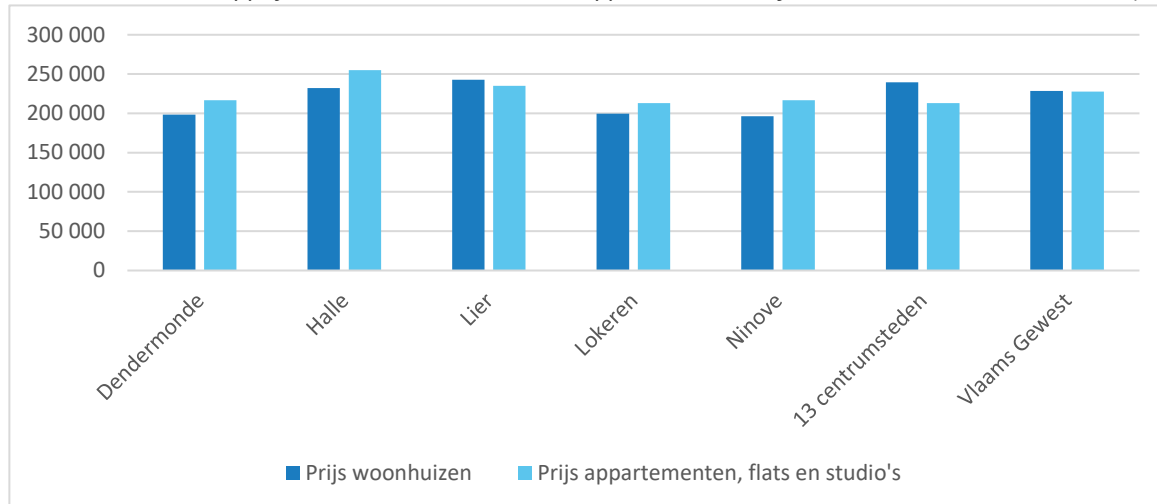

Bron: Stad Halle

Betaalbaarheid

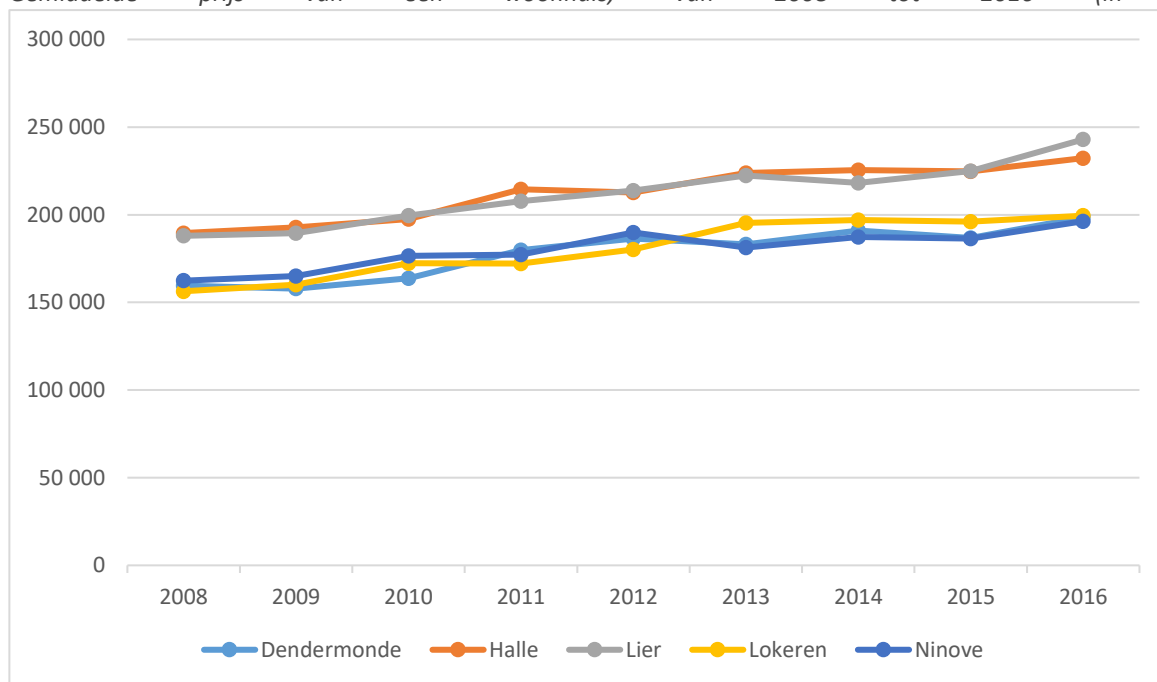
De prijzen van de woningen en appartementen nemen al vele jaren gestaag toe in Halle (en de andere regio's), wat te maken zou hebben met de aantrekkingskracht van Halle (Stadsmonitor Halle, 2015). In de Stadsmonitor Halle (2015) werd al gesteld dat de prijzen van woonhuizen en flats in Halle sinds 2003 waren verdubbeld, een trend die zich ook in de benchmarksteden en centrumsteden voordoet. We zien dat de prijzen van de woonhuizen in de periode 2012-2016 het sterkst zijn toegenomen in Lier (+ 29 000 euro), gevolgd door de centrumsteden (+ 24 000 euro), het Vlaams Gewest (+21 000 euro) en Halle (+ 20 000 euro). De prijzen van de appartementen zijn het sterkst gestegen tussen 2012 en 2016 in Dendermonde (+ 45 000 euro), gevolgd door Lier (+ 33 000 euro) en de centrumsteden (+ 26 000 euro). In Halle zijn de prijzen van appartementen in dezelfde periode met 19 000 euro gestegen. Ondanks de steeds toenemende prijzen van de woningen (woonhuizen en appartementen, flats en studio's), stellen we geen significante toename vast van betalingsmoeilijkheden: in 2011 als 2015 had 5% van de Hallenaren het afgelopen jaar problemen om de woonkosten te betalen, wat 6% is in 2018 (maar niet significant verschilt van de voorbije twee metingen).

Gemiddelde verkoopprijs van woonhuizen en appartementen, flats en studio's, in 2016 (in euro).

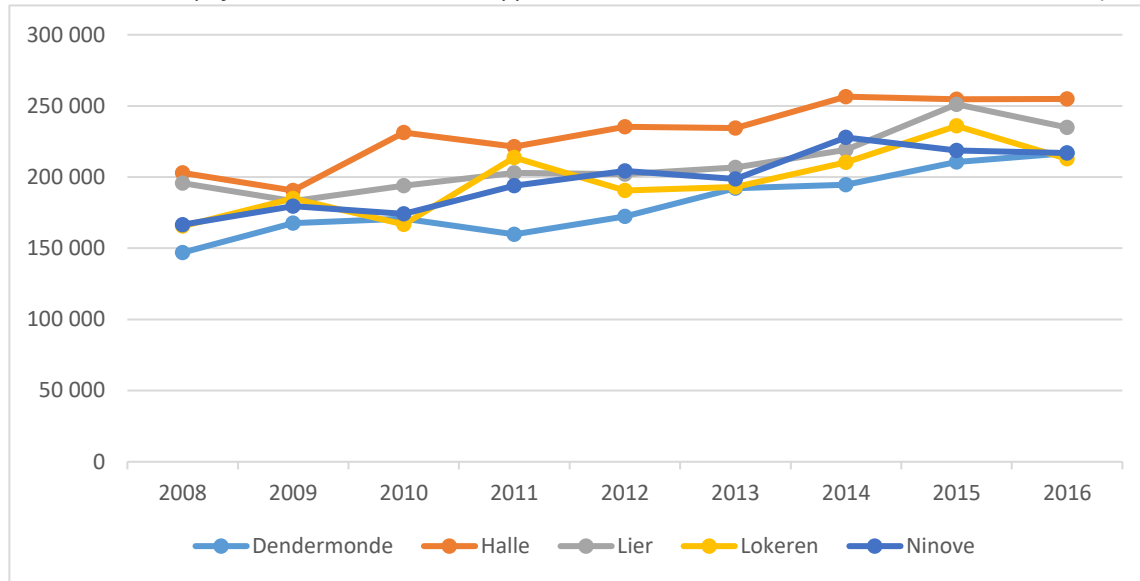
Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

Gemiddelde prijs van een woonhuis, van 2008 tot 2016 (in euro).

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

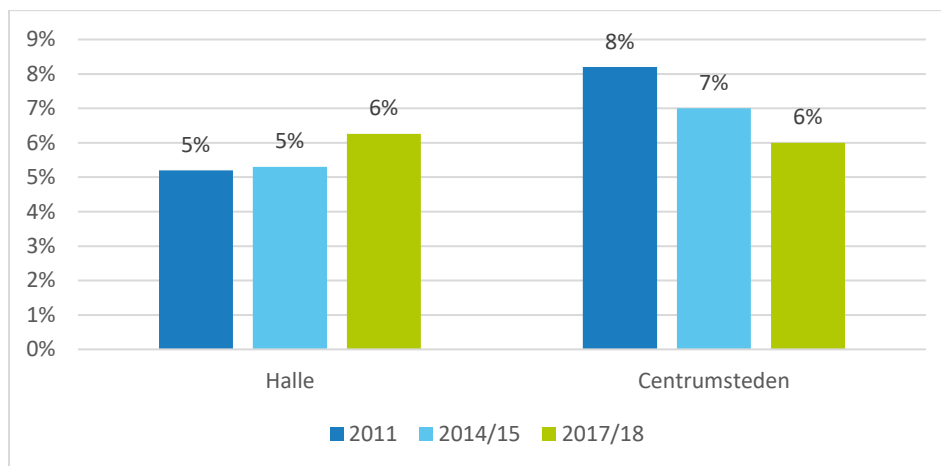
Gemiddelde prijs van een appartement, van 2008 tot 2016 (in euro).

Bron: Gemeentemonitor op basis van STATBEL.

In 2018 heeft 6% van de Hallenaren aangegeven het afgelopen jaar problemen te hebben gehad om de woonkosten te betalen, wat evenveel is als in de centrumsteden in 2017. Terwijl dit aandeel in de centrumsteden is afgenomen van 8% in 2011 naar 6% in 2017, is dit in Halle heel lichtjes toegenomen van 5% in 2011 tot 6% in 2018.

Aandeel inwoners dat aangeeft het afgelopen jaar problemen te hebben gehad om de woonkosten te betalen (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

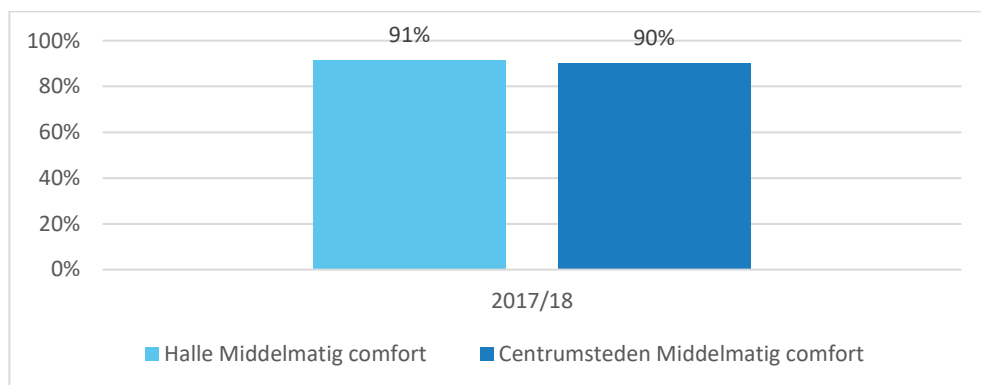
De meest gebruikte methode voor het meten van de betaalbaarheid van het wonen is de woonquote ('rent to income ratio'), gedefinieerd als de totale uitgave van het gezin voor wonen ten opzichte van het gezinsinkomen.

In 2017 gaf 81% van de Hallenaren aan dat de totale uitgaven van het gezin voor wonen minder dan of gelijk is aan 30% van hun gezinsinkomen. 19% geeft dus meer dan 30% van hun gezinsinkomen af aan uitgaven voor wonen. In het Vlaams Gewest bedraagt dat respectievelijk 82% en 18% in 2018. In de centrumsteden varieert het aandeel inwoners dat aangeeft dat de totale uitgaven van het gezin voor wonen minder dan of gelijk is aan 30% van het gezinsinkomen van 71% in Antwerpen tot 84% in Kortrijk en Roeselare (Gemeentemonitor 2018).

Wooncomfort

Een woning met middelmatig comfort beschikt over warm stromend water, centrale verwarming en een lig-, zitbad of douche. In 2018 heeft 91% van de Hallenaren een woning met (minstens) middelmatig comfort, wat ongeveer evenveel is als inwoners van de centrumsteden in 2017 (90%). Wanneer we deze indicator ontleden zien we dat 92% van de Hallenaren in 2018 een woning met centrale verwarming heeft, en 99% een lig-, zitbad of douche en nog eens 99% warm stromend water. Deze percentages komen zeer sterk overeen met het gemiddelde van de centrumsteden en het Vlaams Gewest in 2017.

Aandeel inwoners dat aangeeft te wonen in een woning met middelmatig comfort, in 2017/18 (in %).

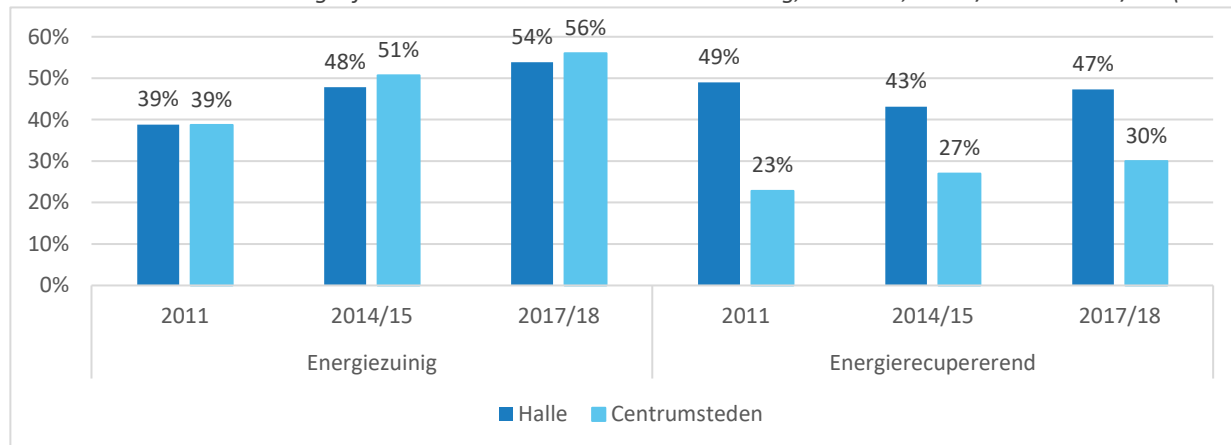

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Duurzaamheid van de woning

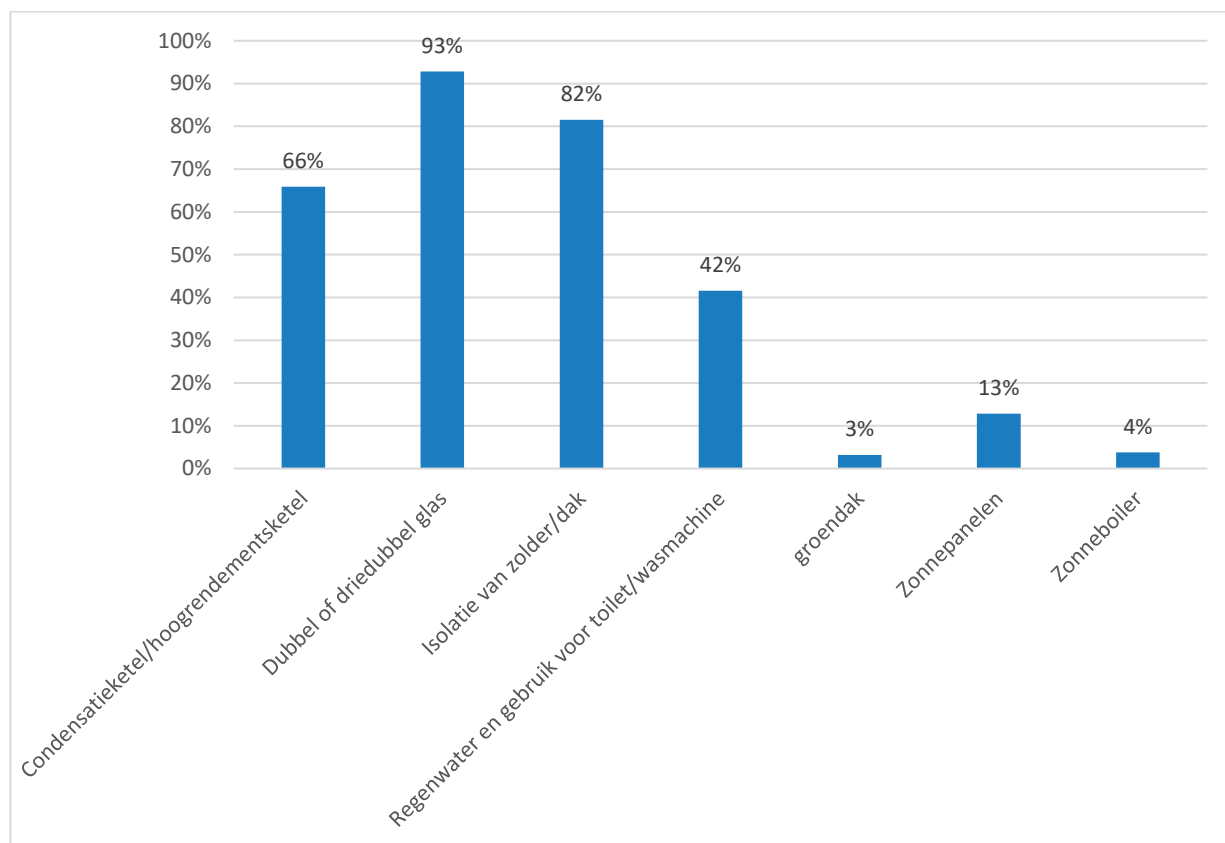
In Halle heeft gemiddeld 54% van de respondenten in 2018 een energiezuinige woning, wat twee procentpunten minder is dan het gemiddelde van de centrumsteden. Zowel in de centrumsteden als in Halle neemt dit aandeel gestaag toe in de periode 2011-2017/18. Zo'n 93% van de Hallenaren heeft een woning met dubbel of driedubbel glas, vier op vijf hebben zolder/dakisolatie, twee op drie hebben een condensatieketel/hoogrendementsketel en vier op tien gebruiken regenwater voor toilet en/of wasmachine. Voorts blijkt dat bijna één op twee personen in Halle een energierecupererende woning heeft (47% in 2018), wat een stuk hoger ligt dan het gemiddelde van de centrumsteden (30%). Hierbij stellen we vast dat het aandeel Hallenaren met een energiezuinige woning toeneemt in de periode 2011-2018, maar dat het aandeel dat een energierecupererende woning heeft tussen 2011 en 2015 is afgenomen, om nadien terug lichtjes te stijgen tot 47% in 2018. Dit laatste zou mogelijks verklaard kunnen worden door het afnemend aantal woningen met een regenput door de toegenomen woningdichtheid en het groeiend aantal flats (Stadsmonitor Halle, 2015). Wel ligt het niveau van energierecupererende woningen nog steeds een stuk hoger dan in de centrumsteden. Tot slot zien we dat 13% van de Hallenaren in 2018 zonnepanelen heeft. Dus terwijl inwoners van centrumsteden veel vaker een energiezuinige woning hebben dan een energierecupererende woning in 2017/18 (56% en 30%), liggen die aandelen in Halle veel dichterbij elkaar (54% en 47%).

Aandeel inwoners dat aangeeft te wonen in een duurzame woning, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

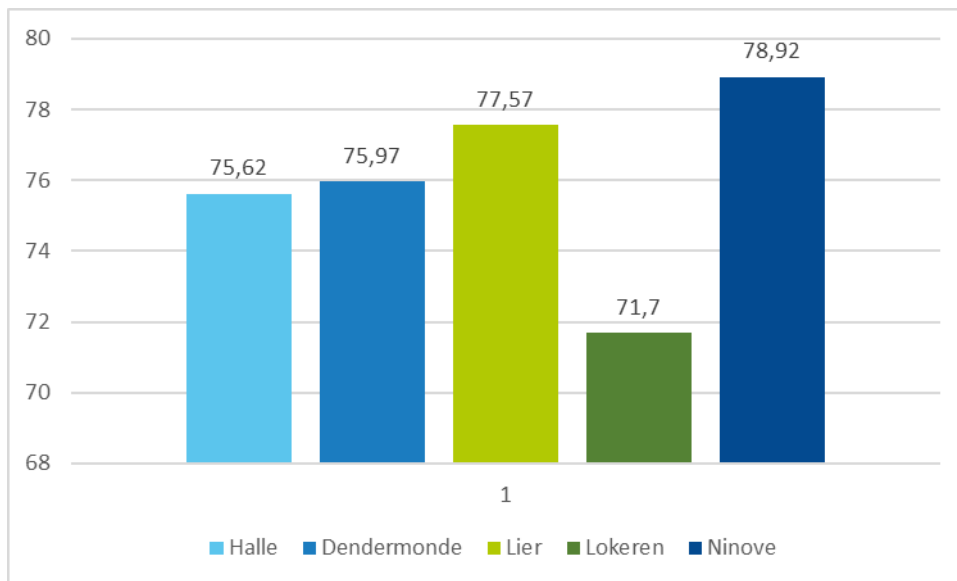
Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Aandeel Hallenaren dat aangeeft te wonen in een duurzame woning, in 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Het E-peil is een score die aangeeft hoe energiezuinig een gebouw is. Hoe lager het E-peil, hoe energiezuiniger het gebouw is. Het behalen van het E-peil is een van de EPB-eisen (energieprestatieregelgeving) voor een nieuw gebouw of bij een ingrijpende energetische renovatie. Het maximaal E-peil wordt steeds strenger. Nieuwe woningen moeten dus steeds energiezuiniger zijn. Van 2006 tot eind 2009 was het E-peil bij nieuwbouwwoningen verplicht E100, van 2014 tot eind 2015 is het maximale E-peil voor een wooneenheid E60.

Bron: Provincie.incijfers.be

We stellen vast dat Halle en Dendermonde ongeveer dezelfde score halen, maar toch lager liggen dan Lier en Ninove. In Lokeren scoren de nieuwbouwwoningen het laagst.

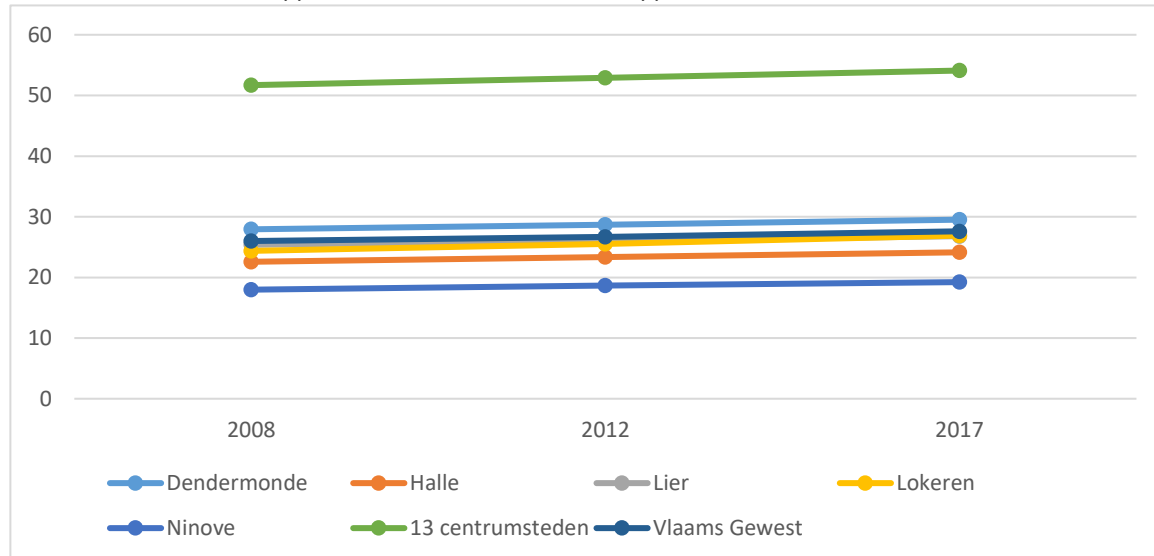
Bodembezetting

Bodembezetting verwijst naar het aandeel bebouwde oppervlakte ten opzichte van de totale oppervlakte van de gemeente volgens de gekadastreerde oppervlakte.

De bebouwde oppervlakte naar functie: men zet de oppervlakte van enkele categorieën (wonen, ondernemen, recreatie, rest) af tegen de totale oppervlakte van de bebouwde gronden volgens het kadaster.

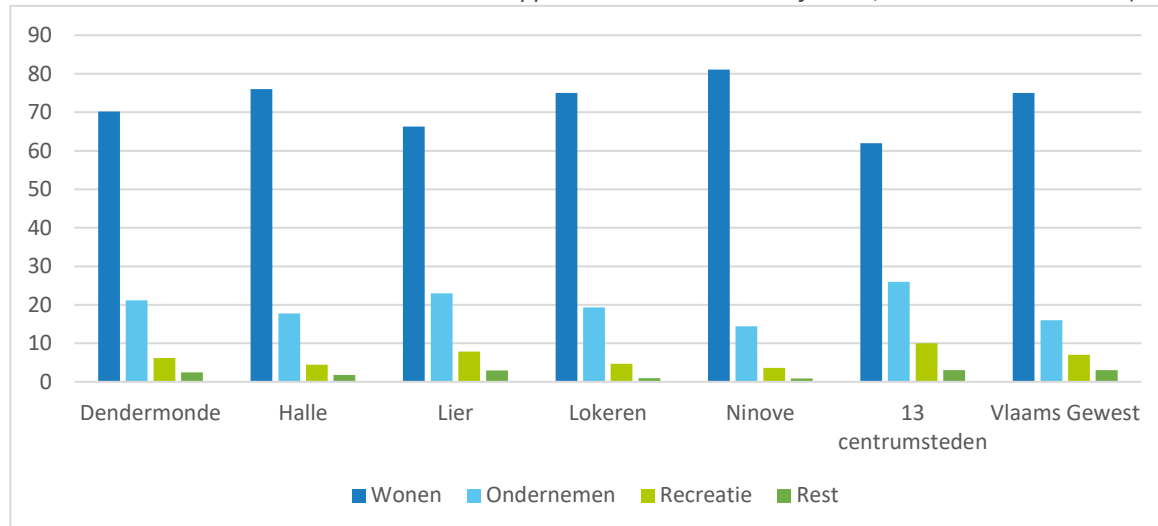
In de periode 2008-2017 neemt het aandeel bebouwde oppervlakte ten opzichte van de totale oppervlakte in alle regio's lichtjes toe, wat samenhangt met de groeiende bevolking in Halle en de hoge woningprijzen. Wel wordt in Halle 24% van de totale oppervlakte in 2017 bebouwd, wat lager is dan in het Vlaams Gewest (28%), en een stuk lager dan in de centrumsteden (54%). Wat betreft de verdeling van de bebouwde oppervlakte naar functie in 2017 zien we dat in Halle, net als in alle andere regio's, het grootste deel van de bebouwde oppervlakte gaat naar wonen (76%), gevolgd door ondernemen (18%) en recreatie (4%). Wel stellen we vast dat een groter deel van de oppervlakte van de centrumsteden dient voor ondernemen (26%) en recreatie (10%), en een minder groot deel voor wonen (62%) dan in Halle of het Vlaams Gewest (respectievelijk 16%, 7% en 75%). Tot slot blijkt dat er in Halle geen grote wijziging is wat betreft de verdeling van het aandeel van de bebouwde oppervlakte naar functie de laatste 20 jaren (1997-2017). Deze percentages blijven over gans de periode quasi identiek: wonen (76% in 2017), ondernemen (18%), recreatie (4%) en een restcategorie (2%).

Aandeel bebouwde oppervlakte in de totale oppervlakte, in 2008, 2012 en 2017 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Algemene Directie Statistiek (STATBEL), FOD Economie.

Aandeel van de bebouwde oppervlakte naar functie, in 2017 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Algemene Directie Statistiek (STATBEL), FOD Economie.

Aandachtspunten

Er werd een nieuw BVR lokaal woonbeleid goedgekeurd voor de periode 2020-2025. Dit vormt een raamwerk voor het gemeentelijk woonbeleid, met Vlaamse beleidsprioriteiten voor de nieuwe beleids- en beheerscyclus en een verfijnd kader voor de subsidiëring van de intergemeentelijke samenwerking vanaf 2020. De lokale besturen worden binnen het nieuwe BVR nog steeds als regisseur van hun lokaal woonbeleid aanschouwd, maar dienen wel werk te maken van de Vlaamse beleidsprioriteiten. Volgende beleidsprioriteiten worden naar voren geschoven door Vlaanderen:

- zorgen voor een divers en betaalbaar woonaanbod afhankelijk van de woonnoden
- werken aan de kwaliteit van het woningpatrimonium en de woonomgeving
- informeren, adviseren en begeleiden van inwoners met vragen over wonen

Per doelstellingen worden er door Vlaanderen een aantal verplichte activiteiten meegegeven aan de gemeenten binnen een intergemeentelijke samenwerking. Hiernaast kan er ook aan aanvullend activiteitenpakket worden uitgewerkt. Vlaanderen heeft hiervoor een niet limitatieve lijst van aanvullende activiteiten.

5.2. Ondernemen

Inleiding

In dit onderdeel worden soorten ondernemingen en sectoren weergegeven, de opgerichte en stopgezette ondernemingen worden belicht. We geven het aanbod van winkelvoorzieningen, leegstand weer. Daarnaast wordt toerisme en de tevredenheid over de shoppingmogelijkheden aangekaart. Tot slot worden ook het aantal grote buurtfeesten getoond.

Commerciële panden

Het aantal commerciële panden en de werkvloeroppervlakte per 1000 inwoners en het respectievelijke aandeel leegstaande panden ten opzichte van het totaal aantal panden, in 2017.

2017	% Leegstand commerciële panden	Aantal commerciële panden per 1000 inwoners	WVO Detailhandel per 1000 inwoners (in m2)	% Leegstand Detailhandel WVO
Dendermonde	7,8	20,7	2 475,2	12,7
Halle	13,3	18,3	1 606,2	14,1
Lier	11	23	3 574,4	7,3
Lokeren*	10,3	17,5	2 677,2	25,2
Ninove	10,3	19,8	2 777,9	9,8
13 centrumsteden	10,3	23,7	2 487,8	8,6
Vlaams Gewest	9	19,3	2 048,2	7,8

* Het percentage leegstand van de winkelvloeroppervlakte is in Lokeren relatief hoog, onder meer omdat een groot pand (10 000 vierkante meter) leeg staat. Indien dit pand niet zou leegstaan zou het percentage leegstand 16% bedragen.

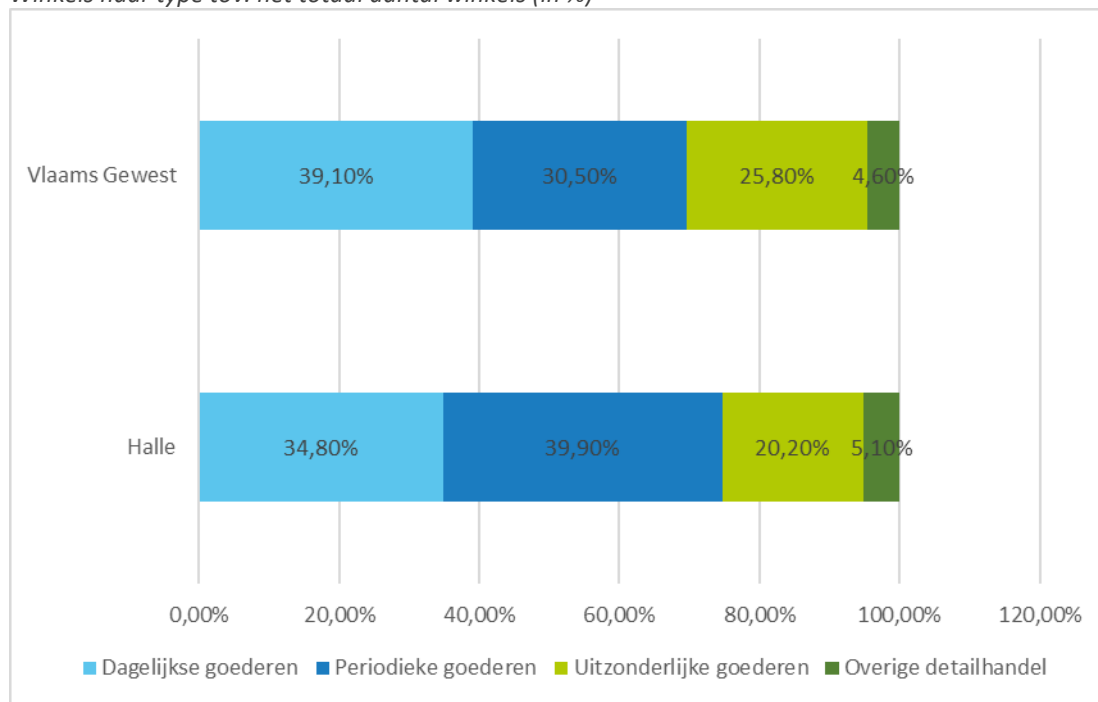
Bron: Locatus, eigen berekeningen.

In 2017 heeft Halle, op Lokeren na, het laagste aanbod aan winkelvoorzieningen per 1000 inwoners (18) van alle in kaart gebrachte regio's. In de centrumsteden bedraagt dit bijna 24, en in het Vlaamse Gewest iets meer dan 19. Van de centrumsteden heeft Mechelen het laagste aanbod in 2017 (19,8) en Oostende het grootste (30,1). Halle heeft in 2017 bovendien ook een groter aandeel leegstaande panden (13) dan de benchmarksteden, de centrumsteden (10) en het Gewest (9). Van de centrumsteden heeft Turnhout het grootste aandeel leegstaande panden (17,5) en Brugge het kleinste (5,2). In verhouding tot het aantal inwoners heeft Halle ook een kleinere winkelvloeroppervlakte (WVO) (1 606) dan de benchmarksteden, de centrumsteden (2 487) en het Vlaamse Gewest (2 048). Vermoedelijk speelt de nabijheid van Brussel een rol, omdat het weinig ruimte laat om in naburige gemeentes grote retailontwikkelingen te realiseren (Stadsmonitor Halle, 2015). Van de centrumsteden is de winkelvloeroppervlakte het kleinst in Leuven (1 873) en het grootst in Turnhout (4 402). Tot slot heeft Halle, op Lokeren na, een groter aandeel winkelvloeroppervlakte aan leegstand (14) dan de benchmarksteden, de centrumsteden (8,6) en het Vlaams Gewest (7,8).

Shopping- en winkelvoorzieningen

Vooreerst geven we een opdeling in het type winkels dat we terugvinden in Halle, respectievelijk het Vlaams Gewest. Tot slot wordt de tevredenheid over het aanbod shopping- en winkelvoorzieningen belicht.

Winkels naar type tov. het totaal aantal winkels (in %)

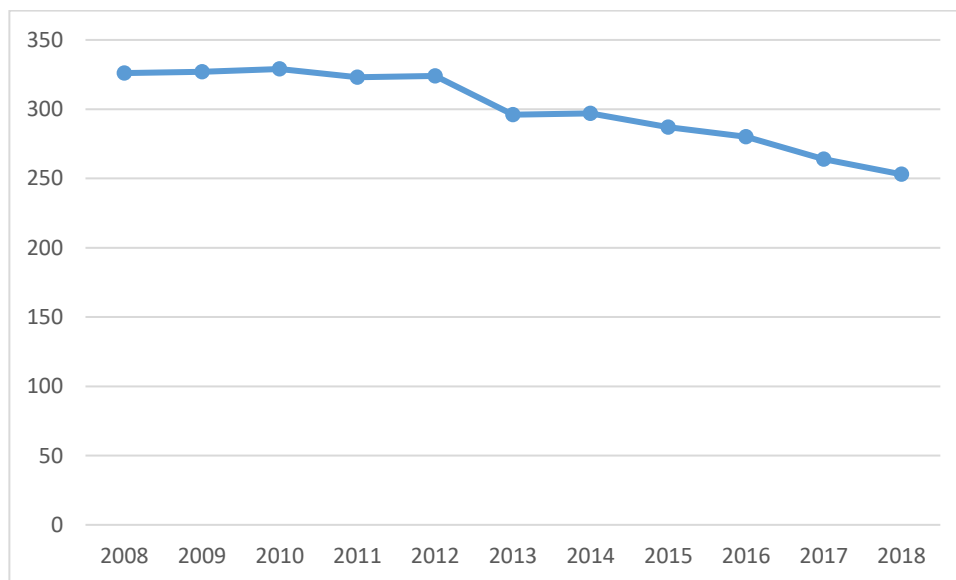

Bron: Provincies.incijfers.be

In het Vlaams gewest zijn de dagelijkse het grootste deel van de winkels, in Halle daarentegen maken de periodieke winkels het grootste aandeel.

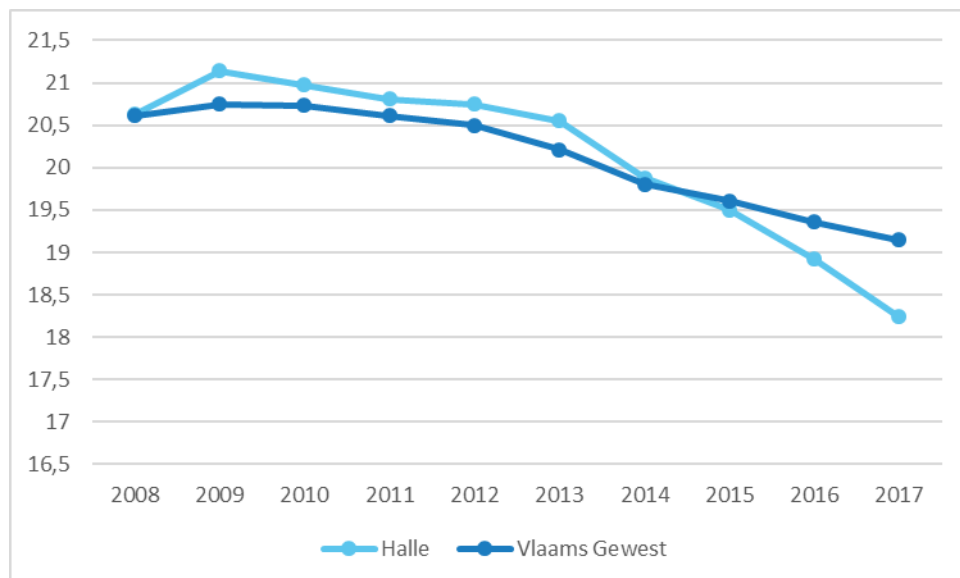
Wanneer de evoluties van het aantal winkels in Halle bekijken zien we sinds 2012 een daling.

Evolutie van het aantal winkels in Halle

Bron: Provincies.incijfers.be

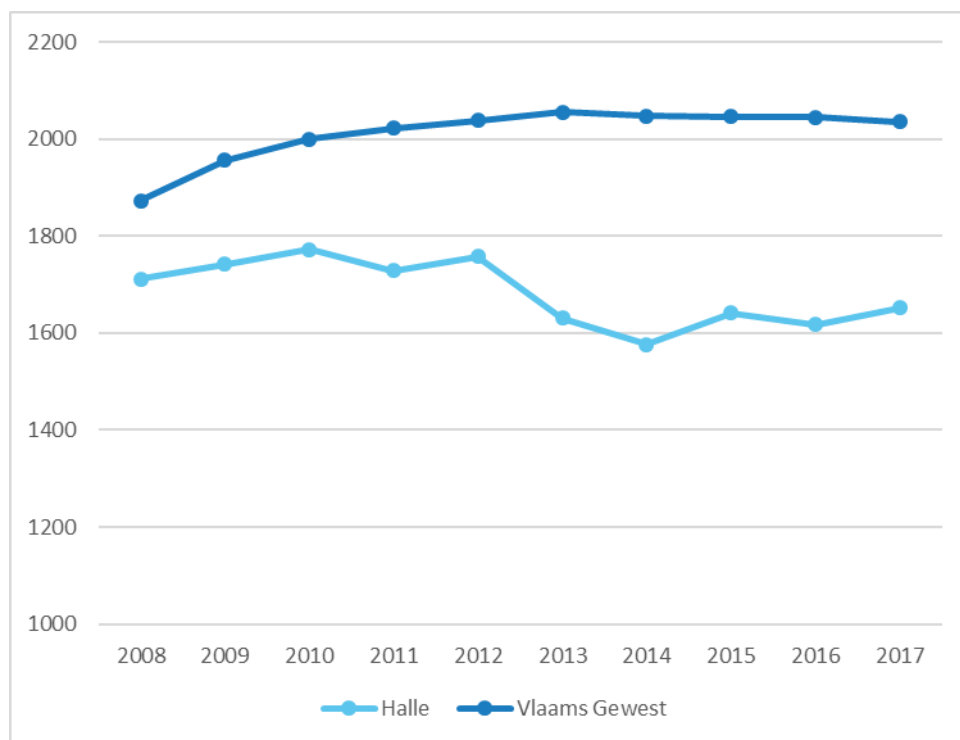
Aantal handelspanden per 1000 inwoners (in 2017)

Bron: Provincies.incijfers.be

Ook het aantal handelspanden daalt Halle, dit is tevens zo voor het Vlaams gewest. De daling in Halle is echter duidelijker merkbaar.

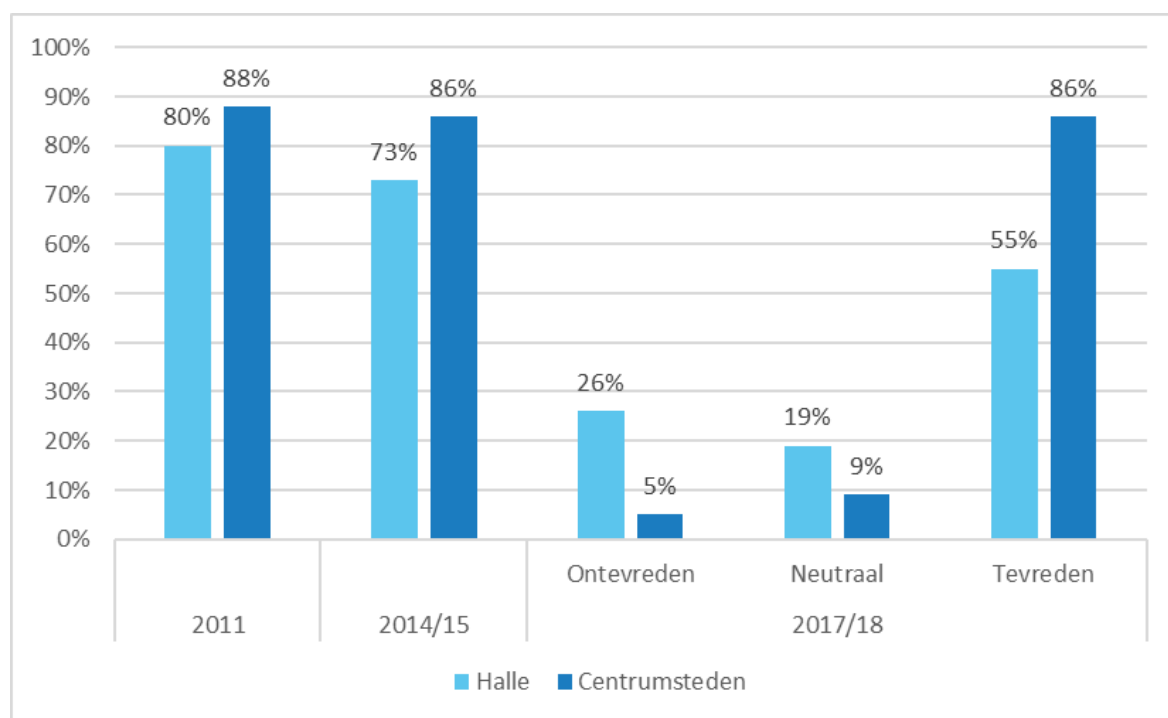
Aantal winkelvloeroppervlakte in m² per 1000 inwoners (in 2017)

Bron: Provincies.incijfers.be

Het aantal winkelvloeroppervlakte daalt in Halle, waar er in het Vlaams gewest een lichte stijging kan worden vastgesteld. Sinds 2014 stijgt het wel opnieuw in Halle.

Aandeel inwoners dat tevreden is over het aanbod aan shopping- en winkelveorzieningen, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Het aandeel Hallenaren dat tevreden is over het aanbod aan shopping- en winkelveorzieningen kent een (significante) afname van 80% in 2011, over 73% in 2015 naar 55% in 2018. Hiermee doet Halle het een heel stuk minder goed dan de centrumsteden (86% in 2017), waar dit aandeel ongeveer gelijk blijft sinds 2011. Dit laatste kan verklaard worden door het grotere aanbod in de centrumsteden. Tot slot is 26% van de inwoners van Halle in 2018 ontevreden met het aanbod en 19% staat er neutraal tegenover, terwijl dat in de centrumsteden respectievelijk 5% en 9% bedraagt.

Buurtfeesten

Tabel met aantal buurtfeesten in Halle

Halle					
	2014	2015	2016	2017	2018
Aantal buurtfeesten	14	17	22	28	34

Bron: Stad Halle

Er worden in Halle steeds meer buurtfeesten georganiseerd. We zien in 2018 meer dan een verdubbeling ten opzichte van 2014.

Conclusie

Er zijn meer ondernemingen opgericht dan stopgezet. De verlevingsgraad van ondernemingen op 5 jaar ligt in Halle hoger dan in de centrumsteden, maar iets lager dan in het Vlaams gewest.

Er is een duidelijk dalende trend van winkelveeroppervlakte, winkels en handelspanden merkbaar in Halle. De tevredenheid over de winkelmogelijkheden daalt eveneens en is ook lager dan in het Vlaams Gewest. Er is tevens een grotere leegstand te merken in Halle ten opzichte van de vergelijkende steden. Het aantal buurtfeesten zit wel in lift.

5.3 Mobiliteit

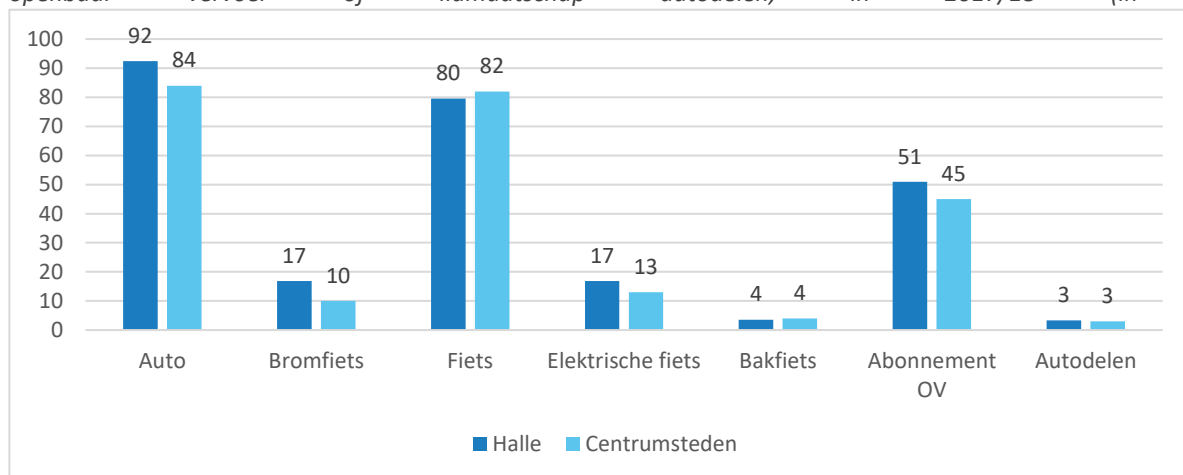
Inleiding

In het onderdeel mobiliteit willen we een beeld scheppen van de actuele mobiliteitsbehoeften en – problemen voor de verschillende deelfacetten (onder andere vervoersmiddelen, parkeren, verkeersveiligheid, fietsen en openbaar vervoer)

Vervoermiddelenbezit

In 2018 heeft 92% van de Hallenaren minstens één auto, gevolgd door de fiets (80%), een abonnement openbaar vervoer (51%), een bromfiets en elektrische fiets (elk 17%), een bakfiets (4%) en een abonnement autodelen (3%). Deze percentages komen sterk overeen met die van inwoners in centrumsteden in 2017. Wel hebben die laatsten in iets mindere mate een auto (84%), een bromfiets (10%) en een abonnement openbaar vervoer (45%).

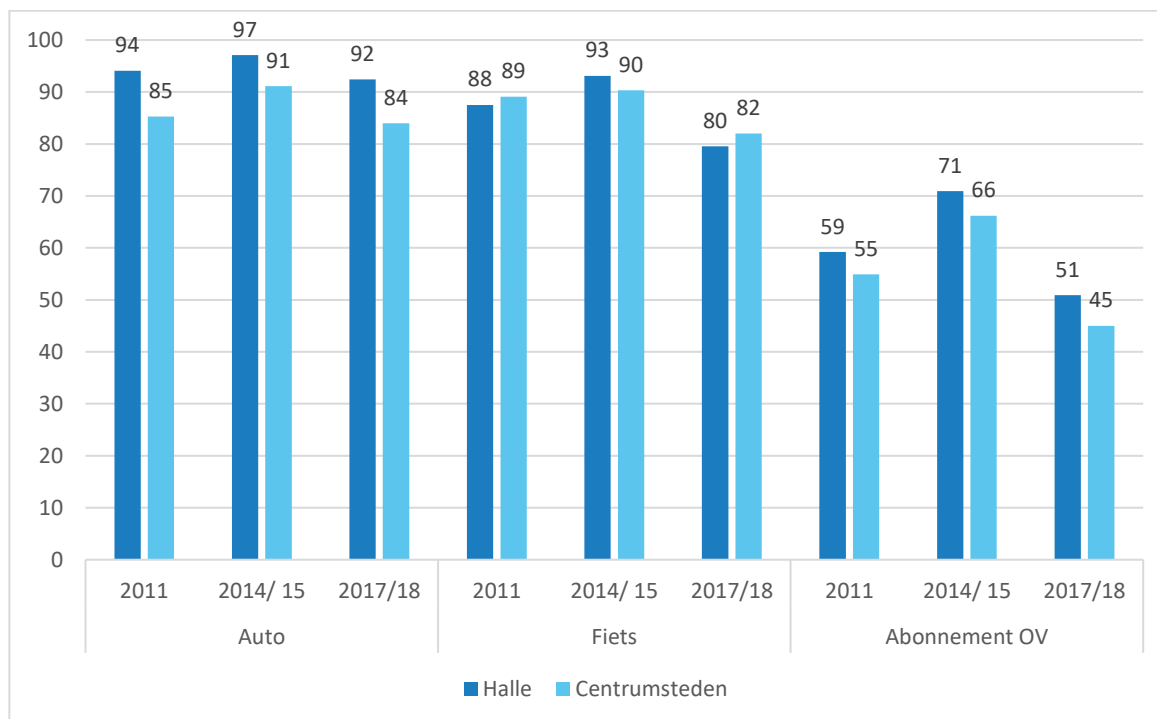
Aandeel gezinnen dat in het bezit is van minstens één auto, bromfiets, fiets, elektrische fiets, bakfiets, abonnement openbaar vervoer of lidmaatschap autodelen, in 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

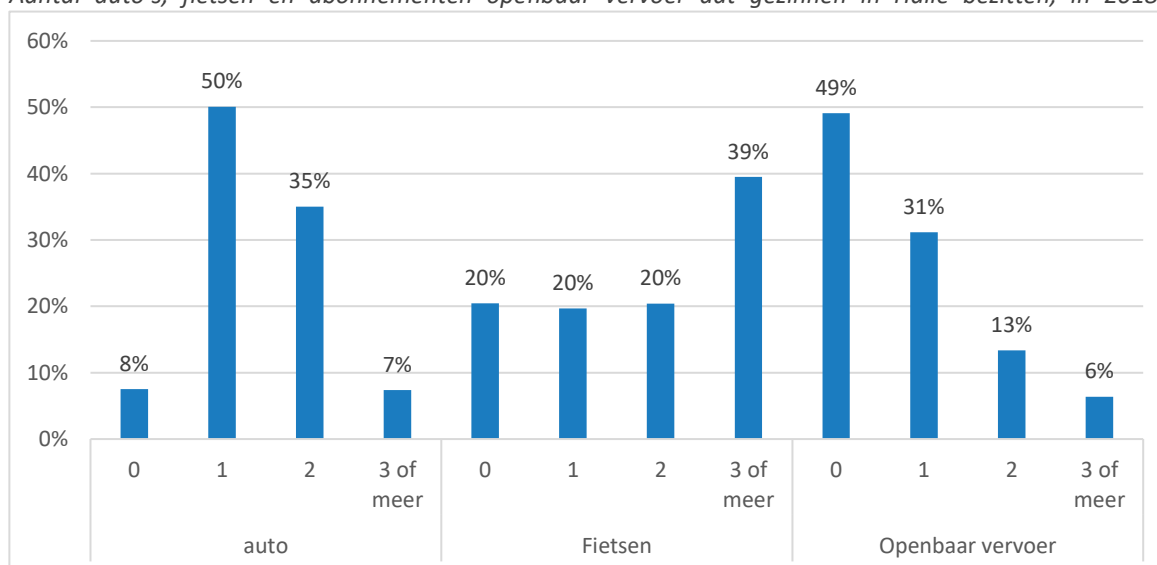
Wat betreft evoluties stellen we vast dat er in de periode 2011-2014/15 telkens een toename was van het aandeel gezinnen met minstens één auto, fiets en abonnement openbaar vervoer in zowel Halle als de centrumsteden. In de periode 2014/15-2017/18 was er dan weer een afname op te merken van die drie vervoersmiddelen, afnames die significant waren voor de fiets en de abonnementen openbaar vervoer. Tot slot stellen we vast dat 7% van de Hallenaren drie of meer auto's heeft, en 35% twee auto's.

Aandeel gezinnen dat minstens één auto, fiets of abonnement openbaar vervoer bezit, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Aantal auto's, fietsen en abonnementen openbaar vervoer dat gezinnen in Halle bezitten, in 2018 (in %).

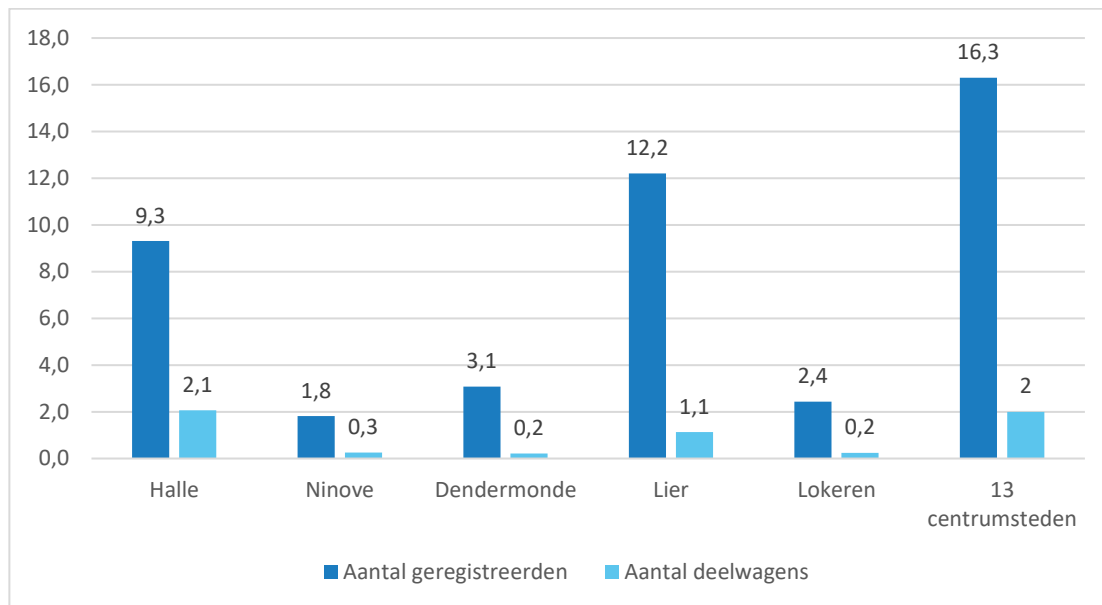

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Autodelen

In Halle zijn er relatief veel geregistreerde leden bij Cozycar per 10 000 inwoners (9) in vergelijking met de meeste benchmarksteden. Enkel Lier heeft er meer, met 12 leden per 10 000 inwoners. Wel blijkt dat de centrumsteden verreweg het grootste aandeel leden hebben (16 per 10 000 inwoners). Ondanks het lagere aandeel geregistreerde leden in Halle in vergelijking met de centrumsteden, heeft Halle wel evenveel geregistreerde deelwagens per 10 000 inwoners dan de centrumsteden, waardoor we kunnen stellen dat een voertuig in Halle met minder leden wordt gedeeld.

Aantal geregistreerde leden en deelwagens bij Cozycar per 10 000 inwoners in 2017 (in %).

Milieuvriendelijkheid van het wagenpark

Van het totale personenwagenpark in het bezit van particulieren zijn de ecoscore en de CO₂ -uitstoot gekend. De ecoscore is een maat voor de milieuvriendelijkheid van de wagen. De score houdt rekening met de belangrijkste milieu-impacten (directe en indirecte emissies van broeikasgassen, fijn stof, stikstofoxiden, SO₂, CO, koolwaterstoffen en geluidsproductie) die het voertuig veroorzaakt. De ecoscore gaat van 0 tot 100. Een voertuig met een ecoscore lager dan 50 kan als zeer milieuonvriendelijk worden beschouwd. Voertuigen met een ecoscore van meer dan 70 zijn dan weer milieuvriendelijke wagens.

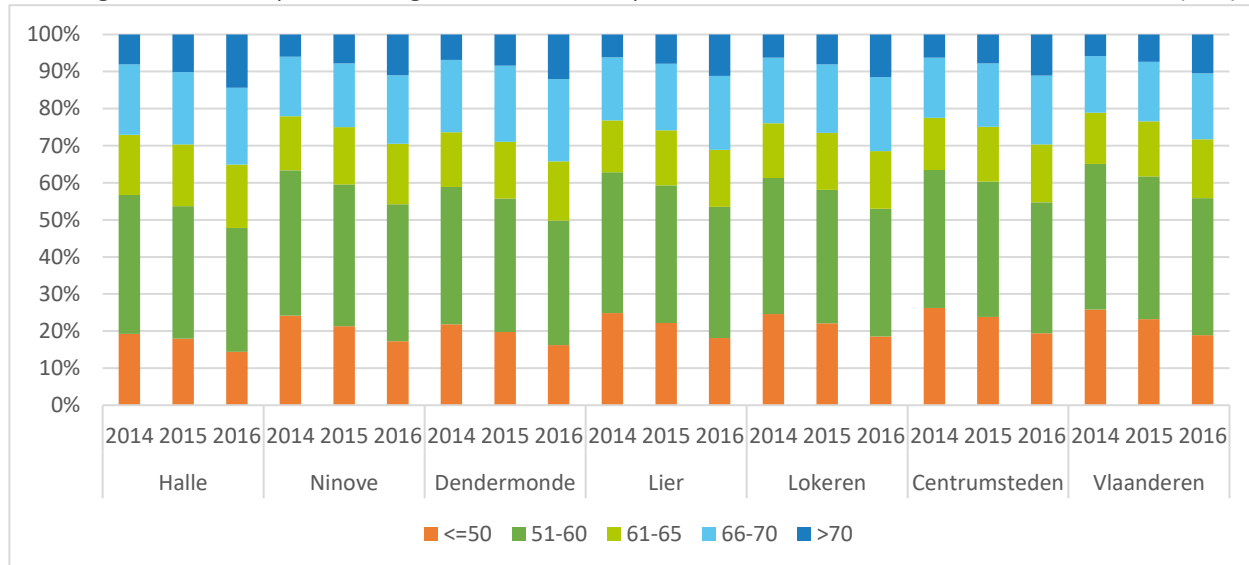
De CO₂ -uitstoot wordt uitgedrukt in gram per kilometer. Hoe lager de CO₂ -uitstoot hoe milieuvriendelijker de wagen.

Terwijl in 2014 nog 56% van het wagenpark in Halle bestond uit wagens die niet als milieuvriendelijk worden beschouwd (een ecoscore van 60 of lager), is dat in 2016 afgenomen tot 48%. Deze afname doet zich in elke regio voor tussen 2014 en 2016: in Vlaanderen van 65% naar 56% en in de centrumsteden van 63% naar 55%. Desondanks bestaat in alle regio's behalve Halle 2016 nog steeds de helft of meer van het wagenpark uit wagens met een ecoscore van 60 of lager. Omgekeerd is het aandeel wagens met een goede ecoscore (70 of hoger) toegenomen in alle regio's: in 2016 heeft 14% van de wagens in Halle een ecoscore van 70 of hoger waar dat in 2014 nog 8% bedroeg. In zowel Vlaanderen als de centrumsteden heeft 11% van het wagenpark een ecoscore van 70 of meer in 2016.

We zien een gelijkaardige evolutie in dezelfde periode wat betreft de CO₂-uitstoot van het wagenpark. In Halle neemt het aandeel wagens met een hoge CO₂-uitstoot

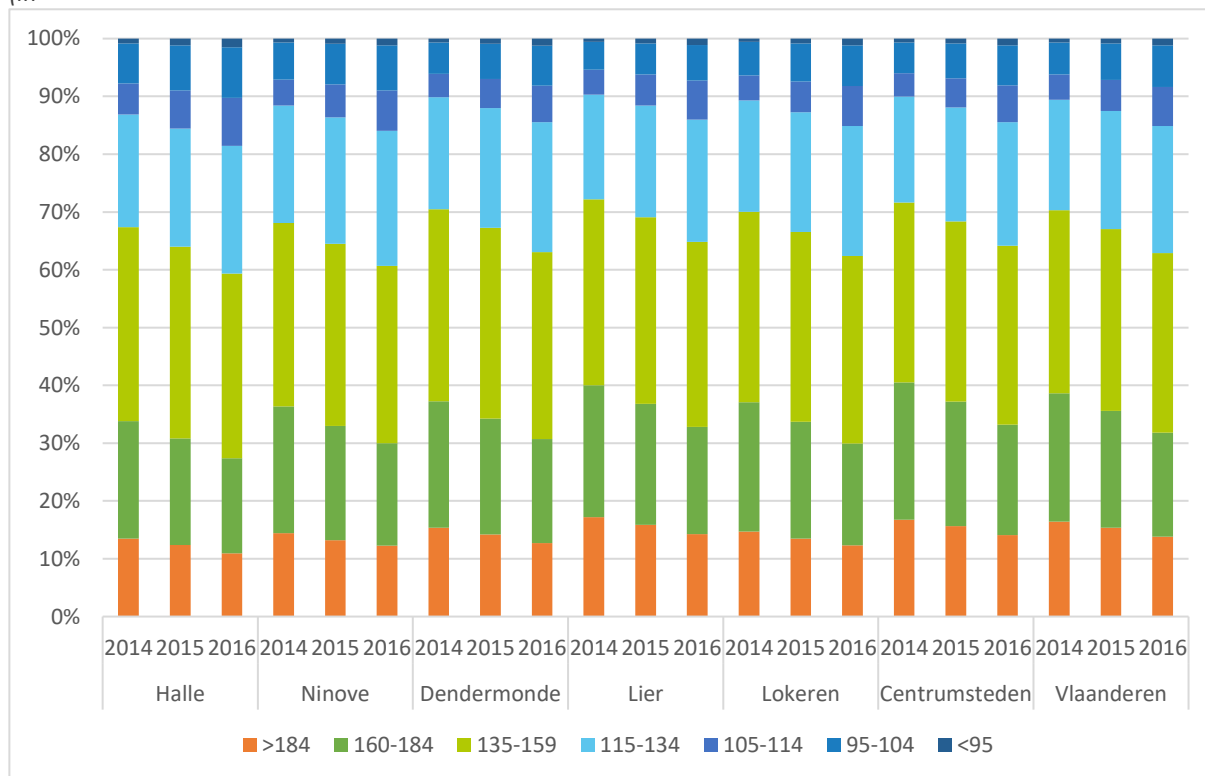
(135 of hoger) af van 67% in 2014 tot 59% in 2016, terwijl het aandeel auto's met lage CO₂-uitstoot (134 of lager) toeneemt van 32% in 2014 tot 40%. In Vlaanderen is deze evolutie beperkter: het aandeel wagens met hoge uitstoot neemt af van 70% in 2014 tot 63% in 2016, en het aandeel wagens met lage uitstoot neemt toe van 30% in 2014 tot 37% in 2016. Kortom, ondanks de positieve evolutie wat betreft de ecoscore en de uitstoot van het wagenpark, bestaat nog steeds een groot aandeel wagens in de Vlaanderen en Halle uit wagens met een lagere ecoscore en een relatief hoge CO₂-uitstoot.

Verdeling van het aantal personenwagens in het bezit van particulieren naar ecoscore, in 2014, 2015 en 2016 (in %).

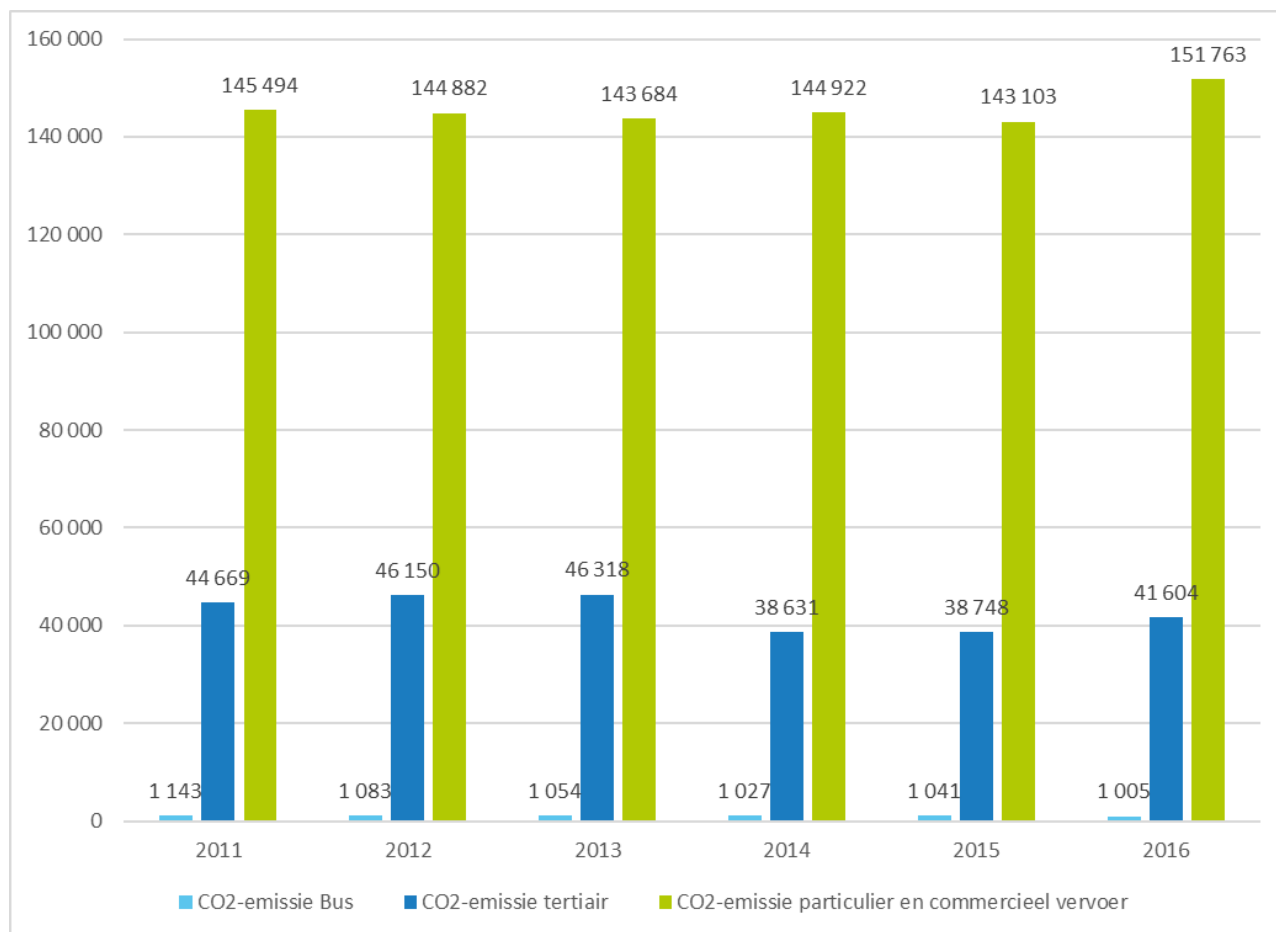
Bron: Departement Omgeving, Afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie.

Verdeling van het aantal personenwagens in het bezit van particulieren naar CO2-uitstoot, in 2014, 2015 en 2016 (in %).

Bron: Departement Omgeving, Afdeling Energie, Klimaat en Groene Economie.

Wat betreft de CO2-emissie in de Stad opgedeeld volgens soorten vervoer (in ton) wordt een onderscheid gemaakt tussen het openbaar vervoer (voor Halle enkel busvervoer), de tertiaire sector (oa. kantoren en administraties, horeca, handel, gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening, onderwijs en gemeenschaps-, sociale en persoonlijke dienstverlening) en het commerciële en particuliere vervoer.

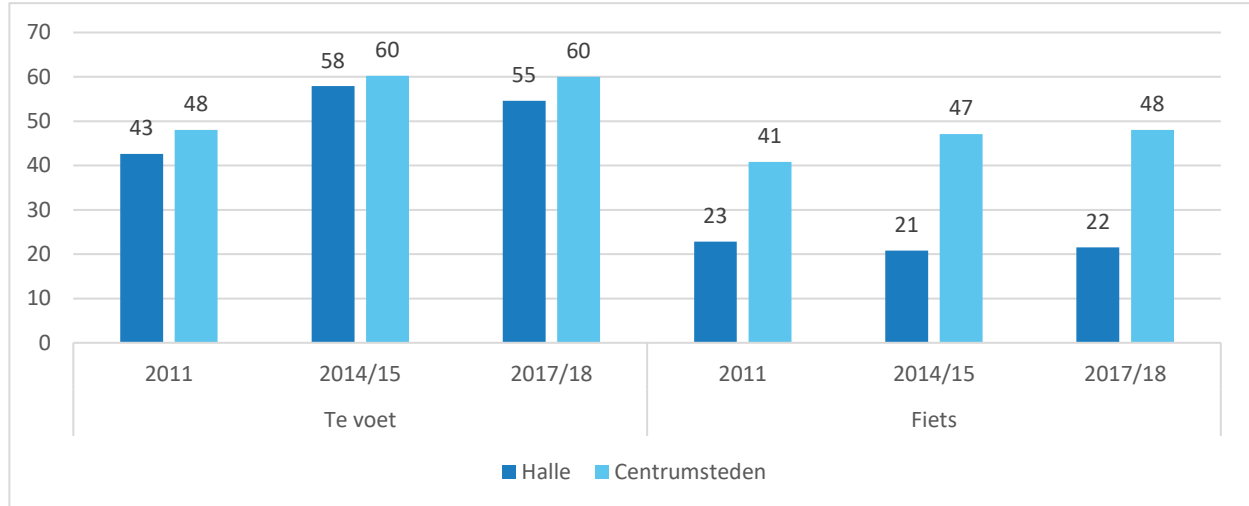
Bron: Provincie.incijfers.be

We stellen vast de CO2-emissie van het particulier en commercieel vervoer het hoogst is en zelfs gestegen is ten opzichte van 2011. De CO2-emissie van het busvervoer is het laagst en neemt nog af ten opzichte van 2011. Het tertiair vervoer daalt eveneens ten opzichte van 2011.

Verplaatsingen

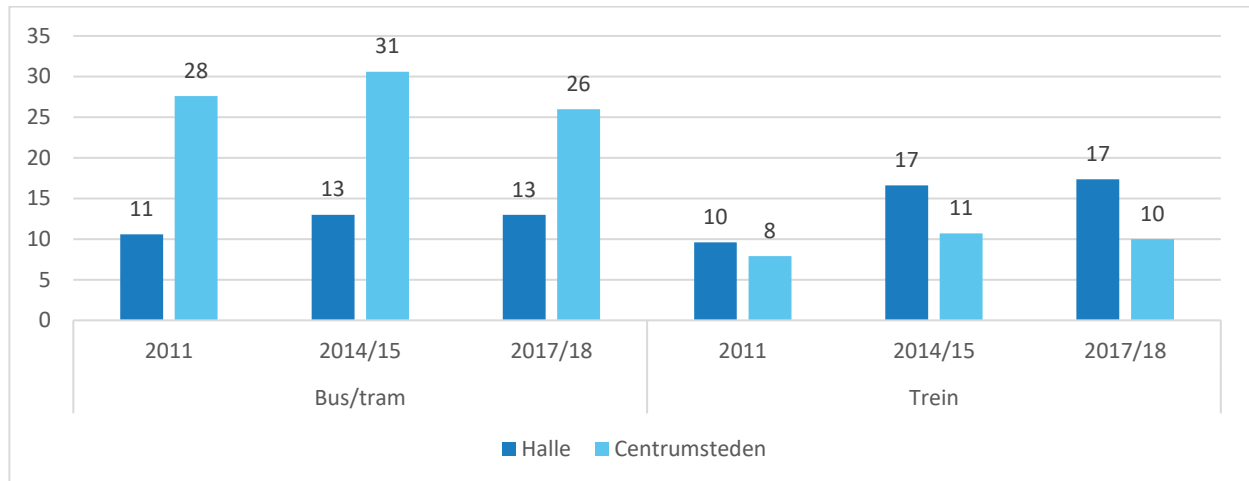
55% van de Hallenaren verplaatst zich in 2017/18 te voet in hun **vrije tijd** en 22% met de fiets, wat een stuk lager is dan inwoners van centrumsteden (respectievelijk 60% en 48%). Ten opzichte van 2011 is het aandeel Hallenaren dat in 2017/18 te voet gaat toegenomen (van 43% naar 55%), en het aandeel dat zich met de fiets verplaatst ongeveer gelijk gebleven. Verder stellen we vast dat Hallenaren in 2017/18 veel minder dan inwoners uit centrumsteden de bus en/of tram gebruiken (13% ten opzichte van 26%), en vaker beroep doen op de trein (17% ten opzichte van 10%). Zo'n 3% van de inwoners van Halle en van de centrumsteden gebruikt een bromfiets. Tot slot gebruikt 64% van de Hallenaren de auto (als bestuurder) om zich te verplaatsen, en 43% de auto (als passagier). Beide aandelen zijn aanzienlijk hoger dan bij inwoners van de centrumsteden (respectievelijk 54% en 33%). Kortom, verplaatst men zich in de vrije tijd het vaakst met de auto (als bestuurder) (64%), gevolgd door te voet (55%), met de auto als passagier (43%), de fiets (22%), de trein (17%), de bus/tram (13%) en de bromfiets (3%). In vergelijking met de centrumsteden lijkt Halle op vlak van mobiliteit nog sterker gericht op de auto en minder op fiets en openbaar vervoer (behalve wat betreft de trein).

Modale verdeling van de verplaatsingen in de vrije tijd, te voet en met de fiets, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

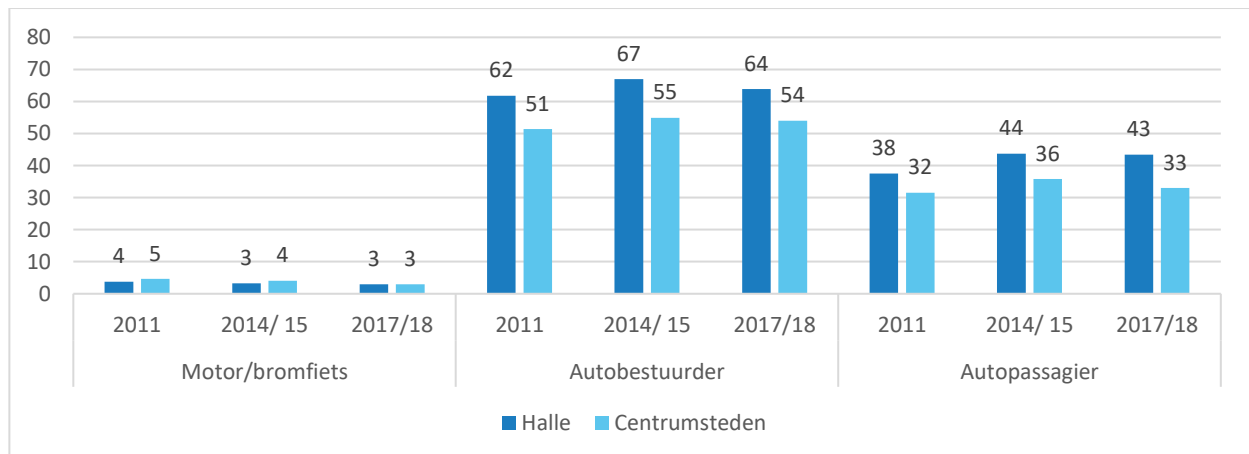
Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Modale verdeling van de verplaatsingen in de vrije tijd, met de bus/tram en trein, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Modale verdeling van de verplaatsingen in de vrije tijd, met de motor/bromfiets, als autobestuurder of als autopassagier, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

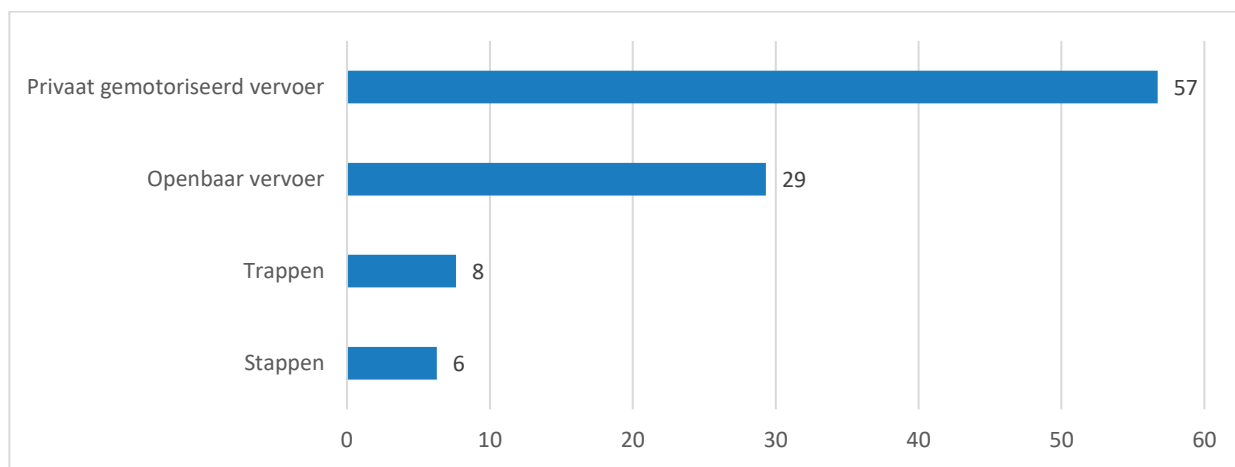

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Om naar het werk of school te gaan, staat het **privaat gemotoriseerd vervoer** bij Hallenaren op de eerste plaats als hoofdvervoermiddel met 57%, gevolgd door het openbaar vervoer (29%), de fiets (8%) en te voet (6%). De auto als bestuurder is bij Hallenaren het meest gebruikte vervoermiddel (56%), gevolgd door de trein (29%), te voet (25%), de fiets (15%) en tram/bus (13%) in 2018.

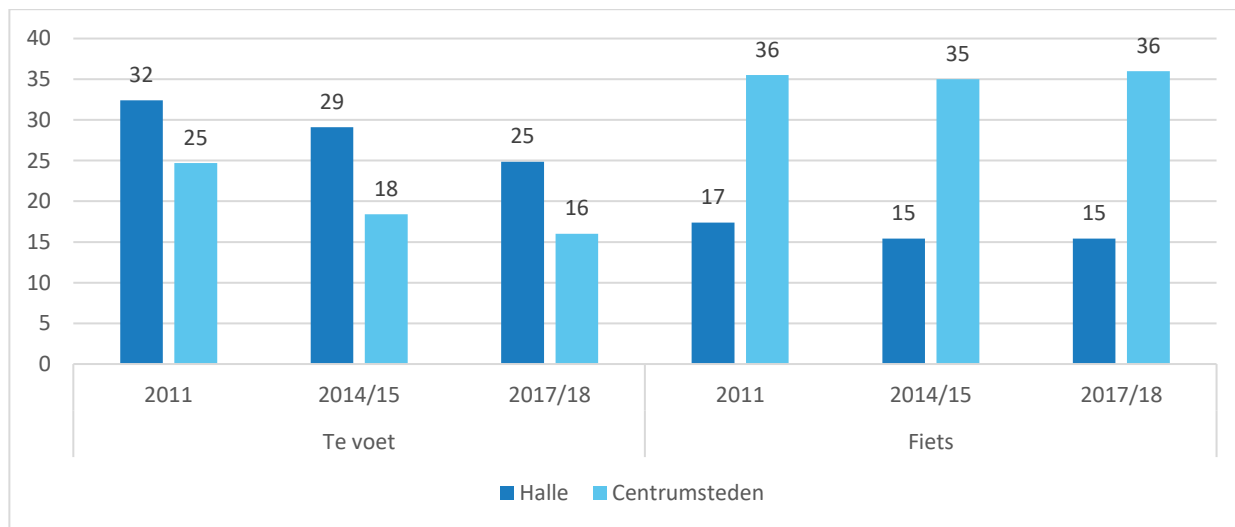
Er zijn heel wat verschillen tussen Halle en de centrumsteden qua vervoermiddel. Zo gaan Hallenaren vaker te voet naar hun werk dan inwoners van de centrumsteden (respectievelijk 25% en 16%) en met de trein (respectievelijk 29% en 13%), iets vaker met de auto als bestuurder (respectievelijk 56% en 48%). Inwoners van de centrumsteden gaan dan weer vaker met de fiets naar het werk dan Hallenaren (respectievelijk 36% en 15%). Tot slot constateren we dat in de periode 2011-2018 Hallenaren in afnemende mate te voet, met de auto en de bromfiets naar hun werk gaan, en in toenemende mate met de trein.

Modale verdeling van de verplaatsingen van Hallenaren tussen woonplaats en werk/school, naar type vervoersmiddel, in 2018 (in %).

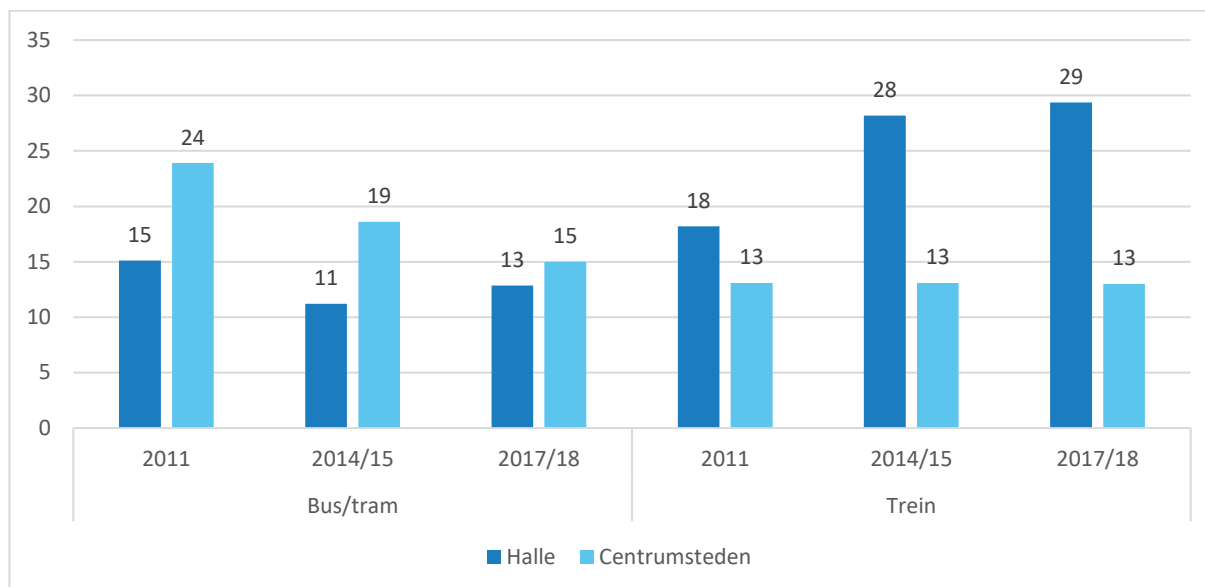
Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Modale verdeling van de verplaatsingen van inwoners tussen woonplaats en werk/school, te voet en met de fiets, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

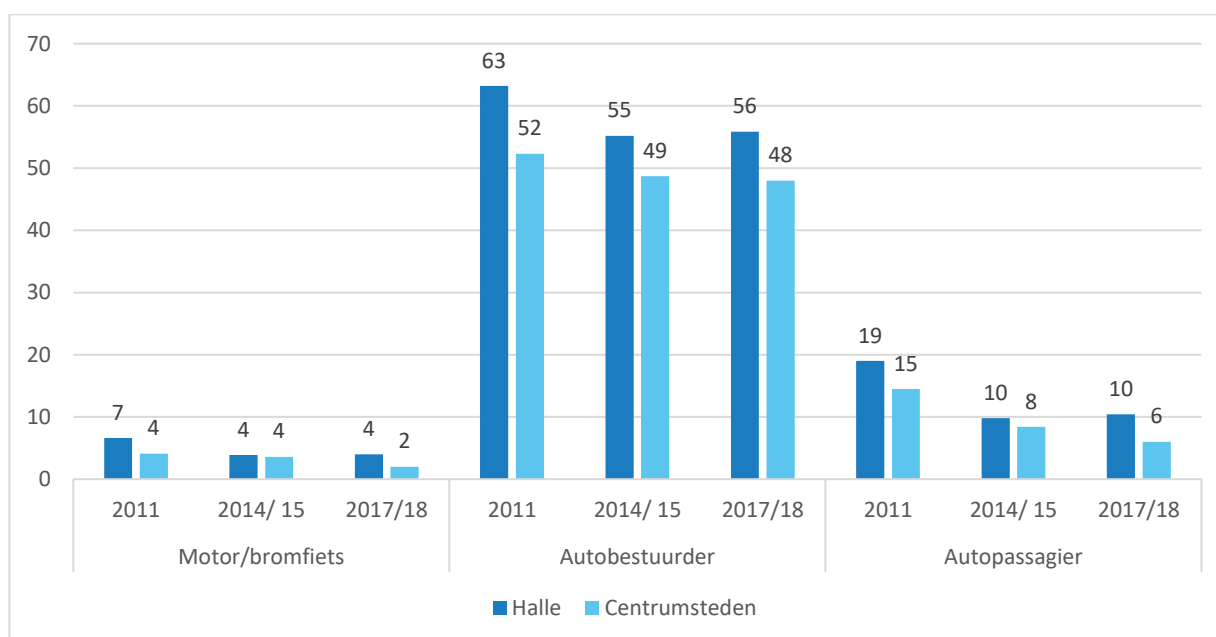
Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Modale verdeling van de verplaatsingen van inwoners tussen woonplaats en werk/school, met de bus/tram en trein, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

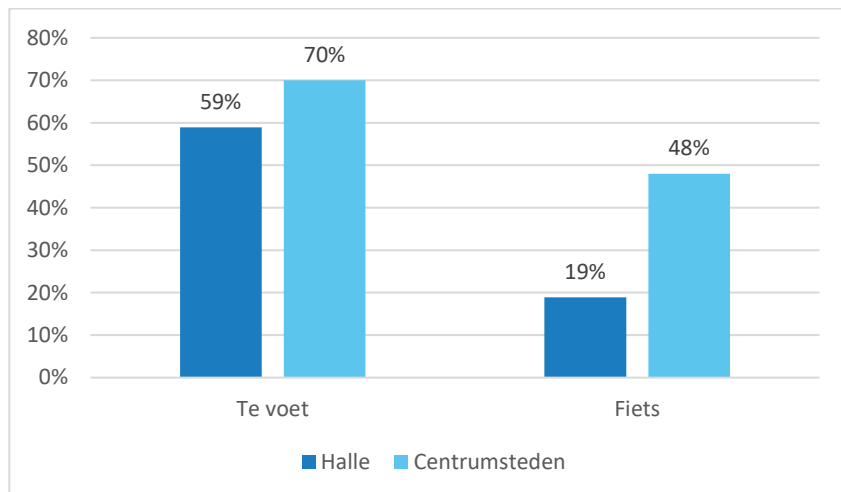
Modale verdeling van de verplaatsingen van inwoners tussen woonplaats en werk/school, met motor/bromfiets, als autobestuurder of als autopassagier, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

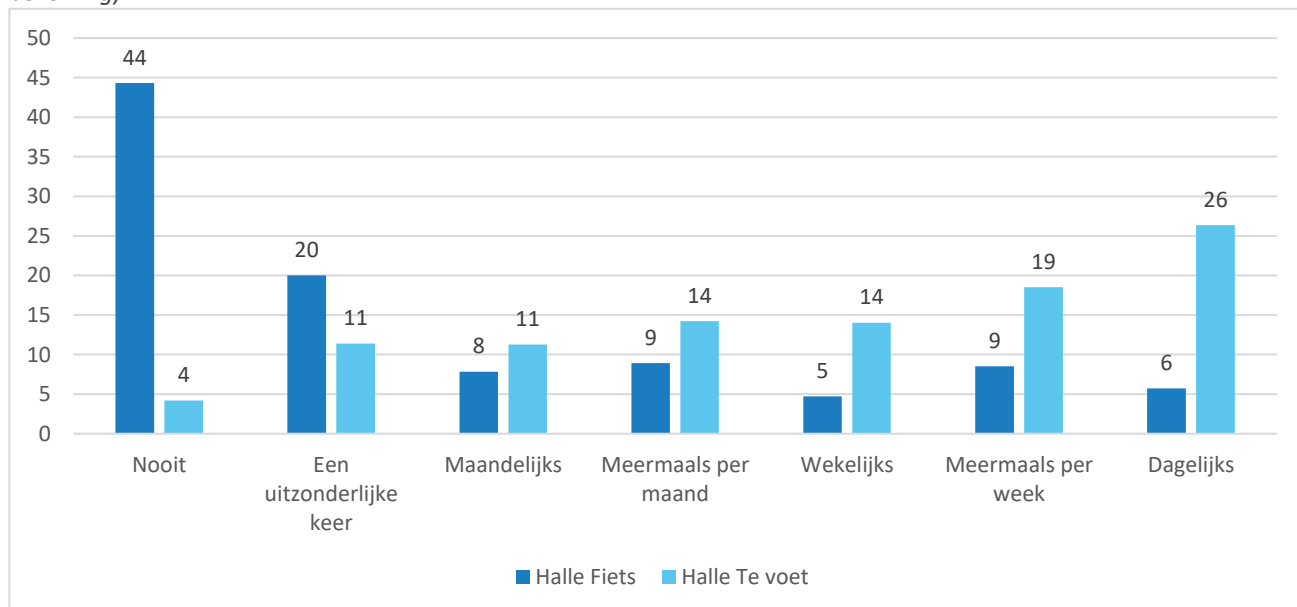
In 2018 geven bijna zes op tien Hallenaren aan dat ze zich minstens wekelijks te voet verplaatsen voor korte afstanden. Dat is in 2017 bij zeven op tien inwoners van centrumsteden het geval. En terwijl bijna de helft van de inwoners van de centrumsteden in 2017 de fiets minstens wekelijks hanteert om zich voor korte afstanden te verplaatsen, is dat slechts bij twee op tien Hallenaren het geval in 2018. Tot slot zien we dat 44% van de Hallenaren in 2018 aangeeft dat ze nooit de fiets gebruiken om zich voor korte afstanden te verplaatsen.

Aandeel inwoners dat zich duurzaam te voet of per fiets verplaats voor korte afstanden, in 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Frequentie van Hallenaren die zich te voet en met de fiets verplaatsen voor korte afstanden, in 2018 (in % van de bevolking).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

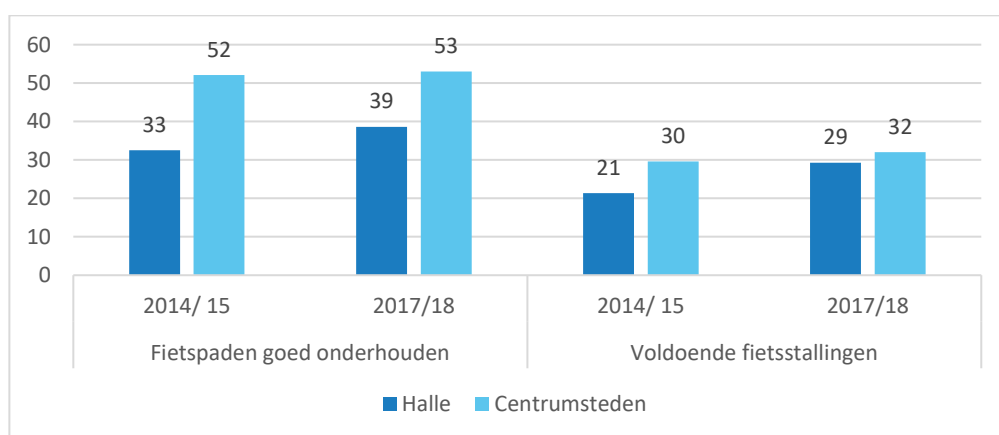
Fietsvriendelijk karakter van de buurt

Het fietsvriendelijk karakter van de buurt wordt in beeld gebracht door:

- Het aandeel (%) inwoners dat tevreden is over het onderhoud van de fietspaden in de buurt.
- Het aandeel (%) inwoners dat tevreden is over het aanbod aan fietsstallingen in de buurt.

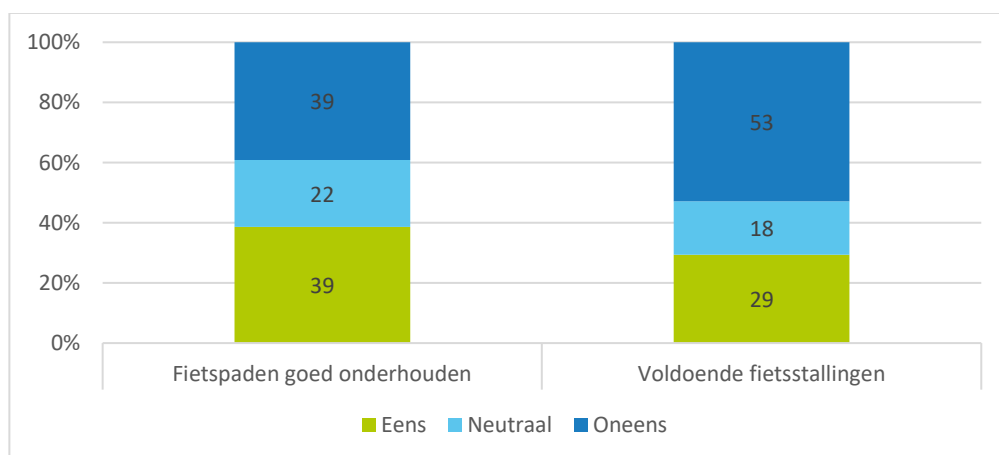
Vier op tien Hallenaren vinden in 2017/18 dat de fietspaden in hun buurt goed zijn onderhouden en drie op tien vinden dat er voldoende fietsstallingen zijn. In de centrumsteden vindt iets meer dan de helft van de inwoners dat de fietspaden in hun buurt goed zijn onderhouden, en vinden net zoals in Halle drie op de tien inwoners dat er voldoende fietsstallingen zijn in hun buurt. Terwijl deze aandelen ongeveer gelijk blijven in de centrumsteden in de periode 2014/15 – 2017/18, vinden Hallenaren in lichtjes toenemende mate dat de fietspaden goed zijn onderhouden en dat er voldoende fietsstallingen zijn.

Aandeel inwoners dat tevreden is over het onderhoud van de fietspaden in de buurt en over het aanbod aan fietsstallingen in de buurt, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Tevredenheid van Hallenaren over het onderhoud van de fietspaden in de buurt en over het aanbod aan fietsstallingen in de buurt, in 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

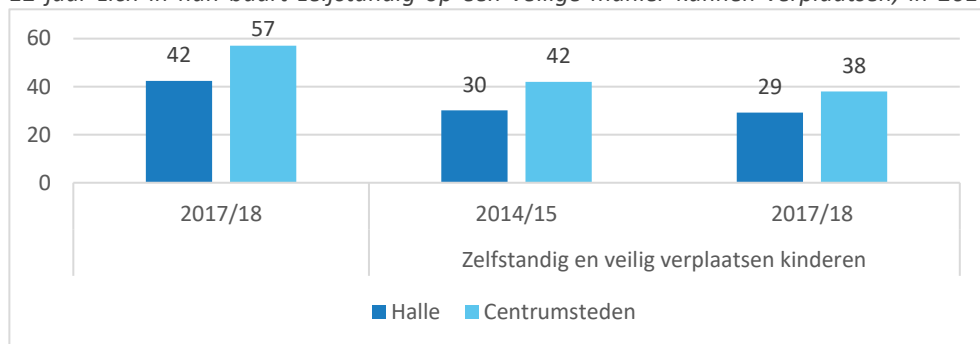
Verkeersveilige buurt

De verkeersveilige buurt wordt in beeld gebracht door:

- Het aandeel (%) inwoners dat het (helemaal) eens is met de stelling dat het in hun buurt veilig fietsen is.
- Het aandeel (%) inwoners het (helemaal) eens is met de stelling dat in hun buurt kinderen tot 12 jaar zich zelfstandig op een veilige manier kunnen verplaatsen.

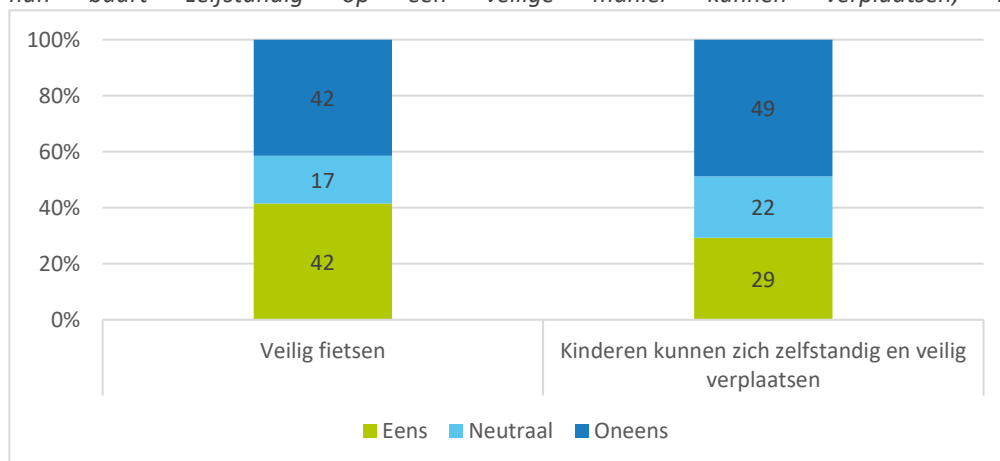
In 2017/18 vindt 42% van de Hallenaren dat ze zich veilig kunnen verplaatsen met de fiets, en 29% dat kinderen zich zelfstandig en veilig kunnen verplaatsen ((in de Gemeentemonitor 2018 is dat respectievelijk slechts bij 27% en bij 17% van de respondenten van Halle het geval). Dat is een stuk lager dan bij de inwoners van de centrumsteden waar die aandelen respectievelijk 57% en 38% bedragen. Verder valt op dat een groot deel van de Hallenaren (42%) het niet eens is met de stelling dat het veilig fietsen is in hun buurt, en dat bijna één op twee Hallenaren het oneens is met de stelling dat in hun buurt kinderen tot 12 jaar zich zelfstandig op een veilige manier kunnen verplaatsen.

Aandeel inwoners dat het (helemaal) eens is met de stelling dat het in hun buurt veilig fietsen is, en dat kinderen tot 12 jaar zich in hun buurt zelfstandig op een veilige manier kunnen verplaatsen, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Tevredenheid van Hallenaren over de stelling dat het in hun buurt veilig fietsen is, en dat kinderen tot 12 jaar zich in hun buurt zelfstandig op een veilige manier kunnen verplaatsen, in 2018 (in %).

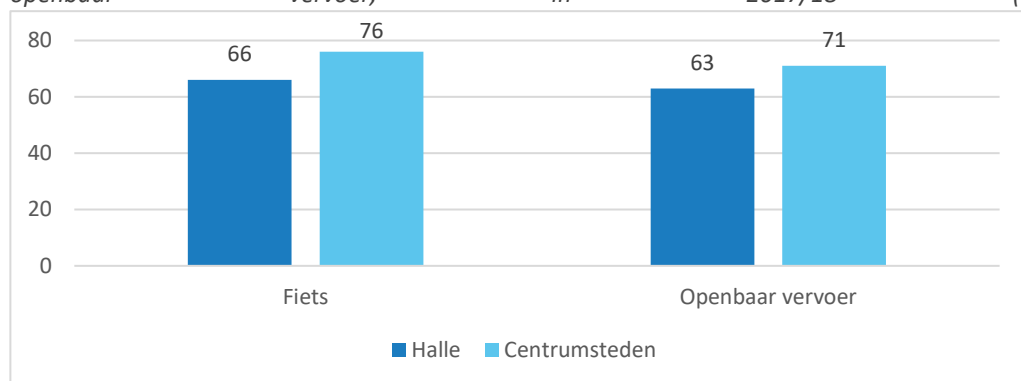

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Bereikbaarheid van het centrum van de stad met de fiets en het openbaar vervoer

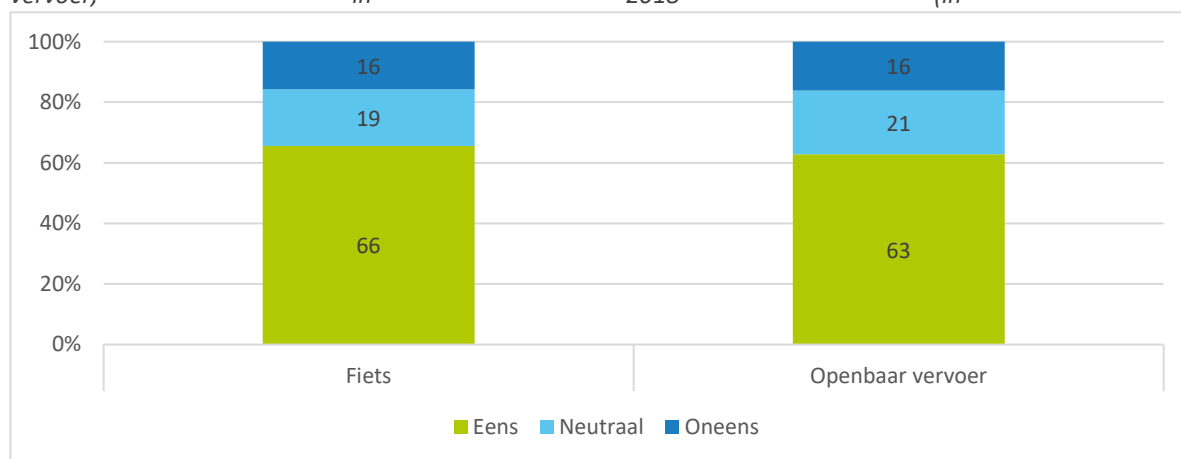
Hallenaren zijn in mindere mate tevreden over de bereikbaarheid van hun stadscentrum met de fiets en het openbaar vervoer dan inwoners van de centrumsteden (respectievelijk 66% en 76%, en 63% en 71%). Bovendien zijn één op zes Hallenaren ontevreden met de bereikbaarheid van het centrum van hun stad met de fiets en het openbaar vervoer.

Aandeel inwoners dat vindt dat ze het centrum van de stad gemakkelijk kunnen bereiken met de fiets en het openbaar vervoer, in 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Tevredenheid van Hallenaren over de bereikbaarheid van het centrum van de stad, met de fiets en met het openbaar vervoer, in 2018 (in %).

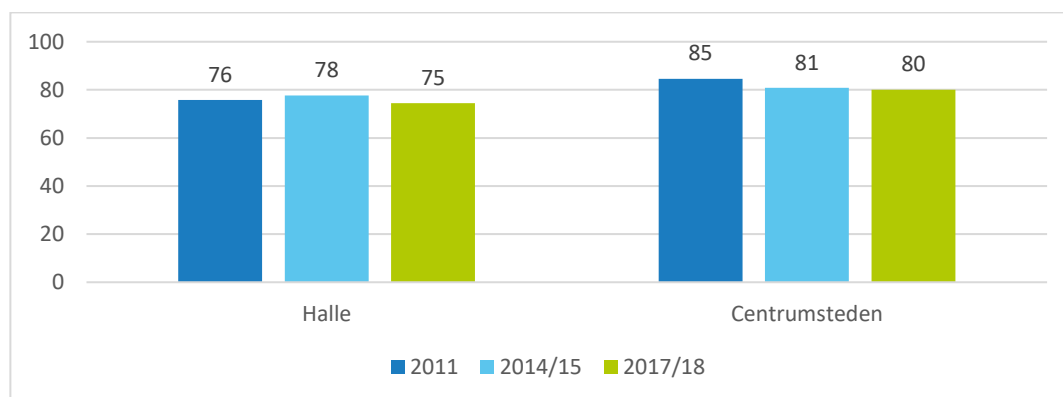

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

Voldoende openbaar vervoer in de buurt

Drie op vier Hallenaren zijn tevreden over het aanbod bussen/trams in de buurt, terwijl dat aandeel in de centrumsteden iets hoger ligt met vier op vijf inwoners. Dit aandeel is in Halle in de periode 2011 – 2017/18 ongeveer gelijk gebleven, terwijl dat in de centrumsteden met 5 procentpunten is afgenomen.

Aandeel inwoners dat tevreden is over het aanbod bussen/trams in de buurt, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

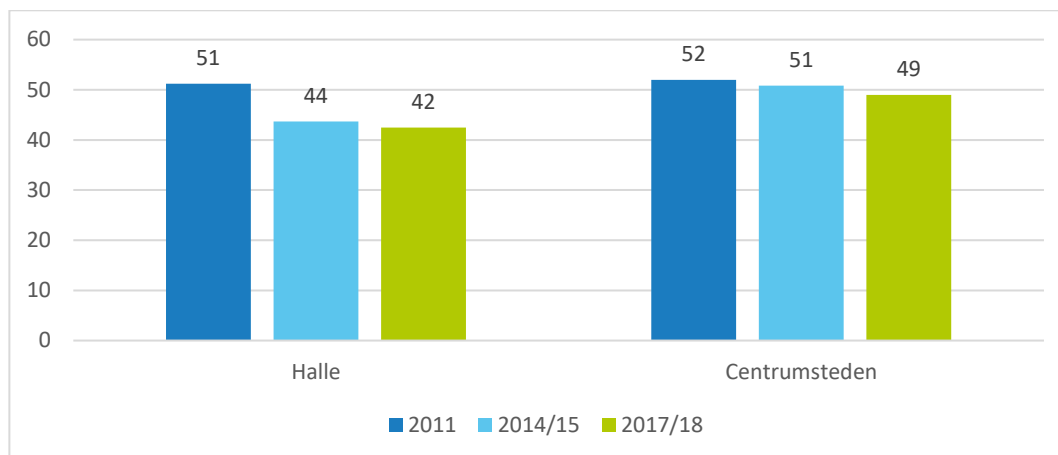

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Voldoende parkeerplaatsen

Vier op tien Hallenaren zijn tevreden over het aanbod parkeerplaatsen in hun buurt, wat iets lager is dan in de centrumsteden waar dat bijna één op twee inwoners betreft in 2017/18. Bovendien stellen we vast dat dit aandeel in Halle (significant) is afgenomen van 51% in 2011 tot 44% in 2015 om in 2018 zich op 42% te bevinden, terwijl dat in de centrumsteden slechts marginaal is afgenomen (van 52% in 2011 naar 49% in 2017). In de Gemeentemonitor 2018 geeft slechts 22% van de respondenten van Halle aan dat ze vinden dat er voldoende parkeerplaatsen zijn voor bewoners in hun stad.

Aandeel van de inwoners dat tevreden is over het aanbod parkeerplaatsen voor bewoners in de buurt, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor

Aandachtspunten

5.4. Openbaar domein

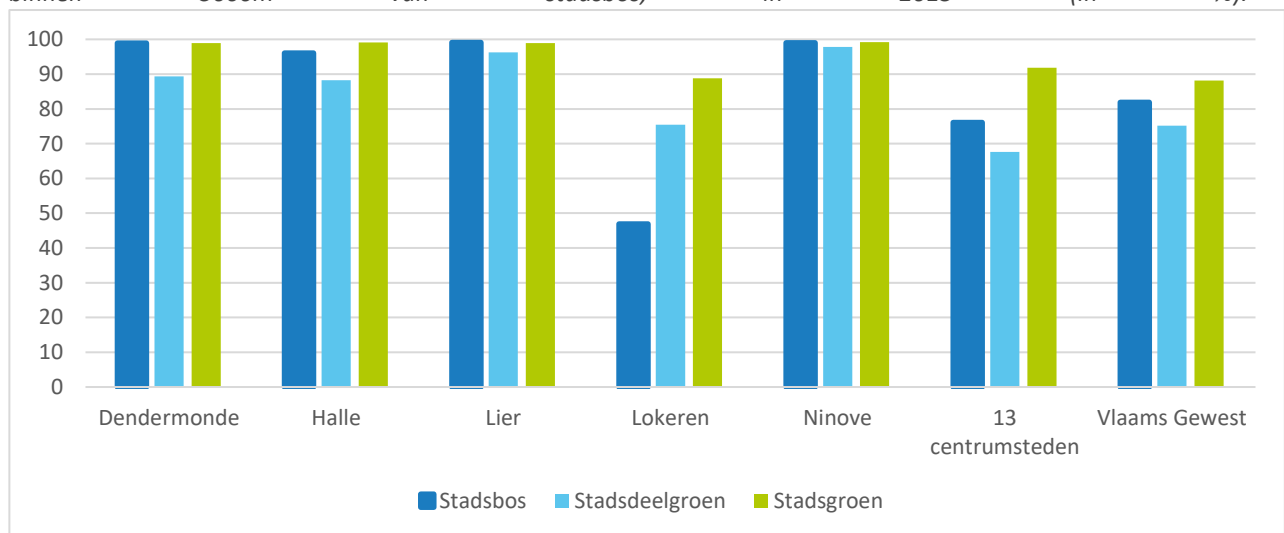
Inleiding

Openbaar groen en afval

In Halle bestaat in 2013 een groter deel van de oppervlakte van de stad uit stadsbos (14%), stadsdeelgroen (26%) en stadsgroen (23%). In vergelijking met de benchmarksteden en de centrumsteden (respectievelijk 12%, 16% en 15%) is dat meer. Het Vlaams Gewest heeft enkel iets meer stadsbos (15%) dan Halle.

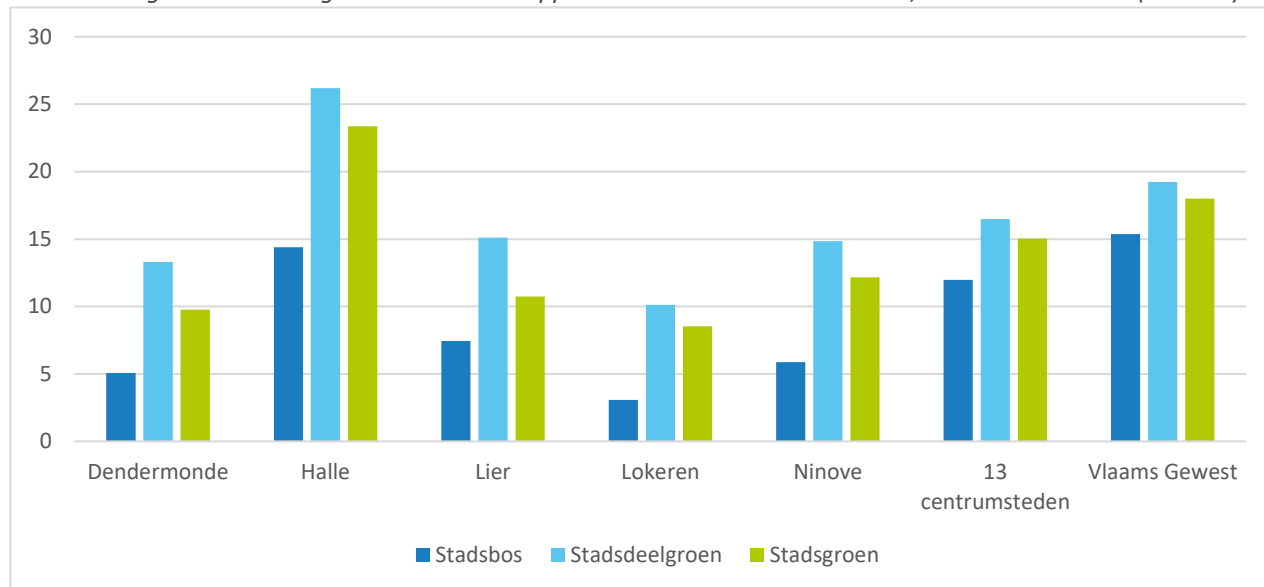
Inwoners van Halle wonen ook beduidend vaker in de nabijheid van stadsbos (96%), stadsdeelgroen (88%) en stadsgroen (99%) dan inwoners van de centrumsteden (respectievelijk 76%, 68% en 92%) en inwoners van het Vlaams Gewest (respectievelijk 85%, 75% en 88%). Wat betreft het aandeel inwoners dat in de nabijheid woont van een groenvoorziening lijken alle benchmarksteden sterk op elkaar, behalve Lokeren: die laatste stad heeft net als de centrumsteden een beduidend lager aandeel inwoners dat dicht bij groenvoorzieningen woont.

Aandeel inwoners dat woont binnen 1600m loopafstand van stadsdeelgroen, binnen 3200m van stadsgroen en binnen 5000m van stadsbos, in 2013 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO).

Aandeel groenvoorziening in de oppervlakte van de stad, in 2013 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO).

Volgende gebieden/gronden worden als 'groen' beschouwd:

- Gebieden onder natuurbeheer. Dit zijn de gebieden die beheerd worden door het ANB of terreinbeherende verenigingen zoals Natuurpunt vzw, Limburgs landschap vzw en Durme vzw.
- Alle groencategorieën volgens de VITO-landgebruikskaart niveau 1 en de parken uit niveau 2. Voor woongroen wordt geen rekening gehouden met het landgebruik, maar gaat het om het groen dat aanwezig is in de woonomgeving ongeacht de toegankelijkheid.

De twee volgende punten gelden daarom niet voor het woongroen:

- Privétuinen of groen op commerciële en industriële percelen werden uitgesloten. Ook het groen op kerkhoven, golfterreinen, zoo en attractieparken, sportterreinen en campings werd niet meegeteld omdat dit niet als vrij toegankelijk groen wordt beschouwd.
- Militaire domeinen

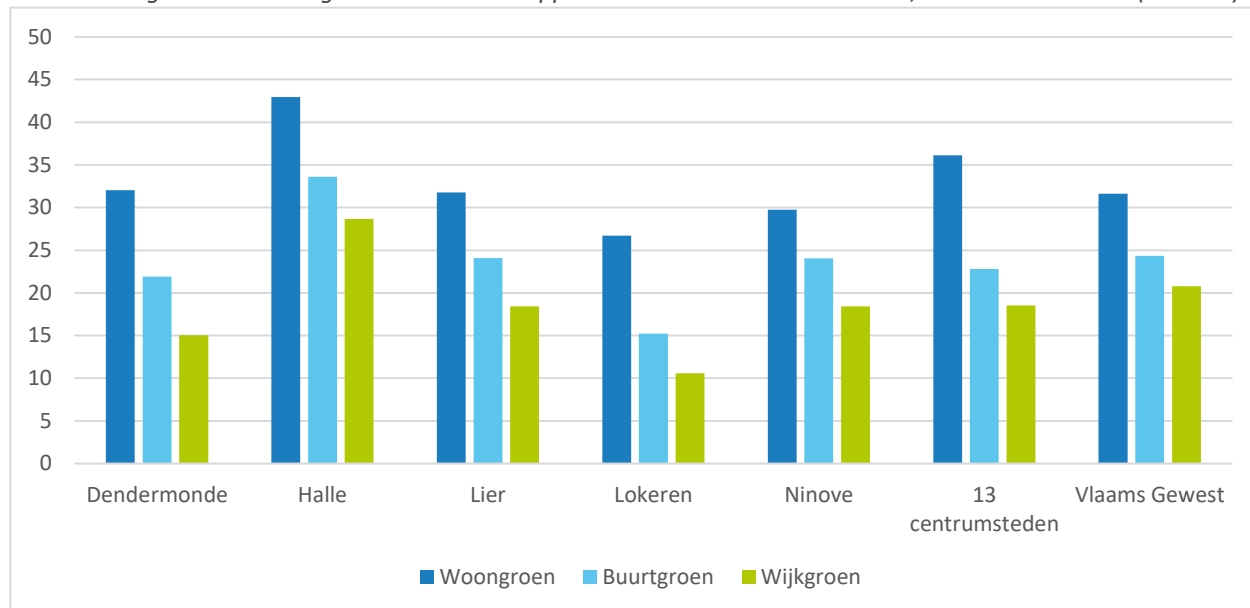
Het groen moet eveneens voldoen aan een 'minimumoppervlakte'. Woongroen wordt gedefinieerd als elk type groen, ongeacht de grootte. Buurtgroen wordt gedefinieerd als groen met een minimumoppervlakte van 0,2ha en wijkgroen als groen met een minimumoppervlakte van 10ha.

In 2013 heeft Halle het grootste aandeel groenvoorzieningen in de oppervlakte van de stad van alle regio's: 43% woongroen, 34% buurtgroen en 29% wijkgroen (ten opzichte van 32%, 24% en 21% voor het Vlaams Gewest). In alle regio's is het grootste deel van de oppervlakte ingenomen door woongroen, gevolgd door buurtgroen en wijkgroen. Wat betreft het buurtgroen in Halle, zien we dat hoewel Halle over een aantal bossen beschikt de onmiddellijke omgeving niet bepaald dicht bevolkt is. Vooral in Lembeek zou buurtgroen ontbreken, maar ook in Buizingen, en inde wijken Sint-Rochus, Breedhout en het gebied tussen Victor Demesmaekerstraat en J. Jacminstraat.

Ook wat betreft het aandeel inwoners dat in de nabijheid van een groenvoorziening woont, doet Halle het goed: alle inwoners wonen op 150m loopafstand van woongroen, 99% van de inwoners wonen binnen 400m van buurtgroen en vier op vijf inwoners woont binnen 800m van wijkgroen. In alle regio's (op de centrumsteden na) woont minstens 97% van de inwoners in de buurt van woon- en buurtgroen. Wel woont men in alle regio's beduidend minder vaak in de nabijheid van wijkgroen: de inwoners van de

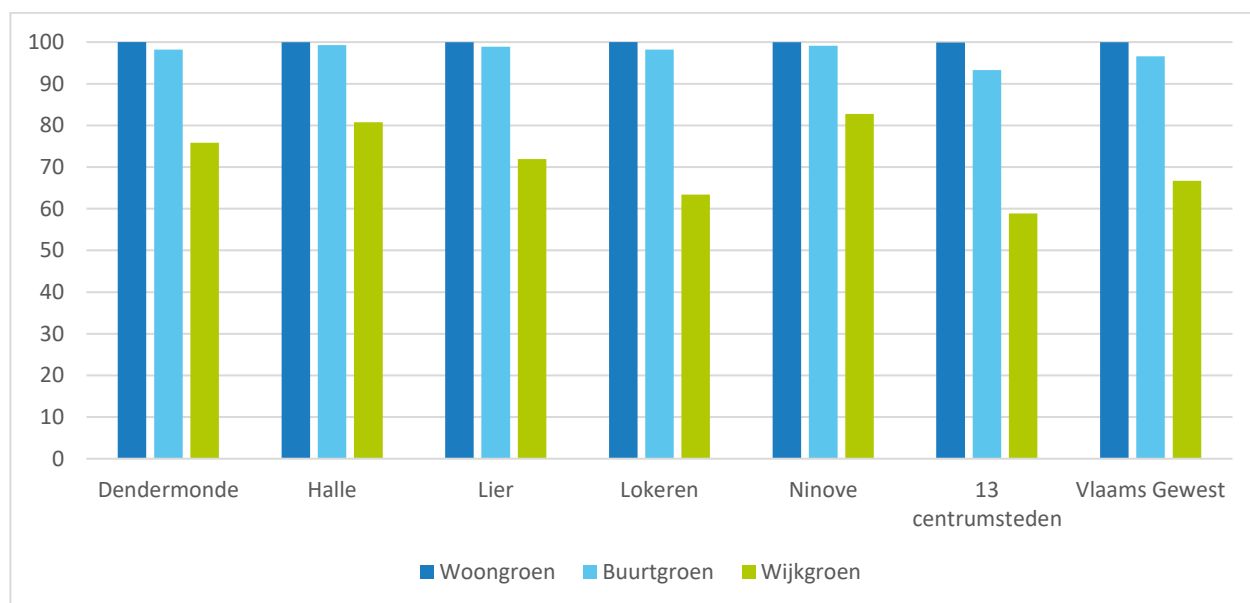
centrumsteden (59%), het Vlaams Gewest (67%) en Halle (81%). Ook hier is Halle koploper van alle regio's (op Ninove na waar 83% van de inwoners in de buurt van wijkgroen woont).

Aandeel groenvoorziening in de oppervlakte van de stad, in 2013 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO).

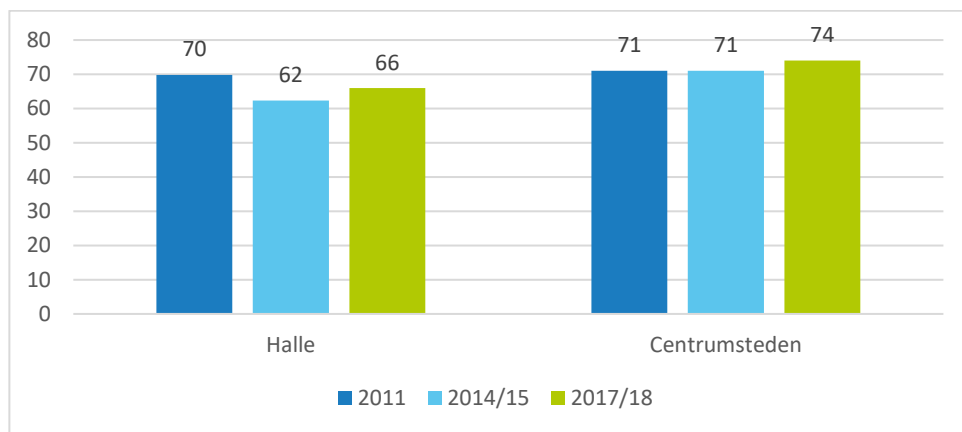
Aandeel inwoners dat woont binnen 150m loopafstand van woongroen, binnen 400m van buurtgroen en binnen 800m van wijkgroen, in 2013 (in %).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO).

In 2018 vindt 66% van de Hallenaren dat er voldoende aanbod aan groen is in hun buurt, waar dat bij inwoners van de centrumsteden drie op vier is in 2017. Terwijl dit aandeel tussen 2011 en 2015 in Halle significant is afgenomen, is dat sindsdien terug lichtjes toegenomen.

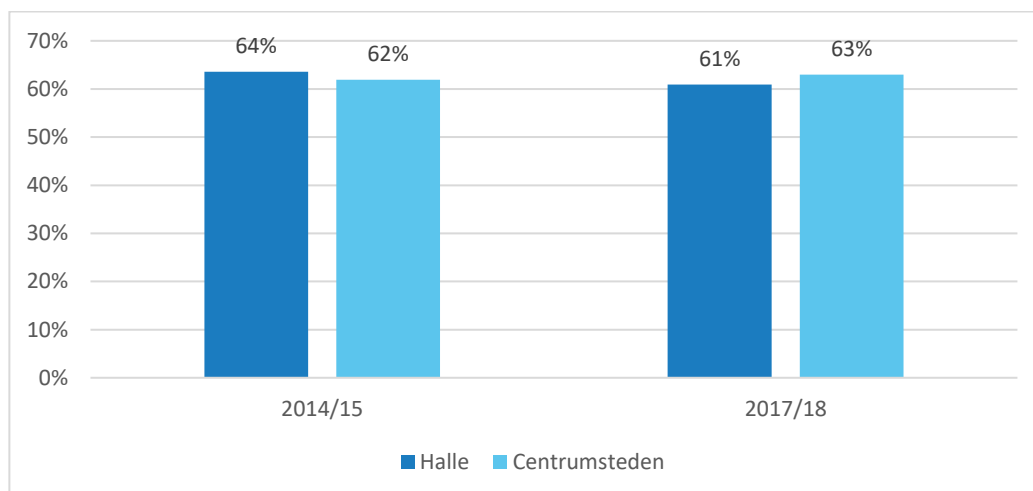
Aandeel inwoners dat vindt dat er voldoende aanbod aan groen is in de buurt, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Zo'n zes op tien Hallenaren en inwoners van de centrumsteden zijn tevreden over het zicht op groen vanuit hun woning in 2017/18. Deze percentages blijven stabiel in de periode 2014/15 en 2017/18. Er is weinig verschil met de centrumsteden.

Aandeel inwoners dat tevreden is met het zicht op groen vanuit de woning, in 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

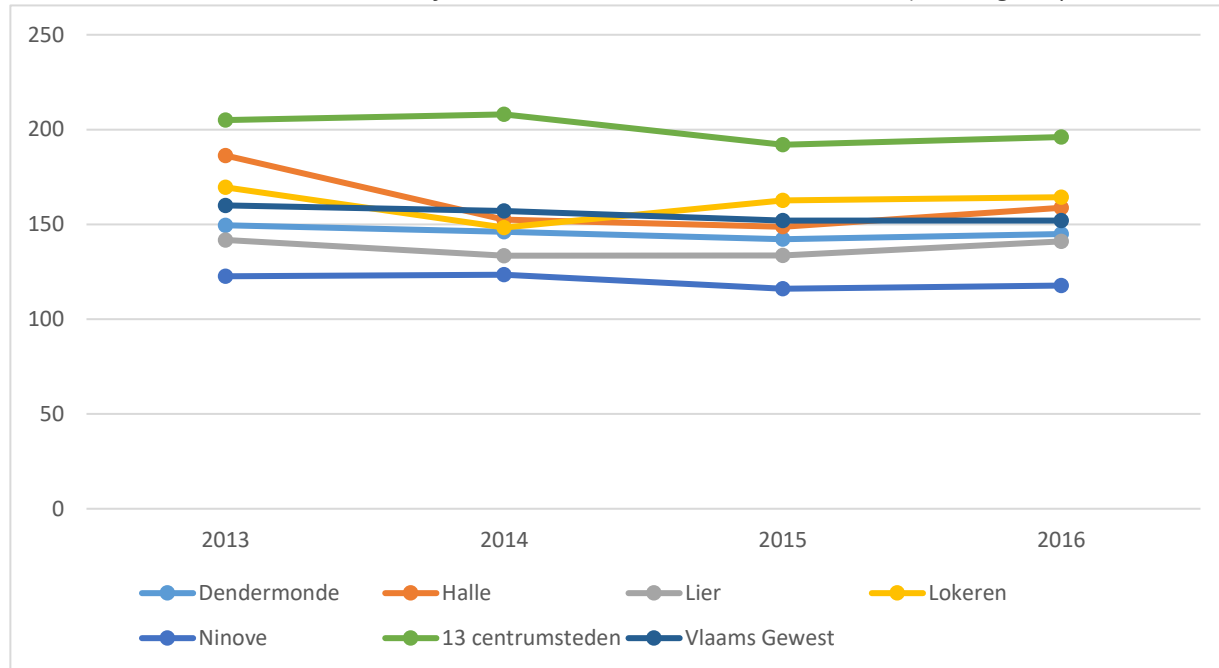
Restafval

De totale hoeveelheid huishoudelijk afval is al het afval dat ingezameld wordt door, in opdracht van of in samenwerking met de gemeenten, zowel het afval dat afkomstig is van huishoudens, als het vergelijkbaar afval dat afkomstig is van bedrijven.

Heel wat stromen worden selectief ingezameld met het oog op nuttige toepassing (hergebruik, recyclage, composteren, vergisten). Het niet-selectief ingezamelde deel van het huishoudelijk afval wordt het restafval genoemd en omvat het huis-aan-huis ingezamelde huisvuil, het grofvuil dat huis-aan-huis en op het containerpark wordt ingezameld en het gemeentevuil.

In 2016 produceren inwoners van Halle iets meer restafval (159 kg) dan inwoners van het Vlaams Gewest (152 kg) maar minder dan inwoners van de centrumsteden (196 kg). Wel produceert Halle (op Lokeren na) het meeste restafval van de benchmarksteden in 2016. In Halle is de hoeveelheid geproduceerd restafval afgenomen in de periode 2013-2014 en nadien ongeveer stabiel gebleven. In alle regio's is in de periode 2013-2016 de hoeveelheid restafval lichtjes afgenomen.

De totale hoeveelheid restafval, van 2013 tot 2016 (in kg per inwoner).

Bron: Gemeentemonitor op basis van Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM).

Aandachtspunten

De afgelopen jaren werd ingezet op de uitrol van het principe de vervuiler betaalt zodat goede sorteerders ook financieel beloond worden en de milieu-impact daalt.

Het verder creëren van groene stapstenen is belangrijk opdat de lokale biodiversiteit toeneemt ipv. afneemt. Belangrijke actor is de cluster ruimte en wonen die sturend kan weren op particulier niveau. Op openbaar domein is het een must om de vertaalslag te maken van een intensief groenbeheer naar een duurzame(re) vorm waarin inheems groen samen met ontharding een prominente rol spelen. Een belangrijk facet hierbij is burgerparticipatie.

5.5. Veiligheid

Inleiding

In het kader van veiligheid bespreken we preventieve maatregelen, de geregistreerde misdrijven, de buurtproblemen zoals lawaaihinder, milieuhinder, hinder van het verkeer en het (on)veiligheidsgevoel dat er leeft bij de Hallenaren.

Misdrijven

Aantal geregistreerde diefstallen en afpersingen per 1.000 inwoners

Halle							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geregistreerde diefstallen en afpersingen	1 180	1 233	1 295	1 251	1 202	1 152	1 032
Totale bevolking	36 000	36 277	36 852	37 104	37 453	38 023	38 289
Aantal geregistreerde diefstallen en afpersingen per 1.000 inwoners	32,8	34,0	35,1	33,7	32,1	30,3	27,0
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)							
Geregistreerde diefstallen en afpersingen	12 227	13 061	13 236	12 973	12 008	11 302	10 068
Totale bevolking	349 026	352 836	356 411	359 765	362 896	365 701	368 708
Aantal geregistreerde diefstallen en afpersingen per 1.000 inwoners	35,0	37,0	37,1	36,1	33,1	30,9	27,3
Vlaams Gewest							
Geregistreerde diefstallen en afpersingen	196 876	208 246	210 546	200 013	188 362	169 736	155 634
Totale bevolking	6 251 983	6 306 638	6 350 765	6 381 859	6 410 705	6 444 127	6 477 804
Aantal geregistreerde diefstallen en afpersingen per 1.000 inwoners	31,5	33,0	33,2	31,3	29,4	26,3	24,0

Bron: Gemeentemonitor

Aantal geregistreerde misdrijven tegen de lichamelijke integriteit per 1.000 inwoners

Halle							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Geregistreerde misdrijven tegen de lichamelijke integriteit	319	264	263	234	228	198	168
Totale bevolking	36 000	36 277	36 852	37 104	37 453	38 023	38 289
Misdrijven per 1.000 inwoners	8,9	7,3	7,1	6,3	6,1	5,2	4,4
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)							
Geregistreerde misdrijven tegen de lichamelijke integriteit	2 019	1 903	1 786	1 866	1 775	1 757	1 743
Totale bevolking	349 026	352 836	356 411	359 765	362 896	365 701	368 708
Misdrijven per 1.000 inwoners	5,8	5,4	5,0	5,2	4,9	4,8	4,7
Vlaams Gewest							
Geregistreerde misdrijven tegen de lichamelijke integriteit	42 906	43 192	40 374	37 989	38 068	36 753	37 818
Totale bevolking	6 251 983	6 306 638	6 350 765	6 381 859	6 410 705	6 444 127	6 477 804
Misdrijven per 1.000 inwoners	6,9	6,8	6,4	6,0	5,9	5,7	5,8

Bron: Gemeentemonitor

Aantal geregistreerde gewelddadige misdrijven tegen eigendom per 1.000 inwoners

Halle							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Misdrijven tegen eigendom	475	473	400	377	383	335	330
Totale bevolking	36 000	36 277	36 852	37 104	37 453	38 023	38 289
Misdrijven tegen eigendom per 1.000 inwoners	13,2	13,0	10,9	10,2	10,2	8,8	8,6
BELFIUS. Gemeenten in de stadsrand met economische activiteit en toenemend aantal jongeren (V9)							
Misdrijven tegen eigendom	3 492	3 294	2 937	2 771	2 695	2 480	2 298
Totale bevolking	349 026	352 836	356 411	359 765	362 896	365 701	368 708
Misdrijven tegen eigendom per 1.000 inwoners	10,0	9,3	8,2	7,7	7,4	6,8	6,2
Vlaams Gewest							
Misdrijven tegen eigendom	63 341	64 249	57 807	51 533	48 392	45 090	42 752
Totale bevolking	6 251 983	6 306 638	6 350 765	6 381 859	6 410 705	6 444 127	6 477 804
Misdrijven tegen eigendom per 1.000 inwoners	10,1	10,2	9,1	8,1	7,5	7,0	6,6

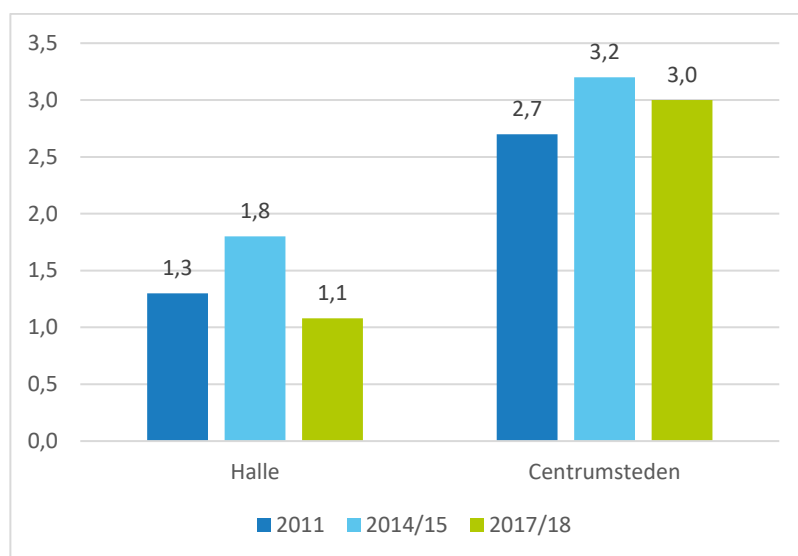
Bron: Gemeentemonitor

Wat betreft de misdrijven tegen lichamelijke integriteit en diefstallen en afpersingen situeert Halle is in dezelfde grootteorde als de Belfius-gemeenten en het Vlaams Gewest. Voor gewelddadige misdrijven tegen eigendom daarentegen ligt Halle iets hoger. De cijfers zijn, zoals bij de vergelijkende gemeenten, wel gedaald door de jaren heen.

Buurtproblemen

In Halle komt het uiterst zelden voor dat men wordt lastig gevallen op straat: 92% van de Hallenaren wordt nooit of zelden lastiggevallen op straat. 1,1% wordt echter geregeld lastiggevallen op straat, een aandeel dat relatief stabiel is in de periode 2011-2018. In de centrumsteden ligt dit aandeel een stuk hoger, op zo'n 3% in 2017.

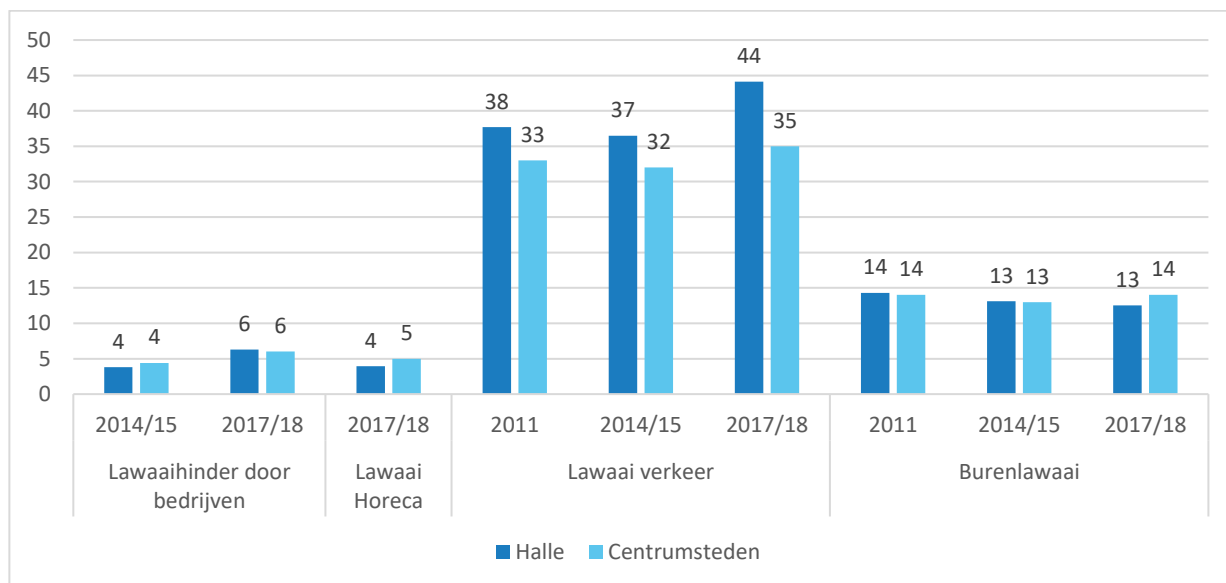
Aandeel inwoners dat de afgelopen maand werd lastiggevallen op straat, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

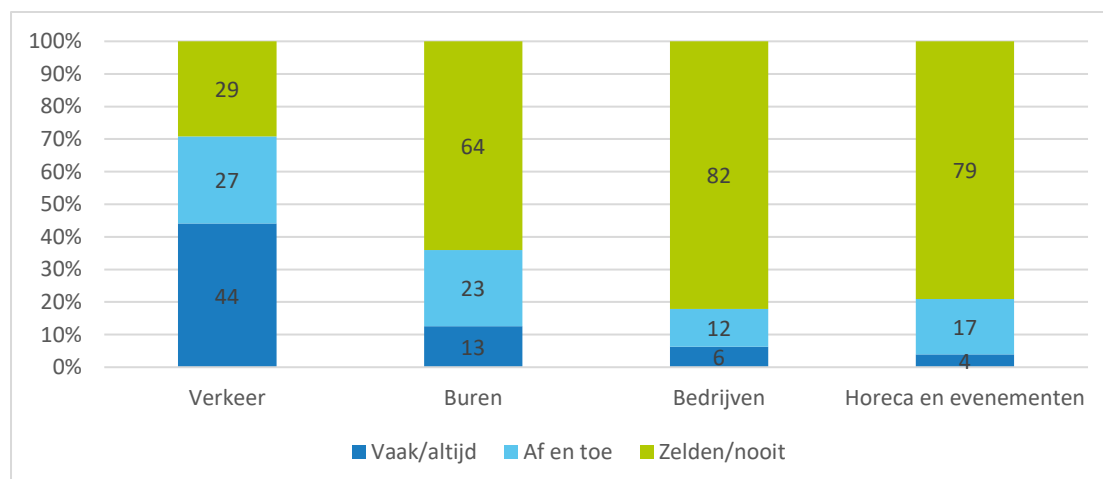
De inwoners van Halle en de centrumsteden hebben vooral last van lawaai door verkeer, gevold door burenlawaai, en ten slotte lawaai van de horeca en bedrijven. In Halle heeft 44% van de inwoners last van lawaai van het verkeer in 2018, wat hoger is dan in de centrumsteden waar dat 35% bedraagt in 2017. Bovendien stellen we vast dat dit aandeel toeneemt in Halle van 38% in 2011 tot 44% in 2018, terwijl dat in de centrumsteden slechts heel lichtjes is toegenomen in dezelfde periode. Verder heeft een even groot aandeel inwoners van Halle als van de centrumsteden last van lawaai door burens (13% en 14%), horeca (4% en 5%) en bedrijven (beide 6%).

Lawaaihinder, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in % van de bevolking).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

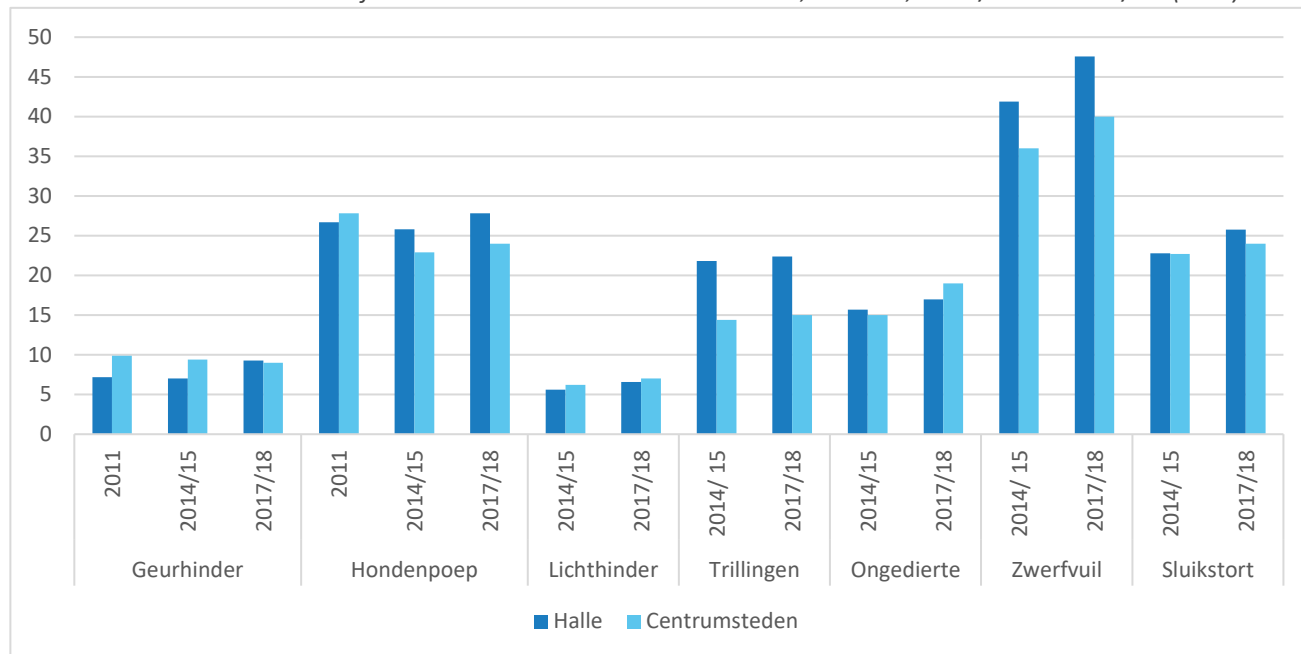
Aandeel Hallenaren dat de afgelopen maand met lawaaihinder werd geconfronteerd, in 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

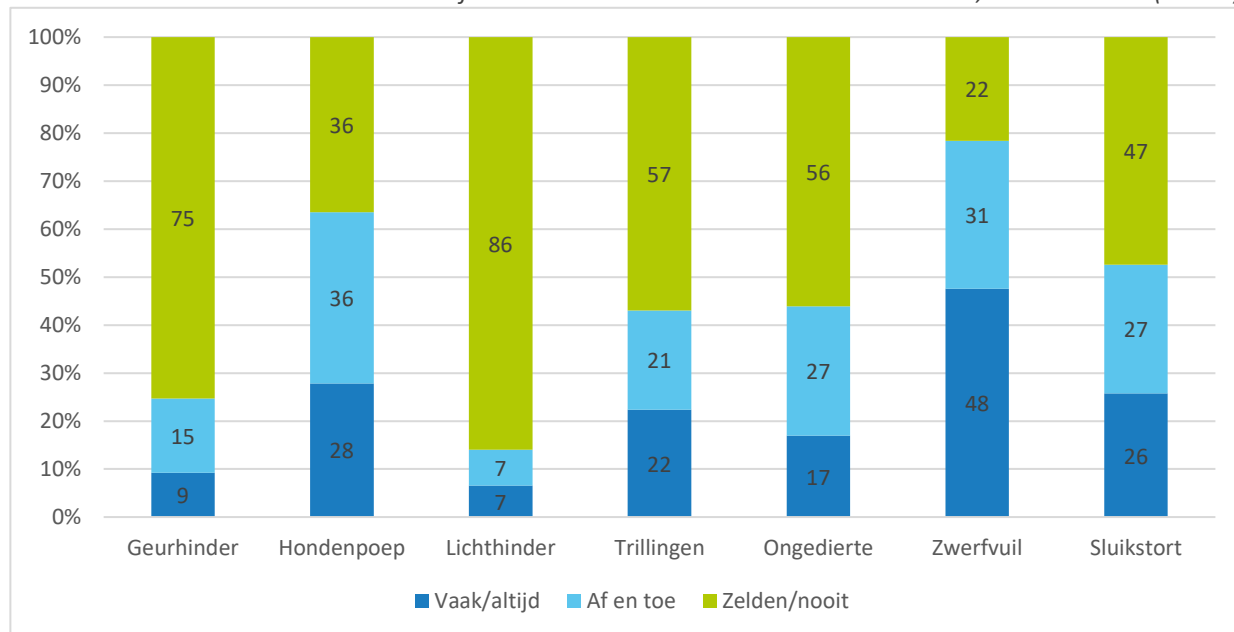
In 2018 hebben het meeste Hallenaren geregeld last van zwerfvuil (48%), gevolgd door hondenpoep (28%), sluikestorten (26%), trillingen (22%), ongedierte (17%), geurhinder (9%) en lichthinder (7%). Deze volgorde is gelijk wat als die van de inwoners van de centrumsteden. In vergelijking met Halle hebben inwoners van de centrumsteden iets minder vaak last van zwerfvuil, trillingen en hondenpoep. Voor de andere soorten van milieuhinder is het quasi gelijk met Halle. Tot slot stellen we vast dat de hinder niet sterk wijzigt doorheen de jaren: enkel voor het zwerfvuil lijkt er een betekenisvolle toename van 42% in 2015 naar 48% in 2018 in Halle.

Aandeel inwoners dat last heeft van allerlei soorten milieuhinder, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

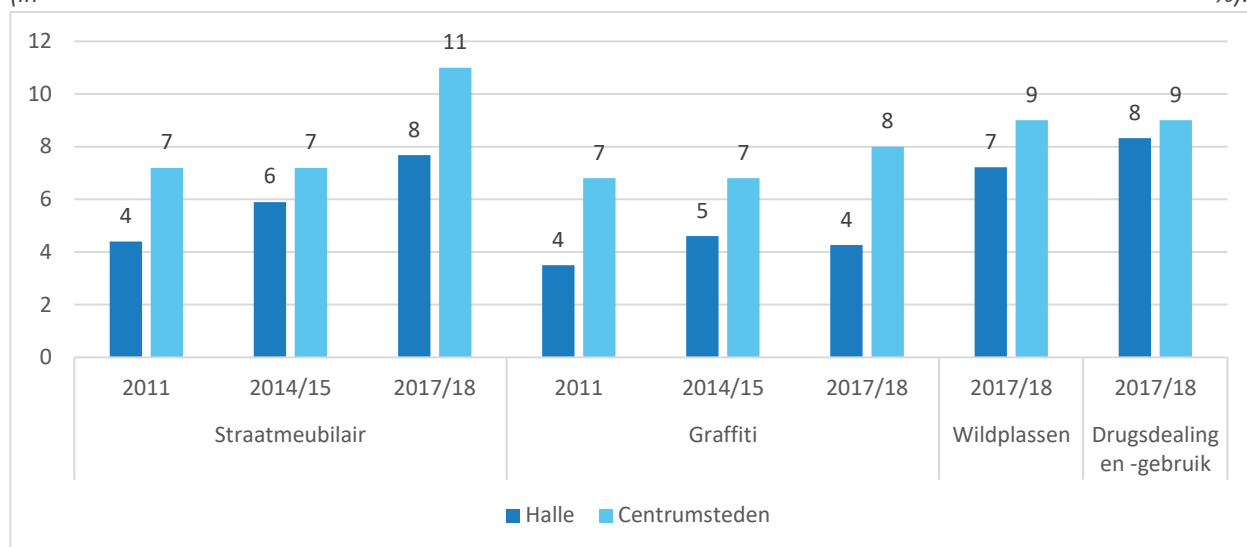
Aandeel Hallenaren dat last heeft van allerlei soorten milieuhinder, in 2018 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle.

In 2018 heeft 8% van de Hallenaren last van vernieling van het straatmeubilair, net als van drugsdealing en –gebruik, gevolgd door wildplassen (7%) en wildplassen (4%). Bij de centrumsteden bedraagt dat respectievelijk 11%, 9%, 8% en 9%, waardoor we kunnen concluderen dat Hallenaren voor elke categorie iets minder last hebben dan inwoners van de centrumsteden. Wel zien we dat er een toename is van het aandeel Hallenaren die last hebben van de vernieling van het straatmeubilair van 4% in 2011 tot 8% in 2018. Deze toename doet zich ook voor in de centrumsteden.

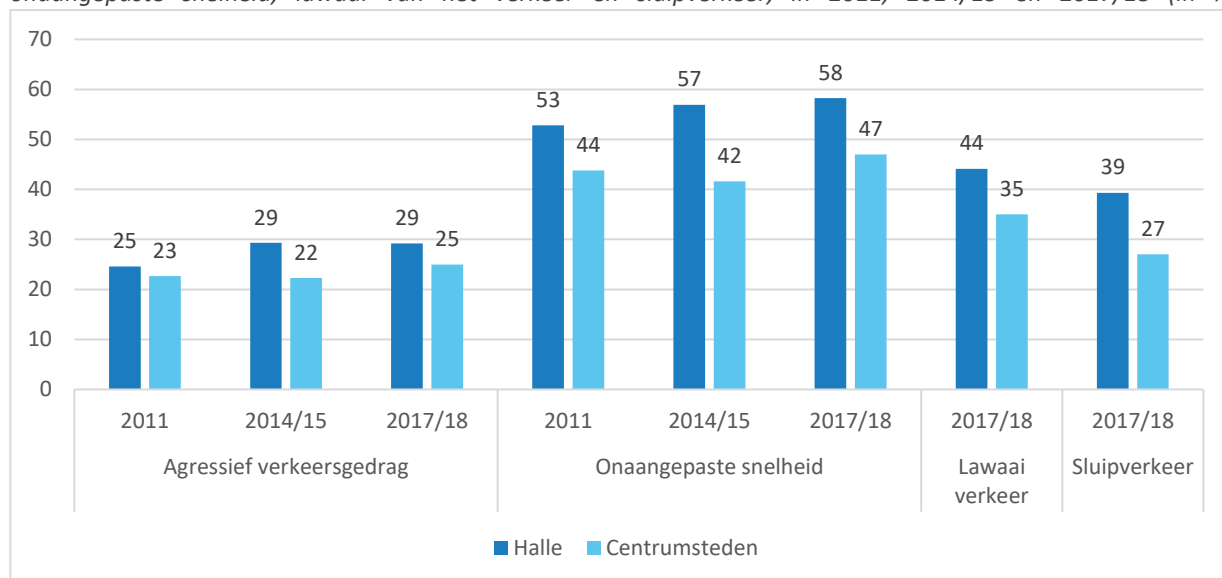
Aandeel inwoners dat de afgelopen maand last heeft ondervonden van vandalisme, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

In kader van verkeershinder hebben Hallenaren in 2018 het meeste last van onaangepaste snelheid (58%), gevolgd door lawaai door verkeer (44%), sluijverkeer (39%) en agressief verkeersgedrag (29%). Dit ligt in elke categorie iets hoger dan bij inwoners van de centrumsteden, die wel dezelfde volgorde aanhoudt als bij Halle. Tot slot stellen we vast dat er een toename was qua aandeel Hallenaren die last hadden van agressief verkeersgedrag en een onaangepaste snelheid tussen 2011 en 2015, maar dat dit nadien (tussen 2015 en 2018) is gestabiliseerd.

Aandeel inwoners dat de afgelopen maand last heeft ondervonden van agressief verkeersgedrag in de buurt, onaangepaste snelheid, lawaai van het verkeer en sluijverkeer, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

In onderstaande tabel kunnen we zien dat de inwoners meer last hebben van sluijverkeer, lawaaihinder door het verkeer en agressief gedrag in het verkeer dan in het Vlaams Gewest.

Aandeel van de inwoners dat de afgelopen maand last heeft ondervonden van agressief verkeersgedrag of van onaangepaste snelheid van het verkeer in de buurt (in %)

	Af en toe te snel rijden	Vaak/altijd te snel rijden	Af en toe agressief in het verkeer	Vaak/altijd agressief in het verkeer
2017				
Halle	33%	49%	37%	22%
Vlaams Gewest	34%	44%	29%	17%

Bron: Gemeentemonitor

Aandeel van de inwoners dat de afgelopen maand last heeft ondervonden van sluipeerkeer of van lawaaihinder door het verkeer (in %)

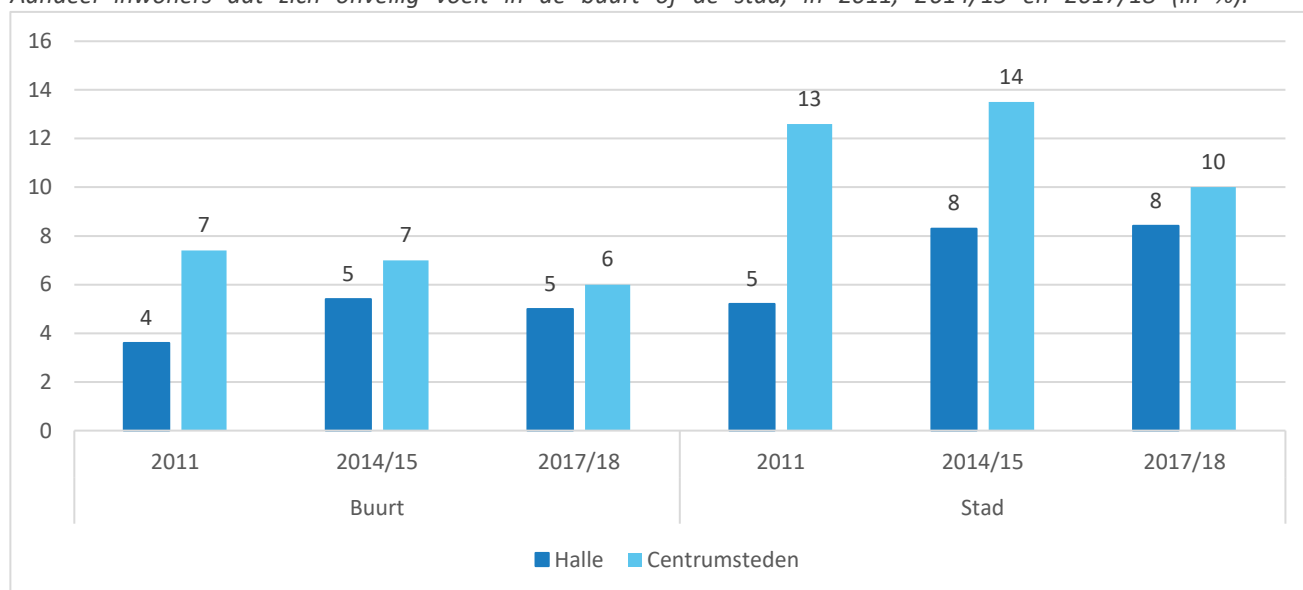
2017	Af en toe sluipeerkeer	Vaak/altijd sluipeerkeer	Af en toe agressief lawaai verkeer	Vaak/altijd lawaai verkeer
Halle	25%	41%	32%	34%
Vlaams Gewest	23%	27%	27%	28%

Bron: Gemeentemonitor

Onveiligheidsgevoel in de stad

Het is slechts een kleine minderheid van de Halenaren die zich onveilig voelt in hun buurt of stad. In zowel Halle als de centrumsteden is het duidelijk dat inwoners zich minder veilig voelen in de stad dan in hun eigen buurt. In 2018 heeft 5% van de Hallenaren een onveiligheidsgevoel in de eigen buurt, en 8% in de eigen stad. Dit ligt iets lager dan in de centrumsteden waar dat respectievelijk 6% en 10% bedraagt, en ook in Vlaanderen waar dat respectievelijk 4% en 5% bedraagt. Wel zien we dat terwijl deze aandelen in de centrumsteden lichtjes afnemen, van 7% in 2011 tot 6% in 2017 wat betreft de eigen buurt, en van 13% tot 10% wat betreft de eigen stad, dat deze aandelen in Halle net toenemen tussen 2011-2018. Zo had 4% van de Hallenaren in 2011 een algemeen onveiligheidsgevoel in de eigen buurt en is dat opgelopen tot 5% in 2018, en ook is het aandeel mensen met een onveiligheidsgevoel in de eigen stad toegenomen van 5% in 2011 tot 8% in 2018.

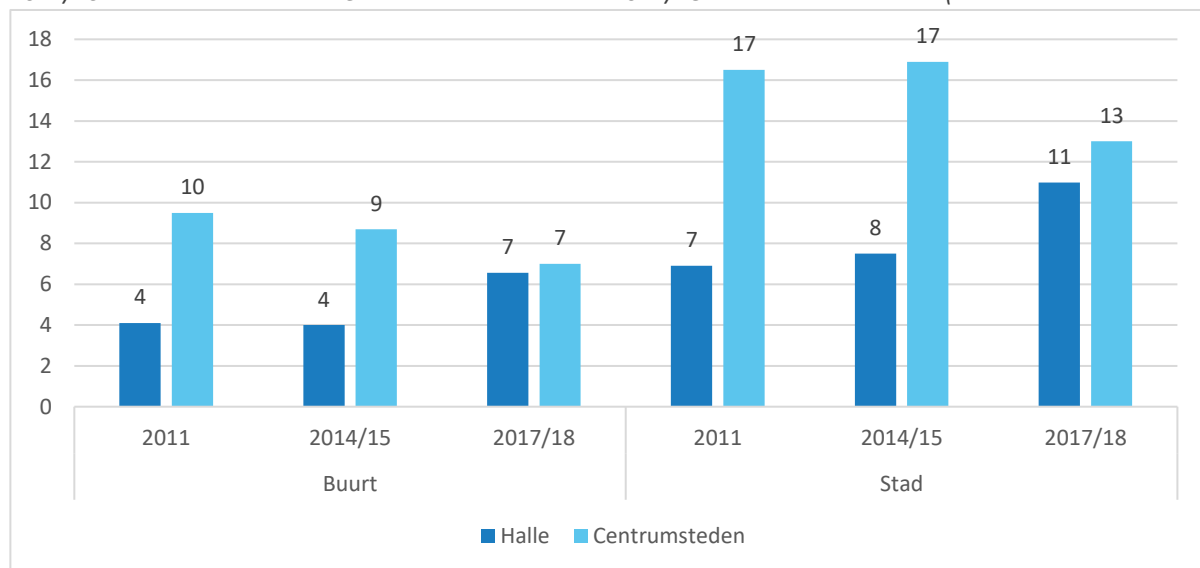
Aandeel inwoners dat zich onveilig voelt in de buurt of de stad, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle in de & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

In lijn met de vaststellingen over het onveiligheidsgevoel bij Halenaren, zien we dat het mijddgedrag ook beperkt is: 7% van de Halenaren mijdt bepaalde plekken in hun buurt omwille van risico's op onveiligheid in 2018, wat exact evenveel is als inwoners van de centrumsteden aangeven in 2017. Maar terwijl 11% van de Halenaren bepaalde plekken in hun stad mijdt in 2018, ligt dat in 2017 iets hoger bij de inwoners van de centrumsteden (13%). Wel stellen we hier vast dat terwijl de centrumsteden in een gunstige richting evolueren (het aandeel inwoners dat in de eigen buurt of stad bepaalde plekken mijdt, neemt er af), Halle net in de andere richting evolueert. Terwijl in 2011 in Halle nog 4% van de bevolking bepaalde plekken in hun buurt meed en 7% in hun stad, bedraagt dat in 2018 al respectievelijk 7% en 11%.

Aandeel inwoners dat bepaalde plekken in de stad of buurt mijdt omwille van de risico's op onveiligheid, in 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Bron: Survey Stadsmonitor Halle & Survey Vlaamse Stadsmonitor.

Aandachtspunten

Het aantal misdrijven (tegen de lichamelijke integriteit, tegen eigendom en diefstallen en afpersingen) is gedaald tov. het aantal misdrijven in 2010. We stellen wel vast dat er zich in Halle meer inwoners af en toe onveilig voelen en meer hinder ondervinden van buurtproblemen (zoals overlast door verkeer) dan in het hele Vlaamse Gewest.

De nieuwe wetgeving NIP is bijna klaar en zal toch een en ander veranderen in domein NIP. Dit zal de koers bepalen voor NIP in de komende jaren. De schaalvergroting BW, POL, Civiele Bescherming, stad / OCMW hebben invloed op deze NIP.

5. OVERHEID

5.1. Ondersteuning

Inleiding

Bestuur

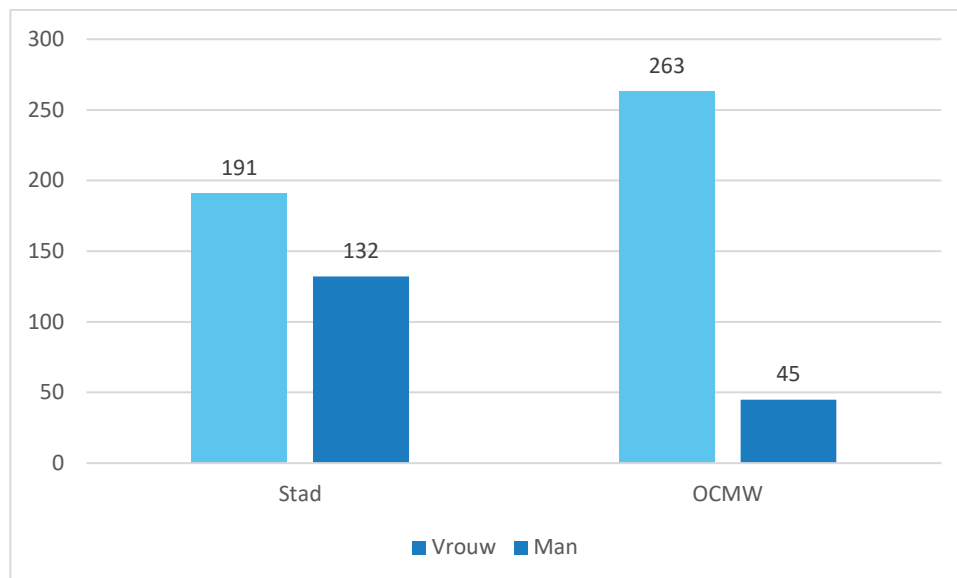
In 2018 heeft Stad Halle 33 gemeenteraadsleden, 7 schepenen en 1 toegevoegde schepenen waarvan 22 mannen en 11 vrouwen. In 2018 heeft CD&V een coalitie met SP.A en Open VLD.

In 2019 wordt de coalitie gevormd door SP.A samen met CD&V en Groen.

Personeel Stad Halle

De Stad Halle telt 631 personeelsleden (323 medewerkers bij de Stad en 308 bij het OCMW), 454 vrouwen (waarvan 191 bij de stad en 263 bij het OCMW) en 177 mannen (132 bij de stad en 45 bij het OCMW).

Het OCMW telt 119 vrijwilligers, de Stad telt 134 vrijwilligers en ongeveer 91 monitoren met een vrijwilligersovereenkomst voor Joepie, Swap of mobiele speelpleinwerking.

In het Blefius - Individueel Financieel Profiel van Halle worden de personeelsgegevens van de stadsdiensten verder uitgediept. Het personeel per 1000 inwoners is sinds 2013 gedaald met 5.7%, van 7.7 naar 6.1 in 2017. In vergelijking met de cluster, provincie en Gewest is deze daling iets hoger.

€/inw	Halle							Cluster (E)								
	rekeningen						Begroting	Evolutie	rekeningen						Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Personeel per 1000 inwoners VTE	7,7	7,6	7,6	6,2	6,1	6,1	-5,7%	7,1	7	7	6,3	6,2	6,2	-3,2%		
Vastbenoemden	4,4	4,4	4,3	2,9	2,9	2,9	-10,2%	3,5	3,5	3,4	2,8	2,7	2,7	-5,9%		
Contractuelen	2,4	2,3	2,3	3,3	3,2	3,2	8,1%	2,2	2,2	2,2	3,5	3,5	3,5	11,8%		
Gesco's	0,9	0,9	0,9	0	0	0		1,4	1,4	1,3	0	0	0			
Andere	0	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0			
Bezoldigingen en sociale voordelen	419	387	305	310	317	344	-6,7%	455	476	445	443	447	475	-0,4%		
Vastbenoemden	319	198	137	136	136	142	-19,2%	193	160	131	128	125	144	-10,3%		
niet-vastbenoemden	30	133	114	120	129	142	44,4%	113	136	128	131	138	145	5,1%		
onderwijzend personeel tlv het bestuur	0	1	1	1	0	3	6,4%	6	10	10	10	9	10	12,7%		
onderwijzend personeel tlv derde overheden	54	39	38	37	36	41	-9,3%	128	154	160	158	159	161	5,7%		
politiek personeel	17	17	15	16	16	16	-1,9%	16	17	17	17	17	16	0,7%		
Patronale bijdragen	103	104	88	90	92	98	-3,0%	103	87	88	91	93	103	-2,4%		
Vastbenoemden	101	70	55	55	55	60	-14,2%	71	59	56	54	55	62	-6,3%		
niet-vastbenoemden	2	33	32	34	35	37	110,9%	31	27	31	37	38	40	5,1%		
onderwijzend personeel tlv het bestuur	0	0	0	0	0	1	23,2%	1	1	1	1	1	1	-17,7%		
onderwijzend personeel tlv derde overheden	0	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0			
politiek personeel	0	0	0	0	1	1	45,5%	0	1	0	0	0	0	35,6%		
Pensioenen tlv de gemeente	6	6	6	6	7	7	3,4%	11	22	20	20	22	20	17,3%		
Andere bijdragen en sociale lasten	20	20	16	18	17	24	-3,8%	18	19	18	17	16	19	-3,0%		

€/inw	Provincie (E)							Gewest (E)								
	rekeningen						Begroting	Evolutie	rekeningen						Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Personeel per 1000 inwoners VTE	6,8	6,8	6,7	6,2	6,1	6,1	-2,6%	7,4	7,3	7,3	6,8	6,8	6,8	-2,1%		
Vastbenoemden	3,4	3,4	3,4	2,8	2,8	2,8	-5,0%	3,2	3,2	3,2	2,7	2,7	2,7	-4,5%		
Contractuelen	1,8	1,8	1,7	3,3	3,3	3,3	17,0%	1,9	1,9	1,9	4,1	4,1	4,1	21,4%		
Gesco's	1,6	1,6	1,6	0	0	0		2,3	2,3	2,3	0	0	0			
Andere	0	0	0	0	0	0		0	0	0	0	0	0			
Bezoldigingen en sociale voordelen	405	441	415	414	419	448	0,9%	397	425	400	401	413	432	1,0%		
Vastbenoemden	160	159	135	133	132	145	-4,6%	146	148	131	128	127	133	-3,4%		
niet-vastbenoemden	115	124	120	122	125	139	2,1%	148	155	147	151	159	174	1,9%		
onderwijzend personeel tlv het bestuur	5	16	16	16	17	21	38,8%	6	7	4	4	4	5	-5,6%		
onderwijzend personeel tlv derde overheden	106	122	124	123	125	124	4,3%	80	95	98	100	104	101	6,8%		
politiek personeel	19	19	19	19	20	20	0,2%	19	20	20	19	19	19	-0,4%		
Patronale bijdragen	83	85	88	91	92	102	2,7%	78	87	92	98	101	107	6,7%		
Vastbenoemden	56	59	55	54	56	61	-0,4%	52	57	53	53	53	55	0,6%		
niet-vastbenoemden	26	23	30	34	34	38	7,1%	24	27	37	42	45	49	16,5%		
onderwijzend personeel tlv het bestuur	1	0	0	0	0	0	-19,3%	0	0	0	0	0	0	-11,5%		
onderwijzend personeel tlv derde overheden	0	2	3	2	2	2	373,3%	1	2	2	2	2	2	36,8%		
politiek personeel	0	1	1	1	0	1	24,5%	0	1	1	1	1	1	6,7%		
Pensioenen tlv de gemeente	10	12	10	11	12	11	4,7%	8	9	8	9	10	10	3,9%		
Andere bijdragen en sociale lasten	17	19	18	18	16	21	-0,3%	18	21	20	21	20	24	3,3%		

Bron: Belfius – Financieel profiel Halle

	Halle	Cluster (E)	Provincie (E)	Gewest (E)
EVOLUTIE PERSONEELSBEZETTING (2013-2016)				
(Gemiddeld) aantal vastbenoemden / 1000 inw	-15,90%	-8,00%	-7,50%	-10,10%
(Gemiddeld) aantal contractuelen / 1000 inw	-18,60%	-10,30%	-9,40%	-6,60%
(Gemiddeld) aantal gesco's / 1000 inw				
Andere personeelsleden / 1000 inw				
Totaal personeel / 1000 inw	-15,80%	-8,80%	-8,10%	-7,70%

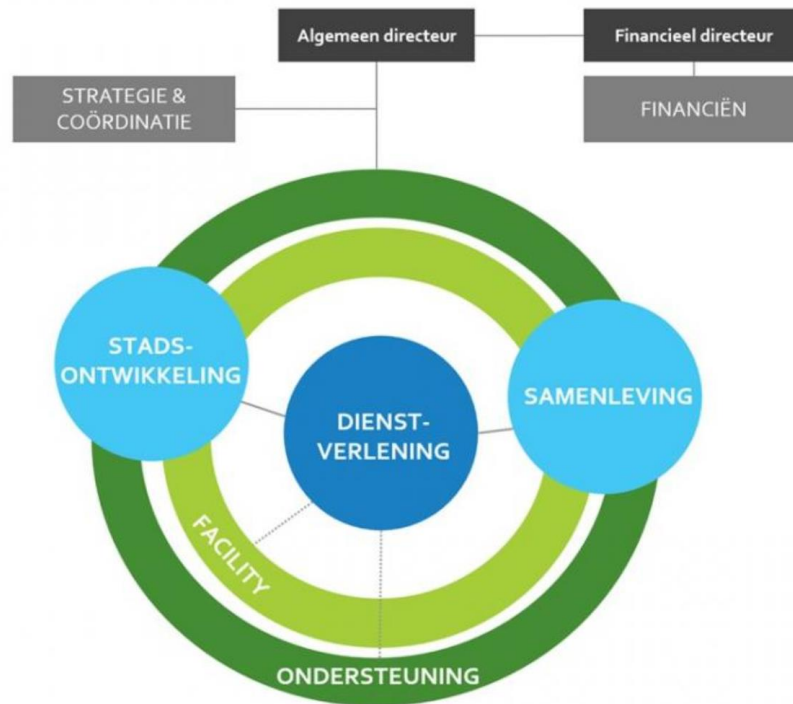
Bron: Belfius – Financieel profiel Halle

Integratie stad-OCMW stand van zaken

Stad Halle en OCMW Halle startten in 2016 een traject ivk. de integratie van de beide organisaties. In de loop van 2018 werd 1 algemeen directeur en 1 financieel directeur aangesteld en werd het organogram vorm gegeven met 7 sectoren (Dienstverlening, Samenleving, Stadsontwikkeling, Facility, Ondersteuning, Financiën en Strategie en coördinatie) en daarin verschillende clusters. Tevens werd de personeel herplaatste naar de nieuwe sectoren en clusters, te beginnen met de directeurs, gevolgd door de clusterverantwoordelijken. De aanzet werd gegeven om al de andere medewerkers ook een juiste plaats en correcte functienaam te geven, dit wordt verder uitgewerkt in 2019.

Naast de invulling van het organogram wordt er ook gewerkt aan het gelijkschakelen van procedures en achterliggende systemen (vb. op vlak van ICT, personeelszaken, onthaal,...).

De eerste stappen voor het nieuwe dienstverleningsmodel werden ook gezet.

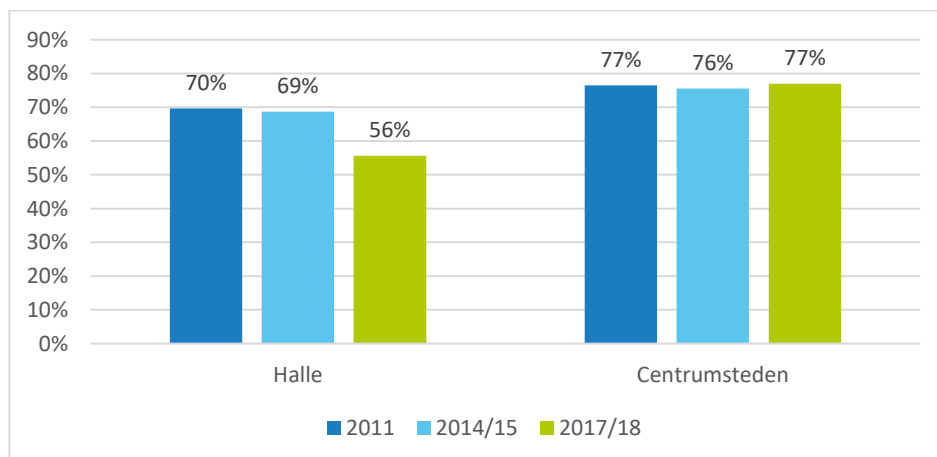

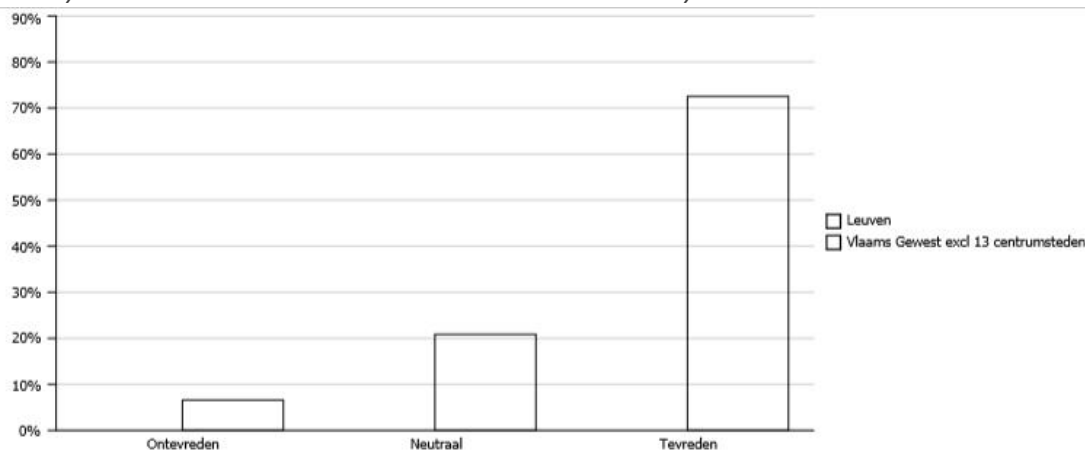
Tevredenheid over de Stad

Terwijl in 2015 nog zeven op tien inwoners van Halle tevreden waren over hun stad, is dat (significant) afgenomen tot 56% in 2018. Dit is vreemd, temeer omdat in de gemeentemonitor 2018 meer Hallenaren tevreden waren met hun stad (65%). Wel ligt het in lijn met de dalende tevredenheid van Hallenaren over hun buurt. De tevredenheid van de inwoners van de centrumsteden is in dezelfde periode gelijk gebleven (zo'n 77% in 2017). Hier stellen we, net als in de Stadsmonitor Halle (2015), vast dat de tevredenheid van Hallenaren afneemt naarmate de schaal groter wordt: terwijl in 2018 84% van de Hallenaren tevreden is met de eigen woning, is dat 62% met de eigen buurt, en 56% met de eigen stad.

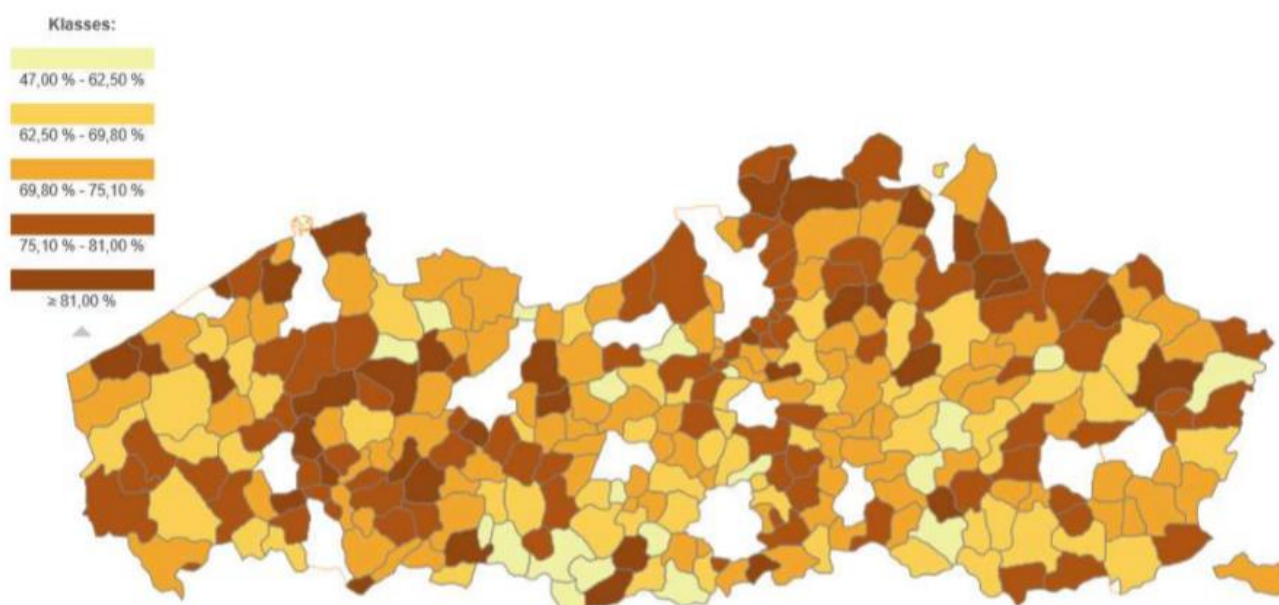
Deze evolutie is veel minder sterk aanwezig in de centrumsteden, waar deze aandelen in 2017 respectievelijk 83%, 77% en 77% bedragen. De tevredenheid van Hallenaren met hun woning, buurt en stad wordt sterk bepaald door allerlei factoren zoals het sociaal contact, onderhoud, overlast, veiligheid, ... Deze aspecten komen in andere hoofdstukken aan bod.

Aandeel inwoners dat tevreden is over de stad, 2011, 2014/15 en 2017/18 (in %).

Kaart : Aandeel (%) van de inwoners dat tevreden is over de algemene dienstverlening in de gemeente/stad

Uitdagingen

Wetving van gekwalificeerd personeel in specifieke functie in een openbaar bestuur en rekening houdende met de vastgelegde barema 's zien we steeds meer als een uitdaging. Het is zaak ons te profileren als een aantrekkelijke werkgever.

De Wetgeving wordt (bv. overheidsopdrachten, privacy en GDPR, decreet lokaal bestuur, personeelsregelgeving) steeds complexer.

Het Nieuwe Werken

Het nieuwe werken (HNW) is een visie op het vernieuwen van de fysieke werkplek, de organisatiestructuur- en cultuur, de managementstijl en mentaliteit van zowel werkgever als werknemer. Onder invloed van technologische (o.a. internet, computers), maatschappelijke (o.a. vrouwenemancipatie, nieuwe generaties) en economische (o.a. files, huur, globalisering) factoren is er een manier van werken ontstaan die slimmer, efficiënter en effectiever zou zijn. Het gebruikmaken van nieuwe technologieën, nieuwe vormen van samenwerking, meer creativiteit en meer eigen verantwoordelijkheid vormt hier een onderdeel van. Het is een revolutie met als kernwoord flexibiliteit.

Vooral de nieuwe generatie, generatie Y, hecht veel waarde aan vrijheid en stelt deze eis dan ook steeds meer aan werkgevers.

Het nieuwe werken kan bijdragen tot het verbeteren van de interne werking, het toegankelijker maken van de dienstverlening, het vormgeven van het gezondheidsbeleid van de organisatie en het tegemoet komen aan de nieuwe noden van werken.

Werkgevers die het nieuwe werken ingevoerd hebben, zijn dan ook populair. Het meest bekende voorbeeld van het nieuwe werken is thuiswerken. Steeds meer mensen werken een of meerdere dagen thuis: je eigen werk en tijd indelen, binnen de eigen omgeving.

Toch is HNW meer:

- Flexibele werkplekken (werken waar je wil)
- Flexibele werktijden (werken wanneer je wil)
- Flexibele arbeidsvoorwaarden (cafetariamodel)
- Een veranderde relatie met de leidinggevende (meer op basis van vertrouwen dan op basis van toezicht)

HNW levert voor zowel de werkgever als de werknemer iets op:

- Kostenbesparing
- Meer werkplezier
- Een betere balans tussen werk en privé.

Er zijn echter ook onderzoeken die de nadelen van HNW beschrijven:

- Minder toezicht
- Kans op verminderde productiviteit door de huiselijke omgeving
- Een sterke relatie met burn-out (dit laatste zou komen doordat het onderscheid tussen werk en privé moeilijker te zien is: men kan altijd en overal aan het werk).

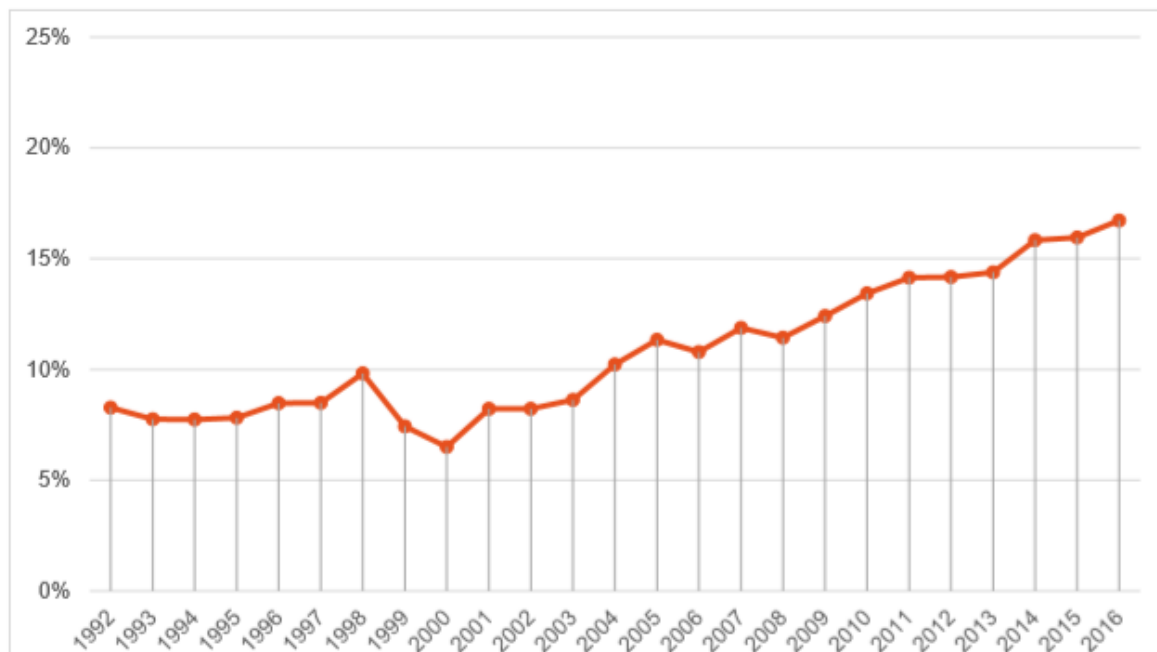
Flexibele werkplekken

Geen eigen bureau meer en iedere dag andere collega's om je heen. Het Nieuwe Werken is sinds een aantal jaar ook realiteit in vele organisaties. Door technologische ontwikkelingen als internet en mobiele telefonie werd het mogelijk om flexibeler en niet per se op een vaste werkplek te werken. Een flexwerkplek is een werkplek waar per dag verschillende werknemers gebruik van kunnen maken. De werkplekken zijn zo ontworpen dat ze voor elkaar inwisselbaar zijn en er is een computer aanwezig waarop iedere individuele werknemer in kan loggen en bij zijn persoonlijke bestanden kan.

Flexibele werkplekken kunnen op kantoor zijn. Het is belangrijk dat er vooraf goed uitgezocht wordt welke taken de verschillende werknemers uitvoeren en hoeveel behoefte er is aan welk soort ruimtes (vb. stille werkplekken, samenwerkplekken, vergaderruimtes, ...).

Flexibele werken kan tevens werken op verschillende locaties zijn, in verschillende gebouwen van de organisatie of telewerk van thuis.

Percentage werknemers dat soms of gewoonlijk thuis werkt, België, evolutie 1992-2016

Bron: FOD Economie, EAK

Flexibele werktijden

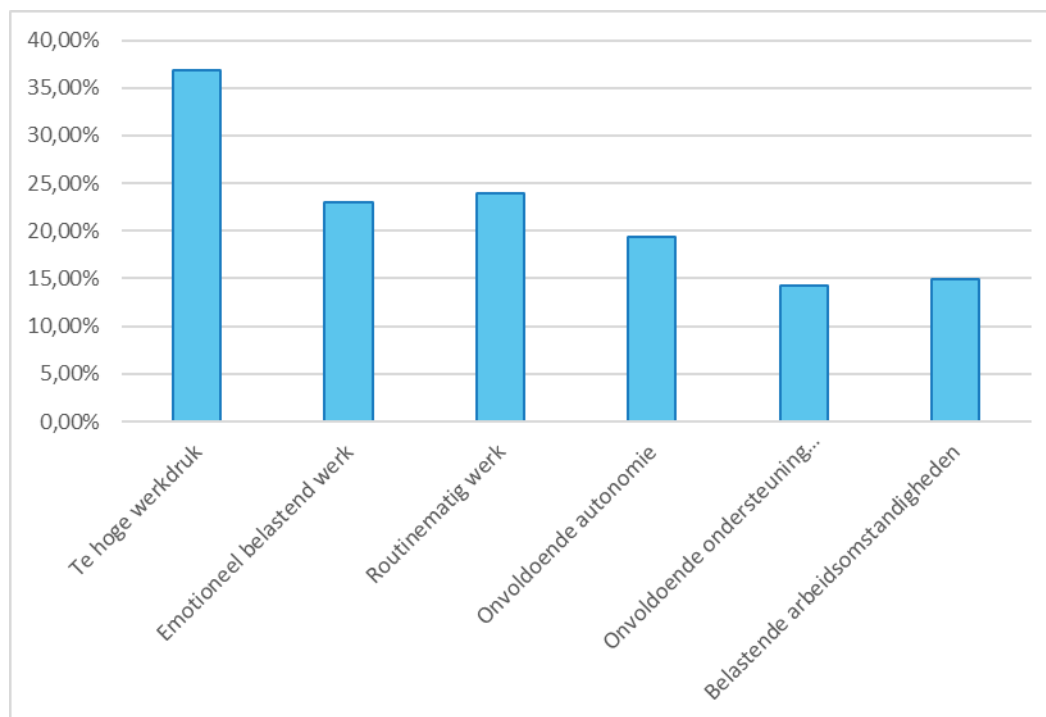
Flexibele werktijden zorgen voor een betere balans tussen werk en privé.

Werkbaar werk

Bron: SERV

Werkbaarheidsrisico's

Bron: SERV

Flexibele arbeidsvoorwaarden

Het personeel van organisaties wordt steeds diverser. Medewerkers willen bovendien zelf aan het roer staan van hun loopbaan. Keuzevrijheid in arbeidsvoorwaarden wordt daarom steeds belangrijker. Vb. waar de ene werknemer extra geld voor zijn pensioen opzij wil leggen, is een opleiding voor de ander belangrijker. Steeds meer cao's en individuele werkgevers bieden medewerkers een individueel keuzebudget, zodat zij zelf keuzes kunnen maken. Medewerkers beschikken naast hun salaris over een vrij besteedbaar budget dat zij kunnen inzetten voor verschillende doelen: bijvoorbeeld extra verlof, scholing of uitbetaling in geld. U kunt flexibele arbeidsvoorwaarden ook op een andere manier invullen, maar de essentie is hetzelfde: meer keuzevrijheid voor uw medewerkers."

Redenen om flexibele arbeidsvoorwaarden in te voeren:

- **Aantrekkelijk werkgeverschap**
Medewerkers willen meer regie over hun eigen loopbaan, arbeidsvoorwaarden en werktijden. Een werkgever die zulke keuzevrijheid biedt, maakt zich aantrekkelijk op de arbeidsmarkt en is beter in staat om talent aan zich te binden.
- **Fiscale voordelen**
Het invoeren van flexibele arbeidsvoorwaarden levert ook andere financiële voordelen op. Flexibele arbeidsvoorwaarden hebben bijna altijd als doel om belast loon om te zetten naar onbelast loon. Dat levert een win-win-situatie op voor werkgever en werknemer. De werknemer betaalt minder loonbelasting en de werkgever betaalt minder zorgverzekeringspremies en sociale premies.
- **Verlofstuwmeer verlagen**
Sommige medewerkers sparen overtollige verlofdagen voortdurend op en bouwen zo een 'verlofstuwmeer' op. Dat is een last die u meedraagt op de balans en die bovendien bij elke loonsverhoging groter wordt. Bij flexibele arbeidsvoorwaarden, kunnen medewerkers meer keuzevrijheid krijgen in wat zij met hun verlofdagen doen: opnemen, of een deel uitruilen tegen andere arbeidsvoorwaarden. U voorkomt op die manier dat medewerkers verlofdagen opsparen waar zij geen gebruik van maken.
- **Tijdsbesparing voor HR**

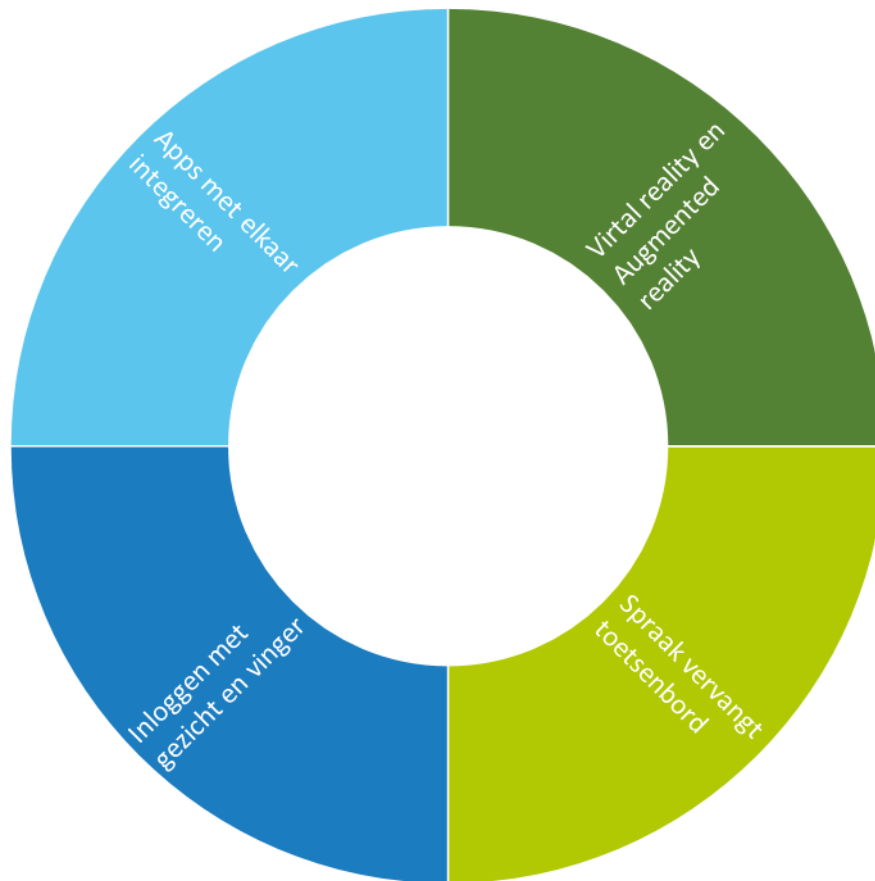
De regie ligt bij de medewerker. Bij traditionele arbeidsvoorwaarden zijn HR-adviseurs vaak ongemerkt veel tijd kwijt met het beantwoorden van vragen van medewerkers. Flexibele arbeidsvoorwaarden leggen de regie bij de medewerker en nemen HR werk uit handen.

Veranderende relatie met de leidinggevende

De verantwoordelijkheid wordt bij 'Het Nieuwe Werken' veel meer bij de werknemer zelf gelegd. De leidinggevende geeft aan welke output hij van de werknemer verwacht en werknemers hebben zelf de verantwoordelijkheid om aan deze eisen te voldoen.

Trends om efficiënter en productiever te werken

- Apps met elkaar integreren:
Het aantal apps is de afgelopen jaren enorm gegroeid. Daardoor zijn ook silo's van informatie ontstaan. Gegevens zitten opgesloten in één app, terwijl in de zakelijke omgeving die data vaak nuttig is voor meerdere personen, afdelingen of processen waarbij andere partijen betrokken zijn. Denk bijvoorbeeld aan de supply chain. Om die keten beter van de juiste gegevens te voorzien is de integratie van apps in opkomst. Steeds vaker worden apps aan elkaar gekoppeld zodat informatie eenvoudig tussen de diverse apps kan worden uitgewisseld.
- Inloggen met gezicht en vingers:
Een trend die in 2017 wel eens door zou kunnen zetten is inloggen met gezichtsherkenning en een vingerafdruk. De trend om bijvoorbeeld middels gezichtsherkenning een apparaat te ontgrendelen is een groeiend alternatief voor de wildgroei aan makkelijk te kraken wachtwoorden. Ook de vingerafdruk als inlogmethode komt steeds meer voor. Vaak worden meerdere lagen gecombineerd om de beveiliging sterker te maken. Biometrie is sowieso in opkomst als identificatiemiddel en gaat op termijn mogelijk wachtwoorden en codes vervangen. Het is een veel gebruiksvriendelijkere manier van authenticatie. Mensen kunnen de vele wachtwoorden simpelweg niet meer onthouden, maar beschikken wel altijd over hun biometrische kenmerken.
- Spraak vervangt toetsenbord
Niet alleen hoeft je geen wachtwoord meer in te typen, het hele toetsenbord kan de deur uit. Spraakcommando's kunnen een doorbraak zijn. Smartphones zijn al steeds vaker uitgerust met een virtuele assistent. Bovendien wordt het steeds normaler om tegen apparaten te praten. Volgens sommige experts zal spraakherkenning op termijn het toetsenbord vervangen. De spraakherkenningstools worden steeds nauwkeuriger, waardoor je minder hoeft te typen en meer kunt praten tegen je apparaten.
- VR en AR dringen door in zakelijke markt
De opkomst van virtual reality en augmented reality, waarbij aan de tastbare wereld een laag met informatie wordt toegevoegd staat op zakelijk vlak nog redelijk in de kinderschoenen. Toch komen er steeds meer toepassingen. Van simulaties in de zorg, tot liftmonteurs die een VR-bril dragen en 3D-ontwerpen en simulaties bij productontwerp. Daarbovenop is er dan nog blended reality. Dat zal in 2017 nog niet ingeburgerd raken, maar wel meer voet aan de grond krijgen. Waar virtual reality de ervaring van de echte wereld grotendeels vervangt door een gesimuleerde fantasiewereld, worden bij augmented reality extra informatielagen toegevoegd aan de waarneming van wat we om ons heen zien. Blended reality gaat nog een stap verder om de digitale en fysieke wereld te laten samensmelten.

Projectmanagement

Een project is een geheel van samenhangende activiteiten in een tijdelijke organisatie om, binnen gestelde condities, een van tevoren gedefinieerd resultaat op te leveren. Projectmanagement is het beheersen van projecten. Het is de manier waarop projecten georganiseerd, voorbereid, gepland, uitgevoerd en afgerond worden.

Voordelen van projectmatig werken:

- Duidelijkheid en eensgezindheid
- Draagvlak en betrokkenheid
- Focus en structuur
- Effectiviteit

Nieuwe technologieën, nieuwe bevindingen in de gedragswetenschappen en de continu veranderende culturen. De wereld staat niet stil. Ook niet in de wereld van projectmanagement. Hieronder staan vijf concepten die op dit moment een buzz creëren in de dynamische omgeving van projectmanagers.

- Rolling-wave planning:

Dit is het proces van een project plannen in 'golven' of fases, zolang het project aan de gang is. Dit concept is gebaseerd op het idee dat een te gedetailleerde planning buiten het project om verspilling van tijd is. Met rolling-wave planning maak je een plan in de loop van de tijd. Het plan wordt steeds specifieker zodra meer details van het project duidelijk worden.

- Lean & Agile:

Dit concept is gebaseerd op de praktijk van productontwikkeling of projectmanagement. Het doel is het maximaliseren van rendement en het vergroten of voortzetten van de klantwaardering met minder werk. De belangrijkste onderdelen van Lean & Agile zijn transparantie en gezamenlijke planning. Het

resultaat van transparant en gezamenlijk plannen is dat je verantwoording afdwingt van werknemers en dat het individuele initiatieven stimuleert.

- Klantgerichtheid:

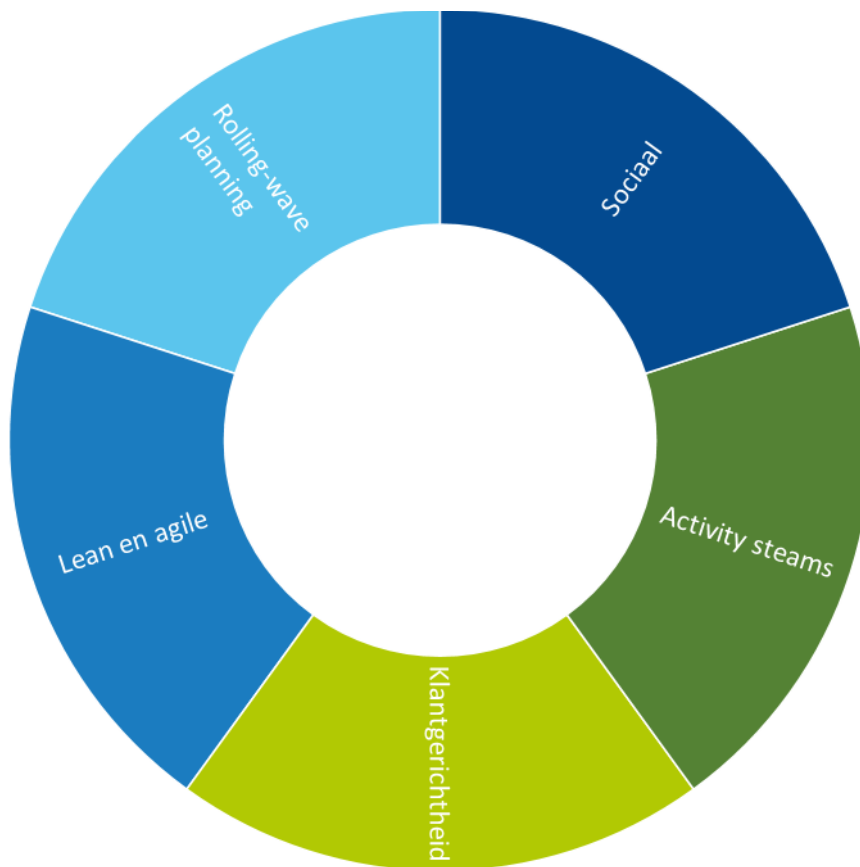
Als er stakeholders uitgenodigd worden in een projectteam en binnen het team ook zichtbaar zijn, zal er ook meer betrokkenheid komen bij alle deelnemers. Daarbij zullen discussies bevorderd worden over het doel van het project en de te leveren resultaten. Collaboratieve technologieën maken transparantie mogelijk. Als je belanghebbenden betreft bij een project, dit project ook succesvoller zal zijn.

- Activity Steams

De nieuwe technologieën creëren een cultuur van constante informatiedeling, feedback en transparantie die vroeger alleen bestond in de 'echte' fysieke wereld. In de gedragswetenschappen wordt dit 'Osmotic Communication and Ambient Awareness' genoemd, beter bekend als eavesdropping (af luisteren). Voorbeeld: je werkt in een open kantooromgeving en je hoort een discussie over een probleem. Je realiseert je dat je kan helpen en als een mens voel je dan ook de behoefte om hen feedback te geven. Tegenwoordig helpen nieuwe technologieën je om te observeren en deel te nemen in conversaties die over de hele (virtuele) wereld plaats vinden. Tools zoals een Activity Stream, passen deze technologie toe in projectmanagement om een effectiever samen te werken, te communiceren en problemen op te lossen.

- Sociaal

We weten hoe mensen leren, hoe zij gemotiveerd raken, hoe we gedrag moeten vormgeven in high-performance teams. Ook weten we hoe we de klanttevredenheid hoog moeten houden om projecten te laten slagen. In de toekomst zullen de theorieën over projectmanagement nog meer gebaseerd zijn op gedragswetenschappen en de beschikbare samenwerkingstechnologieën.

5.2. Facility

Aankoop

We stellen een tendens vast van een individuele overheidsopdrachten naar het participeren in een raamcontract of opdracht van een groter geheel of cluster. De uitdaging bestaat er dan ook in de juiste raamcontracten in kaart te brengen. Die zowel een kwaliteitsverhoging als prijsverbetering tot resultaat hebben. Duurzaam- en toegankelijkheid moeten hierin als basis genomen worden.

Ingevolge de integratie is het aankoopbeleid op dit moment onduidelijk en versnipperd. Vanuit de visie dienstverlening is optimalisatie noodzakelijk.

Patrimonium

We stellen een evolutie vast naar Smart Buildings. Naast de visie van de Stad Halle om in te zetten op verstedelijking om zo het groene landschap te vrijwaren en te kunnen valoriseren, heerst er een maatschappelijke/ economische trend van kleiner en compacter wonen binnen deze stedelijke context. Deze trend heeft zijn gevolgen in het gebruik van de openbare ruimte, zowel binnen als buiten, zowel park als bibliotheek. De tendens is dat de kleiner wonende burger als nieuwe doelgroep gebruik maakt van de openbare gebouwen op zoek naar extra externe oppervlakte. Binnen het stedelijke patrimonium dient hier de nodige aandacht aan te worden geschonken.

Het gebruik van stadsgebouwen dient te worden geïntensifieerd, niet enkel door rekening te houden met nieuwe doelgroepen, maar ook door het intensifiëren van het gebruik ervan. Vele gebouwen staan gedurende een aanzienlijk percentage van de tijd leeg. Mits goede inventarisatie van het daadwerkelijke gebruik, kan dit gebruik geoptimaliseerd worden. Uitdaging is om zowel constructief als in gebruik van het gebouw flexibiliteit als eerste focuspunt voorop te stellen.

Naast het optimaliseren van het energiegedrag van de basisschil van de gebouwen, dient er te worden ingezet op het hergebruik van energie (zonnepanelen, hergebruik van regenwater,...)

Het gedrag van een gebouw/ installatie moet energiezuiniger worden gemaakt door in te zetten op gebouwbeheerssystemen/ sturingen en zo te evolueren naar 'intelligentere gebouwen'.

Duurzaam omgaan met ruimte betekent ook kritisch omgaan met de reeds bestaande ruimte en hiervan durven vertrekken om een nieuw programma in onder te brengen. De Nota van minister Bourgeois 'een toekomst voor de Vlaamse parochiekerk' luidde een denkoefing in op het gebied van parochiale kerken. De Kerkfabrieken gaan hier in eerste instantie echter met kleine mondjesmaat op in, doch de toon is gezet. In een volgend stadium zal de klemtoon van kerken naar alle gebouwen verschuiven. Binnen de stedelijke infrastructuur dient herbestemming een overweging binnen de dagelijkse werking te worden.

(bv multifunctioneel maken van Basiliek blijkt een succes, verder: Paterskerk, Braillongebouw, Stadhuis,...)

Na het functioneel en operationeel maken van de stadsgebouwen, dient een grotere focus te worden gelegd op de profilering, de esthetiek en de beleving van de gebouwen.

Een gebouw is niet langer enkel een functie, maar een kader waarin een bepaalde beleving en/of dienstverlening plaatsvindt. De tendens is dat hieraan meer en meer aandacht wordt geschonken, en dat het esthetische aspect aan belang wint.

Naast duurzaamheid en esthetiek dient ook toegankelijkheid van de stadsgebouwen steeds een uitgangspunt zijn van waaruit men vertrekt. Toegankelijke gebouwen, niet enkel letterlijk zonder drempel, maar ook figuurlijk door een duidelijke vormgeving en het esthetische aspect een uitnodigend gebouw dat uitnodigt om te betreden.

De oefening moet worden gemaakt of al het bestaande stadspatrimonium enkel bestaat uit gebouwen die passen in deze terminologie. Focus dient te worden gelegd op prominente gebouwen: prominent door functie. (dienstverlening en/of burger in het algemeen staat centraal (niet 1 enkele vereniging)) of architecturaal. Politieke moed zal sporadisch aan de orde moeten zijn. Nood aan éénduidige verhuurmodaliteiten. Niet alle gebouwen hebben dezelfde verhuurcontracten. Het is van belang om deze vaak historisch gegroeide situaties uniform en éénduidig te maken binnen het geheel van de stadsgebouwen. Verhogen van verhuuringspercentage: de stadsgebouwen meer inzetten voor functies gespreid in tijd: naast de reguliere verhuringen (bvb sportclubs in sportcomplex) ook de markt op durven gaan, verhuren aan instanties die bvb in het verlengde van bepaalde diensten een meerwaarde kunnen bieden,.... Van belang hierbij is de eerder vermelde flexibele vormgeving en inzetbaarheid van ruimten/ gebouwen. Een mentaliteitsverandering is hiervoor ook zeker aan de orde. Ondersteuning van verenigingen door het subsidiereglement 'bouwen en verbouwen' te promoten en eventueel nog aantrekkelijker te maken. Het aanmoedigen van gebruik van eigen infrastructuur verlaagt de druk op het eigen patrimonium.

ICT

De operationele maturiteit van de ICT-dienstverlening is momenteel onvoldoende. Bedoeling is de IT-dienstverlening procesmatiger in te richten. We willen evolueren van een reactieve naar een proactieve service desk, m.a.w. brandjes vermijden in plaats van blussen. Dit is een werk van lange adem en dat door de organisatie moet worden ondersteund. Stap voor stap willen we de komende jaren het maturiteitsniveau van de verschillende processen verhogen.

Door de operationele maturiteit te verhogen kunnen we ook de inzet van de IT-medewerkers efficiënter inplannen. Door het verbeteren van de service desk kan er meer tijd vrij worden gemaakt om aan projecten te werken. Hierdoor kan er ook ingezet worden op de verbetering van de efficiëntie van de dienstverlening binnen de organisatie door informatiseren van bestaande processen.

De komende jaren dient ook de focus te worden behouden op het in stand houden van de IT- infrastructuur en verbeteren/moderniseren/standaardiseren waar mogelijk. Het is ook de betrachting om mee te zijn met de nieuwste technologie als daarvoor de noodzaak zich aandient.

Extern

IT-zelfredzaamheid binnen de organisatie verhogen is een belangrijk actiepoint naar de toekomst toe. Door de algemene basiskennis van IT bij alle medewerkers te verhogen, zullen er ook meer initiatieven rond informatisering vanuit de verschillende sectoren komen. Dit is een wisselwerking tussen IT en personeelszorg om dit in de toekomst te verbeteren.

Een groot aandachtspunt bij de uitwerking van een efficiëntere dienstverlening is naar onze mening informatiebeheer. Hoe gaan we de komende jaren om met de gegevens die momenteel als eilandjes verspreid in de organisatie aanwezig zijn? Het is een uitdaging om kennisdeling op te zetten, zodat :

in eerste instantie correcte feedback wordt gegeven.

Data kan gecombineerd worden om efficiëntere processen op te zetten.

Ad Ultima de burger slechts op 1 plaats al zijn lopende zaken kan opvolgen.

Procesinformatisering dient op een projectmatige manier te worden uitgewerkt. Er dient dus vooral te worden ingezet op een uniforme projectmatige aanpak van nieuwe initiatieven. Om tot resultaten te komen, dient er per project een duidelijk afgebakende scope te zijn verbonden aan duidelijk doelstellingen, zodat iedereen weet wat er verwacht wordt. Om dit te bewerkstelligen is een mentaliteitswijziging in de organisatie op alle niveaus nodig. Het uitgangspunt voor procesinformatisering moet steeds vanuit het gezichtspunt van de burger/client bekeken worden, niet vanuit de eigen gemakzucht.

Verder ook aandacht behouden op vernieuwingen opgelegd door de hogere overheid. Hier

dienen de betrokken diensten het voortouw te nemen om dit samen met ICT indien nodig op te nemen. Meestal gaat dit ook gepaard met het aanpassen van de manier van werken binnen welbepaalde processen

uitvoeringsdienst

Uiteraard kunnen we nog verbeteren, vooral in de randvoorwaarden van de uitvoering. Concreet :

Meer aandacht moet gaan naar de risico-analyse van werken op het terrein en het delen en acteren daarvan, met bijzonder aandacht voor de signalisatie bij werken op de weg.

Ook kunnen de opleidingen nog grondiger, frequenter en meer gedocumenteerd.

De controle van voertuigen op het gebruik van de check-list zou mogen verhogen.

Blijvend moeten we waakzaam zijn voor pestgedrag, uitsluiting, roddelen en moeten investeren in een goede samenhang van alles en iedereen.

Met sommige diensten van het stadhuis zou de samenwerking nog beter kunnen

De efficiëntie zou beter kunnen als we betere informatie krijgen, volledige tijdige werkbons. Zie ook punt 1 ivm planning. Iedere keer dat een ploeg vast zit en moet uitzoeken wat ze moeten doen ben je rap heel veel tijd kwijt maal heel veel mensen : de dikwijls 2 of 3 mannen van de ploeg, de werkleider, de persoon van het stadhuis waarmee de zaak bekeken wordt om het op te lossen...

Het is natuurlijk altijd gemakkelijk om altijd naar de andere kant te kijken voor verbeteringen. In eigen huis moeten we ook de efficiëntie blijven bewaken. We hebben

een verbeterbord waar verbeterideeën aan komen. Vooral belangrijk is dat de bodem er is om de ideeën te mogen en kunnen hebben en dan zeker dat ze opgepikt worden en

dan als het kan ook uitgevoerd worden.

En laten we er blijven over waken dat onze arbeiders correct omgaan met de werktijden. Dit lijkt een evidentie maar hier moeten we toch regelmatig de nodige energie blijven

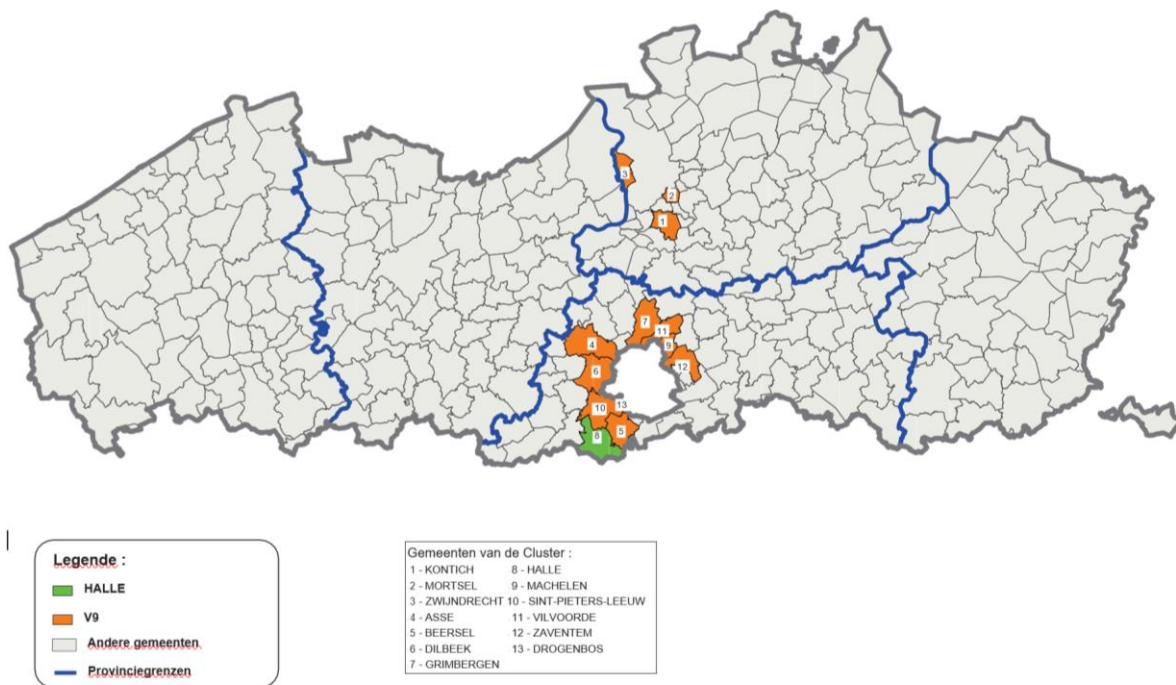
insteken. En natuurlijk geldt dit voor de hele organisatie.

Iedereen weet het wel en hopelijk zijn er in de nabije toekomst verbeteringen, maar onze gebouwen, informatica (zowel soft als toestellen) en bereikbaarheid zijn ondermaats voor de organisatie die we zijn. Hier zou ook grote efficiëntiewinst kunnen liggen moest dit allemaal wat beter zijn. Maar vermoedelijk zullen we de volgende jaren eerst nog een stapje achteruit boeren ipv vooruit. Hier ligt een gigantische uitdaging. Hopelijk wordt er in hele goede oplossingen geïnvesteerd en niet in halve compromis waarmee je daarna nog aan het sukkelen bent. Van de mensen die bij de uitvoeringsdienst werken wordt een heel groot aanpassingsvermogen en veel flexibiliteit gevraagd om altijd maar om te gaan met de problemen tgv onvoldoende infrastructuur.

5.3 Financiën

Financiële cijfers vergelijken met andere gelijkaardige gemeenten, kunnen inzichten verschaffen over het (financieel) beleid van de stad Halle.

Jaarlijks maakt Belfius een studie van het financiële profiel van stad Halle (niet voor het OCMW beschikbaar). Halle wordt hierbij in een volgend cluster ondergebracht:

Bron: *individueel financieel profiel Belfius 2019*

Deze steden en gemeenten hebben een gelijkaardige problematiek door de ligging rond de rand van Brussel (en Antwerpen).

In de volgende tabellen wordt ook een vergelijking met de provincie en het Vlaams gewest gemaakt, wat een extra perspectief geeft aan de financiële cijfers. Er wordt telkens gewerkt met de inkomsten/uitgaven per inwoner. Op deze wijze is een absoluut vergelijking mogelijk.

Uitgaven

In volgende grafieken is een overzicht terug te vinden van de totale exploitatie uitgaven per inwoner. Opgelet 2018 is op basis van het budget, niet van de finale werkelijke cijfers.

De totale exploitatie uitgaven in 2017 (laatste jaarrekening) geeft aan dat de kost per inwoner lager ligt dan het gemiddelde binnen de cluster, de provincie en het gewest. De kost van het onderwijs speelt hier een belangrijke rol. Daarnaast zijn er nog een paar interessante verschillen op te merken.

€/inw	Halle							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1243	110	1033	1079	1110	1228		-2,8%
Algemeen bestuur	248	285	280	286	293	335		4,3%
Mobiliteit	123	35	25	33	35	49		-26,8%
Natuur en milieubeheer	92	70	68	74	70	77		-6,5%
Veiligheidszorg	241	211	145	164	169	171		-8,5%
Politie	117	82	96	115	115	116		-0,4%
Brandweer	114	121	43	42	45	46		-20,9%
Ondernemen en werken	11	15	14	16	17	24		12,2%
Toerisme	5	6	6	6	8	10		9,8%
Wonen en ruimtelijke ordening	42	59	67	67	77	70		16,5%
Cultuur en vrije tijd	110	107	105	117	137	156		5,8%
Kunst en cultuur	55	55	54	56	57	63		0,7%
Sport	29	26	25	35	52	55		15,9%
Jeugd	9	9	11	11	12	17		4,9%
Eredienst en niet-conf.levensbeschouwing	12	9	6	7	8	10		-10,1%
Onderwijs	71	54	52	52	53	63		-7,2%
Zorg en opvang	264	242	246	244	239	265		-2,4%
Saldo onderwijs	-1	-10	-8	-9	-11	-15		-102,1%
Saldo brandweer	-48	34	26	-32	-45	-46		1,6%

	Cluster (E)							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1261	1245	1234	1213	1218	1338		-0,9%
Algemeen bestuur	248	262	260	276	287	316		3,7%
Mobiliteit	66	42	40	41	45	59		-9,1%
Natuur en milieubeheer	95	86	88	86	80	92		-4,0%
Veiligheidszorg	194	211	193	179	182	194		-1,6%
Politie	114	118	117	122	124	134		2,1%
Brandweer	74	87	72	52	53	54		-8,0%
Ondernemen en werken	4	6	6	7	7	7		16,6%
Toerisme	0	2	2	2	2	2		51,0%
Wonen en ruimtelijke ordening	72	68	71	70	72	77		0,2%
Cultuur en vrije tijd	147	135	137	135	132	151		-2,6%
Kunst en cultuur	57	55	57	57	61	71		1,4%
Sport	51	48	47	49	41	46		-5,6%
Jeugd	14	14	14	14	15	15		0,4%
Eredienst en niet-conf.levensbeschouwing	3	5	6	3	3	3		-1,1%
Onderwijs	204	215	220	218	222	231		2,1%
Zorg en opvang	178	183	179	166	154	177		-3,5%
Saldo onderwijs	-19	-15	-16	-18	-18	-26		0,3%
Saldo brandweer	-35	-31	-55	-46	-53	-54		-11,2%

€/inw	Provincie (E)							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1243	1202	1187	1194	1214	1329		-2,8%
Algemeen bestuur	230	239	241	248	260	292		3,2%
Mobiliteit	93	61	62	64	67	80		-8,0%
Natuur en milieubeheer	92	94	92	94	92	102		0,0%
Veiligheidszorg	170	194	176	167	170	180		0,1%
Politie	108	110	114	118	121	127		2,8%
Brandweer	59	78	58	43	44	47		-7,0%
Ondernemen en werken	8	9	10	10	11	13		7,3%
Toerisme	2	4	4	5	4	5		30,6%
Wonen en ruimtelijke ordening	62	64	66	68	71	77		3,3%
Cultuur en vrije tijd	144	132	134	140	146	160		0,3%
Kunst en cultuur	52	56	59	62	65	71		5,7%
Sport	46	45	45	48	48	54		1,2%
Jeugd	13	12	12	12	13	14		0,1%
Eredienst en niet-conf.levensbeschouwing	6	6	6	5	5	6		-4,4%
Onderwijs	178	193	195	195	199	209		2,7%
Zorg en opvang	162	165	162	165	158	175		-0,6%
Saldo onderwijs	-19	-18	-17	-19	-19	-28		-0,1%
Saldo brandweer	-34	-46	-42	-40	-43	-46		-6,1%

	Gewest (E)							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1219	1172	1175	1190	1219	1309		0,0%
Algemeen bestuur	238	256	264	273	283	313		4,3%
Mobiliteit	95	55	56	56	60	68		-11,0%
Natuur en milieubeheer	95	94	90	89	90	99		-1,2%
Veiligheidszorg	164	174	169	168	171	176		1,1%
Politie	112	112	114	118	120	125		1,8%
Brandweer	49	53	48	44	44	43		-2,9%
Ondernemen en werken	15	17	17	19	21	23		8,2%
Toerisme	8	10	10	11	11	12		8,8%
Wonen en ruimtelijke ordening	65	68	71	74	75	83		3,8%
Cultuur en vrije tijd	168	154	155	159	165	180		-0,4%
Kunst en cultuur	59	64	65	66	67	74		3,5%
Sport	46	51	51	54	55	59		4,9%
Jeugd	13	14	15	15	15	17		4,3%
Eredienst en niet-conf.levensbeschouwing	8	8	8	8	7	8		-3,4%
Onderwijs	131	138	139	142	148	149		3,1%
Zorg en opvang	156	168	165	166	166	177		1,5%
Saldo onderwijs	-14	-12	-12	-13	-14	-18		0,9%
Saldo brandweer	-36	-38	-39	-39	-39	-41		-2,2%

Bron: Belfius – Financieel profiel Halle

€/inw	Halle							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1243	1110	1033	1079	1110	1228		-2,8%
Goederen en diensten	277	249	221	246	271	333		-0,5%
Bezoldigingen en pensioenen	549	517	415	424	433	474		-5,7%
Vastbenoemden	420	269	193	193	192	203		-17,8%
Niet-Vastbenoemden	31	167	148	155	166	184		51,5%
Onderwijzend personeel (tlv derden)	54	39	38	37	36	41		-9,3%
Andere personeelskosten	44	42	36	39	40	46		-2,6%
Toegestane werkingsubsidies	375	309	367	385	380	407		0,3%
OCMW	199	174	180	178	171	181		-3,7%
Politiezone	117	82	96	114	115	115		-0,5%
Hulpverleningszone	1	0	42	42	44	46		150,4%
Andere werkingsubsidies	58	53	49	50	50	64		-3,7%
Financiële uitgaven	35	30	27	20	25	12		-8,1%
Andere operationele uitgaven	8	6	4	4	2	3		-30,9%
Gecorrigeerde uitgaven	1189	1072	995	1042	1074	1187		-2,5%

	Cluster (E)							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1261	1245	1234	1213	1218	1338		-0,9%
Goederen en diensten	229	221	219	223	232	275		0,4%
Bezoldigingen en pensioenen	596	605	570	569	577	616		-0,8%
Vastbenoemden	267	230	196	190	195	221		-7,5%
Niet-Vastbenoemden	145	164	161	170	178	187		5,3%
Onderwijzend personeel (tlv derden)	128	154	160	158	159	161		5,7%
Andere personeelskosten	48	57	54	52	45	46		-1,6%
Toegestane werkingsubsidies	390	376	400	383	374	418		-1,0%
OCMW	135	140	135	123	110	127		-4,9%
Politiezone	113	118	117	122	123	134		2,2%
Hulpverleningszone	26	37	70	52	53	54		19,6%
Andere werkingsubsidies	110	80	79	86	88	103		-5,4%
Financiële uitgaven	40	37	37	31	27	24		-9,0%
Andere operationele uitgaven	11	7	8	6	7	6		-11,2%
Gecorrigeerde uitgaven	1110	1091	1074	1054	1057	1175		-1,2%

€/inw	Provincie (E)							
	rekeningen					Begroting		Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	
Totale uitgaven exploitatierekening	1245	1202	1187	1194	1214	1329		-0,6%
Goederen en diensten	247	238	234	243	249	298		0,2%
Bezoldigingen en pensioenen	542	555	528	531	538	580		-0,2%
Vastbenoemden	220	223	193	191	193	212		-3,2%
Niet-Vastbenoemden	141	148	151	158	161	179		3,3%
Onderwijzend personeel (tlv derden)	106	125	127	125	128	126		4,8%
Andere personeelskosten	47	60	57	57	56	63		4,3%
Toegestane werkingsubsidies	328	351	373	375	383	412		3,9%
OCMW	124	124	122	127	122	131		-0,3%
Politiezone	106	106	114	118	120	126		3,3%
Hulpverleningszone	25	37	57	43	44	47		15,0%
Andere werkingsubsidies	78	84	81	87	96	107		5,4%
Financiële uitgaven	44	44	42	36	36	31		-5,3%
Andere operationele uitgaven	14	14	9	9	8	9		-13,7%
Gecorrigeerde uitgaven	1125	1077	1059					

Ontvangsten

De algemene ontvangsten liggen iets lager in vergelijking met cluster, provincie en gewest. Hoewel de fiscale ontvangsten hoger liggen, zowel aanvullende personenbelasting als onroerende voorheffing, zijn het voornamelijk de overige werkingssubsidies die lager uitvallen.

€/inw	Halle							Cluster (E)						
	rekeningen					Begroting	Evolutie 2013-2017	rekeningen					Begroting	Evolutie 2013-2017
	2013	2014	2015	2016	2017	2018		2013	2014	2015	2016	2017	2018	
Totale ontvangsten exploitatierekening	1221	1520	1433	1313	1419	1357	3,8%	1348	1459	1491	1461	1454	1455	1,9%
Ontvangsten uit de werking	63	64	41	50	48	40	-6,6%	82	98	81	75	69	70	-4,3%
Fiscale ontvangsten	660	910	901	827	902	852	8,1%	747	833	863	856	846	854	3,1%
APB	253	348	321	346	327	321	6,7%	232	286	287	304	299	294	6,5%
OV	289	403	434	344	429	384	10,4%	366	390	400	384	373	383	0,5%
Andere aanvullende belastingen	15	15	15	15	15	15	0,5%	64	24	24	25	26	27	-20,0%
Andere belastingen	104	144	132	122	131	132	5,9%	174	133	152	144	148	150	0,2%
Werkingsubsidies	424	492	431	385	417	414	-0,4%	465	461	444	449	457	457	0,1%
gemeentefonds	228	235	241	247	255	261	2,9%	156	162	164	173	178	183	3,4%
Specifieke werkingssubsidies	11	11	11	32	77	63	63,3%	28	25	27	50	63	56	23,0%
overige werkingssubsidies	196	247	180	106	85	90	-17,7%	258	275	253	226	216	217	-4,3%
Financiële ontvangsten	68	48	53	47	47	46	-8,8%	53	47	71	47	53	46	0,1%
Andere operationele ontvangsten	6	6	7	5	4	4	-9,5%	15	19	32	34	29	28	17,4%
Gecorrigeerde ontvangsten	1168	1481	1396	1276	1382	1316	4,3%	1197	1305	1331	1303	1293	1292	2,0%

€/inw	Provincie (E)							Gewest (E)						
	rekeningen					Begroting	Evolutie 2013-2017	rekeningen					Begroting	Evolutie 2013-2017
	2013	2014	2015	2016	2017	2018		2013	2014	2015	2016	2017	2018	
Totale ontvangsten exploitatierekening	1284	1420	1462	1442	1455	1439	3,2%	1274	1377	1439	1432	1445	1427	3,2%
Ontvangsten uit de werking	97	103	102	102	96	97	-0,2%	93	103	104	105	107	106	3,7%
Fiscale ontvangsten	697	787	825	829	829	825	4,4%	671	739	761	775	772	774	3,5%
APB	293	338	362	382	373	367	6,3%	253	276	294	319	310	307	5,2%
OV	317	344	349	337	340	344	1,7%	318	345	346	335	337	343	1,4%
Andere aanvullende belastingen	53	19	19	19	20	20	-21,4%	69	17	17	17	18	18	-28,9%
Andere belastingen	86	87	96	91	96	94	2,8%	81	100	104	104	107	107	7,2%
Werkingsubsidies	429	450	446	446	456	460	1,5%	438	452	454	470	482	479	2,4%
gemeentefonds	177	182	186	193	204	209	3,6%	208	226	230	237	246	252	4,3%
Specifieke werkingssubsidies	18	31	30	52	65	59	37,3%	23	30	34	61	78	73	35,2%
overige werkingssubsidies	211	233	230	201	186	192	-3,1%	172	195	190	172	158	155	-2,1%
Financiële ontvangsten	49	60	69	45	47	39	-1,4%	58	63	100	57	64	50	2,4%
Andere operationele ontvangsten	19	19	21	20	27	18	9,2%	19	21	20	24	20	17	2,0%
Gecorrigeerde ontvangsten	1164	1294	1335	1316	1326	1312	3,3%	1178	1279	1338	1329	1337	1322	3,2%

Bron: Belfius – Financieel profiel Halle

Indien we dieper ingaan op het rubriek van de belastingen kunnen we de volgende tabel weergeven:

	Halle	Cluster (E)	Provincie (E)	Gewest (E)
ACTIVITEIT EN INKOMENS				
Kadastraal inkomen per inwoner (2017)	623	896	732	635
- Onbebouwde terreinen	6	10	9	10
- Woningen	447	522	545	442
- Industrie	94	208	84	115
- Handel en burelen	62	122	68	49
- Publieke gebouwen en publiek gebruik	14	35	26	18
AANSLAGVOETEN EN FISCAAL RENDEMENT				
Aanvullende personenbelasting (2018)				
Aanslagvoet (%)	7,60%	6,55%	7,20%	7,31%
Waarde van 1%	1650585	1259996	875205	789752
Waarde van 1% per inwoner	42	47	51	43
Opcentiemen op de onroerende voorheffing (2018)				
Aanslagvoet (opc)	976	702	764	904
Waarde van 100 opcentiemen	1538608	1529276	772306	711794
Waarde van 100 opcentiemen per inwoner	39	57	47	40

Hier wordt goed weergegeven hoe onze aanslagvoeten liggen tav anderen besturen en hoeveel de waarde van 1% belasting is. Indien het bestuur overweegt om de aanslagvoeten aan te passen, kunnen ze hier het effect berekenen van deze beslissing. Ook weten we hoeveel gemiddelde impact dit heeft per bewoner.

Investerings

Op niveau van investeringen kijken we specifiek naar de realisatiegraad (realisatie tav het geplande budget) en naar de investeringsrekening per inwoner (investeringsuitgaven en –ontvangsten).

€/ inw	HALLE					Cluster (E)				
	Rekeningen					Rekeningen				
	2013	2014	2015	2016	2017	2013	2014	2015	2016	2017
Realisatiegraad van de investeringen										
Investeringsverrichtingen boekjaar (%)		80,9%	33,4%	49,4%	104,2%	61,0%	86,1%	57,7%	40,5%	76,7%

€/ inw	Provincie (E)					Gewest (E)				
	Rekeningen					Rekeningen				
	2013	2014	2015	2016	2017	2013	2014	2015	2016	2017
Realisatiegraad van de investeringen										
Investeringsverrichtingen boekjaar (%)	99,6%	88,0%	55,7%	48,9%	63,3%	90,9%	82,4%	66,4%	53,1%	62,1%

€/ inw	HALLE							Cluster (E)						
	Rekeningen					Begroting	Evolutie	Rekeningen					Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017
Investeringsrekening	-159	-442	82	-121	-83	-201	15,0%	-161	-261	-10	-58	-190	-213	4,2%
Uitgaven	243	474	162	173	416	668	14,4%	201	292	187	154	279	625	8,5%
Ontvangsten	84	32	244	52	333	467	41,2%	40	31	177	96	89	412	22,1%

€/ inw	Provincie (E)							Gewest (E)						
	Rekeningen					Begroting	Evolutie	Rekeningen					Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017
Investeringsrekening	-178	-219	-34	-70	-139	-238	5,9%	-165	-250	-61	-131	-189	-294	3,5%
Uitgaven	261	300	205	172	220	475	4,2%	239	327	258	213	263	449	2,4%
Ontvangsten	83	81	171	102	81	237	0,6%	74	77	197	82	74	155	0,0%

Financiering

Bij de invoering van de BBC is financiering in principe pas mogelijk indien er nood aan is. Hierdoor zien we een gestaagde afname van de netto periodieke leningsuitgaven (aflossingen en intresten) vanaf 2015. Dit is een algemene trend in heel Vlaanderen. Zoals kan aangetoond worden in de volgende tabel.

€/ inw	HALLE							Cluster (E)						
	Rekeningen					Begroting	Evolutie	Rekeningen					Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017
Resultaat op kasbasis														
Autofinancieringsmarge	-195	225	219	63	143	-8	28,6%	36	126	170	166	161	46	45,1%
Financieel draagvlak	13	439	427	255	322	140	123,8%	169	245	288	274	260	138	11,3%
Netto periodieke leningsuitgaven	208	214	208	192	179	148	3,7%	133	119	118	108	99	92	7,0%

€/ inw	Provincie (E)							Gewest (E)						
	Rekeningen					Begroting	Evolutie	Rekeningen					Begroting	Evolutie
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2013-2017
Resultaat op kasbasis														
Autofinancieringsmarge	2	111	175	152	152	27	212,9%	48	112	77	163	144	38	31,7%
Financieel draagvlak	152	259	314	282	272	139	15,7%	156	240	198	272	253	146	12,8%
Netto periodieke leningsuitgaven	150	148	139	130	120	112	5,4%	108	128	121	109	109	108	0,1%

We zien echter dat de netto periodieke uitgaven in het algemeen nog hoger liggen tav cluster, provincie en gewest. Door het hogere financiële draagvlak is er uiteindelijk wel een gelijkaardig niveau voor de autofinancieringsmarge op te merken.

Het is geweten dat onze leningslasten historisch laag liggen door de lage rentevoet. De stad Halle had bij de opmaak van jaarrekening 2017 nog een gemiddelde rentevoet van 1,245%. Dit is zeer laag tav ander Vlaamse gemeenten. Dit zorgt ervoor dat de intrestkosten laag uitvallen.

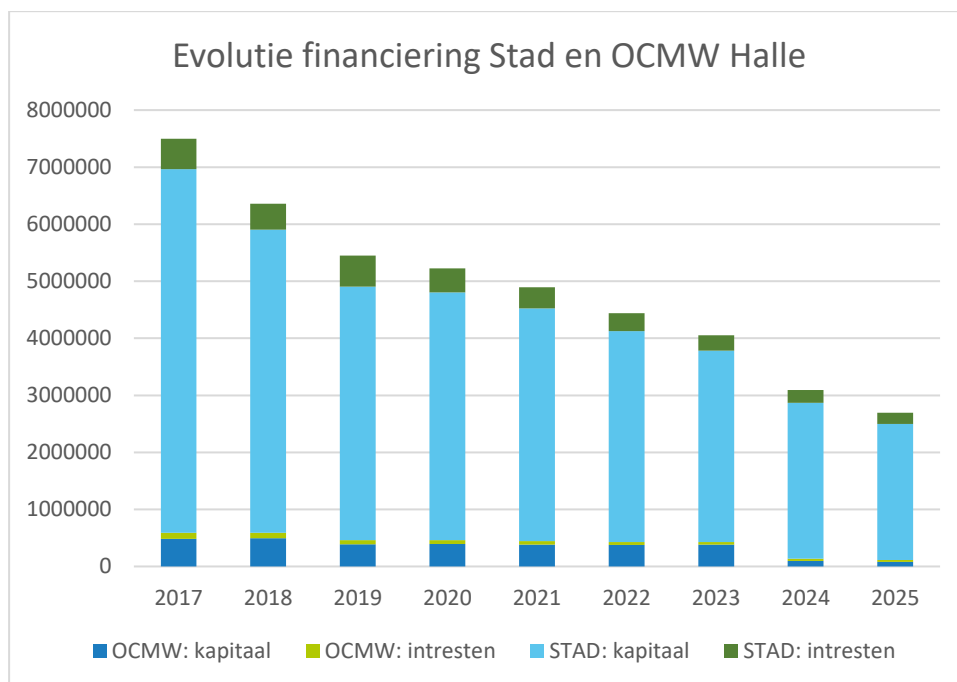
Ter aanvulling geven we mee dat het lenen van 1 miljoen euro op 15 jaar aan een rentevoet van 1.75% een effect heeft van ongeveer 80.000 euro op jaarbasis. Zo is het makkelijk na te gaan wat de impact is op de financiële evenwichten indien er nood is aan bijkomende leningen.

Geconsolideerd

Bij het voorgaande werd bijna niet ingegaan op de cijfers van het OCMW. Een individueel profiel wordt niet gemaakt door Belfius waardoor we minder cijfermateriaal ter beschikking hebben voor deze entiteit.

In de toekomst zullen de cijfers van stad en OCMW geconsolideerd en samen beoordeeld worden. Over de geconsolideerde situatie kunnen we een paar cijfergegevens meegeven.

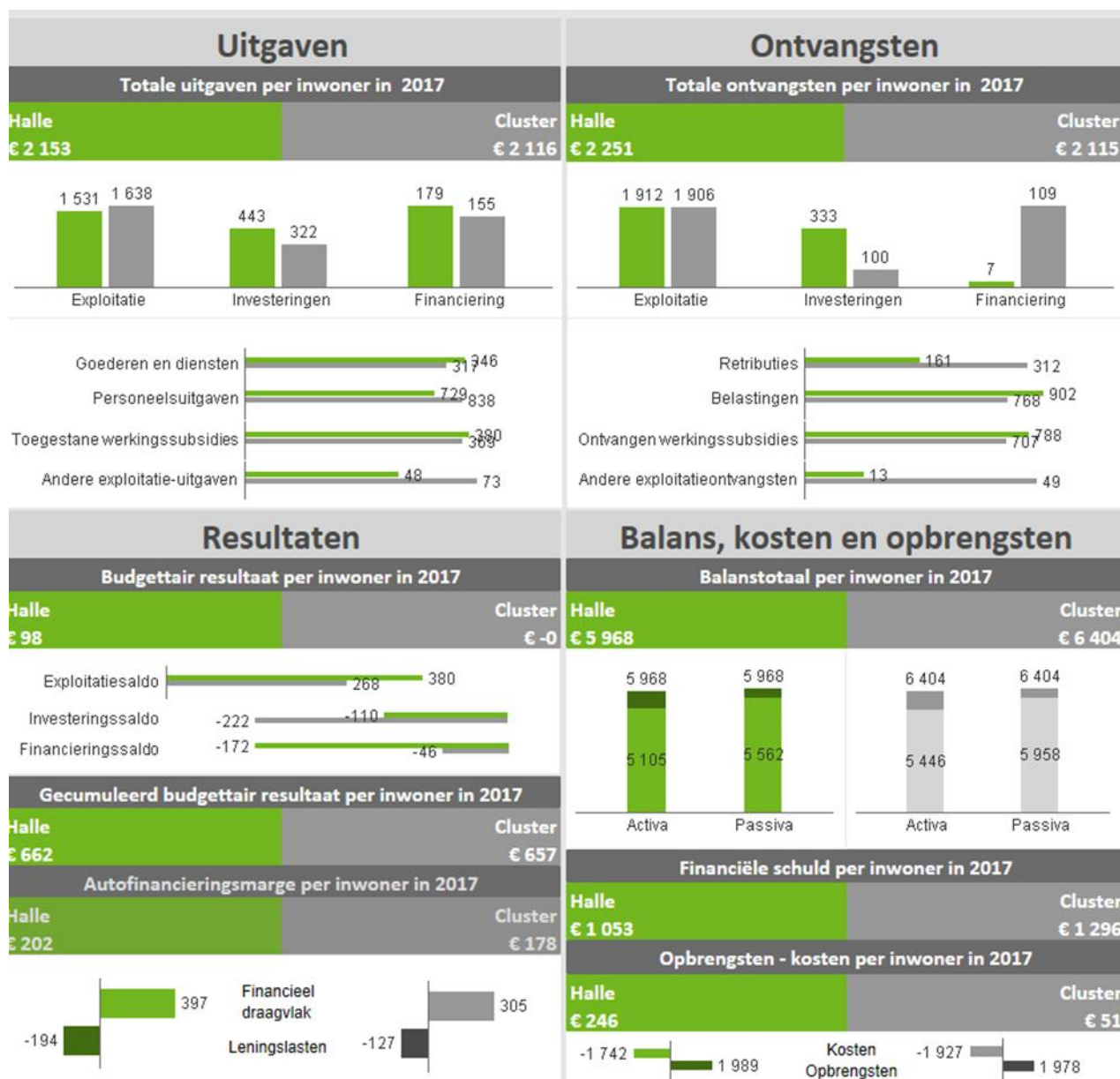
In de volgende tabel geven we de evolutie mee van de financieringskosten van stad en OCMW samen indien er geen extra leningen worden aangegaan.

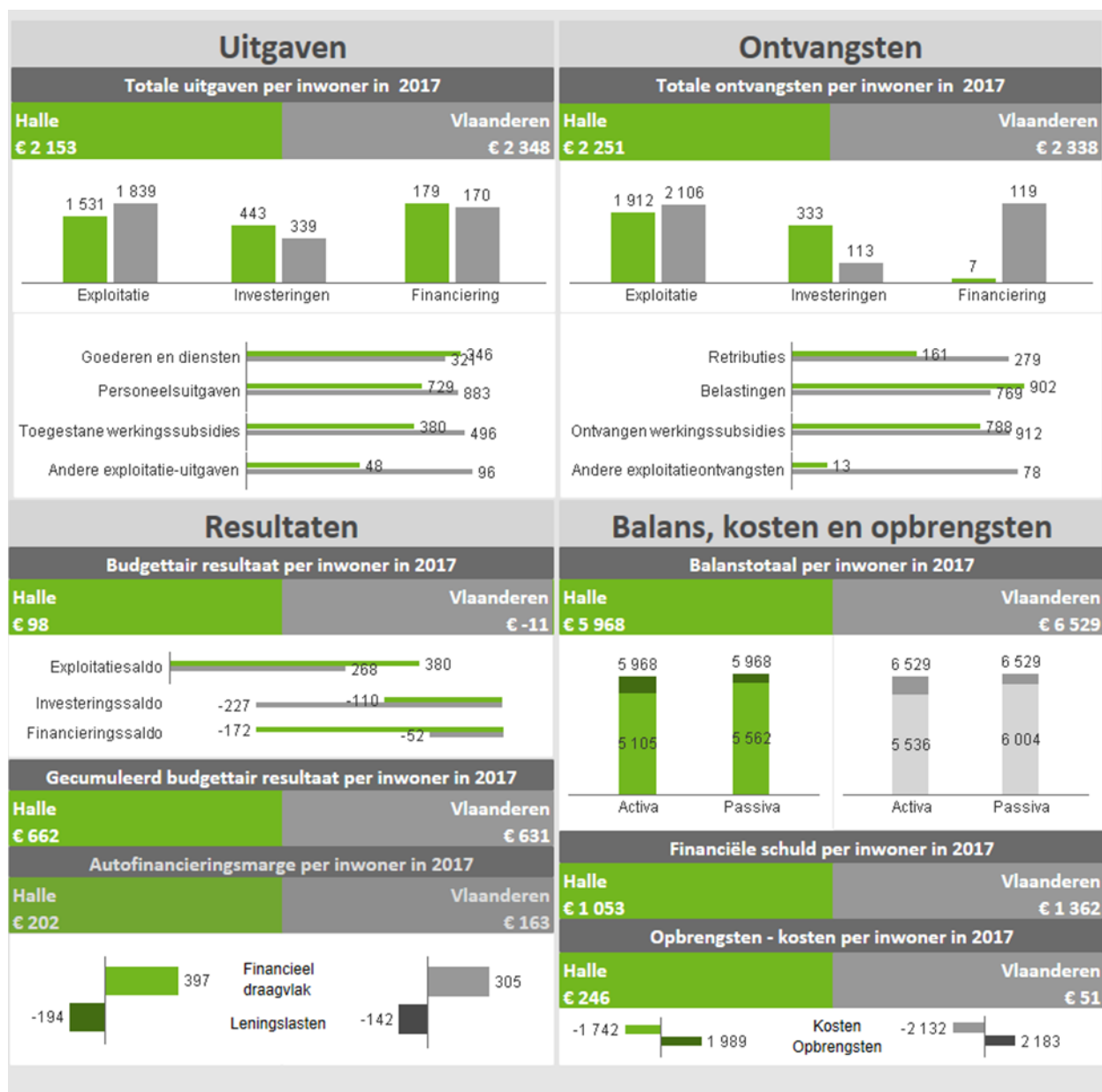

Door beide samen te voegen verbetert de positie tav van het Vlaams gemiddelde. (194 tav 142 per inwoner). Deze cijfers zijn in de volgende tabel weer te vinden.

We hebben ook geconsolideerde cijfers van Statistieken Vlaanderen (obv jaarrekening 2017). De eerste tabel is een vergelijk tav de cluster (opgelet, niet dezelfde cluster als Belfius). De tweede tabel is een vergelijk tav van heel Vlaanderen.

Hier kunnen basisgegevens teruggevonden worden rond uitgaven, ontvangsten, evenwichten en balansen.

Toekomst/MJP

Volgens een Belfius toelichting zijn er 4 financiële uitdagingen die op de gemeenten afkomen:

1. De verwachte groei van de pensioenlasten van het vastbenoemd personeel (responsabiliseringsbijdrage)
2. De demografische evolutie (de vergrijzing in het algemeen en de bevolkingsgroei in de grote steden) en de sociale cohesie
3. De impact van de Tax-shift
4. De investeringscapaciteit

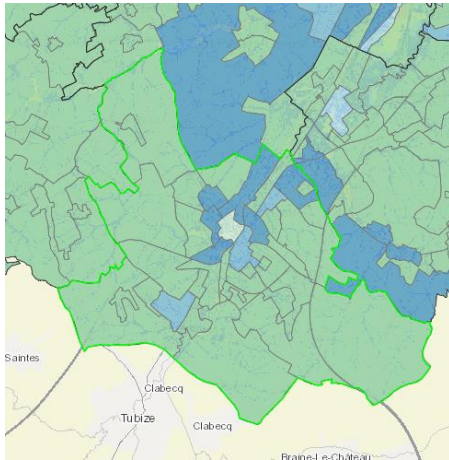
Intern kwamen op gelijkaardige uitdagingen uit. We hebben er ook nog een paar toegevoegd:

- Decreet Lokaal Bestuur implementeren in de praktijk: Het decreet brengt wat veranderingen voor de financiële dienst met zich mee. Deze vertalen op de juiste manier en de juiste momenten, zal de nodige aandacht vergen.
- Invloed van nieuwe BBC regelgeving: bij de invoer van de eerste BBC regelgeving werden strikte regels opgelegd voor financiële evenwichten. Dit heeft in vele besturen een invloed gehad op de uitgaven en investeringen met als gevolg dat investeringen uitbleven of uitgesteld werden. De nieuwe evenwichten (consolidatie van stad en OCMW) kunnen mogelijks een verandering in uitgaven en investeringen teweeg brengen.
- De financiële dienst zal rekening moeten houden met de kritische burger. De burger verlangt meer om meer een professionele, moderne stad waarbij de financiële processen ook mee moeten evolueren. Bijvoorbeeld: het makkelijk betalen van de facturen (niet enkel meer op papier, maar via een platform waar onmiddellijk betaling mogelijk is)
- Digitalisering en automatisering zijn twee elementen die een belangrijke invloed op de financiële dienst zullen hebben. Voorbeelden zijn het automatiseren van administratieve taken (met de mogelijke invloed op personeelsbestand en –inzet), blockchain, e-invoice, digitale handtekening, aangetekend verzendingen via mail,
- Informatiebeheer/opensource: meer om meer worden systemen en de bijhorende informatie op elkaar afgestemd. Apart draaiende informaticasystemen maken plaats voor geïntegreerde systemen waar veel data beschikbaar is. Er moet op een ‘slimme’ manier mee omgegaan worden: zowel naar bescherming van gegevens als naar het ‘uitbuiten’ van de info om bijvoorbeeld debiteurenbeheer efficiënter te laten verlopen.
- De druk van de pensioenlasten moet bekeken worden. In het algemeen stijgen de lasten snel in de lokale besturen. De babyboomgeneratie gaat op pensioen en gepensioneerd leven langer. Dit moet met de personeelsdienst in kaart gebracht worden.
- De federale taxshift: dit zorgt voor een verlaging van de inkomsten uit de aanvullende personenbelasting én de druk op de werknemersbijdrage blijft bij de lokale besturen hoog. Het voordeel van de taxshift is niet voelbaar (geen verlaging van 32.4% naar 25%). Dit zorgt voor een concurrentieel nadeel (invloed op personeelsdienst en hun rekrutering). Maatregelen worden gevraagd door VVSG. Deze evolutie moet op de voet gevolgd worden.
- Aantal leefloners: In Vlaanderen is er een algemene stijging en we zien alvast de druk toenemen op de cijfers van 2018.

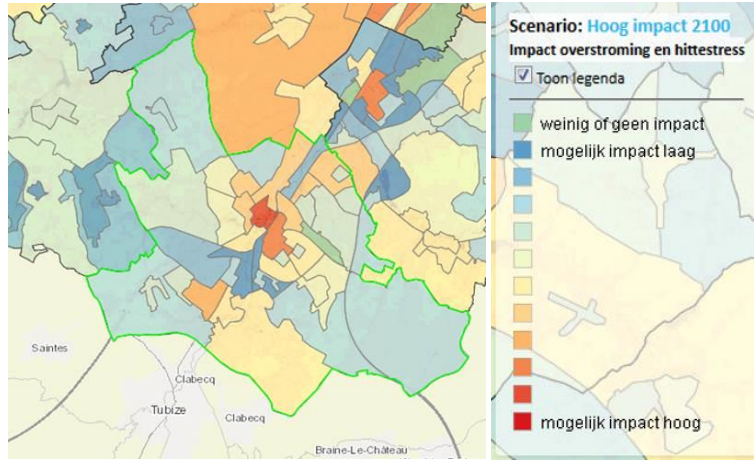
6.4. Duurzaamheid

Impact van de klimaatverandering op Stad Halle

Jaar: 2017

Jaar: 2100

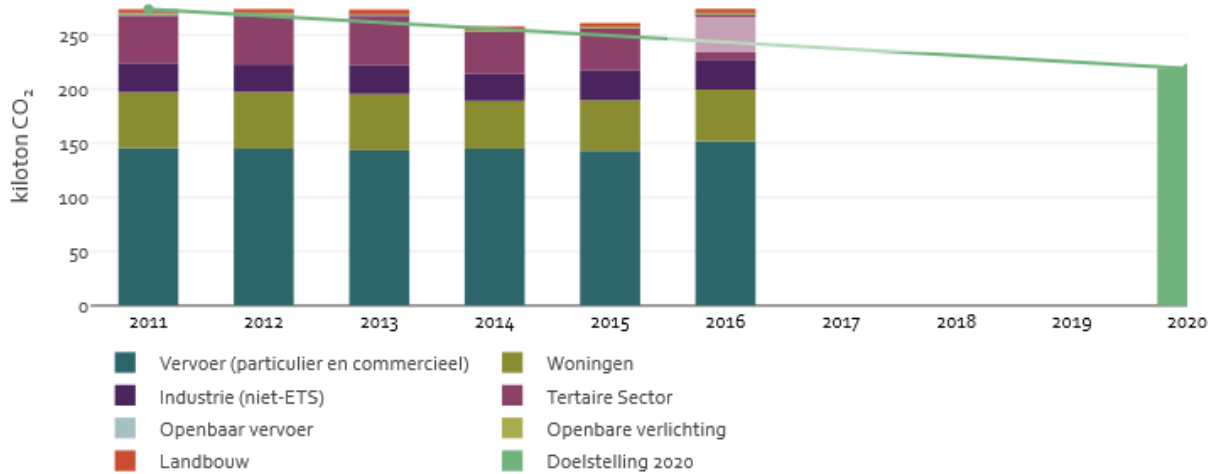

cijfers

- 38 289 inwoners
- 16 027 gezinnen
- 44,404 km²
- 3 980 kWh/jr. huishouden

- Oudstrijdersplein 18
- 1500 Halle
- info@halle.be
- 12 908 kWh/jr. huishouden

Evolutie totale hoeveelheid uitgestoten CO₂ (bron: burgemeestersconvenant.be)

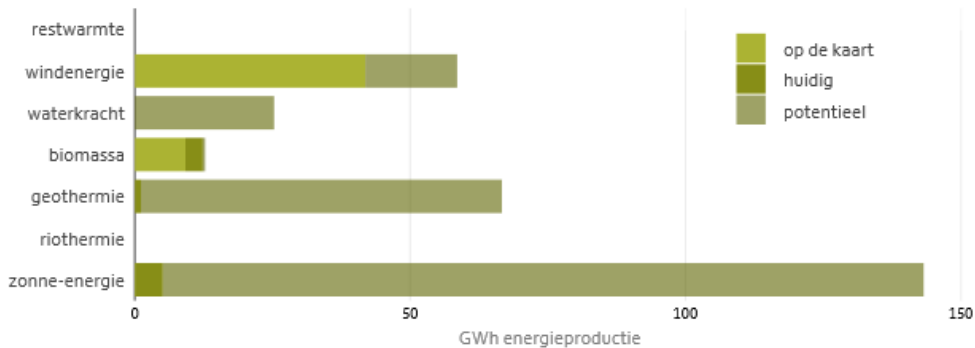
Burgemeesterconvenant
ondertekend

SEAPs

Klimaatactieplan
goedgekeurd & in uitvoering

Hernieuwbare energieproductie per type

 Huidig	32,04 GWh	 Huidig	7 660 gezinnen
 Kaart	51,13 GWh	 Kaart	12 223 gezinnen
 Potentieel	306,52 GWh	 Potentieel	73 278 gezinnen

 0 kWh/jaar

 GRATIS bouwadvies

- 2 laadpalen
- 1 deelfietsen
- 2 routes

- 8 laadpalen
- 12 deelauto's

		4 initiatieven		0 initiatieven
		11 deelnames ⁱ		7.75829544 ton CO ₂ ⁱ
		0 deelnames ⁱ		0 ton CO ₂ ⁱ
		1 deelnames ⁱ		0.958802586 ton CO ₂ ⁱ

Bron: <https://www.vlaamsbrabantklimaatkaart.be/Halle>

De Europese richtlijn inzake klimaat stuurt aan op minstens 40 % daling van uitstoot door energie-efficiënte en uitbouw hernieuwbare energie samen met het invoeren van klimaatadaptatiemaatregelen.

Duurzaamheid

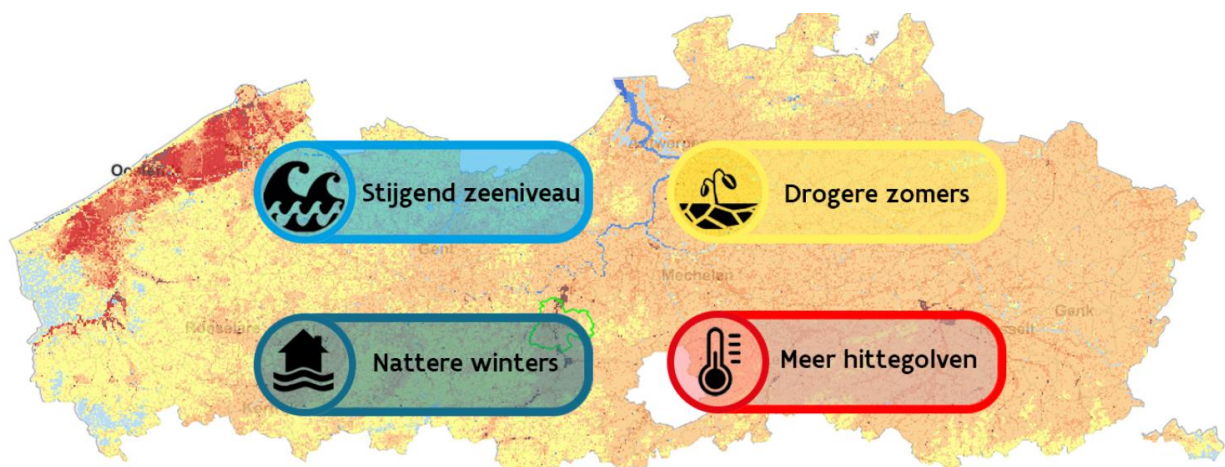
Een van de belangrijkste vragen wereldwijd is vandaag en de komende decennia: wat kunnen we aan klimaatverandering doen? Op een aantal vlakken kunnen we de klimaatverandering nog beperken. Maar op andere vlakken zullen we ons moeten aanpassen aan de veranderende situatie.

Met de juiste strategieën en acties om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen kunnen we de klimaatverandering nog beperken. Die aanpak noemen we mitigatie en pakt klimaatverandering aan bij de bron.

Anderzijds is de klimaatverandering een feit, en doen we er goed aan onszelf waar mogelijk aan te passen aan een wijzigend klimaat. Zo beschermen we ons tegen de gevolgen van klimaatverandering en kunnen we de nieuwe kansen die klimaatverandering biedt, benutten. Dit wordt adaptatie genoemd.

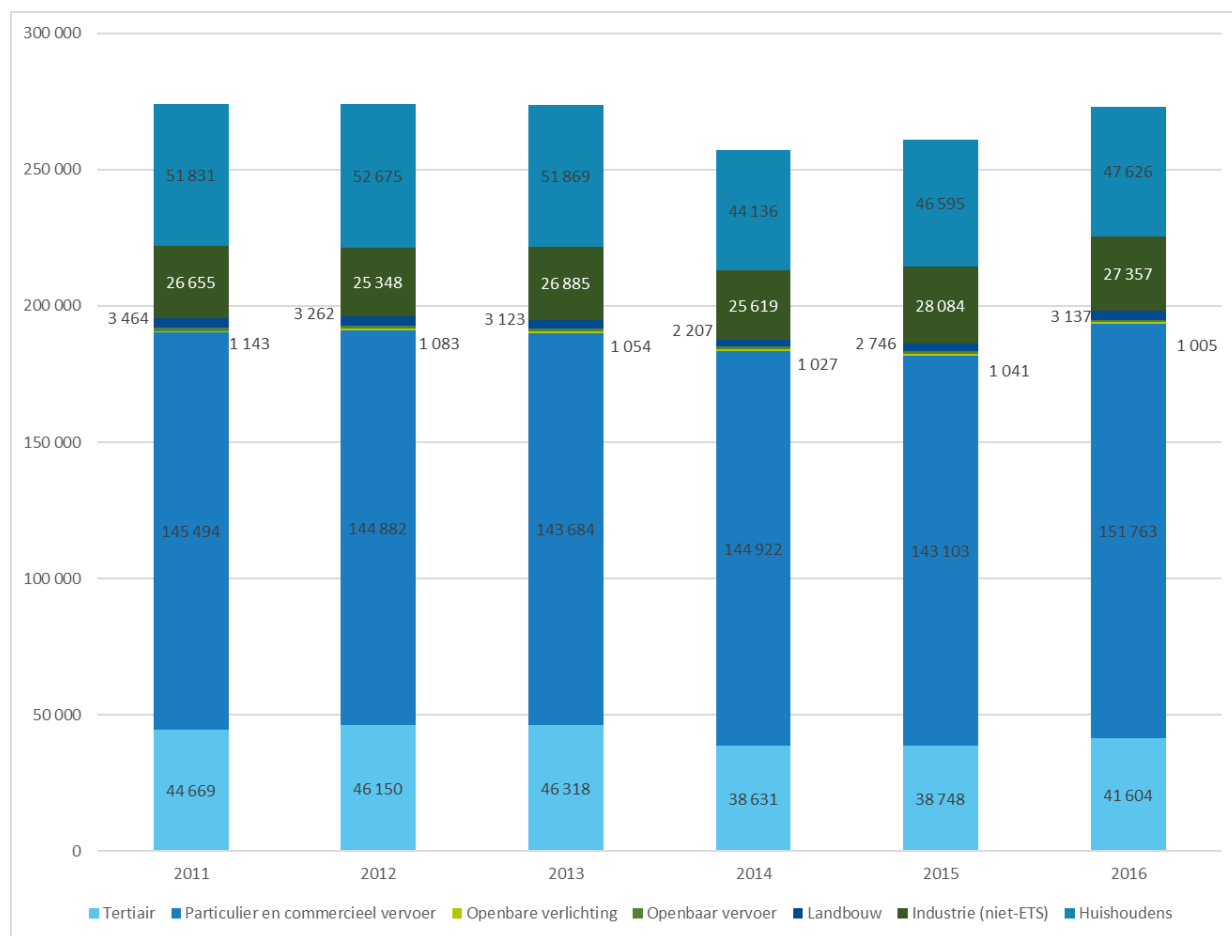
Zowel adaptatie als mitigatie zijn nodig in de strijd tegen klimaatverandering en vormen de kern van het Vlaams klimaatbeleidsplan.

Klimaatverandering in beeld

Bron: Klimaatportaal Vlaanderen

CO2-emissies in de Stad opgedeeld volgens sector (in ton)

Bron: Provincie.incijfers.be

We stellen vast dat verkeer (particulier en commercieel vervoer) de grootste impact heeft op de CO2-emissies en dat dit ook met 4% gestegen is tov. 2011. Omdat openbare verlichting op groene energie werkt, heeft dit bijna een nulimpact, daarom wordt dit niet weergegeven in deze grafiek (in 2016 was er een uitstoot van 552 ton). Openbaar vervoer heeft eveneens een lage uitstoot en kent ook een lichte daling tov. 2011. De landbouw kent het laatste jaar een lichte stijging, maar is tov. 2011 wel met 9% gedaald. Bij de huishoudens merken we een daling van ongeveer 8% in de CO2-emissies. In de tertiaire sector dalen de CO2-emissies met 7%, de industrie daarentegen stijgen ze met 3%.

6. BIJLAGEN

7.1 Strategische ontwikkelingsdoelstellingen

De duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) en de agenda 2030 werden in 2015 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen. In de komende 15 jaar moeten 17 thema's, die gekoppeld worden aan 169 targets, een actieplan vormen om de mensheid te bevrijden van armoede en de planeet terug op de koers richting duurzaamheid te plaatsen.

Om duurzame ontwikkeling structureel te verankeren in het stedelijk beleid, moeten de SDG's opgenomen worden in de lokale beleidsplanning. De VVSG ging, met het oog op de acceleratie van het bewustwordingsproces bij lokale besturen, van start met een piloottraject waar ook de Stad Halle zich voor engageert. Een belangrijke stap in dit bewustwordingsproces is de integratie van de SDG's in de omgevingsanalyse, waar er voldoende ruimte is om de SDG's te introduceren ín, en te linken áán lokaal beleid.

Binnen deze omgevingsanalyse worden de SDG's per thema over de daarvoor relevante hoofdstukken verspreid. Om niet invasief op te treden en de focus te behouden op het eigenlijke doel van een omgevingsanalyse worden de gegevens die gelinkt kunnen worden aan een bepaalde duurzame ontwikkelingsdoelstelling gemarkeerd in de marge door één van de 17 themapictogrammen. Dit extra hoofdstuk in de bijlage dient er toe om een opsomming te maken van de relevante SDG's, en deze SDG's verder kort toe te lichten.

1 **Geen Armoede**
Beëindig Armoede overal en in al haar vormen

2 **Geen Honger**
Beëindig honger, bereik voedselzekerheid en verbeterde voeding en promoot duurzame landbouw

3 **Goede gezondheid en welzijn**
Verzekeren goede gezondheid en promoot welzijn voor alle leeftijden

4 **Kwaliteitsonderwijs**
Verzekeren gelijke toegang tot kwaliteitsvol onderwijs en bevorder levenslang leren voor iedereen

5 **Gendergelijkheid**
Bereid gendergelijkheid en empowerment voor alle vrouwen en meisjes

6 **Schoon water en sanitair**
Verzekeren toegang en duurzaam beheer van water en sanitatie voor iedereen

7 **Betaalbare en duurzame energie**
Verzekeren toegang tot betaalbare, betrouwbare, duurzame en moderne energie voor iedereen

8 **Waardig werk en economische groei**
Bevorder aanhoudende, inclusieve en duurzame economische groei, volledige en productieve tewerkstelling en waardig werk voor iedereen

9 **Industrie, Innovatie en infrastructuur**
Bevorder veerkrachtige infrastructuur, bevorder inclusieve en duurzame industrialisering en stimuleer innovatie

10 **Ongelijkheid verminderen**
Dring ongelijkheid in en tussen landen terug

11 **Duurzame steden en gemeenschappen**
Maak steden en menselijke nederzettingen inclusief, veilig, veerkrachtig en duurzaam

12 **Verantwoorde consumptie en productie**
Verzekeren duurzame consumptie- en productiepatronen

13 **Klimaatactie**
Neem dringend actie om de klimaatverandering en haar impact te bestrijden

14 **Leven in het water**
Behouden maak duurzaam gebruik van oceanen, zeeën en mariene hulpbronnen

15 **Leven op het land**
Bescherm, herstellen bevorder het duurzaam gebruik van ecosystemen op het vasteland, beheer bossen duurzaam, bestrijd woestijnvorming, stop landdegradatie en draai het terug en roep het verlies aan biodiversiteit een halt toe

16 **Vrede, veiligheid en sterke publieke diensten**
Bevorder vreedzame en inclusieve samenlevingen met het oog op duurzame ontwikkeling, verzekeren toegang tot justitie voor iedereen en bouw op alle niveaus doeltreffende, verantwoordelijke en toegankelijke instellingen uit

17 **Partnerschap om doelstellingen te bereiken**
Versterk de implementatiemiddelen en revitaliseer het wereldwijd partnerschap voor duurzame ontwikkeling

7.2. Bestuursakkoord Stad Halle 2019-2024

CD&V, sp.a en Groen!

Vooruit kijken voor Halle

De gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2018 schudden het politieke landschap stevig door elkaar. Vanaf 2019 wordt de stad voor het eerst in haar geschiedenis bestuurd door een coalitie van CD&V, sp.a en Groen! In dit bestuursakkoord neemt het toekomstig bestuur haar ambities en doelstellingen op voor de komende legislatuur. Deze worden in de loop van 2019 uitgewerkt in een gedetailleerd bestuursprogramma met concrete acties, dewelke financieel vertaald zullen worden in het meerjarenplan 2020-2025.

De uitdagingen voor onze stad zijn niet min. Halle is niet erkend als centrumstad, maar wordt wel met dezelfde grootstedelijke problematieken geconfronteerd. De bevolkingsgroei neemt toe, de verkeersdruk gaat omhoog en de roep naar een klimaatneutrale samenleving klinkt luider dan ooit. Onze samenleving wordt diverser en scherper. Als lokaal bestuur willen we hier antwoorden op bieden met onze “mission statement” voor de stad Halle:

De stad Halle wil een duurzame, “slimme” en mensvriendelijke stad zijn, waar dienstverlening, bereikbaarheid, levenskwaliteit en verbondenheid centraal staan.

De stad Halle is een moderne, “slimme” en digitale stad, waar burgers een beroep kunnen doen op een vlotte, efficiënte en persoonlijke dienstverlening. De burger staat centraal in de dienstverlening.

De stad Halle is een voorbeeld op vlak van **duurzaamheid**. De stad werkt actief om haar eigen ecologische voetafdruk te verminderen en moedigt haar inwoners, ondernemers en bezoekers aan om hetzelfde te doen.

De stad Halle is **bruisend** en **bereikbaar**. Mensen kunnen de stad vlot bereiken en vertoeven er graag. Onze inwoners zijn **fier** op hun stad. Niet alleen het centrum, maar ook onze **deelgemeenten** hebben elk hun eigen, unieke belevingen. Zij zorgen allen samen voor de aantrekkelijkheid van onze stad.

De stad Halle is **kind-, mens- en diervriendelijk**. Onze inwoners hebben een **hoge levenskwaliteit**, gezonde lucht en ze voelen zich verbonden met elkaar.

Het financieel evenwicht anno 2019 blijft behouden én we bouwen bijkomende buffers op. Een **realistisch en strikt financieel beleid** moet ervoor zorgen dat we ons meerjarenplan kunnen waarmaken. Dat kan enkel door elke uitgave zorgvuldig af te wegen, ons te houden aan onze kerntaken en zoveel mogelijk subsidies binnen te halen. De stad werkt verder aan de afbouw van de schulden. Er mag geleend worden voor de realisatie van grote projecten, maar indien mogelijk wordt de beschikbare liquiditeit bij voorrang gebruikt. De onroerende voorheffing en personenbelasting blijven

gelijk of worden verlaagd.

Goed bestuur impliceert de **systematische evaluatie** van het strategisch meerjarenplan. We moeten de **bestaande praktijken** minstens om de twee jaar evalueren. Zo is de optimalisatie van de verzekeringspremies en andere overheidsopdrachten via een regelmatige marktbevraging essentieel voor een gezond financieel bestuur. Via een **doorgedreven projectopvolging** evalueren we de acties uit het meerjarenplan.

Ons strategische meerjarenplan zal ontwikkeld worden op basis van volgende **zes concrete bestuursprioriteiten**:

1. Een moderne en slimme stad
2. Een kind-, mens- en diervriendelijke stad
3. Een digitale stad met excellente dienstverlening
4. Een (be)leefbare stad
5. Een duurzame en groene stad
6. Een stad die in twee richtingen communiceert

1. Een moderne en slimme stad

De stad wil op middellange termijn een **smart city** worden. Een smart city is een stad waarbij men de kwaliteit van het leven op een duurzame manier gaat verbeteren door gebruik te maken van ICT. Door data te verzamelen en analyseren kan een smart city antwoorden bieden op de uitdagingen waarmee we vandaag geconfronteerd worden zoals de bevolkingsgroei, de nood aan duurzame ontwikkeling, het ontwarren van de mobiliteitsknoop, de uitdagingen inzake innovatie, voldoende veiligheid, kwalitatieve huisvesting, inspraak en gezondheid. Meten is weten.

Halle staat als “smart city” nog in haar kinderschoenen. Elke stad is uniek, en elke stad zal ook **zelf bepalen** hoe ze gebruik maakt van moderne technologieën. Samen met onze inwoners willen wij nadenken over hoe wij onze stad smart willen maken.

Onze stadsdiensten werken **zonder scheidingswanden**. Ze wisselen hun gegevens actief en efficiënt met elkaar uit om zo tot een optimaal beleid te komen. In een smart city worden onze inwoners, ondernemingen en bezoekers aangemoedigd om zich op een andere manier te organiseren, verplaatsen en communiceren. Het doel van de Halse smart city is de levenskwaliteit van alle burgers verhogen.

We zetten een project op dat gaat **onderzoeken** naar welke smart city wij willen evolueren, met name:

- Welke data nodig zijn en hoe we deze efficiënt kunnen inzetten, rekening houdend met de privacyrechten;
- Binnen welke domeinen we deze technologische ontwikkelingen willen gebruiken;
- Op welke manier we de burgers kunnen laten participeren, uitwisselen en samenwerken vanuit deze technologieën.

We maken samen een plan voor de toekomst, een plan voor een modern en slim Halle.

2. Een kind-, mens- en diervriendelijke stad

Onze stad is **inclusief**. Dit betekent dat iedereen kan participeren. Mensen met en zonder beperking kunnen ons **openbaar domein vlot gebruiken**. Nieuwe inwoners helpen we zo snel mogelijk te **integreren** en participeren in onze stad. We zorgen dat ze onze stad leren kennen en de Nederlandse taal begrijpen. Buddy's of peters en meters willen we voor alle bewoners die er nood aan hebben zodat iedereen "mee" is in de samenleving. De **Nederlandse taal** en **goed onderwijs** zijn essentiële hefboomen voor integratie. Halle vrijwaart haar **Vlaams karakter**.

Onze stad is een **kindvriendelijke** stad. Dit is een stad waar bij alle beslissingen een toetsing gebeurt aan het welzijn van onze jongste inwoners. Wat goed is voor hen, is volgens ons ook goed voor hun (groot)ouders. Op die manier maken we een duurzame, toegankelijke en begrijpbare samenleving, die voor iedereen aangenaam is en die op lange termijn loont. We erkennen de noodzaak van **bijkomende plaatsen** in de kinderopvang en het onderwijs. We werken samen om **(kans)armoede** bij kinderen en jongeren weg te werken. Kinderen en jongeren kunnen zich naar hartenlust **uitleven en fuiven** in onze stad. Het **vrijtijdsaanbod** is heel uitgebreid. We moedigen kinderen aan om **buiten te spelen** door zoveel mogelijk speeltuinen in de wijken te voorzien. We zetten in op de **mobiele speelpleinwerking** en organiseren regelmatig **evenementen** en buitenspeeldagen. **Speelplein Joepie en Don Bosco** zijn de fundamenten van de vakantiewerkingen. We werken de acties uit het **actieplan kindvriendelijke stad** verder uit. De **jeugdraad** is een bevoorrechte partner.

We hebben aandacht voor elke **mens**. Het is de taak van de stad om haar inwoners een menswaardig bestaan te geven. Toegankelijke **zorg** voor iedereen hoort daarbij en is een basisrecht. We willen mensen verbinden met elkaar. In dat kader onderzoeken we de uitbreidingsmogelijkheden van onze **lokale dienstencentra**. Dit zijn succesvolle ontmoetingsplaatsen die vereenzaming tegengaan. We onderzoeken het opzetten van "**burennetwerken**", waarbij burens elkaar helpen, bijvoorbeeld met winkelen, het delen van vervoer of kleine onderhoudswerken. Deelgemeenten en wijken krijgen de kans om hun samenhang te vergroten. Inwoners en bezoekers voelen zich **veilig** in onze stad.

We geven **dieren** een meer prominente plaats in de stad. We onderzoeken o.a. de uitbreiding van de hondenloopweides, een verbod op dieren op de lokale kermis, een meldpunt voor dieren mishandeling of -verwaarlozing en de inrichting van een dierenbegraafplaats.

3. Een digitale stad en excellente dienstverlening

De stad ijvert voor de **verdere automatisering** van haar producten, werkzaamheden en interne processen. De dienstverlening gaat meer **online**, zodat burgers met hun identiteitskaart en/of elektronische handtekening van thuis of vanop afstand nog meer documenten kunnen aanvragen en downloaden. Op middellange termijn kan de burger online volgen waar zijn/haar melding of vraag in het behandelingsproces zit en welke dienst

zich er op dat moment over buigt.

Onze inwoners hebben **vertrouwen** in het stadsbestuur: ze geloven dat iemand hun zorg ter harte neemt en actief meedenkt. De dienstverlening mag niet afhankelijk zijn van het kanaal, de dienst, de persoon of de plaats. De **inwoner staat centraal** en de dienstverlening draait rond levensgebeurtenissen die zich bij onze inwoners afspelen.

Het Oudstrijdersplein blijft het hart van de **fysieke dienstverlening**. Het **gelijkvloers van het stadhuis** wordt verbouwd, zodat de baliewerking efficiënter en toegankelijker is. Er worden hierbij ook aparte spreekruimtes voorzien, waar mensen in alle privacy een gesprek kunnen voeren met de betrokken balied medewerker(s). We **clusteren** onze producten in logische thema's, die begrijpbaar en logisch zijn voor onze inwoners.

Er komt een nieuwe vorm van **meldingenbeheer**, waarover maandelijks aan het schepencollege gerapporteerd wordt. Voor onze inwoners introduceren we een meldingssysteem zoals "**Fix my street**" in Brussel voor meldingen op het openbaar domein. De melder kan hiermee opvolgen welk traject zijn/haar melding aflegt.

Het **evenementenloket** is aan een grondige en dringende verbetering toe. We werken een procedure uit die maakt dat de organisator van een evenement zijn aanvraag op één plaats moet indienen. De verschillende toelatingen worden intern via een efficiëntere bemanning uitgewerkt en opgevolgd. De organisator kan online volgen in welke fase zijn aanvraag zit en wanneer hij een antwoord mag verwachten. Op deze manier hopen we het organiseren van evenementen te vergemakkelijken en onze stad bruisend houden.

Het bestuur doet aan **mystery calls en mystery shopping** om de kwaliteit van de dienstverlening te controleren. Per kwartaal wordt er aan het schepencollege gerapporteerd over de naleving van de kwaliteitsnormen inzake dienstverlening.

4. Een (be)leefbare stad

De **netheid** van het openbaar domein is primordiaal. Extra **camera's** helpen ons om sluikstorters op te sporen en vervolgen. We onderzoeken de introductie van **pop up recyclingparken** doorheen de stad en zorgen voor zoveel mogelijk (glas)containers **ondergronds**. Peters en meters van propere straten blijven we waarderen en ondersteunen.

De **lokale handel** kleurt ons centrum. We zijn ons bewust dat hier een hele uitdaging ligt. De volgende acties zijn een stap in de goede richting:

- Uitbreiden van het toepassingsgebied van de promotaks en zo extra middelen aan de handelaars uit Halle geven om zelf initiatieven te nemen;
- Opwaarderen van onze marktdagen;
- Signalisatie van beschikbare parkings;
- De effectiviteit van een gratis winkelbus op piekdagen onderzoeken;
- De mogelijkheden en voordelen van een avondmarkt onderzoeken;
- De studie m.b.t. de ondergrondse parking verderzetten;
- ...

We promoten de stad als een **culturele plek** waar veel te beleven valt. We moedigen evenementen op ons grondgebied aan en willen de bestaande initiatieven versterken. Het **verenigingsleven** moet kunnen floreren en samenwerkingsverbanden evalueren we regelmatig. Samen met de **cultuurraad** voorzien we een laagdrempelig, uitnodigend en divers cultureel aanbod. We onderzoeken de herinvoering van **openstratendag**.

Duurzame mobiliteit is een prioriteit. Een **update van het mobiliteitsplan** en de **uitwerking van een fietsplan** zijn essentieel. Hierbij besteden we extra aandacht aan **fietschoolroutes**. Inwoners moedigen we aan om de fiets te gebruiken voor verplaatsingen die zich daartoe lenen. Veilige fietsroutes en een goed onderhouden infrastructuur zullen hen hierbij aanmoedigen. Dit kan bijdragen tot de ontwarring van de mobiliteitsknoop in de stad. Verder onderzoeken we de invoering van een **subsidie** voor de aankoop van elektrische (bak)fietsen. We overleggen met De Lijn om naar **hybride en/of elektrisch openbaar vervoer** te evolueren.

Een leefbare stad is een **gezonde stad**. We onderzoeken op welke manieren we op korte en lange termijn de **luchtkwaliteit** kunnen verhogen.

Onze inwoners blijven **fit** doordat ze **actief** zijn. Sport en beweging moeten overal in de publieke ruimte toegankelijk zijn. Sport- en fitnessstoestellen op 7

het openbaar domein maken dit misschien mogelijk. We blijven Halle op de kaart zetten als **sportstad**. We werken aan een toekomstvisie, zodat onze sportwerking zowel naar inhoud als naar infrastructuur ruim en *up to date* is. We onderzoeken de verdere uitwerking van de G-sport en maken sport toegankelijker via de kom!pas.

5. Een duurzame en groene stad

De stad is een voorbeeld op het vlak van **duurzaamheid**. De duurzame ontwikkelingsdoelstellingen (**SDG's**) zijn de belangrijkste richtlijnen voor het (duurzaamheids)beleid. Ze worden structureel verankerd in het beleid. We vinden de vertaling van de SDG's reeds terug via verschillende organisaties en burgerinitiatieven. De rol van de stad is hen te erkennen, faciliteren, stimuleren en zélf acties ondernemen op vlak van duurzaamheid.

We verduurzamen ons **eigen patrimonium** verder en we ijveren naar maximale energie-efficiëntie. We onderzoeken hoe ons eigen patrimonium groene energie kan genereren. De piste van een derdebetalerssysteem wordt daarbij onderzocht.

Het klimaatplan "Halle(n) in actie voor het klimaat" loopt tot in 2020. Dit bestuur wil het plan grondig evalueren, bijsturen en vertalen in een **nieuw klimaatplan**. We gaan verder met **vergroenen en ontharden**. Er komt een inventaris van de eigendommen van de stad/OCMW en de beschikbare groene open ruimte. Hierbij onderzoeken we waar er bijkomend groene ruimte kan worden gecreëerd en op welke manier bestaande openbare pleinen kunnen worden vergroend. Ook kleinschalige onthardingsprojecten in onze woonbuurten moedigen we aan.

Openbaar groen wordt **onderhoudsvriendelijk** aangelegd. Het bestuur onderzoekt de invoering van een subsidiesysteem voor de aanleg van **groene speelplaatsen**.

Elke inwoner moet binnen een afstand van **400 meter** van zijn woning een kwalitatief stuk groen ter beschikking hebben. Dit bemoedigt de sociale cohesie en ontmoetingen tussen mensen.

We onderzoeken de invoering van een “**operatie mooie plekjes**”, waarbij iedere burger of wijkgemeenschap initiatief mag nemen voor de verfraaiing van zijn wijk of straat als daarmee de omgeving aangenamer, veiliger en bewoonbaarder wordt gemaakt. De beste initiatieven worden beloond met een premie om hun idee waar te maken.

We maken **toetsingskaders** voor de inrichting van de openbare ruimte, eventueel gekoppeld aan de functie die de openbare ruimte vervult, zodat het openbaar domein uniform wordt en voor onze inwoners herkenbaar is.

Door **hittekaarten** op te maken **bestrijden we de wateroverlast**. We zijn ervan overtuigd dat op het volledige grondgebied **riolering** aanwezig moet zijn. De resterende blinde vlekken pakken we zo snel mogelijk aan.

Initiatieven die goed lopen willen we borgen. **Plan Boomarter** moet na 2019 een vervolg krijgen. We onderzoeken n.a.v. de vernieuwing van het plan hoe we deze samenwerking kunnen versterken. We gaan volledig voor de realisatie van het **project Landschapspark** en de **Zenneuweide**.

Betaalbaar en kwalitatief wonen is een grote uitdaging voor onze stad. We moeten een evenwicht vinden tussen de toename van de bevolking en betaalbare woningen. We moedigen alternatieve woonvormen aan, zoals bijvoorbeeld cohousing, en we willen de bestaande woonruimtes beter benutten. De **visie van de Vlaamse Bouwmeester** geldt hierbij als voornaamste richtlijn. Het **kwaliteitskader** waaraan woningen moeten voldoen blijft overeind of wordt verstrengd. Administratieve hindernissen voor de realisatie van dit soort woonvormen worden afgebouwd. Het sociaal woonbeleid wordt hier ook op afgestemd. Bij woonprojecten kan de stedenbouwkundige last opgelegd worden dat in het project een aantal compacte en betaalbare woningen voorzien moeten worden of dat er een kwalitatieve ingroening is. Bij de beoordeling van bouwaanvragen streeft het bestuur naar het faciliteren van flexibel wonen.

6. Een stad die in twee richtingen communiceert

Dit bestuur wil maximaal inzetten op communicatie en participatie. We vinden dat de gemeenteraadsleden meer betrokken moeten zijn in de besluitvorming. We voorzien daarom een **aangepaste commissiewerking**, waarbij elk gemeenteraadslid dossiers kan agenderen op de commissies.

Om de afstand tussen de bevolking en de politiek te verkleinen worden de gemeenteraad en persconferenties **live gestreamed**. De gemeenteraad kan nadien eventueel digitaal ter beschikking gesteld worden. De **notulen van de gemeenteraad** worden onmiddellijk na goedkeuring op de website

geplaatst, zodat ze voor elke inwoner raadpleegbaar zijn.

Door een **interpellatierecht** te introduceren in de gemeenteraad wil het bestuur de betrokkenheid van haar inwoners verhogen. **Burgerbegrotingen en wijkbudgetten** moeten de participatie van onze inwoners vergroten. Hiervoor starten we pilootprojecten op.

De stad bepaalt haar **communicatiemix** op basis van het MeMoRi-onderzoek, dat in 2019 gehouden wordt. De **communicatie van specifieke beleidsbeslissingen** van het schepencollege is het prerogatief van de leden van het schepencollege, die hierover met elkaar overleg plegen. De communicatiedienst kan gevraagd worden om de betrokken schepen(en) hierbij te ondersteunen.

We werken actief aan **interne participatie**: alle medewerkers over alle stadsdiensten moeten op de hoogte zijn van de werking van andere diensten en grote of belangrijke projecten. Dat is nu nog te weinig het geval.

Binnen elke dienst wordt één ambtenaar verantwoordelijk voor de sociale media van de stadsdienst. Deze medewerkers krijgen aan het begin van de legislatuur een opleiding als **sociale media-ambassadeur**. Zij kunnen vanuit de eigen dienst communiceren op sociale media en op korte termijn reageren op input en vragen van onze inwoners.

Het bestuur werkt de bestaande **app** verder uit. De app moet niet alleen het laatste relevante nieuws bevatten, maar ook een overzicht van alle faciliteiten en voorzieningen in de stad en van de lopende openbare werken. We onderzoeken of op de **app uitbreidingen** m.b.t. een “online deeleconomie” mogelijk zijn (“Ik ben op zoek naar een kettingzaag. Wie heeft een die ik kan gebruiken?” of “Ik moet op moment x op plaats y geraken, met wie kan ik mee rijden?”).

We onderzoeken de oprichting van een **online bewonersplatform**, waar onze inwoners per wijk informatie kunnen uitwisselen en waar de stad relevante informatie op kan posten. Inwoners hebben enkel toegang tot het subplatform van hun eigen wijk. We onderzoeken of we op regelmatige basis **gesprekstafels** met onze inwoners kunnen organiseren.

Het bestuur voorziet aan het begin van de legislatuur een **toereikend budget** om op publieke plaatsen **informatieborden** te plaatsen, die aanduiden wat er te zien of te beleven valt (bloemenweides, speeltuinen, sportveldjes, andere publieke plaatsen, aankondiging van evenementen, ...).

Dit bestuursakkoord zal als volgt uitgevoerd worden:

Het **primaat van de politiek** staat centraal. Het schepencollege tekent het strategisch beleid van de stad uit in het meerjarenplan 2020-2025. Daarin worden alle concrete acties opgenomen.

De **politieke besluitvorming** gebeurt binnen het college van burgemeester en schepenen/vast bureau. Het schepencollege handelt collegiaal. Dit

betekent dat het beleid volgt uit een collegiale besluitvorming, die onder leiding staat van de burgemeester (of bij diens afwezigheid: de eerste schepen).

Bij grote projecten wordt er een **projectleider** aangeduid bij de administratie én binnen het schepencollege. Dit betekent dat de aangeduide ambtenaar de verantwoordelijkheid heeft over (de vooruitgang van) het project en daar draagvlak voor moet creëren binnen de administratie. De aangeduide schepen stuurt vanuit politieke hoek, volgt het project mee op en coördineert het geheel ten aanzien van de collega's uit het schepencollege.

Het schepencollege/vast bureau bestaat uit de volgende leden:

- **Burgemeester Marc Snoeck**, met bevoegdheden algemeen beleid, stadsplanning, veiligheid, integrale veiligheid, personeel, Vlaams beleid, cultuur en intergemeentelijke samenwerking.
- **Eerste schepen Dieuwertje Poté**, met bevoegdheden jeugd en onderwijs, financiën, juridische zaken, communicatie/participatie en dienstverlening.
- **Tweede schepen Bram Vandenbroecke**, met bevoegdheden mobiliteit, openbaar groen (inclusief kerkhoven), dierenwelzijn, milieu, archief, streekmuseum, toerisme en erfgoed.
- **Derde schepen Pieter Busselot**, met bevoegdheden sport, patrimonium, onroerend erfgoed, ICT, logistiek/aankoop, innovatie/smart city en landbouw.
- **Vierde schepen Johan Servé**, met bevoegdheden openbare werken, afvalbeleid en lokale economie.
- **Vijfde schepen Marijke Ceunen**, met bevoegdheden duurzaamheid, ruimte en wonen, mondiaal beleid, sociale economie en sociaal woonbeleid.
- **Zesde schepen Christophe Merckx**, met bevoegdheden burgerlijke stand en bevolking, bibliotheek, senioren, preventie, sociale projecten en evenementen/feestelijkheden.
- **Toegevoegde schepen Peggy Massien**, tevens voorzitter van het bijzonder comité sociale dienst, met bevoegdheden zorg en wettelijke en niet-verplichte hulpverlening.

De leden van de gemeenteraad/OCMW-raad van de meerderheid zijn de volgende:

- **Voor CD&V:** Louis Van Dionant (fractieleider), Goedele Van Ruysevelt, Anke Matthys en Anne Mattot
- **Voor sp.a:** Bertrand Demiddeleer (voorzitter gemeenteraad), Hedwig Van Rossem (fractieleider), Arno Pirolo en Valerie Hamelryck
- **Voor Groen:** Leen Destoop (fractieleider) en Amber Magnus

7.3 Bronnen

- Gemeentemonitor
- Klimaatprotaal Vlaanderen
- Provincies.incijfers.be
- Politie Halle
- Stadsmonitor
- Stad Halle

7.3 Afkortingen

	Betekenis		Betekenis		Betekenis
ABB	Agentschap binnenlands bestuur	FA	Sector Facility	PBP	Personeelsbehoefteplan
ACO	Algemeen Cluster Overleg	FIN	Financiële dienst	POP	Persoonlijk ontwikkelingsplan
ADM	Cluster Administratie	GAW	Groep assistentiewoningen	PZA	Personeelszaken
ADV	Arbeidsduurvermindering	GIS	Geografisch informatiesysteem	PZO	Personeelszorg
AK	Cluster Aankoop	HHD	Huishoudelijke dienst	Raad	Raad voor Maatschappelijk Welzijn
AR	Arbeidsreglement	IGS	Intergemeentelijke samenwerking Woonbeleid	RMI	Recht op maatschappelijke integratie
BAD	Beslissingen Algemeen Directeur	IKA	Interne Kredietaanpassing	ROB	Rustoord voor bejaarden
BBC	Beleids- en beheercyclus	IMZ	Intramurale zorg	RPR	Rechtspositieregeling
BCSD	Bijzonder Comité Sociale Dienst	INN	Cluster innovatie	RVT	Rust- en verzorgingstehuis
BHV	Budgethulpverlening	IVE	Cluster integrale veiligheid	RW	Cluster Ruimte en wonen
BO	Bestuursondersteuning	JO	Cluster jeugd en onderwijs	SC	Sector Strategie en coördinatie
BOC	Bijzonder syndicaal onderhandelings/overlegcomité	JUS	Cluster Juridische zaken en secretariaat	SD	Sociale dienst
BUZ	Cluster Burgerzaken	KB	Koninklijk Besluit	SEL	Samenwerkingsinitiatieven eerstelijns gezondheidszorg
BVR	Besluit Vlaamse Regering	KO	Cluster Kinderdagverblijf	SH	Sociaal Huis
BW	Budgetwijziging	LAC	Lokale adviescommissie	SL	Sector Samenleving
CAPELO	Carrière Publique Electronique – elektronische loopbaan overheid	LDC	Lokaal dienstencentrum	SO	Sector Stadsontwikkeling
CAT	Cluster catering	LEGO	Leidinggevendenoeverleg	SP	Cluster Stadspatrimonium
CAW	Centrum voor Algemeen Welzijn	LOGO	Lokaal gezondheidsoverleg - Pajottenland- Zenneland	SPT	Cluster Sport
CBE	Centrum voor Basiseducatie	LOI	Lokaal opvanginitiatief	SVK	Sociaal verhuurkantoor
CBS	College van Burgemeester en Schepenen	LSB	Lokaal sociaal beleid	SWOK	Samenwerkingsovereenkomst
CMS	Content management systeem	MAT	Managementteam	TANIS	Zonnig Huis - afdeling 2de verdieping
CNG	Compressed natural Gas	MB	Ministerieel besluit	TH	Ten Hove
COM	Cluster Communicatie	MJP	Meerjarenplanning	TMZ	Transmurale zorg
CRA	Coördinerend geneesheer	MMV	Mindermobielenvervoer	UV	Cluster Uitvoering
CTC	Overleg van Coördinatie Team Catering	NAOS	Zonnig Huis - afdeling 3de verdieping	VB	Vast Bureau
CTE	Cluster Cultuur, toerisme en evenementen	NURA	Zonnig Huis - afdeling 1ste verdieping	VKB	Van Koekenbeek
DC	Dienstencentrum	NVH	Cluster Niet-verplichte hulpverlening	VT	Verhoogde tegemoetkoming (omnio)
DGAT	Dienst voor gezinszorg en aanvullende thuiszorg	OB	Ontwerpbeslissing	VTW	Subsector Vrije tijd en Welzijn
DIMON A	Déclaration Immédiate – onmiddellijke aangifte	OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn	WF	Wettelijke feestdag
DIV	Sector Dienstverlening	OD	Cluster Openbaar domein	WH	Cluster Wettelijke hulpverlening
DL	De Lemoon	OGA	Cluster Openbaar groen en afval	WZ	Cluster Welzijn
DP	De Pasja	ON	Sector Ondersteuning	WZC	Woonzorgcentrum
DSH	Digitaal Sociaal Huis	ONT	Cluster Onthaal	ZH	Zonig Huis
DV	Dienstvrijstelling	OW	Ondersteuningswoningen		
EMZ	Extramurale zorg	OW	Cluster Openbare werken		

